

สำนักงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๐

เป็นพิเศษ

วันพุธที่ ๒๗ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔๓/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันเสาร์ที่ ๑๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

LIRT

Legislation Activities Repository of Thailand

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๐

วันพุธที่ ๒๗ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๙๕ คน

(เนื่องจาก นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ตีตราชกาน นายเสรี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เรียนท่านสมาชิกที่เคารพครับ ขณะนี้ที่ท่านสมาชิกมาลงชื่อครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอ
เปิดการประชุมเพื่อดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไปนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ยังไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ยังไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช .... นะครับ ซึ่งคณะกรรมการร่างจัดทำเสร็จแล้ว ก็คงเป็นการพิจารณา
ต่อ นะครับ

เรียนเชิญท่านกรรมาธิการเข้าประจำที่ด้วยนะครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ในวันนี้เป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๐
เมื่อวันอังคารที่ ๒๖ มิถุนายน เมื่อวานนี้นะครับ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาจนจบ
มาตรา ๒๔๙ ไปแล้ว เพื่อประโยชน์ในการพิจารณา ผมขอดำเนินการต่อไปเลยนะครับ
ท่านกรรมาธิการพร้อมแล้วบอกด้วยนะครับ พร้อมหรือยังครับ ท่านกรรมาธิการครับ
พร้อมนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) :
หมวด ๑๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ การตรวจสอบ
ทรัพย์สิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๐ ไม่มีการแก้ไข มีสมาชิกผู้แปรญัตติขอสงวน
คำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
มาตรา ๒๕๐ นี้มีสมาชิกท่านใดตั้งใจใหม่ครับ ท่านอรรถรัตน์นะครับ และอาจารย์วิระ
นะครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ ผม นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ กระผมได้ขอแปรญัตติในมาตราที่ ๒๕๐ ซึ่งมีใจความสำคัญคือ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งของเดิมจะมีนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองอื่น ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นที่กฎหมายบัญญัติ สิ่งที่ผมขอให้เติมเข้าไปคือ อยากให้เพิ่มในส่วนของการพนักงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ เข้าไป ให้มีหน้าที่ที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ในมาตราตามมาตรา ๒๕๐ โดยมีเหตุผลดังจะได้กราบเรียนต่อท่านประธานดังนี้ครับ

ความไม่โปร่งใสและการทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) เป็นปัญหาใหญ่ของสังคมไทยสืบเนื่องมาเป็นเวลานาน และทวีความรุนแรงขึ้นในปัจจุบัน ทำให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจและสังคมในวงกว้าง ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศ ความสงบสุขของสังคมและความมั่นคงของชาติ มีความไม่โปร่งใสและทุจริตคอร์รัปชันเกิดขึ้นในวงการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน และการเมือง เช่น การยื้อประมูล การทุจริตการเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและในระดับท้องถิ่น จากรายงานสรุปประจำปีพบว่า มีเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องทุจริตต่อหน้าที่มากที่สุด รองลงมาคือเรื่องความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาในเรื่องต่าง ๆ นั้นมีจากทุกกระทรวง ตลอดจนสำนักงานอิสระที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ท่านประธานครับ ปัญหาความไม่โปร่งใสและการทุจริตคอร์รัปชัน สาเหตุเกิดจากคนและระบบ คนเป็นต้นตอของปัญหาทั้งหมด ความไม่โปร่งใส การทุจริตเกิดขึ้นจากพฤติกรรมของคนมีค่านิยมที่ผิด ๆ เช่น ความโลภ ความเห็นแก่ตัวเองและพรรคพวก ผลประโยชน์ต่างตอบแทน กินตามน้ำ รับส่วย ส่งส่วยให้ผู้บังคับบัญชา ใช้อำนาจเพื่อตนเอง และพรรคพวก ผังลึกในสังคมไทย ค่านิยมดังกล่าวเกิดขึ้นในทุกระดับของสังคมไทย

เป็นปัญหาพื้นฐานที่เป็นมูลเหตุของการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบัน ระบบถูกกำหนดขึ้นโดยอาศัยหลักการเพื่อทำให้เกิดระเบียบขึ้นมาในสังคมและในองค์กร ซึ่งมีการพัฒนา มาโดยลำดับ ระบบถูกมองว่า เป็นปัจจัยสำคัญเช่นเดียวกับคนที่ก่อให้เกิดความ ไม่โปร่งใสและทุจริตคอร์รัปชัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบราชการและหน่วยงานของรัฐ โดยโครงสร้างของระบบของภาครัฐและหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ มีลักษณะที่เป็นจุดอ่อน เช่น กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับมีขึ้นตอนมาก มีช่องว่างและความล้าสมัย ขาดการ เผยแพร่ข้อมูลอย่างเปิดเผย ระบบเงินเดือนที่ไม่เอื้อต่อการดำรงชีวิต ระบบการพัฒนา คุณภาพคนล้มเหลว ระบบอุปถัมภ์เข้มแข็งกว่าระบบคุณธรรม ระบบการลงโทษ ผู้กระทำผิดไม่ศักดิ์สิทธิ์ ขาดกลไกติดตามการประเมินผล เป็นต้น สภาพดังกล่าวทำให้เกิด ปัญหาของความไม่โปร่งใส ความไม่เป็นธรรม รวมทั้งเอื้อต่อการทุจริตคอร์รัปชัน จากรายงานการศึกษาวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนมากเคยถูกรื้อถอนเงินจากหน่วยงาน ของรัฐที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค ตั้งแต่ในระดับตำบล อำเภอ จังหวัด ไปจนถึงหน่วยงานประจำ จังหวัด กลุ่มผู้ประกอบการต้องจ่ายเงินพิเศษ หรือสินบนให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อความ สะดวกในการรับบริการ โดยจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายขึ้นอยู่กับความถี่ในการติดต่อ หน่วยงานจัดซื้อ จัดจ้างจะเรียกเงินพิเศษบ่อยที่สุด ภาคธุรกิจจะประสบปัญหาในเรื่อง การแข่งขัน การประมูลและการจ่ายเงิน โดยผู้ประกอบการต่างเห็นว่า การคอร์รัปชัน ในวงราชการเป็นการเพิ่มต้นทุนให้แก่ภาคธุรกิจ ส่วนในมุมมองของราชการเห็นว่า การคอร์รัปชันเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตในสังคม การรับสินบนเป็นเรื่องปกติ หน่วยงานที่ ข้าราชการไว้วางใจในการแก้ปัญหาคือ ปปช. คตง. และสื่อมวลชน ผลการศึกษาจาก กรณีจัดซื้อ จัดจ้างพบว่า ต้นตอของการคอร์รัปชันในวงราชการเกิดจากอำนาจของรัฐ ๒ ประการ คือ การให้ละเว้นการปฏิบัติตามกฎระเบียบ เช่น การหนีภาษี และการจัดสรร ผลประโยชน์ หรือสิทธิในการใช้ทรัพยากร เช่น การสัมปทาน กระบวนการทุจริตในวงการจัดซื้อ จัดจ้างเป็นเครือข่ายที่กว้างขวาง แม้ว่าจะมีความพยายามปฏิรูป การตรากฎหมาย

รวมทั้งการจัดตั้งหน่วยงานอิสระ แต่การศึกษาพบว่า ในข้อกฎหมายยังมีอุปสรรคขัดขวางการมีส่วนร่วมจากประชาชนเข้ามาด้านคอร์รัปชัน ท่านประธานกรับการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันจะต้องมีการกระทำอย่างจริงจัง โดยยึดหลักบริหารที่ดี & ประการ คือ

การมีส่วนร่วมของทุกส่วนในสังคม ถือเป็นหน้าที่ของทุกคนในสังคมที่จะต้องร่วมมือในการทำรายงานข้อมูล การติดตามตรวจสอบ และการเผยแพร่ต่อสาธารณะ การเอาผู้กระทำผิดไปลงโทษตามกระบวนการยุติธรรม

ประการที่ ๒ การทำให้การบริหารงานในทุกองค์กรมีความโปร่งใส โดยการเปิดเผยขั้นตอนการทำงานให้ผู้ติดต่อทราบ มีระยะเวลาจำกัดการดำเนินงานในขั้นตอนต่าง ๆ มีกฎระเบียบน้อยที่สุด เพื่อไม่ให้เกิดความยุ่งยาก และให้มีการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่น้อยที่สุด เพื่อเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่เรียกร้องผลประโยชน์ตอบแทนจากผู้ใช้บริการ

ประการที่ ๓ ยึดหลักนิติธรรม การบริหารงาน ที่ยึดหลักกฎหมายที่มีความชอบธรรมและมีความเป็นสากล

ประการที่ ๔ มีความเสมอภาคเท่าเทียมกันในการปฏิบัติ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ต้องเป็นไปโดยเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลหรือบุคคลที่เป็นการเฉพาะ

ประการที่ ๕ ซึ่งเป็นประการที่สำคัญ คือผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ โดยการตรวจสอบต้องสามารถกระทำได้ทั้งจากภายในและภายนอกองค์กร การกำหนดให้ผู้ที่ป็นข้าราชการ พนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับล่างจนถึงระดับสูง ที่ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ของหน่วยงานในทุกระดับที่ต้องสัมผัสกับประชาชนและใกล้ชิดกับผลประโยชน์ ต้องแจ้งบัญชีทรัพย์สินทั้งก่อนและหลังดำรงตำแหน่งต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งจะสอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญที่กำลังมีการพิจารณาโดยสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญอยู่ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ที่ได้

บัญญัติให้มีการตรวจสอบจากสาธารณะ และการมีองค์กระอิสระที่มีอำนาจเพียงพอ ในการติดตามตรวจสอบผู้กระทำการคอร์รัปชัน เพื่อนำมาลงโทษตามกระบวนการ ยุติธรรม

สรุป ปัญหาความไม่โปร่งใสและการทุจริตคอร์รัปชันของภาครัฐ และเอกชนเป็นปัญหาระดับชาติที่บั่นทอนความมั่นคงของชาติ กระทบต่อการพัฒนา ประเทศ ความสงบสุขของพลเมือง ตลอดจนการได้รับความเชื่อถือจากต่างประเทศ การแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน ทั้งในภาครัฐและเอกชน จะต้องแก้ไข ที่คนและระบบควบคู่กันไป กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ข้าราชการ พนักงาน ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นข้าราชการระดับล่างหรือชั้นผู้น้อย ที่ปฏิบัติหน้าที่ติดต่อกับประชาชนที่อยู่ในหน่วยงานระดับตำบล อำเภอ และจังหวัดนั้น มีโอกาสที่จะทุจริต คอร์รัปชัน เรียกรับผลประโยชน์สินบนจากประชาชน และสร้างความเดือดร้อนและความเสียหายให้แก่ประชาชนและประเทศชาติในภาพรวมมากที่สุด ทั้งที่เป็นการทุจริต เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง หรือการกระทำแทนผู้บังคับบัญชาระดับสูง หรือที่เรียกว่า เก็บส่วยส่งนาย อันก่อให้เกิดความทุกข์ร้อนของประชาชน โดยเฉพาะในระดับรากหญ้า นั้นมีปรากฏเป็นข่าวให้เห็นผ่านทางสื่อมวลชนอยู่เป็นประจำ ท่านประธานครับ ด้วยเหตุผลจากการที่ได้มีการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดต่าง ๆ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังได้ประทานกราบเรียน ต่อท่านประธานในข้างต้น จึงขอแปรญัตติเพิ่มข้อความ ให้ข้าราชการ พนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตนเองด้วย

และสุดท้าย ผมขอฝากหนึ่งในวิธีแก้ไขปัญหาเรื่องคนสั้น ๆ ผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมการและสมาชิกสภาว่า รัฐธรรมนูญทุกท่าน เพื่อให้ช่วยกันให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมว่า หน่วยงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการ สร้างคน ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษาทุกระดับ ฟังปลูกฝังความซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบ มีวินัย ตลอดจนค่านิยมอื่น ๆ ที่ถูกต้อง รวมทั้ง เข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิตที่สมควรและมีคุณค่า กราบขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยว ก่อนตอบ ฟังสมาชิกก่อนนะครับ แล้วเดี๋ยวท่านตอบที่เดียว เชิญท่านศิริวะครับ

นายศิริ แสงมณี : ประธานสภาที่เคารพ ผม ศิริวะ แสงมณี สสร. นะครับ
มาตรา ๒๕๐ นี้ ทางคุณวัชรชาติเป็นผู้เสนอแปรญัตติไว้ แต่เนื่องจากท่านกำลังเดินทาง
เพราะว่าท่านไม่มีรถยนต์ มามอเตอร์ไซค์ (Motorcycle) อยู่ ก็เลยยังไม่ถึงนะครับ
ผมก็เลยขออนุญาตพูดแทนท่านวัชรานะครับ -----

- ๔/๑

คือมาตราชี้ท่านขอเพิ่ม ท่านขอเพิ่ม กรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งอันนี้ผมก็คิดว่าในการขอเพิ่มนี้ ถ้าหากว่า ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงว่ามันรวมอยู่แล้วในนี้ก็จะได้ขอตัดออก ไม่ต้องแปรญัตติครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมาธิการครับ ท่านไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ กรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนในประเด็นของมาตรา ๒๕๐ ในส่วนที่เกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เหตุที่ประสงค์ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เอกสารประกอบ ก็เนื่องจากว่า จะได้ว่าในครั้งเข้ารับตำแหน่งการพ้นจากตำแหน่ง หรือพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว ๑ ปี หรือเสียชีวิตในระหว่างดำรงตำแหน่งนะครับ ผู้จัดการมรดกหรือทายาทก็ต้องยื่นด้วย ตรงจุดนี้ก็เพื่อให้คณะกรรมการปปช. ได้มีโอกาสเทียบบัญชีในแต่ละครั้งว่ามีการเปลี่ยนแปลง ร่ำรวยผิดปกติหรือไม่ซึ่งจะนำไปสู่การดำเนินคดีนะครับ ในจุดที่กำหนดในมาตรา ๒๕๐ ผมอยากจะเรียนว่าที่กำหนดไว้ ๖ ตำแหน่ง ก็คือนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สส. สว. ข้าราชการการเมืองอื่นผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมาย ปปช. บัญญัติ กลุ่มนี้ถ้าท่านสังเกตนะครับ มันจะเป็นเรื่องผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทั้งสิ้น ไม่มีในเรื่องของข้าราชการ พนักงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจแต่อย่างใดนะครับ ที่ขอแปรญัตติเพิ่ม ข้าราชการ พนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ผมเรียนว่า ขณะนี้ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีอยู่ทั่วประเทศคงสองล้านกว่านะครับ การที่จะยื่นบัญชีอย่างนี้ ผมว่าร้อยละก็ทำไม่เสร็จนะครับ ในทุกตำแหน่งในเรื่องของการยื่นบัญชี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นไม่ได้ปิดกั้นในการที่ข้าราชการนั้น ถ้าทุจริต ถ้ามว่าตรวจสอบได้ไหม ตรวจสอบได้ครับ โดยกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย ปปช. ก็ได้เปิดทางไว้ละครับ ในเรื่องนี้ละครับ เหตุที่เขียนไว้ตรงนี้ เป็นเรื่องของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับ ก็เรียนทางกลุ่มท่านวชิราต่อไปนะครับว่า ในส่วนของผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระต่าง ๆ

ทางมาตรา ๒๕๐ ที่กำหนดไว้นี้ครับ จะอยู่ในมาตรา ๒๕๕ ซึ่ง ๒๕๕ ได้บัญญัติให้นำ มาตรา ๒๕๐ ไปใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ปี ๒๕๒๒ ซึ่งในพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๒ ได้กำหนดนิยาม คำว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่ง ระดับสูงอยู่ด้วยนะครับ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ตามบทนิยามในกฎหมาย ปปช. นะครับ ได้รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานตามรัฐธรรมนูญ ได้รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่ง หัวหน้าส่วนราชการ ข้าราชการ ในระดับที่เป็นหัวหน้าส่วน ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจสูงสุด ที่นี้ในมาตรา ๓๙ เอง ในกฎหมาย ปปช. ก็ได้มีให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ ต้องยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เป็นต้นว่า ท่านประธาน ๓ ศาล อัยการสูงสุด กต. ผู้ตรวจการแผ่นดิน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน รองประธาน ศาลฎีกา รองประธานศาลปกครองสูงสุด หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร ผู้พิพากษาในศาล ฎีกา ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด รองอัยการสูงสุด และก็มีผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ตามที่ผมกล่าว ก็คือปลัดกระทรวง อธิบดี หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ นะครับ รวมไปถึง ผู้บริหารสูงสุดในรัฐวิสาหกิจด้วย เพราะฉะนั้นบุคคลที่กล่าวมา ทางในแง่ของกรอบของ กฎหมายได้ครอบคลุมหมดแล้ว เป็นไปตามมาตรา ๒๕๐ ซึ่งออกเป็นพระราชบัญญัติ ปปช. ขณะนี้ก็ต้องยื่นบัญชี กราบเรียนอย่างนี้นะครับ ส่วนในเรื่องของข้าราชการ ถามว่า ถ้าทุจริตแล้วมีมาตรการอย่างไรนะครับ ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตเอง ก็ได้บัญญัติไว้แล้วครับ -----

ในมาตรา ๘๔ ที่ว่า การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐนะครึบว่า กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมนะครึบ ก็สามารทที่จะยื่นนะครึบไปยัง ปปช. เพื่อดำเนินคดีได้ เพราะฉะนั้นในสิ่งที่ท่านกังวลนะครึบ ขออย่าได้กังวลนะครึบ มีมาตรการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตครบถ้วนแล้วนะครึบ แต่ถ้าจะเขียนอยู่ตรงนี้ะครึบว่า ให้ข้าราชการยื่นบัญชีทุกตำแหน่งนะครึบ คงเป็นไปได้นะครึบในการที่จะตรวจสอบ เขาจึงกำหนดในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนะครึบว่า มีตำแหน่งใดบ้างที่ต้องยื่นนะครึบ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นตำแหน่งที่เอื้อในเชิงของประโยชน์ที่ต้องทำหน้าที่ในการยื่นบัญชีนะครึบ ผมเรียนว่า ในจุดข้อห่วงใยเหล่านี้ะครึบ ได้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ต้องดูคู่กันนะครึบ ๒๕๐ กับ ๒๕๕ แล้วในมาตรา ๒๕๕ ก็ไปออกในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาตินะครึบ แล้วกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ก็บัญญัติในสิ่งที่ท่านแปรญัตติไว้ครบถ้วนแล้ว แล้วก็มากกว่าที่ท่านแปรด้วยซ้ำนะครึบ ขอบพระคุณครึบ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครึบท่านอรรถครึบตีใจใหม่ครึบ

นายอรรถครึบตี รัตน์จันทร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ ที่เคารพ กระผม นายอรรถครึบตี รัตน์จันทร์ สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ กระผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานสภาว่างไปถึงคณะกรรมการการว่างรัฐธรรมนูญ สั้น ๆ ครึบผมที่ได้รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนมาเป็นการมองในภาพระดับล่าง ระดับรากหญ้า ที่ได้รับความเดือดร้อนจากการไปติดต่อราชการนะครึบว่า สิ่งที่ผ่านมาที่เราจะพบเห็นปรากฏอยู่บ่อย ๆ คือการเรียกรับ ถ้าในระดับชั้นประทวน ในระดับข้าราชการชั้นผู้น้อย นั่นคือเป็นชาวที่บ่อยที่สุดที่มีการเรียกรับผลประโยชน์ มีการทุจริตคอร์รัปชันมากกว่าระดับบน ๆ อันนี้ถ้าพูดถึงในภาพระดับล่างนะครึบ แต่ในขณะที่เดียวกันผมมองว่ากฎหมายปัจจุบันนี้ะครึบมองเห็นแต่ภาพรวม มองถึงแต่ในเรื่องของภาพใหญ่ที่เป็นเรื่องของการโกงกิน ในเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชันงบประมาณ หรือในการทุจริตคอร์รัปชัน

ที่เป็นภาพใหญ่ ๆ ซึ่งตรงนั้นผมถือว่าเป็นการทำให้บ้านเมืองเสียหายอยู่ แต่ว่าเป็นในกลุ่มหนึ่ง แต่ว่าถ้าท่านมองในระดับคน ระดับผู้เดือดร้อนที่เป็นรากหญ้าแล้ว การที่ให้ข้าราชการในทุกระดับต้องยื่นบัญชีตรวจสอบเพื่อให้แจ้งบัญชีทรัพย์สินนะครับ ผมถือว่าไม่เป็นเรื่องที่ยากลำบาก เพราะเมื่อเจ้าตัวเขาเริ่มต้นรับราชการเขาก็สามารถยื่นเข้าไป ในขณะที่รับราชการตรงนั้นได้ ไม่ได้ทำเป็นภาระให้ส่วนราชการใด ๆ ต้องรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น แล้วเมื่อพบว่ามีกรทุจริตหรือมีการร้องเรียนก็สามารถหยิบตรงนั้นเข้ามาตรวจสอบ ผมว่าตรงนี้จะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับบ้านเมือง ทำให้บ้านเมืองมีความสุจริต ทำให้ผู้คนระดับทั้งในส่วนของการนี้ประพฤติตนสุจริตได้มากขึ้น แล้วทำให้เกิดความโปร่งใสให้กับชาติบ้านเมือง แล้วก็เป็นการขจัดความทุกข์ร้อนให้กับประชาชนที่ต้องไปติดต่อกับข้าราชการ ผมถึงเน้นว่า ข้าราชการที่ผมเอ่ยมา คือมีทั้งตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอและหน่วยงานในระดับจังหวัด ผมขอกราบเรียนยืนยันว่า ถ้าท่านต้องการให้บ้านเมืองนี้ะครับ มีความโปร่งใสนะครับ แล้วก็ไม่ได้เป็นอะไรที่เป็นภาระต่อส่วนราชการที่รับผิดชอบเลย สมควรที่จะให้มีการยื่นแสดงบัญชีทรัพย์สินของข้าราชการในทุกระดับครับผม ขอกราบเรียนยืนยันครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านอรรถรัตน์ครับ เพื่อไม่ให้ความเห็นท่านต้องเสียเปล่านี้ะครับ ขอรื้อที่ท่านว่าใส่เจตนาarmiไว้ได้ไหมครับ เพราะว่าเราก็ผ่านในเรื่องของ ปปช. จังหวัดไปแล้วนะครับ ก็ใส่เป็นเจตนาarmiไปว่า พอมี ปปช. จังหวัดแล้วนี้ะครับ ถ้าสามารถที่จะทำได้ก็ให้ยื่นทรัพย์สินในส่วนจังหวัดอะไรก็ว่าไป

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : อย่างนี้ครับ ถ้าทางกรรมาธิการรับเจตนาarmi แล้วสามารถที่จะไปบรรจุในกฎหมายลูก ไม่ต้องบรรจุในรัฐธรรมนูญครับ แต่ไปใส่ในกฎหมายลูก ผมก็ยินดีครับ แล้วผมขอยืนยันว่า เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติบ้านเมืองที่สุดครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ก็อยู่ที่ประชุมนี้ะครับ ที่ประชุมน่าจะเห็นด้วยนะครับกับการใส่เจตนาarmiไว้
นะครับ ไม่น่าเห็นอย่างอื่นนะครับ เชิญท่านคิดะครับ ประเด็นท่านครับ

๑๒

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ณัฐชนก ๕/๓

นายศิวัช แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ศิวัช แสงมณี สสร.
น่ะครับ ท่านอาจารย์วิชาสมาแล้ว แต่ว่าท่านยังเหนื่อยอยู่ ท่านก็บอกให้ผมพูดก่อน
น่ะครับ-----

- ๖/๑

คืออย่างนี้ครับ ที่ผมเรียนว่า ทำไมเราควรจะให้กรรมการในองค์กฤษฎีจะควรจะบรรจุอยู่ในมาตรา ๒๕๐ เลย เพื่อแสดงเจตนารมณ์ครับว่า กรรมการในองค์กฤษฎีจะทั้งหลายนั้น เนื่องจากมีหน้าที่ตรวจสอบ ควบคุมเรื่องที่เป็นส่วนได้เสียจำนวนมาก เพราะฉะนั้นถ้าเราเขียนไว้ในมาตรา ๒๕๐ นี้เราจะเห็นชัดเจนว่าเจตนารมณ์ของเราก็ต้องการควบคุมกรรมการองค์กฤษฎีด้วยเหมือนกัน อันที่ ๑

อันที่ ๒ ผมขอสอบถามนิดหนึ่งครับ เมื่อกี้เท่าที่ผมฟังจากท่านไพฑูริย์คุณนี้ ไม่ทราบว่าจะครอบคลุม อย่างเช่นว่า กรรมการองค์กฤษฎี ตอนนีเราบอกว่า อัยการเป็นองค์กฤษฎีใช้ใหม่ครับ เพราะฉะนั้นกรรมการ กอ. นี้จะอยู่ในภายใต้เงื่อนไขที่จะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินใหม่ครับ หรือ กต. ซึ่งมีบุคคลภายนอกมาอีก ๒ คน นี้จะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินใหม่ครับ ผมอยากทราบว่า จะรวมถึงเหล่านี้ด้วยหรือเปล่า แต่ผมยังยืนยันว่า ในมาตรา ๒๕๐ นั้น ควรจะต้องบรรจุเรื่องของคณะกรรมการองค์กฤษฎีในการที่จะต้องชี้แจงทรัพย์สินอยู่ในนี้ด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เดี่ยวต้องเรียนสมาชิกก่อนนะครับ กรณีของท่านคิระนี่นะครับ พอดีเห็นเป็นเรื่องสำคัญ แทนท่านอาจารย์วิชรา นะครับ ผมก็ยกเว้นในการให้อภิปรายเพื่อไม่ให้สาระตกหล่นนะครับ ผมไม่อยากจะให้เป็นหลักเกณฑ์ใหม่เกิดขึ้นมานะครับว่า เปลี่ยนคนละญาติกัน แล้วอภิปรายกัน อ้อ กลุ่มเดียวกันหรือครับ อ้อ ครับ ๆ กลุ่มเดียวกัน ถ้าอย่างนั้นท่านบอกด้วย

นายคิระ แสงมณี : คือผมเกรงว่าจะเป็นการเสียหายว่าผมไม่รู้จักระเบียบอะไรต่าง ๆ อยากให้ท่านบันทึกไว้หน่อยว่าผมทำถูกแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ อยู่ในกลุ่มเดียวกันใช้ใหม่ครับ ครับ เปล่า ผมก็กลัวเป็นนวัตกรรมใหม่ครับ ท่านอรรถรัตน์ครับ ยังมีค้างหรือเปล่า เมื่อกี้เสนอที่ประชุมให้บันทึกแล้วครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ที่เคารพ กระผม นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ คือทางกรรมาธิการยังไม่ได้ตอบว่า ตกลงข้อเสนอแนะในการแปรญัตติของผมนำไปบรรจุเป็น

กฎหมายลูกไว้หรือเปล่าครับ เพราะยังไม่มีจากท่านกรรมาธิการตอบมา ก็คือถ้าไม่บรรจุ ผมก็อยากให้ออก (Vote) ครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ กรรมาธิการคงตัดสินใจไม่ได้นะครับ เพราะกฎหมายลูกจะต้องออกตามที่สภา
เขาออกนะครับ แต่เราบันทึกไว้ เขาก็ไปดูนะครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : ขออนุญาตครับ ก็คือให้ทางคณะกรรมการ
พูดเป็นเจตนารมณ์ว่า เห็นด้วยที่จะนำไปบรรจุเป็นกฎหมายลูกครับ แต่พูดอย่างนี้
อยากให้คณะกรรมการพูดครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านไหนครับ ท่านอาจารย์ธงทองตอบ ๒ ท่านเลยนะครับ

นายธงทอง จันทรางศุ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม ธงทอง จันทรางศุ กรรมาธิการ ครับผม ข้อกังวลห่วงใยของท่านสมาชิกสภาร่าง
ผู้ทรงเกียรติทั้ง ๒ ประเด็นนะครับ ซึ่งมีความมุ่งหมายเหมือนกันที่อยากจะให้มาตรการ
ในเรื่องการป้องกันปราบปรามทุจริตบ้านเรานั้นมีความเข้มงวด แล้วก็สามารถนำไป
ปฏิบัติได้จริงนั้น รายละเอียดต่าง ๆ นั้นเห็นพ้องกันในที่นี้นะครับว่า จะต้องนำไปบัญญัติ
ไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันปราบปรามการทุจริต โดยให้
กรรมการ ปปช. นั้นสามารถกำหนดตำแหน่งต่าง ๆ ให้สามารถที่จะ หรือมีภารกิจหน้าที่
ที่ต้องเสนอบัญชีทรัพย์สินตามที่เรานี้ได้ ก็เป็นเจตนารมณ์ที่ตรงกัน ก็ขออนุญาตแสดง
เจตนารมณ์ไว้ให้ปรากฏตรงนี้สำหรับการทำกฎหมายที่เป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
ต่อไปในวันข้างหน้าครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านพอใจไหมครับ เมื่อกี้ของท่านอรรถรัตน์นะครับ ตอนนี้อย่างท่านศิวะครับ
เชิญครับ

นายศิวะ แสงมณี : ไม่ทราบตอบของผมหรือยังอาจารย์ธงทอง เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
กรรมวิธีการเขาตอบรวมไปหมดเลยครับ

นายศิระ แสงมณี : ท่านประธานครับ ผม ศิระ แสงมณี สสร. คือตอบรวม
แต่มันไม่ตรงประเด็นกับที่ผมถามครับ ผมถามว่า กอ. องค์การอัยการนี้มาเป็นองค์กร
อิสระแล้ว กอ. นี้อยู่ในข่ายจะต้อง กอ. นี้มาเป็นกรรมการอัยการต้องชี้แจงทรัพย์สินใหม่
อันนี้ครับ เพราะอันนี้เพิ่งเป็นองค์กรใหม่ขึ้นมา เป็นองค์กรอิสระ และ ๒. ก็คือว่า ๒๕๐ นี้
ในการที่เราจะบรรจุองค์กรอิสระไว้เลยนี้ มันจะแสดงเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญครับ
เพราะถ้าเราไปเขียนในกฎหมายลูกนี้ กฎหมายลูกนี้ก็อย่างว่า เป็นลูกนี้มันถูกเปลี่ยน
เมื่อไรก็ได้ครับ แต่ว่าถ้าเป็นรัฐธรรมนูญนี้มันแสดงเจตนารมณ์นะครับ ผมคิดว่า ถ้าเรา
อยากจะต้องการให้ได้ผลจริงมันควรจะเขียนไว้ในนี้เลย ทำไมจะเขียนขึ้นไปอีก
เฉพาะกรรมการองค์กรอิสระนี้เขียนไม่ได้ ทำไมต้องไปอยู่ในกฎหมายลูก อยู่กับแม่ไม่ได้
หรือครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านประพันธ์ครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ครับ ในร่างมาตรา ๒๕๐ พูดถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับว่ามีใครบ้าง มีนายกรัฐมนตรี มีรัฐมนตรีนะครับ ซึ่งในรัฐธรรมนูญให้บุคคลเหล่านี้ยื่นบัญชีทรัพย์สิน ตามมาตรา ๒๕๑ นะครับ เนื่องจากบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เมื่อเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและยื่นบัญชีทรัพย์สินตามมาตรา ๒๕๑ แล้วนี้ นะครับ บุคคลเหล่านี้เมื่อมีการดำเนินคดีนะครับ จะต้องไปศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองครับ ฉะนั้นในส่วนขององค์กระอิสระนี้เขามีกฎหมายนะครับ ซึ่งบัญญัติเกี่ยวกับการยื่นบัญชีทรัพย์สินไว้หมดแล้วนะครับ ไม่ว่าจะเป็น ปปช. กต. ก็จะอยู่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งจะต้องยื่น บัญชีทรัพย์สินภายใน ๓๐ วัน และต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินอีกภายใน ๓๐ วันนับจาก วันพ้นจากตำแหน่ง แล้วยื่นบัญชีทรัพย์สินอีกครั้งหนึ่งนะครับ ภายใน ๑ ปีนับจากครบ ในการดำรงตำแหน่ง ฉะนั้นรายละเอียดนี้จะอยู่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ของแต่ละเรื่องแล้วนะครับ แล้วถ้าหากว่าบุคคลเหล่านี้ยื่นบัญชีเท็จ ไม่ถูกต้อง ก็จะเข้าสู่ กระบวนการของ ปปช. ครับ ซึ่งจะดำเนินการไปตามขั้นตอนของกฎหมายเฉพาะเรื่องนั้น จะไม่ไปศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งตั้งมาเพื่อดำเนินคดี กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองครับ

ในส่วนที่ท่านสอบถามว่า องค์การอัยการพอเป็นองค์กระอิสระแล้วจะยื่น บัญชีทรัพย์สินหรือไม่นี้ะครับ ในส่วนของอัยการสูงสุด รองอัยการสูงสุดนี้ะครับ ในกฎหมาย ปปช. กำหนดให้ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินอยู่แล้ว ส่วนคณะกรรมการ กอ. หรือ กต. คณะกรรมการตุลาการนะครับ ก็จะไม่อยู่ในความหมายของบุคคลที่จะต้องยื่น บัญชีทรัพย์สินในส่วนนี้ะครับ ถ้าจะมีก็อาจจะต้องไปเขียนในกฎหมายลูกต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์อัศววิทย์ครับ

นายอัศวิน สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อัศวิน สุมาวงศ์ ขอเพิ่มเติมเพื่อตอบท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ขอบกัที่เอ่ยนาม ท่านคิดจะสักนิดหนึ่งครับว่า ท่านถามว่า องค์การอัยการเป็นองค์การอิสระแล้วนี่จะต้องให้ กรรมการอัยการแจ้งทรัพย์สินหรือไม่ ก็อยากจะกราบเรียนว่า องค์การอัยการนั้นมีใช้ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ แต่เป็นองค์การตามรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านจะดูหมวด ๑๑ นะครับ องค์การตามรัฐธรรมนูญจะแบ่งส่วนที่หนึ่งเป็นองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และส่วนที่ ๒ คือองค์การอื่นตามรัฐธรรมนูญ แบ่งแยกระหว่างองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์การอื่นตามรัฐธรรมนูญ องค์การอัยการนั้นเป็นองค์การอื่นตามรัฐธรรมนูญ มีใช้องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ พอผ่านได้ นะครับ ท่านคิดจะครับ เขาบอกมีไปบัญญัติไว้ในกฎหมายลูกครับ ซึ่งจริง ๆ ก็มีอยู่แล้วครับ ปัจจุบันนี้นะครับ แต่ท่านคิดจะคิดอย่างไรครับ ท่านเจ้าของญัตติครับ อาจารย์วัชราครับ จะได้ผ่านมาตรานี้ครับ ครึ่งชั่วโมงแล้วครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ครับ พอใจแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอขอบคุณนะครับ มาตรา ๒๕๐ นี้กรรมาธิการไม่ได้แก้ไขนะครับ ชี้แจงเป็นที่พอใจแล้ว ขออนุญาตผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๕๑ มีการแก้ไขครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจในส่วนที่แก้ไขก่อนครับ มีสมาชิกยกมืออยู่ เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ สิ่งที่คุณกรรมาธิการแก้ไข

ในมาตรา ๒๕๑ ซึ่งมีอยู่ ๒ จุดในวรรคแรกกับวรรคสุดท้ายนั้นหลักการเดียวกัน เพราะได้รับการแจ้งจากคณะกรรมการ ปปช. ว่า แนวทางหรือหลักการเดิมที่ให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินที่มีอยู่ในวันที่ยื่นบัญชีนั้น ในทางปฏิบัตินั้นไม่สามารถปฏิบัติได้ เพราะว่อย่างเช่น การทำบัญชีเงินฝากธนาคาร ซึ่งจะต้องไปให้ธนาคารรับรองนั้น ท่านก็ต้องไปรับรองในวันที่กำลังจะมายื่น ซึ่งความจริงแล้ววัตถุประสงค์ของมาตรานี้ตั้งแต่ต้นก็คือ การตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินที่มีอยู่ ณ วันที่เข้ารับตำแหน่งนั้น กับวันที่พ้นจากตำแหน่งนั้นว่ามีข้อแตกต่างกันเป็นประการใด ส่วนวันยื่นนั้นอาจจะหลังจากนั้นประมาณ สัปดาห์หนึ่ง ตรงนั้นก็เป็นเรื่องที่กรณีการมาปฏิบัติในการยื่น -----

- ๘/๑

แต่เขียนขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับแนว หรือวัตถุประสงค์ที่แท้จริงว่า วันเข้าตำแหน่ง มีทรัพย์สินอยู่เท่าไร แล้วพ้นจากตำแหน่ง ในวันที่พ้นนั้นมีทรัพย์สินเท่าไรครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสมเกียรติพอเข้าใจไหมครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ขออนุญาต
ครับท่านประธาน ผม สมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ครับ ก็มาตรา ๒๕๑ บัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๐ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริง
ในวันที่ แล้วตัดนะครับ ยื่นบัญชีดังกล่าว แล้วเดิมนะครับ เข้ารับตำแหน่ง หรือวันที่
พ้นจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ ผมไม่เอานะครับ
เอารวคนก่อนนะครับ ผมว่าข้อความเดิมนะครับ ข้อความเดิมที่ได้ร่างกันไว้น่าจะปฏิบัติ
ได้ดีกว่าที่เดิมเข้ามาครับ เพราะว่าไม่น่าจะให้เลือกนะครับว่า จะแสดงในวันที่
รับตำแหน่งหรือวันที่พ้นตำแหน่ง เพราะใช้ คำว่า หรือ มันน่าจะต้องแสดงทั้งตอนเข้า
และตอนออกนะครับ ผมว่าข้อความเดิมก็น่าจะสมบูรณ์อยู่แล้วนะครับ ดูท่าทางที่เดิม
เข้ามานี้จะทำให้ปฏิบัติได้ยากกว่าข้อความเดิมครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อันนี้สืบสวนเรื่องถ้อยคำนะครับ สืบสวนเรื่อง คำว่า หรือ กับ และ แล้วครับ ท่านอธิบาย
ให้ตรงคำถามนะครับ เชิญครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ครับ ในประเด็นของ
การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนี้ ในหลักการก็คือว่า ภายใน ๓๐ วัน
นับแต่เข้ารับตำแหน่งนะครับ อันนั้นยื่นครั้งหนึ่ง พอพ้นจากตำแหน่งก็ต้องยื่นภายใน
๓๐ วันนับแต่พ้น พอครบ ๑ ปีก็ต้องยื่นภายใน ๓๐ วันนับแต่ครบ ๑ ปี ที่นี้ประเด็น
ในปัญหาในวาระหนึ่งนี้ นะครับ ว่าทำไมคณะกรรมการถึงไปแก่นะครับ ถ้าเขียนว่า ที่มี
อยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีก็ต้องรวบรวมสแตตเมนต์ (Statement) ของแบงก์ (Bank)
นะครับในวันนั้น แล้วเอาไปยื่น ซึ่งบางท่านวันเดียว วันที่ยื่นมันทำไม่ได้ มันขลุกขลักครับ
เพราะว่ามีอยู่เยอะนะครับ บางท่านมีโฉนดที่ดิน มีอะไร วันที่ยื่นมีอะไรอยู่ต้องครบให้หมด

นะครับ ที่แก้มันก็ไม่ได้ผิดสาระสำคัญ ก็คือมันอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่ผมกล่าวในกรณีต่าง ๆ เช่น วันที่เข้ารับตำแหน่ง คุณมีเท่าไรก็เอาตัวเลขวันนั้นนะครับ แล้วจะยื่นหลังจากนั้นมัน ๓๐ วัน แต่ว่าในวันเข้ารับตำแหน่ง ถึงแม้จะกำหนดอย่างนี้ก็ได้ไม่ได้หลุดพ้นการตรวจสอบครับ เพราะว่าวันที่พ้นจากตำแหน่งก็ต้องยื่นอีกครับ ก็เอามาตรวจสอบได้ว่า เข้ารับตำแหน่งมีเท่าไร พ้นจากตำแหน่งมีเท่าไร พ้นจากตำแหน่งมาแล้ว ๑ ปี มีเท่าไร ถึงแม้เสียชีวิตผู้จัดการมรดกหรือทายาทก็ต้องยื่นด้วย เพื่อเอาเปรียบเทียบในบัญชีนะครับ เพราะฉะนั้นคำว่า เข้ารับตำแหน่งหรือวันที่พ้นจากตำแหน่ง วันที่พ้นจากตำแหน่งก็คือ ในกรณีของ (๒) (๓) ในลักษณะนั้นนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เข้าใจหรือยังครับ ท่านสมเกียรติครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ครับ ยังติดใจอยู่ครับ ท่านประธานครับ
ผม สมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ครับ คือประเด็นนี้ถ้าเผื่อใช้คำว่า และ แทนไม่ได้หรือครับ มันจะได้ชัดเจนไปเลยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คือมันมีข้างหลังแล้ว

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : เข้ารับตำแหน่งและวันที่พ้นจากตำแหน่ง มันก็แสดงว่า ทั้ง ๒ วันนี่แน่นอน ต้องยื่นแน่ แต่ถ้าเป็น หรือ นี้ ผมยื่นวันเช้า และ หรือเลือกไปยื่นวันออกได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คืออย่างนี้ท่านสมเกียรติ มันมีคำตอบมาแล้ว แต่ว่ากรณี ท่านอ่านดูนะครับ มันแล้วแต่กรณีครับ ถ้ากรณีไหนถ้าเข้านะครับก็ต้องยื่น ออกก็ต้องยื่น ท่านดูนะครับ มีถ้อยคำนั้นอยู่ต่อเชื่อมกันมานะครับ พอได้นะครับ มันเป็นไปตามทางปฏิบัตินะครับ ผมก็เจอมาแล้วอย่างนี้ครับ วันสุดท้ายวันยื่นยุ่งไปหมดเลย นะครับ ผ่านนะครับ ท่านสมเกียรติครับ ท่านสมเกียรติคงเข้าใจแล้วนะครับ เชิญต่อครับ ทางท่านเลขาธิการครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ เชิญครับ

๒๑

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เสาวลักษณ์ ๘/๓

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง นะครับ มาตรา ๒๕๑ วรรคสุดท้าย ที่พูดกันถึง เรื่องหนังสือที่มีอยู่จริงในวันครบ ๑ ปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว ให้ยื่นอีกครั้งหนึ่ง -----

- ๘/๑

โดยให้ยื่นภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง แล้วเป็นเวลา ๑ ปีด้วย ผมจำได้ว่า เคยมีข้อถกเถียงกันเมื่อครั้งชุกหุ่นหนึ่ง ถ้าท่านจำได้ ข้อกฎหมายที่บอกว่า ในการยื่น หลังจากพ้นตำแหน่งแล้วนี้ มันมีข้อกฎหมายที่บรรดานักกฎหมายตีความไปว่า อาจจะไม่จำเป็น เพราะว่าได้พ้นจากตำแหน่งแล้ว อย่างนั้น อย่างนี้ นะครับ ผมอยากจะเรียนถามว่า ที่แก้ไขนี้ ได้ครอบคลุมประเด็นที่มีการพยายามตีความปิดกันไปแล้วก็จนกระทั่ง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญบางคนนี่บอกว่า ไม่เข้าข้อกฎหมายบ้าง อะไรบ้าง ๔ บวก ๔ ชนะ เป็น ๘ ชนะ ๗ นั่นแหละครับ ผมคิดว่า มันมีข้อกฎหมายตรงนี้อยู่ ขอความกรุณา ช่วยทำให้กระจ่างนิดหนึ่งได้ไหมครับ ส่วนในพรรคแรกนี้ผมเห็นด้วยว่า ควรจะกำหนด วันนั้นเสีย วันที่ไปยื่นจริง ๆ นี่ทำไม่ทัน ผมเคยมีประสบการณ์แล้ว อันนั้นเห็นด้วยอย่างยิ่ง ในพรรคแรก พรรคสุดท้ายก็ไม่มีอะไรขัดข้อง เพียงแต่ถามว่าได้ครอบคลุมประเด็นที่เขากลกเถียงกันหรือเปล่า ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์วิชาครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการยกร่างครับ ต่อข้อซักถามของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ขออนุญาตเอ่ยนาม ที่กรุณาหยิบยกขึ้นมาวันนี้ ก็เป็นประเด็นที่เราได้นำมาแก้ไขจริง ๆ เนื่องจากว่าท่านอาจารย์กล้าณรงค์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของชุกหุ่น ต้องขออภัย ความจริงการตรวจสอบชุกหุ่นนะครับ แล้วท่านพบว่ามันมีการบิดเบือน มันไม่ชัดเจน โดยเขียนไว้กว้าง ๆ ในมาตรานี้แต่ดั้งเดิมนี่ ที่บอกว่า แสดงรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายใน ๓๐ วันนี้ มันก็ไม่ชัดเจนนะครับ มันอาจจะมีการตีความไปได้ เป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นก็เลยต้องล็อก (Lock) ลงไปเลยว่า ที่มีอยู่จริงในวันครบ ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว นี่นะครับ โดยให้ยื่นนี้ คือหมายความว่า ต้องให้ชัดเจนเลยนะครับว่า การยื่นนั้นจะยื่นบัญชีต้องแน่นอนว่าครบ ๑ ปีแล้วนี้ ต้องดำเนินการนี้ โดยที่ไม่เขียนลอย ๆ อย่างตอนตั้งแต่ดั้งเดิม ท่านกล้าณรงค์เป็นคนเสนอตรงนี้เองนะครับในที่ประชุม ความจริงแล้วนี้เราอยากจะไปเขียนในกฎหมายลูก

แต่ว่ามันต้องเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญให้ชัดเจนก่อน แล้วเราถึงจะไปปรับในกฎหมายลูกอีกทีหนึ่งครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณครับ มาตรา ๒๕๑ ครับ มีสมาชิกท่านใดตั้งใจข้อความใดอีก มีไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๕๒ ไม่มีการแก้ไข มีสมาชิกผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอาจารย์วัชรา ยังคงตั้งใจไหมครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ครับ ในมาตรานี้ทางกลุ่มของกระผมได้ขอให้
เพิ่มเติมบุคคลที่เกี่ยวข้องคือ บุคคลที่มีตำแหน่งที่อาจถูกถอดถอนได้ตามมาตรา ๒๖๑
เพื่อเป็นหลักประกันที่แน่ชัดว่าประชาชนจะได้ทราบ แล้วก็เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติ
หน้าที่ของบุคคลดังกล่าวด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการครับ เชิญอธิบายชี้แจงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการยกกว้างครับ ตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่ได้กำหนด
ให้มีการเปิดเผยบัญชีรายชื่อต่อสาธารณะเพื่อทราบนะครับ ก็ได้มีการดำเนินงาน
มาโดยตลอด ก็คือ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ซึ่งทุกท่านก็คงจะทราบที่อยู่แล้วนะครับ
แต่ครั้งมาถึงร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้เนี่ยครับ เราเห็นว่า
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภานั้นเนี่ย แม้จะต้องยื่นบัญชีรายการแสดง
ทรัพย์สินและหนี้สิน แต่ก็ยังไม่เคยให้มีการเปิดเผยต่อสาธารณชนทราบเลย ซึ่งก็เป็น

เรื่องที่คุณเคื้อ แล้วก็การตรวจสอบนี้ก็ทำให้ประชาชนนี้ไม่ได้ตรวจสอบตั้งแต่แรก
นะครับ แรกเชื่อว่าเขามีทรัพย์สินและหนี้สินอย่างไรนะครับ ก็เป็นไปตามดุลพินิจของ
คณะกรรมการ ปปช. ซึ่งจะเปิดเผยเมื่อไรอย่างไรนะครับ -----

- ๑๐/๑

ก็ต้องมาพิจารณากันดูอีกที เพราะฉะนั้นในต่างประเทศสำหรับ ๒ ตำแหน่งนี้ ก็คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาเขาบอกว่า เวลาเข้ามาก็ต้องเปิดเผยนะครับ แบบเปลือยกายต่อสาธารณชนให้ดูว่า ไผ่ ฝ้าย มีอะไรอยู่ตรงไหนนะครับ เพื่อที่จะได้ดูว่าเขาเป็นลักษณะ รูปลักษณะเป็นอย่างไร ตรงตามบุริสลักษณะของมหาบุรุษ หรือทุรบุรุษ อยากรู้หรือไม่ครับ ด้วยเหตุนี้เองเราจึงเพิ่ม ๒ ตำแหน่งนี้เข้าไปครับ ก็เป็นความสง่างามอีกอันหนึ่งนะครับ อย่าคิดว่าเปลือยแล้วนี่จะไม่สง่างาม ปราบกฏว่ายิ่งสง่างาม ยิ่งขึ้นนะครับ ทำให้ประชาชนคลายข้อใจนะครับ แล้วเขาก็สามารถที่จะโต้แย้งได้ว่า เอ๊ะ คุณมีบ้าน มีอะไรอยู่ ทำไมถึงไม่ชี้แจง ไม่แจ้งนะครับ อยากรู้ก็ดี สำหรับตำแหน่งอื่น ๆ นี่นะครับ เราก็ได้มาคิดถึงด้วยเหมือนกันนะครับ แต่เราเห็นว่า ในเรื่องของกาเปิดเผย บัญชีทรัพย์สินต่อสาธารณชน เราจะเห็นได้ว่ามันมีความยุ่งยากอยู่หลายเหตุ หลายประการนะครับ เพราะว่าจะต้องปิดประกาศ แล้วก็ต้องให้ทำบัญชีนะครับ โดยละเอียดสำหรับทรัพย์สินนี้ อยากรู้ก็ดีแม้เราไม่ได้ปิดประกาศ แต่เขาต้องแจ้ง บัญชีรายชื่อทรัพย์สินและหนี้สินอยู่แล้วนะครับ อย่างสมาชิกสภาท้องถิ่นนะครับ หรือพวก อบต. อบจ. ต่าง ๆ ยื่นหมดครับ เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งสำคัญ ๆ ก็ยื่นหมด แล้วรวมถึงตำแหน่งอื่น ๆ ที่ท่านอาจารย์วัชราก็เกรงว่าน่าจะเปิดเผยด้วยนี้ แต่ว่าควรจะอยู่ในอำนาจของ ปปช. ซึ่งมีอยู่แล้วครับ อนุญาตให้ ปปช. นี้พิจารณาเป็นกรณี ๆ ไปที่จะเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากว่า มีกรณีที่เขาร้องเรียนขึ้นมา หรือว่ามีกรณีสงสัยขึ้นมา ปปช. ก็จะเปิดเผยนะครับ เพราะว่าที่จริงแล้วเราจะเห็นได้ว่า เรื่องของบัญชีทรัพย์สินที่เราไม่เปิดเผยนั้นนี่นะครับ เป็นหลักครับ ทั่วโลกจะเป็น อย่างนี้หมดนะครับ เป็นหลัก แต่เรายกเว้นให้สำหรับตำแหน่งในทางการเมือง ที่สำคัญ ก็คือ นายกรัฐมนตรี แล้วก็รัฐมนตรี แล้วก็สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา เพื่อป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์นะครับ เพราะว่าเขาจะตรวจสอบ การตรวจสอบนี้ สิ่งที่มีความสำคัญ ก็คือการตรวจสอบว่า เขามีผลประโยชน์อะไรมาตั้งแต่ดั้งเดิมหรือไม่ แล้วเวลาทำสัญญาในภายหลังที่เขาไปทำข้อตกลงกับรัฐก็ดี อะไรก็ดี เขาลากเอาหุ้นส่วน หรือห้าง หรือบริษัทที่เขาถืออยู่นี้เอามาเกี่ยวพันเกี่ยวข้องกับหรือไม่ นี่คือประโยชน์

ของการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินครับ แล้วเราจะเห็นได้ว่า ในการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินอะไรเหล่านี้เนี่ยครับ มันจะมีรายละเอียดหยาบหยาบต่าง ๆ มากมายเนี่ยครับ เพราะฉะนั้นตำแหน่งอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ซึ่งเราเห็นว่ามีความสำคัญ ทางคณะกรรมการ ปปช. ก็จะไปดูแล แล้วก็รับข้อที่ท่านอาจารย์ประสงค์ด้วยเนี่ยครับ ที่ท่านวัชรานะครับ เข้าไปคุยกันในที่ประชุม แล้วเราสามารถที่จะกำหนดเป็นมติของคณะกรรมการ ปปช. ได้อยู่แล้วครับ ขอบพระคุณครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอาจารย์วัชรานะครับ

นายวัชราน หงส์ประภัสสร : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วัชราน หงส์ประภัสสร กระผมได้รับทราบก็ขอบคุณมาก แล้วในกลุ่มของกระผมก็ไม่มีใครติดใจแล้ว ขอผ่านครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ผ่านมาตรา ๒๕๒ เนี่ยครับ มาตรา ๒๕๒ กรรมาธิการไม่มีการแก้ไขเนี่ยครับ ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นเนี่ยครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขออนุญาตผ่านเนี่ยครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๕๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๔ มีการแก้ไข

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีสมาชิกท่านใดติดใจใหม่ครับ หรือจะให้ทางกรรมาธิการยกเรื่องชี้แจงก่อน เชิญครับ ท่านกรรมาธิการครับ ชี้แจงส่วนที่ท่านแก้ไขครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ ความจริงแล้วการแก้ไขไม่ได้แก้ไขในหลักการอะไรเนี่ยครับ ก็คือแก้ไขถ้อยคำให้มันชัดเจนขึ้น -----

จะเห็นได้ว่า ในกรณีแรกนี้ ในพรรคแรกนะครับว่า ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ใดสนใจไม่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือสนใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความเป็นเท็จนี้ เดิมได้เขียนไว้ว่า ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่การกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๑ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีกรกระทำดังกล่าว แล้วแต่กรณี เราก็เอาไปเขียนไว้ในตอนท้ายให้ชัดเจนนะครับ แต่ว่าตอนนี้เรากำหนดให้แน่นอนว่า การดำเนินการต่อไป ก็คือว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาตินี้ให้เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย คือหมายความว่า ให้เปิดเสรีเลยนะครับ เพื่อที่จะได้เข้าใจว่า ในกรณีของการกระทำผิดในกรณีเหล่านี้ ก็ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตนี้เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาวินิจฉัย แล้วก็ อันนี้เปลี่ยนแปลงนิดหนึ่งนะครับ ก็คือหมายความว่า เดิมนี้ให้ส่งไปที่ศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อดำเนินการวินิจฉัย เราก็ได้กำหนดใหม่ะครับ เนื่องจากว่า มันเป็นกรณีที่คล้ายคลึงกับกรณีร่ำรวยผิดปกติแล้วทางคณะกรรมการ ปปช. ก็ต้องดำเนินคดีทางด้านศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นก็ให้อำนาจของศาลฎีกานี้พิจารณากรณีซุกหุ้นด้วยนะครับ ก็คือหมายความว่า กระทำโดยมิชอบในการยื่นบัญชีทรัพย์สิน แสดงทรัพย์สิน หนี้สินอันเป็นเท็จนี้ไปที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับ

ส่วนในพรรคที่ ๒ นะครับ ที่เดิมนี่ไปเขียนไว้ว่า เมื่อมีกรณีตามพรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ปปช. เสนอเรื่องให้ศาลฎีกา นี้ อันนี้เราก็จะรับช่วงต่อมาจากพรรคแรก เปลี่ยนแปลงว่า ถ้าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยชี้ขาดแล้วว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดผิดตามพรรคหนึ่ง ก็ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งในวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย คือให้มันชัดไปเลยนะครับว่าจะพ้นเมื่อไร เพราะว่าเดิมนี่ก็มีการตีความกันงุนงงว่า จะพ้นจากตำแหน่งเมื่อไรแน่ เราก็เขียนล็อกไว้เลยนะครับว่า ให้เขาพ้นจากตำแหน่งในวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย โดยนำเอาบทบัญญัติในมาตรา ๙๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แล้วก็ ต้องห้ามมิให้ดำรง

ตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมืองเป็นเวลา ๕ ปี ก็สอดคล้องกันกับส่วนที่เราเคยวินิจฉัยมาแล้วในเรื่องของการที่กระทำผิดนะครับ ในเรื่องของการทุจริตการเลือกตั้งก็ดี หรือการกระทำการขัดต่อรัฐธรรมนูญในมาตรา ก่อน ๆ ที่เราได้พูดกันมาแล้วนะครับ ก็ให้มันชัดเจนนะครับ ตรงนี้ก็คือเขียนให้ชัดเจนยิ่งขึ้นนะครับ แล้วก็ไม่มีมีการตีความในเชิงที่บิดเบือนต่อไปอีกนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ครับ ท่านประธานครับ เรื่องการเขียนเปลี่ยนที่ ผมไม่ติดใจ แต่อยากจะตั้งคำถามเป็นประเด็นเพื่อพิจารณานะครับ ก็คือว่า กรณีที่แจ้งบัญชีทรัพย์สินอันเป็นเท็จหรือแจ้งบัญชีทรัพย์สินขาดตกบกพร่องไปนี้ มันเป็นความผิดทางการเมือง หรือว่าเป็นความผิดทางอาญา เพราะว่าถ้าสิ่งนี้เป็นความผิดทางอาญานี้ผมสบายใจที่จะไปอยู่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพราะในความเป็นจริงนี่นะครับ ผมเองก็ชื่นชมศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาก แล้วก็เท่าที่ดูนี้ ตั้งแต่คดีต่าง ๆ ไม่ว่าจะคดีคุณรักเกียรติก็ดี คดีอื่น ๆ ก็ดี ผมก็พอใจ แล้วก็ไม่ค่อยเชื่อใจศาลรัฐธรรมนูญในอดีตนะครับ เพราะฉะนั้นพอท่านเปลี่ยนนี้ ที่แรกผมก็มีความรู้สึกดี เพราะว่าผมไม่ค่อยเชื่อศาลรัฐธรรมนูญเท่าไร ในอดีตนะครับ แต่ว่าในอนาคตนี้ก็หวังว่าจะดี ปัจจุบันนี้ดี และในอนาคตคงจะดี แต่ตรงนี้พอวางหลักการนี้ นะครับ ยังไม่ค่อยมั่นใจเท่าที่ตัวเองว่า ควรจะอยู่กับศาลไหน -----

ในหลักการนะครับ ควรจะอยู่กับอาญา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญา หรือเป็นศาลการเมือง เป็นศาลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการไม่แจ้งบัญชีทรัพย์สินครบถ้วน หรือว่าเป็นเท็จ มันมีโทษอาญาหรือเปล่า แล้วไปทางนั้นได้ถูกต้องไหม ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญอาจารย์วิชาครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการครับ กรณีนี้ต้องขอขอบพระคุณท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ นะครับ ที่ได้หยิบยกขึ้นมาเพื่อให้ความเข้าใจของประชาชนกระจ่างแจ้ง เดิมก็ความจริง เป็นผิดทางอาญาอยู่ด้วย เพราะมันอยู่ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ว่าด้วย ปปช. นี่นะครับ ก็คือ ในมาตรา ๑๑๙ ที่ให้ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน เอกสารดังกล่าวประกอบต่อคณะกรรมการ ปปช. ภายในกำหนดเวลาที่ กฎหมายกำหนดไว้ หรือจงใจยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร ประกอบด้วยความเป็นเท็จ หรือปกปิด อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ครับ ที่นี้เมื่อเดิมกรณีชุกहु้นไปที่ศาล รัฐธรรมนูญแล้วก็มาที่ศาลนี้ ปรากฏว่าอย่างไร ท่านอาจจะสงสัย ถ้าเพื่อจะเริ่มต้นดำเนิน คดีอาญานี้มันต้องเริ่มต้นตั้งแต่ศาลชั้นต้นครับ ไม่รู้ว่าเมื่อไรจะดำเนินคดีเอาผิดกับ นักการเมืองเหล่านี้ได้นะครับ เพราะว่าต้องทำ ๒ ชั้น ดังนั้นเมื่อเรานำคดีมาเป็นแพคเกจ (Package) เลย ก็สามารถที่จะดำเนินการได้ทั้ง ๒ กรณี คือหมายความว่า ดำเนินคดี โดยเบ็ดเสร็จ ก็คือในเรื่องของทางการเมืองด้วย แล้วก็ในเรื่องของความผิดทางอาญาด้วย ทำให้มันมีประสิทธิภาพขึ้นครับ ก็อยากจะกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า ตอนนี้นะเราก็มีการ ดำเนินการอย่างนี้ไปที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ก็จะ สวดสดงดงามกว่าที่จะดำเนินการลักลั่นกัน แล้วก็ไม่รู้ว่าจะเสร็จเมื่อไร เพราะว่า อย่างนี้ครับ ในกรณีของการดำเนินคดีตามบทกำหนดโทษที่กฎหมาย ปปช. กำหนดไว้ ก็ยังมีข้อถกเถียงกันอีกนะครับว่า คดีนี้มันไม่ใช่ความผิดที่คณะกรรมการ ปปช. ดำเนินการโดยตรงในคดีอาญา เพราะฉะนั้นอาจจะไปที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ท่านก็รู้อยู่แล้วว่า

ถ้าไปที่ตำรวจแล้วน้ำมันจะเกิดอะไรขึ้น เราก็เลยทำให้เบ็ดเสร็จเลย คณะกรรมการ ปปช. จะทำ ๒ เรื่องนี้เข้าด้วยกัน ผมเข้าใจว่าที่กรณีชุกหุนครวาก่อนโน้น ที่จริงแล้วเขาก็อาจจะกลัวเรื่องนี้ด้วย คือเรื่องทางอาญาด้วยครับ แต่ว่าอย่างไรก็ดีเรื่องนั้นผ่านพ้นไปแล้ว เราก็พยายามแก้ไขข้อผิดพลาดที่ได้ทำมาแล้วให้มันดียิ่งขึ้นครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง นะครับ ผมฟังดูก็ดีนะครับ ไม่ขัดข้อง เพียงแต่ว่า ขอลถามในทางปฏิบัติอีกนิดเดียว เพราะว่าตอนนี้ท่านอาจารย์วิชา ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ท่านก็เป็น ปปช. เวลาที่เราเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินของตำแหน่งนายกก็ดี รัฐมนตรีก็ดี เทียบนี่ไป สส. สว. ด้วย ปกติเท่าที่ผมตามเรื่องพวกนี้อยู่ ปปช. ไปตรวจพบเมื่อมีคนท้วงติงและพูดขึ้นมา เมื่อครั้งที่บุคคลหนึ่ง ไม่ต้องเอ่ยชื่อ แจ้งหนี้สินอันไม่ครบถ้วน ก็เพราะหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งเป็นคนหยิบขึ้นมา เมื่อครั้งที่แจ้ง ที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีแจ้งบัญชีทรัพย์สินไม่ครบถ้วน ก็เพราะหนังสือพิมพ์หยิบยกขึ้นมาว่า เหตุนี้ก็เป็นเพราะว่าไปใส่อยู่ในชื่อคนรับใช้บ้าง คนขับรถบ้าง ปปช. ก็เลยหยิบเรื่องนี้ขึ้นมาตรวจดู ปกติ ปปช. ก็ไม่ค่อยได้ตรวจ หรือว่าถ้ามันไม่มีเรื่อง ไม่มีราวจะไปนั่งดูบัญชีกันได้อย่างไรทุกคน ทุกคน ทุกคน มันเยอะ นอกจากว่าจะมีคนหยิบยกเรื่องขึ้นมา อันนี้ผมเข้าใจ คราวนี้ครั้งนี้ท่านเปิดบัญชีหมดเลย แล้วถ้าเกิดมีคนให้เบาะแสมากมาย ประชาชนตื่นตัว ซึ่งดี เสร็จแล้ว สส. สว. เกือบ ๗๐๐ คน หกร้อยกว่าคน แล้วก็รัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี ทั้งหมดจะต้องรวมแปดร้อยกว่าคน แล้วถ้าเปิดบัญชีหมด ที่นี้คนก็จะหยิบยกขึ้นมา ปปช. ก็หยิบเรื่องนี้ขึ้นมาสอบสวนว่า บัญชีไม่ครบถ้วนบ้าง ขาดหายบ้าง เป็นเท็จบ้าง -----

หนังสือไม่ใส่บ้าง อะไรบ้าง ที่นี้ ปปช. ก็จะมีเรื่องไต่สวน แล้วก็ส่งขึ้นศาลฎีกา แผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาก จากเดิมที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ไม่ค่อยมีงานจะทำ มีสถานที่ชัดเจน แต่ว่างานท่านน้อย ผมตามดูตลอด ผมเองก็ลุ้นอยากจะให้ท่านทำงานมาก แล้วท่านก็จะมีการประชุมองค์คณะทุกครั้ง องค์คณะของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเพื่อคัดเลือกเป็นเรื่อง ๆ ไป ทีละ ๙ ท่าน ๙ ท่าน คัดเลือกไป พอครั้งนี้ถ้างานมันเยอะนี้ ศาลฎีกาเขารับไหวไหมครับ เพราะว่ามันจะมีเรื่องแจ้งบัญชีทรัพย์สินซึ่งมาอีกมโหฬาร แล้วอาจจะมีเรื่องอื่นที่เรื่องทุจริต เรื่องอะไรต่ออะไรที่จะต้อง ของนักการเมืองนั่นนะครับ ที่จะต้องไปศาลอาญา อันนี้ศาลฎีกาแผนกอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอย่างนี้ จะมีความเป็นห่วงบ้างไหมครับ หรือคิดว่ารับไหว ถ้ารับไหวผมไม่ติดใจนะครับ เพราะว่าท่านคงจะเข้าใจในวงการศาลดีกว่าผม ผมถามด้วยห่วงใยเท่านั้น ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
จะตอบอีกไหมครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ขอตอบสั้น ๆ แล้วกัน นะครับ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ ท่านประธานที่เคารพ ขอตอบสั้น ๆ นะครับว่า กระบวนการในการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินนี้ เราไม่ใช่ทำเปราะไปหมด ก็คืออย่างนี้ครับ เรามีสำนักแต่ละสำนักนี่นะครับ ที่เขาดูแลอยู่แล้ว ที่จริงในการตรวจสอบนะครับ ไม่ใช่หมายความว่า ใครร้องเข้ามาแล้วเราถึงจะตรวจ อย่างกระผมนี้กรรมการ ปปช. แต่ละคน ก็ดูแลแต่ละสำนัก อย่างกระผมก็ดูแลสำนักของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องเซ็นชื่อกำกับทุกหน้า ของที่ท่านยื่นนี่นะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อดูนี้ ตรวจสอบนี้ กระผมจะตรวจสอบ กลางคำ กลางคืนกระผมจะต้องทำงานตลอดนะครับ ดูแล้วนี้ถ้ามีอะไรผิดปกติ อะไรที่มัน ตัวเลข ยังเขย่งกันอยู่อะไรนี้ เราก็ให้สำนักนั้น ๆ นี้ เจ้าหน้าที่เขาไปดูนะครับ แล้วก็ให้เรียกมาให้ ถ้อยคำอะไรนี้ นะครับ ไม่ใช่ว่าจะเอาเรื่องเอาราวนะครับ การตรวจสอบนี้ กระผมขอเรียน ว่าอย่างนี้ว่า เราไม่ใช่ตรวจสอบเพื่อเอาผิดเอาเรื่อง แต่ตรวจสอบเพื่อให้เกิดความถูกต้อง ชอบธรรมนะครับ เสรีแล้วนี้ให้ทุกท่านสบายใจนะครับ เพราะว่าหลาย ๆ ท่านอาจจะยื่นบัญชีทรัพย์สินนะครับดูประหนึ่งว่า คณะกรรมการ ปปช. นี้ไปไล่บี้ไล่ขี้คน

๓๒

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ปทิตตา ๑๓/๒

ไม่ใช่ นะครับ เราตรวจสอบเพื่อความเข้าใจอันดี แล้วเราก็บางที่เราก็เชิญมาเพื่อที่จะ
ทำความเข้าใจว่าอย่างนี้ อย่างนั้นะ ยื่นมาอย่างนี้มันไม่ถูกนะ ให้เขียนใหม่อย่างนี้นะครับ
เราให้ความร่วมมือกันด้วยดีตลอดครับ แต่ว่าถ้ามีการผิดปกติจริง ๆ นะครับ
เมื่อตรวจสอบแล้วเขาชี้แจงไม่ได้ เราถึงจะตั้งเรื่องเป็นเรื่องใหญ่ เพราะฉะนั้นท่านอาจารย์
สบายใจ ที่ประชุมสบายใจได้ว่า เป็นข้อยกเว้นจริง ๆ เท่าที่ผมตรวจสอบมาแล้วนี่นะครับ
เราทำงานด้วยความรอบคอบระมัดระวัง แล้วก็ทำงานเพื่อให้เกิดความชัดเจน
ให้ความเข้มแข็ง ประสิทธิภาพของการตรวจสอบ เรามีระบบของเราอยู่ เพราะว่าเรามี
เจ้าหน้าที่ทางด้านบัญชีและการเงินที่ดำเนินการอยู่นะครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๒๕๔ กรรมการมีการแก้ไข มีสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับ
ร่างเดิมไหมครับ ก่อนที่จะมีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ ส่วนที่กรรมการแก้ไขแล้วนี่นะครับ มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ก็ไม่มีอีกนะครับ ถือว่าเห็นด้วยตามที่กรรมการแก้ไขนะครับ ที่นี้ก่อนจะเข้า
มาตรา ๒๕๕ นะครับ ผมขออนุญาตทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกแล้วก็ประชาชน
ที่รับฟังวิทยุก็ดี ดูโทรทัศน์ก็ดีนี่นะครับ ต้องขอทำความเข้าใจนิดหนึ่งครับ บางที
สมาชิกก็มาต่อว่า ว่าทำไมเวลาอภิปรายนี้ ผมจึงอนุญาตให้ท่านการุณบ้าง
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์บ้างนี่นะครับ พูดบ่อยเหลือเกินนะครับ ตรงนี้ก็ต้องทำความเข้าใจ
ก่อนนะครับ ว่าสิ่งที่จะอภิปรายได้นั้นนี่นะครับ ก็คือคนที่ได้ยื่นญัตติหรือผู้รับรองในกลุ่มนี้
นะครับ ที่นี้ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เองก็เป็นเจ้าของญัตติเยอะด้วยเหมือนกันนะครับ ท่านก็
ใช้สิทธิในฐานะเจ้าของญัตติที่อภิปรายนะครับ ส่วนกรรมการแก้ไขนี่นะครับ สมาชิก
ทุกท่านก็มีสิทธิอภิปราย พอดีมีสมาชิกท่านอื่นไม่ตั้งใจนะครับ

ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ส่งสัยก็ซักถามหรืออภิปราย ก็ในส่วนที่แก้ไข ก็ถือว่า เป็นการใช้สิทธิตามข้อบังคับนะครับ ท่านก็จะได้เข้าใจกันตรงนี้ด้วยนะครับ แล้วคนที่อภิปรายมากนะครับ บางทีก็ทำงานเต็มทีนะครับ อย่าเพิ่งไปมองเป็นอย่างอื่นนะครับ ที่นี้ท่านผู้ชม ท่านผู้ฟังทางบ้านบางที่ไม่เข้าใจนะครับ ฟังทีไรก็ได้ยินชื่อท่านสุรชัยบ้าง ท่านวัชรวิภาบ้าง นะครับ อาจารย์เจิมศักดิ์บ้าง ท่านการุณบ้างนะครับ ก็อยู่ในวงชื่อแคบ ๆ ซึ่งจริง ๆ เขาเป็นเจ้าของญัตตินะครับ อันนี้ผมทำความเข้าใจให้ นะครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ผมทำความเข้าใจให้แล้วครับ เดียวเขาก็หาว่าผมอนุญาตท่านอีก

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ขอเสริมนิดเดียวเพื่อเข้าใจ ไหน ๆ พูดแล้วก็พูดให้ชัดเจนนี่นิดเดียว ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ นะครับ คือผมเองที่แปรญัตติค่อนข้างมาก เกือบจะ อาจจะมีครึ่งหนึ่งของมาตราทั้งหลายที่ทำอย่างนั้นเป็นเพราะว่าผมเป็นประธานคณะกรรมการประสานการมีส่วนร่วมและการประชาคมติ ซึ่งได้ออกไปรับฟังความเห็น แล้วก็มีความกรรมการประจำจังหวัด ๗๖ จังหวัดส่งเข้ามา ขณะเดียวกันผมก็ต้องรับประสานการมีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ ที่ส่งเรื่องเข้ามา ผมได้ตั้งอนุกรรมการขึ้นเพื่อที่จะแปรญัตติ อนุกรรมการผมมีอยู่ ๓ ชุด ๓ กรอบ พอแปรญัตตินี้ก็แปรว่า ขอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรานั้น มาตรานี้ จึงมีมาก เพราะฉะนั้นอย่างเช่นที่ผมกราบเรียนนะครับ วันก่อนนี้ที่บอกว่า ท่านผู้พิพากษาศาลชั้นต้นเข้ามายื่น ผมก็แปรให้ ทางฝ่ายสื่อที่มา ผมก็แปรให้ เพราะฉะนั้นเมื่อผมแปรนี้ ท่านไม่มีโอกาสได้มาชี้แจงว่า ท่านแปรอย่างนี้เพราะอะไรในสภา ผมก็ต้องรับหน้าที่ชี้แจงแทนท่าน เพราะฉะนั้นโปรดเข้าใจด้วย อันนี้ผมเรียน ท่านประธานเข้าใจดีอยู่แล้ว ในเมื่อท่านประธานชี้แจงให้คนนอกเข้าใจ โปรดเข้าใจด้วยว่า ผมอยู่ในฐานะที่ต้องทำหน้าที่ เพราะว่าสภาตั้งผมเป็นประธานกรรมการไปรับเรื่องมา ถ้าผมไม่ทำก็ผิดหน้าที่นะครับ แล้วขณะเดียวกันเนื่องจากข้อบังคับของรัฐธรรมนูญบอกว่า ให้จัดมีคนรับรองเป็นกลุ่ม แล้วก็มีผู้แปรญัตติ ๑ คน เพราะฉะนั้นชื่อผมก็เลย กับคุณวัชรวิภา กับคุณสุรชัย กับคุณพิเชียร อย่างนี้เป็นต้น ชื่อก็เป็นหัวหน้ากลุ่ม เพราะว่ามันมีได้แค่นั้นนะครับ หกเจ็ดกลุ่มเท่านั้นเอง พอท่านประธานเรียกทีไรก็ เข้า กลุ่มอาจารย์เจิมศักดิ์ว่าอย่างไร

กลุ่มอาจารย์สุรชัยว่าอย่างไร อย่างนี้เป็นต้นนะครับ โปรดเข้าใจตรงนี้สักนิดหนึ่ง ไม่ใช่ว่าอยู่ดี ๆ เราก็อยากจะไปเสียทุกอย่างนะครับ แต่ว่าเราจำเป็นต้องทำหน้าที่ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ครับ เพราะว่าเราอธิบายเข้าใจแล้วนะครับ เดี่ยวเราพูดเยอะกว่านี้ เดี่ยวพวกก็ไม่เข้าใจอีกนะครับ เอาให้พอเข้าใจพอแล้วนะครับ แล้วอย่างไรก็ตามนะครับ ก็ขอความร่วมมือกันนะครับ ช่วยกันประหยัดเวลา ถ้าเป็นไปได้นะครับ เราจะทำให้เสร็จภายในวันศุกร์นะครับ จากนั้นท่านก็จะได้พักผ่อนกันบ้าง เพราะก็เห็นว่าทุกท่านทำงานกันหามรุ่งหามค่ำนะครับ ทำอย่างจริง ๆ จัง ๆ นะครับ ถ้าเป็นไปได้เราช่วยกันเร่งอีกหน่อยนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๕๕ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ การกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๖ ไม่มีการแก้ไข มีสมาชิกผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ครับ มีท่านใดติดใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ ผ่านครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๕๗ มีการแก้ไข มีสมาชิกผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการครับ มาตรา ๒๕๗ แก้ไข อธิบายสักเล็กน้อยนะครับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจว่าแก้ไขตรงไหนครับ เชิญครับ

๓๕

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริวรรณ ๑๔/๓

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
มาตรา ๒๕๗ แก้ไข (๒) ครับ ข้อความนี้เดิมคือว่า กิจกรรมที่รัฐถือหุ้นใหญ่
จากเดิมจะครับ ขอแก้ไขเป็น กิจกรรมที่รัฐถือหุ้นใหญ่ ตรงนี้ความจริงมุ่งหมายถึงไม่ใช่
รัฐวิสาหกิจ เพราะถ้อยคำเดิมนั้น กิจกรรมที่รัฐถือหุ้นใหญ่ นั้น คือรัฐวิสาหกิจไป
แล้ว คือเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ -----

- ๑๕/๑

แต่ตรงนี้หมายถึงว่า กิจการใดก็ตามที่รัฐถือหุ้น แม้ว่าจะต่ำกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ สัดส่วนสามสิบเปอร์เซ็นต์ แต่ว่าเป็นหุ้นใหญ่ในกิจการนั้น ก็จะอยู่ในบังคับของมาตรานี้ด้วยว่า สมาชิกสภาผู้แทนหรือสมาชิกวุฒิสภานั้นจะใช้ตำแหน่งไปแทรกแซงในกิจการเหล่านั้นไม่ได้ครับ ก็เลยแก้เพื่อให้ตรงตามเจตนาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มาตรา ๒๕๗ กรรมการแก้ไข มีท่านใดตั้งใจร่างเดิมใหม่ครับ ก่อนมีการแก้ไขครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ ส่วนที่กรรมการแก้ไข มีสมาชิกท่านใดตั้งใจใหม่ครับ ที่แก้ไขนะครับ
อาจารย์พิเชียรครับ เชิญครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
นะครับ กระผม พิศัย อำนางวรประเสริฐ นะครับ สสร. ขออนุญาตเรียนถาม
ท่านกรรมการอีกครั้งหนึ่งนะครับ ในส่วนที่แก้ไข เปลี่ยนจาก คำว่า กิจการที่รัฐถือหุ้น
เป็นส่วนใหญ่ มาเป็น คำว่า กิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ นี่นะครับ กระผมดูแล้วนี่ จริง ๆ
กระผมคิดว่า ถ้อยคำเดิมนี่น่าจะมีความหมายดีกว่านะครับ เพราะว่ากิจการที่รัฐถือหุ้น
เป็นส่วนใหญ่นี้ กระผมคิดว่ามันให้ความหมายที่ชัดเจนมากกว่าที่กิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่
นะครับ เพราะว่าหุ้นนี้มันแบ่งเป็นเปอร์เซ็นต์นะครับ แล้วก็เปอร์เซ็นต์นี้จริง ๆ มันก็เคลื่อน
ไปเคลื่อนมาอยู่พอสมควรนะครับ แล้วก็แบ่งเป็นสัดส่วนนะครับ ถ้าเขียนว่า เป็นส่วนใหญ่
นี่ กระผมคิดว่าให้ความหมายที่ชัดเจนดีกว่าว่า รัฐถือหุ้นใหญ่ นะครับ เพราะว่า
ถือหุ้นใหญ่ที่มันใหญ่แค่ไหน ใหญ่นี้หมายความว่าเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือเปล่า หรือว่า
ถือหุ้นใหญ่อาจจะถือแค่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ถือว่าเป็นหุ้นใหญ่แล้วนะครับ ตรงนี้กระผม
คิดว่าต้องละเอียดนิดหนึ่งนะครับ เพราะว่ากิจการที่รัฐถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่นี้ กระผมคิดว่า
มีมากพอสมควร ถ้าเป็นรัฐวิสาหกิจก็มีหลายสิบแห่งนะครับ แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
กิจการที่รัฐถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่นี้ มีจำนวนไม่น้อยที่ได้เข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ไป แล้วก็เมื่อ
เข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ไป เช่น บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) บริษัท อสมท. จำกัด (มหาชน)
มีการซื้อขายหุ้นและเปลี่ยนแปลงหุ้นอยู่แทบทุกวันเลยครับ ท่านประธานครับ ดังนั้นการที่จะ

๓๗

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

งดลัษณ์ ๑๕/๒

เขียนว่า กิจกรรมที่รัฐถือหุ้นใหญ่ กับ กิจกรรมที่รัฐถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ว่า กระทบคิดว่า เขียนแบบเดิมนี้น่าจะให้ความหมายที่ดีกว่า แล้วก็กระทบคิดว่า ตรงนี้ก็อยากจะให้ช่วย เขียนบันทึกไว้ในเจตนาธรรมณ์ด้วยว่า ถือหุ้นใหญ่นี้ หรือถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่นี้ มันเอา เกณฑ์อะไรครับ หลักเกณฑ์อะไรไว้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ นะครับ เพื่อความชัดเจนครับท่านประธานครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอัครพรครับ อธิบายอีกทีครับ เชิญครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระทบ อัครพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ขออนุญาตชี้แจงอย่างนี้นะครับว่า ถ้าถ้อยคำว่า กิจกรรมที่รัฐถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ นั้น หมายความว่า กิจกรรมนั้นทั้งกิจการ รัฐถือหุ้น เป็นส่วนใหญ่ของกิจการนั้น นั้นหมายความว่า เกินกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ พอเกินกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ มันจะเข้าถ้อยคำข้างหน้าครับ คือคำว่า รัฐวิสาหกิจ กิจกรรมนั้นทุกประเภท จะกลายเป็นรัฐวิสาหกิจไป เพราะว่ากิจกรรมนั้นรัฐถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ ตรงนี้ต้องการที่จะ ย่อมาอีกว่า นอกจากรัฐวิสาหกิจแล้ว ถ้ากิจการใดก็ตามที่รัฐเข้าไปถือหุ้น แม้จะไม่ใช่ เป็นหุ้นส่วนใหญ่ คือหุ้นต่ำกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่รัฐก็ยังเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ เช่น ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีตัวอย่างอย่างเช่น ธนาคารนครหลวง (ธนาคาร นครหลวงไทย จำกัด(มหาชน)) ที่รัฐถือหุ้นใหญ่อยู่ แต่ไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ กรณีนั้นก็ไม่ใช่ รัฐวิสาหกิจ แต่เราต้องการที่จะควบคุมด้วยว่า สมาชิกสภาผู้แทนต่าง ๆ หรือรัฐมนตรี นั้นจะเข้าไปแทรกแซงกิจการนั้นในกิจการภายในไม่ได้ ไม่เช่นนั้นแล้วถ้าใช้ถ้อยคำเดิมนั้น กิจการพวกนี้จะหลุดไปหมด แล้วก็กลายเป็นช่องโหว่ที่ทำให้ใช้อำนาจทางการเมือง เข้าไปแทรกแซงในกิจการที่รัฐเข้าไปถือหุ้นอยู่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์รัชสพัญหน้าเข้าใจแล้ว อาจารย์พิเชียรเข้าใจไหมครับ

นายพิเชียร อำนาควรประเสริฐ : ขอนิดเดีวเองครับ ท่านประธานนาทีเดีวเองครับ คือตรงนี้กระผมอยากจะทำให้มีการบันทึกไว้ในเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนะครับ เพราะว่าต่อไปข้างหน้า อาจจะมีปัญหาที่มีผู้คนมาถามในมาตรา ๒๕๗ กรณีที่กิจการที่รัฐ ถ้าท่านจะแก้เป็นว่า กิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ นี่นะครับตกลงว่าท่านอาจารย์อัชพรได้ชี้แจงว่า กิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ นี่อาจจะต่ำกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ได้ นะครับ อันนี้สำคัญนะครับ เพราะว่ามามีกิจการหลายกิจการที่รัฐถือหุ้นไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ขณะนี้ในธนาคารก็มีหลายธนาคารนะครับ ที่รัฐถือหุ้นน้อยลงตามลำดับ เช่น ล่าสุดก็ธนาคารทหารไทยนี่ ซึ่งกำลังจะมีการเพิ่มทุนนี้ด้วยนะครับ รัฐถือหุ้นนี้ จากเดิมถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ที่กว่านี้ เกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ทำไปทำมามีการรวมเอาแบงก์ดีบีเอส (DBS) (DTDB – DBS Thai Danu Bank) แบงก์ไอเอฟซีที (IFCT – The Industrial Finance Corporation of Thailand) (บริษัท เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย) อะไรเข้ามา ตอนนี้รัฐเหลือสัก ๒๕ เปอร์เซ็นต์เอง แล้วก็กำลังจะมีการเพิ่มทุนขึ้นมาด้วย แล้วรัฐก็กำลังตัดสินใจว่ารัฐบาลจะเพิ่มทุนให้หรือไม่ ดั่งนี้เป็นต้นนะครับ แล้วยังมีกิจการอื่น ๆ อีกหลายกิจการครับท่านประธาน ที่รัฐถือหุ้นใหญ่นี้ แต่ไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์นี่นะครับ ทั้งในและนอกตลาดหลักทรัพย์ ตรงนี้กระผมอยากจะทำให้บันทึกไว้ให้ชัดเจนนะครับว่า กิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ อาจจะถือไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์นะครับ ขอให้ระบุให้ชัดเจนครับ ท่านประธานครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ บันทึกแล้วนะครับ เขามีเจ้าหน้าที่บันทึกไว้ด้วยนะครับ เดีวนะครับ ในส่วนมาตรานี้มีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีแล้วนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๕๘ มาตรา ๒๕๙ และมาตรา ๒๖๐ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๓ การถอดถอน

จากตำแหน่ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖๑ มีการแก้ไข มีสมาชิกผู้แปรญัตติขอสงวน
คำแปรญัตติ

นายเสวี สุวรรณปานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครบ ๒๖๑ มีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ อาจารย์พิเชียรครับ เชิญครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ
กระผม พิศิเยร อำนางวรประเสริฐ สสร. นะครับ ในมาตรา ๒๖๑ นี้ นะครับ ทางกลุ่ม ๑
ของกระผมได้มีการขอสงวนคำแปรญัตติไว้ นะครับ ในวรรคสุดท้ายเลย ครับ ใน (๒)
นะครับ โดยเราได้เสนอให้ตัดข้อความทั้งหมดใน (๒) ออก นะครับ ซึ่งในมาตรา ๒๖๑ นี้
เป็นมาตราที่ว่าด้วยเรื่องการถอดถอนออกจากตำแหน่ง นะครับ แล้วก็หลักการก็คือ
ถ้ามีการพบว่าผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมืองนี้ อาทิ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สส.
สว. ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด หรืออัยการ
สูงสุดมีพฤติการณ์ที่ร้ายแรงผิดปกติ หรือส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ หรือส่อว่ากระทำผิด
ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ นะครับ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติ
แห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม
อย่างร้ายแรง นะครับ ตรงนี้ก็สมาชิกวุฒิสภานี้มีอำนาจที่จะถอดถอนผู้นั้นออกจาก
ตำแหน่งได้ แล้วก็มาดูในบทบัญญัติของวรรคหนึ่งนี่ก็ให้ใช้บังคับรวมไปถึงอีก ๒ วรรค
อีก ๒ วงเล็บ ก็คือ (๑) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง กกต. ผู้ตรวจการ
แผ่นดิน และกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน แล้วก็มา (๒) นี้แหละครับ ท่านประธาน คือที่ทาง
ยกร่างได้ร่างนี้ ท่านให้รวมถึงผู้พิพากษาหรือตุลาการ รวมถึงพนักงานอัยการ รวมถึง
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงด้วย นะครับ -----

ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต นะครับ ซึ่งในส่วนนี้พวกเราเห็นว่า น่าจะขออนุญาตตัดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้พิพากษา อัยการ และผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ออกนะครับ ก็ขออนุญาตเรียนให้ทราบ นะครับ ขอขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยวผมขอเอาแต่ละกลุ่มก่อนนะครับ ท่านวิชัยครับ ท่านวิชัยกลุ่มไหนครับ

นายวิชัย เรื่องเรื่องกฤษฎีกา : กลุ่ม ๓ ครับ ท่านครับ กลุ่มคุณอุทิศครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ของท่านอุทิศนะครับ ของท่านอุทิศครับ พรรคที่ ๑ เชิญครับ

นายวิชัย เรื่องเรื่องกฤษฎีกา : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วิชัย เรื่องเรื่องกฤษฎีกา เป็นผู้ขอแปรญัตติในเจตนารมณ์ของมาตรา ๒๖๑ ครับ ท่านประธานครับ การแปรญัตติในมาตรา ๒๖๑ นี้ โดยต้องการที่จะให้มีการบัญญัติ คำว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและข้าราชการ นะครับ เข้าไปด้วย เพราะว่าในมาตรานี้ไม่ได้บัญญัติไว้ นะครับ เหตุผล เพราะว่าการตรวจสอบว่าผู้ใดมีพฤติการณ์ร้ายวัยผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ที่ผ่านมานั้นกระทำได้อ่อนช้อยยากนะครับ ผู้กระทำความผิดตามมาตรานี้ มักจะเป็นบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักการเมือง อาจจะรวมถึงนักการเมืองท้องถิ่น ผู้ซึ่งมาเป็นผู้บริหารนะครับ ปกติแล้วในทางปฏิบัติที่ผ่านมานั้น นักการเมืองก็ดี บุคคลซึ่งประพฤติปฏิบัติมิชอบมักจะไม่ค่อยได้รับโทษ ก็จะไปตกอยู่กับบุคคลอื่น เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมคิดว่า ควรจะบัญญัติให้ชัดเจนนะครับ ตามที่ได้ขอยื่นแปรญัตติไว้ว่า ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด หรืออัยการสูงสุด ตลอดจนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและข้าราชการ กระผมอยากจะให้บัญญัติไว้ในมาตรานี้ด้วย แต่ถ้าคณะกรรมการเห็นว่า ในส่วนใดบัญญัติไว้ตรงใดแล้วนั้น กระผมไม่ติดใจ ขอกราบขอบพระคุณท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ กลุ่มท่านอาจารย์วิชัยพอใจแล้วนะครับ กลุ่มอาจารย์วัชรินทร์ เชิญครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา หงส์ประภัสร์ ในเรื่องนี้กระผมในฐานะกลุ่มได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติม กรณีที่ทำให้ถูก ถอดถอนได้ครับ เพิ่มอีก ๑ กรณี คือ กระทำการแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภา หรือองค์กฤษฎีตามรัฐธรรมนูญ เนื่องจากว่า กรณีที่ระบุเอาไว้ในนั้นยังแคบไป คือมีเพียงแต่ร้ายแรงผิดปกติ และปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรม ทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงครับ จึงขอเพิ่มเพื่อความครอบคลุมถึง ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ มีสมาชิกท่านใดตั้งใจอีกมีไหมครับ เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการ ขอชี้แจงต่อที่ประชุมนะครับ สำหรับท่านที่ ประสงค์ดี แล้วก็ต้องการที่จะแปรญัตติให้มีการครอบคลุมมากขึ้น หรือบางท่านต้องการให้ ตัดออกนี้ ผมขอเรียนถึงการตัดก่อน ท่านที่ขอตัดใน (๒) ที่ว่า ผู้พิพากษา ตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ออกไป โดยให้ตัด ผู้พิพากษา ตุลาการ อะไร ออกไปทั้งหมดนี้ ปรากฏว่า ข้อความอันนี้อยู่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ และอยู่ใน กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ปปช. ด้วยนะครับ ครบถ้วนหมดทุกประการ และเราก็ ทำงานในการดำเนินการดูแลเรื่องนี้มาโดยตลอด คณะกรรมการ ปปช. ก็ได้ปฏิบัติตาม กฎหมายดั้งเดิมมานะครับ ไม่ได้มีปัญหา อันนี้เราลอกมานะครับ แล้วก็ดำเนินการมา ซึ่งกระผมขอกราบเรียนท่านที่จะให้เดิมนะครับว่า ตำแหน่งอื่น ๆ ก็ปรากฏว่า จะอยู่ใน คำว่า หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง นี้ นะครับ แล้วในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญของ ปปช. ก็บอกว่า ให้ ปปช. มีอำนาจกำหนดได้ นะครับว่า จะตรวจสอบใคร -----

ตำแหน่งระดับสูงนี้คลุมหมดนะครับ ทั้งท้องถิ่นด้วย อะไรด้วยครับ ก็ขอกราบเรียนว่า ไม่ได้มีข้อขัดข้องอะไรเลยนะครับ ส่วนท่านที่จะขยายความนะครับ กระผมก็ขอกราบเรียนว่า มันจะอยู่ในที่เราเขียนไว้กว้าง ๆ ว่า ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย อันนี้ก็อยู่ในขายนั่นอยู่แล้วครับ ท่านอาจารย์วัชรินทร์ หรือถ้ายังไม่อยู่ขายอีกก็ จงใจหรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานแห่งจริยธรรมนี่นะครับ อันนี้ยิ่งกว้างใหญ่ ถ้าเผื่อจะไปกำหนดรายละเอียดปลีกย่อยเข้าไปอีก เกรงว่า จะยิ่งไปกำหนดขอบเขตซึ่งแคบลงอีก ทำให้การถอดถอนของท่านดำเนินการไปได้ด้วยความยากลำบากด้วย เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า เขียนไว้กว้าง ๆ อย่างนี้นะครับ แล้วก็ตีความโดยกว้างนี้ก็จะทำให้สามารถที่จะดำเนินการได้โดยสะดวก แล้วก็ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นนะครับ ในกรณีที่ว่าจะไปขัดกับวุฒิสภาหรือไม่อะไร ทำงานที่ไปในเชิงที่ท่านเห็นว่าเป็นไปแทรกแซงของวุฒิสภาอะไรนี่นะครับ มันก็จะอยู่ในขอบข่ายของการที่ว่ากระทำผิดในกรณีขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนการไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานของจริยธรรมด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดตั้งใจใหม่ครับ กรรมมาธิการชี้แจงแล้ว ลำดับที่ละท่านนะครับ พอใจใหม่ครับ อาจารย์พีเชียรครับ

นายพีเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ครับ ท่านประธานครับ ก็พอใจนะครับ ในระดับหนึ่ง จะขออนุญาตเรียนถามสั้น ๆ นิดเดียวครับ ตรงผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงนี้ ท่านหมายรวมถึงสมาชิกสภาท้องถิ่น ท่านหมายรวมถึงผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ และท่านหมายรวมถึงผู้บริหารองค์การอิสระด้วยหรือไม่ครับ ๓ ส่วนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เดี่ยวค่อยตอบ

นายพีเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ขอขอบพระคุณมากครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านวัชรินทร์พอใจนะครับ

นายวัชรนา หงส์ประภัสร์ : ครับ พอใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ของท่านวิชัยนะครับ มีอยู่ในกฎหมายแล้วนะครับ ที่อธิบายมีอยู่ในกฎหมายแล้วนะครับ
ท่านวิชัย เรื่องเรื่องกฤษฎีกา นะครับ ท่านไม่ติดใจแล้วนะครับ ตอบเฉพาะของ
ท่านพิเชียรครับ อาจารย์ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิชา มหาคุณ ขอตอบท่านพิเชียร ก็มีอยู่หมดแล้วครับ อยู่ในคำนิยามศัพท์
ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของ ปปช. ครับ ครบถ้วนหมดทุกประการครับ
ที่ท่านบอกมา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณนะครับ ไม่มีสมาชิกท่านใดติดใจนะครับ มาตรา ๒๖๒ กรรมาธิการ
ไม่ได้แก้ไขนะครับ เห็นด้วยตามกรรมาธิการนะครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการ
ต่อครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๖๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ พอดีผมขานเลขผิดนิดหนึ่งนะครับ เมื่อกี้ ๒๖๑ นะครับ ๒๖๑ ไม่มีท่านใดติดใจ
นะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
๒๖๒ ไม่มีการแก้ไขนะครับ มีผู้สงวนคำแปรญัตติ เชิญท่านสมาชิกครับ ท่านการุณ
ไสงาม ครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายการุณ ไสงาม
ครับ สสร. เรื่องนี้เป็นเรื่องการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งที่สำคัญ เราพบการกระทำ
ความผิดของบุคคลที่มีอยู่ในตำแหน่งที่สำคัญนี้มาก ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ๖ ปี

ของการเป็นสมาชิกวุฒิสภา จนถึงบัดนี้เราได้ทำการสอบสวนในขณะที่เราเป็นสมาชิก
วุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการวิสามัญสอบสวนการทุจริต เราพบการกระทำความผิดของ
เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกว่า ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกว่า พนักงานรัฐวิสาหกิจ
เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกว่า เป็นกรรมการหรือเป็นผู้บังคับบัญชาหัวหน้าส่วนราชการ
ในรัฐวิสาหกิจ ในกระทรวง ในกรมต่าง ๆ -----

รวมถึงการทุจริตของระดับส่วนกลางเรียกว่า คณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีหลายกระทรวง
 เราพบการทุจริตอยู่หลายอย่าง ตั้งแต่นายกรัฐมนตรีถึงรัฐมนตรีบางคน เราพบการทุจริต
 ของผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะองค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญ เช่น ปปช. เราได้ยื่นไปที่
 ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ศาลได้มีคำพิพากษาจำคุก
 แล้วรอลงอาญา เราสอบสวนพบไปใน กต. เรายื่นเรื่องไปที่ ปปช. เรายื่นเรื่องมานาน
 ครับ ท่านประธานครับ กต. นี้ เราทำเป็นเล่มเอกสารสอบสวนอยู่ตามปรากฏการณ์ที่ฉันทำ
 เรากล้าที่จะกล่าวหาบุคคลใน กต. ว่ากระทำความผิด ปฏิบัติหน้าที่มิชอบ และทุจริต
 เป็นลายลักษณ์อักษร แจ้งข้อกล่าวหาไปยัง ปปช. อย่างครบถ้วน ท่านประธานครับ
 ตั้งแต่ประมาณเดือนตุลา ๒๕๔๘ ข้อมูลต่าง ๆ เราพบ ส่งมาจนบัดนี้ เราก็ยังไม่มีคำตอบ
 ว่าผลเป็นประการใด ได้แต่ทราบว่า บัดนี้ ปปช. ก็แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้ามาให้ข้อเท็จจริง
 ๒ ปี ๓ ปี เราตรวจไปถึงตุลาการรัฐธรรมนูญท่าน ข้อเสนอของเรา เรากล้าที่จะบอกว่า
 ตุลาการรัฐธรรมนูญปฏิบัติหน้าที่มิชอบและทุจริต เป็นลายลักษณ์อักษรแจ้งไปยัง ปปช.
 จนบัดนี้เป็นเวลาร่วม ๓ ปี อีกเช่นกัน เราสอบผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พบการ
 กระทำความผิดที่ปฏิบัติหน้าที่มิชอบและทุจริตเช่นกัน ๒ ปี ๓ ปี ที่ส่งเรื่องไป ปปช.
 ในขณะนั้น ปปช. ก็ถูกน็อก (Knock) ๓ ปี โดยประมาณก็เช่นกันครับ เพราะว่ายังมีผลมา
 เราสอบกรณีการทุจริตเรื่องอาคารของโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในกระทรวงสาธารณสุข ชื่อว่า
 โรงพยาบาลนพรัตน์ราชธานี พบว่ามีกรกระทำผิดอะไรบางอย่างอยู่ในนี้ทั้งหมด
 เป็นลายลักษณ์อักษรทั้งหมดครับ ถ้าเรากล่าวเป็นเท็จ พวกเราคงถูกดำเนินคดีอาญา
 มากมายครับ เราสอบกรณีเรื่องการจัดซื้อชุดอุปกรณ์สำหรับตรวจจับวัตถุระเบิด
 ประจำท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เรียกชื่อกันว่า ซีทีเอกซ์ (CTX – Computed
 Tomography X-Ray) รายละเอียดพยานหลักฐานต่าง ๆ มีปรากฏอยู่ในนี้มากมาย
 ท่านประธานครับ งานที่เราทำนั้นขอเรียนท่านที่เคารพว่า หนักหนาสาหัสจริง ๆ
 เฉพาะกรณีซีทีเอกซ์นั้นมีเอกสารทั้งหมดที่เราจะต้องตรวจ ต้องดู ประมาณ ๘,๐๐๐ หน้า
 ๔ ลัง ขนาดนี้ท่าน แล้วเราดึงข้อสรุปทั้งหลายที่ดึงเป็นพยานหลักฐานต่าง ๆ มาเป็นเล่ม
 อย่างนี้ มีบุคคลที่อยู่ในข่ายที่ควรจะทำผิดหรือข่ายแห่งการกระทำผิดทาง

อาญามากมาย และต้องรับผิดชอบทางแพ่งอีกมากมาย ระบุรายชื่ออยู่ในนี้
สามสี่สิบคนครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ที่เอ่ยมา yesterday มีอีกหลายสิบเรื่อง
ที่ผมไม่มีปัญญาจะแบกมา ท่านประธาน มันหนักมาก เราสรุปกันอย่างไร เรากล้าทำเล่น
หรือท่านประธาน ถ้าไม่ใช่ของจริง ปฏิบัติหน้าที่ที่ชอบ เราดูหมิ่นเขาหรือ ถ้าข้อทั้งหมดนี้
มันเป็นเท็จ เรากำลังดูหมิ่น เรากำลังหมิ่นประมาทเขาใช่ไหม ท่านประธาน
กล้าหมิ่นประมาทตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือ กล้าที่จะบอกว่า ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
ปฏิบัติหน้าที่ที่ชอบและทุจริตง่าย ๆ อย่างนั้นหรือครับ ท่านประธานที่เคารพครับ
ตั้งแต่บัดนั้นจนบัดนี้ ทั้งหมดที่มีอยู่เป็นข้อมูลเอกสารทั้งหมดนั้นท่านประธานครับ
สามารถใช้เป็นเงื่อนไขในการยื่นถอดถอนออกจากตำแหน่งได้ทั้งสิ้น -----

- ๒๐/๑

เพราะบุคคลที่วานี้ทั้งหมดเป็นบุคคลที่ร่วมกันกับตำแหน่งทางการเมือง ตำแหน่งที่เรียกว่า นายกรัฐมนตรี ตำแหน่งที่เรียกว่า รัฐมนตรี ตำแหน่งที่เรียกว่า ปลัดกระทรวง ตำแหน่งที่เรียกว่า อธิบดีกรม ตำแหน่งที่เรียกว่า หัวหน้าส่วนราชการในฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ ร่วมกันทำพ่วงกันหมด กฎหมาย ปปช. บอกว่า เมื่อถูกดำเนินคดีในส่วนนี้ ถูกถอดถอน ในส่วนนี้ ก็สามารถนำส่วนเหล่านี้ทั้งหมด ไม่ว่าจะคดีที่ ๕ ที่ ๗ ที่ ๘ ก็ตาม ขึ้นสู่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้พร้อมกันทันที แต่จะทำ อย่างนั้นได้จะต้องเข้าสู่กระบวนการถอดถอนออกจากตำแหน่งด้วย เพราะถ้าไม่ดำเนิน กระบวนการถอดถอนออกจากตำแหน่งก็จะกลายเป็นว่า ต้องใช้กระบวนการ ศาลสถิตยุติธรรม เรียกว่า ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา นี่คือเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญตั้งแต่มาตรา ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ จนกระทั่งถอดถอนตาม ๓๐๗ ในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ มาในยกกว้างนี้ทั้งหมดเลยครับ ตั้งแต่มาตรา ๒๖๑ ที่ผ่านไป เมื่อปี ๒๖๒ ที่กำลังจะพูด ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ที่ว่าด้วยเรื่องการลงมติ ทั้งหมดตั้งแต่ ๒๖๒ ถึง ๒๖๕ ผมได้แปรญัติไว้เป็นระบบอยู่ในนี้ครบถ้วน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณเอาเข้าจำนวนหรือครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธาน นี่คือปัญหาจำนวนเลย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เข้าใจครับ เข้าใจ

นายการุณ ไสงาม : ทำไม่จริง ทำไม่จริงไม่สามารถยื่นถอดถอนได้
ท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญครับ เชิญ

นายการุณ ไสงาม : สรุปให้ทั้งหมดแล้ว เขียนให้ทั้งหมดแล้ว ข้อเท็จจริง มีหมดแล้ว พยานหลักฐานมีหมดแล้ว แต่ทำไมไม่มีใครทำเรื่องถอดถอน ทำไมมันทำไม่ได้ ท่านประธานครับ ในครั้งกระนั้นผู้แทนราษฎรที่เป็นพรรคฝ่ายค้านมีกี่คนครับ ไม่ครบเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖๒ ที่ท่านบัญญัติไว้ในขณะนี้คือ หนึ่งในสี่

ของท่านนั้นแหละที่ผมกำลังขอปรับปรุงแก้ไขเป็น หนึ่งในห้า มีพี่น้องประชาชนมาครับ ท่านที่เคารพครับ มีครับ พี่น้องประชาชนมาขอข้อมูลเหล่านี้ครับ เป็นรถปิกอัพ (Pickup) เลยครับ เรื่องราวต่าง ๆ บางคนขอ ๒ เล่ม บางคนขอ ๓ เล่ม บางคนขอ ๑ เรื่อง บางคนขอ ๒ เรื่อง แต่ปรากฏพี่น้องประชาชนที่จะไปเข้าซื้อตามมาตรา ๒๖๒ ของท่าน ว่าด้วยเรื่องประชาชนเข้าซื้อ ในขณะที่นั้นบอกไว้ว่า ๕๐,๐๐๐ ชื่อ ในวันนี้ท่านบอกว่า ๒๐,๐๐๐ ชื่อ และผมก็บอกว่า ขอเพียง ๕,๐๐๐ และยินดีที่จะปรับปรุงครับ ถ้าท่านบอกว่าน้อยไป ๕,๐๐๐ ขึ้นเป็น ๑๐,๐๐๐ ก็ไม่ขัดข้อง แต่ขอให้ท่านลงมาเถอะ ท่านประธานที่เคารพครับ การที่คนใดคนหนึ่ง ผู้ใดผู้หนึ่งจะมาร่วมเซ็นชื่อ ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย เพราะเป็นการกล่าวหาและเขาอาจต้องรับโทษทางอาญาในขณะที่เขาเซ็นชื่อร่วม กล่าวโทษคนอื่นเขา กล่าวโทษทั้งหมดเป็นการกล่าวโทษทางอาญาทั้งสิ้น ปฏิบัติหน้าที่ มีขอบ ทุจริต ร่ำรวยผิดปกติ ความผิดในกระบวนการยุติธรรมตุลาการ และคนเหล่านั้นเป็นผู้มีตำแหน่งใหญ่ ๆ ทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพครับ หลายท่านบอกว่า ๕๐,๐๐๐ ลดมา ๒๐,๐๐๐ ก็น้อยแล้ว เดี่ยวจะทำงานง่ายขึ้น ผมบอกว่า ๕๐,๐๐๐ นะครับ มา ๒๐,๐๐๐ แม้แต่ ๕,๐๐๐ ที่ผมเสนอก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย ที่ผมยินดีจะเจรจาเป็น ๑๐,๐๐๐ ก็ได้ ท่านประธานครับ ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย เพราะอะไร เพราะการเดินหาผู้คน ๑๐,๐๐๐ คน มาเซ็นชื่อก็ตาม ๕,๐๐๐ คน มาเซ็นชื่อก็ตาม เป็นเรื่องที่ยากมาก นี่ผมมีเรื่องให้ท่านเซ็น เพราะผู้คนที่เซ็นแล้วนี่นะครับ จะต้องรับผิดชอบ ผมมีเรื่องให้ท่านเซ็นชื่อ ท่านจะเซ็นกันไหมนี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :

เอาไว้ทีหลัง อาจารย์การุณ

นายการุณ ไสงาม : เปล่า เทียบเคียงความยากง่าย ท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :

คือมันเทียบมาเยอะแล้วครับ ขออนุญาตครับ จริง ๆ ครับ อาจารย์อธิบายมาดีอยู่แล้วนะครับ นี่ครับ จะสีห้าพัน หนึ่งในสี่อะไรนี่นะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธาน กำลังจะอะไร กำลังจะบอกว่า นี่มันทำยาก กำลังจะหาบอกว่า มันทำไม่ได้ นี่กล่าวโทษใครท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณครับ เอาเถอะครับ ท่านก็อภิปรายเหตุผลเดียวกันนี้นะครับ มาสามสี่รอบแล้ว
ในหลาย ๆ มาตรการที่เกี่ยวข้อง

นายการุณ ไสงาม : ท่านไม่อยากจะดูหน่อยหรือเรื่องนี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เรื่องนี้ไม่อยากจะดูหรอกครับ เอาเรื่องอื่นครับ ท่านการุณครับ เข้าเรื่องเราดีกว่า

นายการุณ ไสงาม : เรื่องนี้แหละครับ เรื่องที่จะถอดถอนนี้แหละ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เอาของท่านให้เหตุผล มันไปเกือบจะครบเรื่องที่ท่านรู้แล้วนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ไหน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขออนุญาตเอาเรื่องนี้ครับ

นายการุณ ไสงาม : เรื่องถอดถอน เรื่องรายชื่อผมอยากจะเทียบเคียง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
จำนวนนี้ครับ จำนวน

นายการุณ ไสงาม : ผมกำลังทำจำนวนให้ดู นี่เทียบจำนวน นี้ ๆ เห็น
จำนวนใหม่

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เมื่อที่ท่านหยิบคนละชุดกันนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ก็นี้ไง จำนวนที่จะทำ บอกว่า ถ้าทำอย่างนี้มันทำ
ไม่ได้ นี่ท่านดูนี้ตัวเลขนี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อย่างนั้นท่านเอาเข้าตัวเลขเลยครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ นี่คือการกล่าวหา กล่าวโทษ
เกี่ยวกับการทำโครงการทีไอทีวี (TITV) โดยมีชอบและทุจจริตให้รัฐเสียหาย บุคคลที่
ความผิดที่เราจะกล่าวโทษคือ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี คุณหญิงทิพาวดี
เมฆสุวรรณค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายก

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : นายจุลยุทธ์ ปลัดสำนักนายก นายปราโมช
อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ นี้ ๆ ท่านดู

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณครับ ท่านไม่เข้าเรื่องท่านก็เสีย ผมก็เสียนะครับ สภาก็เสีย

นายการุณ ไสงาม : นี่อันนี้ อันนี้ อันนี้ นะครับ นี่คือสำเนา ผมไปส่งแล้ว ไปส่งไปรษณีย์ถึง ที่จริงผมส่งไปถึง คตส. เรียบร้อยแล้ว คตส. กำลังดำเนินการ นี่ส่งไป ปปช. ประธาน ปปช. ด้วย นี่ไปรษณีย์

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านการุณครับ ผมเข้าใจสิ่งที่ท่านพูดนะครับ ท่านก็จะให้ผมเถียงกับท่านอยู่อย่างนี้นะครับ ผมก็ไม่อยากใช้สิทธิเด็ดขาด เพราะว่าท่านก็เป็นผู้ใหญ่ นะครับ ด้วยความเคารพ ท่านจริง ๆ ครับ ท่านเอาเข้าสาระที่ท่านแปรญัตติไว้ นะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านดูนะครับ ท่านดูนะครับ นี่คือกรณีเดียวกันนี้แหละครับ ท่านลองดูตัวเลข ทำได้ไหมตอนนี้ แม้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ จะถูกฉีกไปแล้ว ก็ยังทำได้ แต่ฉบับนี้ไม่มีใครทำ นี่ท่านดูตัวเลข สนช. ตอนนี้มีทั้งหมด ๒๔๒ คน ผมจะเทียบเคียงการขึ้นชื่อ นะ สนช. ขณะนี้นะครับ ตั้งขึ้นมา ๒๔๒ จำนวน ๒๔๒ คนนี้นะครับ ขณะนี้ยังมีตำแหน่งอยู่ อยู่ ๒๓๙ ท่านเห็นไหมครับ ถ้าหนึ่งในสี่ ท่านประธานดูสิครับ หนึ่งในสี่ คือ หนึ่งในสี่ ๕๙.๗ เพราะฉะนั้นถ้าหนึ่งในสี่ของ ๒๓๙ คือ ๖๐ คน ท่านเห็นไหมครับ ข้อเสนอของผมคือ ขอปรับตัวเลขเป็น หนึ่งในห้า หนึ่งในห้า หนึ่งในสี่ ๔๗.๘ หนึ่งในห้าของ ๒๓๙ คือ ๔๘ คน ท่านประธาน ถ้าปรับอย่างนี้ โอกาสแห่งการยื่นมี เอ้า ผมจะให้ท่านดูอีก นี่ สนช. นะครับ อันนี้กรณีการลงมติ ผมให้ท่านดู สว. สว. นะครับ สส. ถ้าเสียงของ สส. ตามที่ท่านร่างนี้ ถ้าเป็น สส. ท่านประธาน สส. จะมี ๔๘๐ คน ถ้า ๔๘๐ คน นะครับ จะหนึ่งในสี่ ก็คือ ต้องใช้ทั้งหมด ๑๒๐ คน ท่านดู หนึ่งในสี่ของ ๔๘๐ คือ ๑๒๐ คน แต่ถ้าหนึ่งในห้า คือ ๙๖ คน ท่านเห็นไหมครับ เพราะฉะนั้น ท่านประธานครับ ข้อเสนอของผมนี้นะครับ เป็นข้อเสนอการปรับตัวเลขแห่งการยื่นเรื่อง และยื่นเรื่องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ นี้จะต้องผ่านกระบวนการไปที่ประธานวุฒิสภา ประธานวุฒิสภาต้องตรวจตราตาม ๒๖๓ ประธานวุฒิสภาตรวจตาม ๒๖๓ แล้ว ยังจะต้องส่งไป ปปช. ตาม ๒๖๓ และ ๒๖๔ ทำการตรวจสอบจนกระทั่งชี้มูล เมื่อเห็นว่ามีมูลแล้วจึงส่งไปศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และส่งมาที่ สว. เพื่อให้ทำการถอดถอน ท่านเห็นไหมครับ กระบวนการตรวจสอบนี้จะละเอียดลวกกว่า ปปช. จะชี้มูล จะตรวจสอบ มีขั้นมีตอน มีการตรวจสำนวน มีการไต่สวน มีพยานบุคคล

๕๒

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

บุศยรินทร์ ๒๑/๓

มีพยานเอกสาร มีหลักฐานต่าง ๆ ท่านครับ ขั้นตอนกระบวนการเงื่อนไขอย่างนี้ ละเอียดล่อออกมา ท่านปรับจำนวนตัวเลขเถอะ ท่านเห็นหรือยังครับว่า ปัญหาที่เกิดขึ้น ที่ผ่านมาเข้าชื่อไม่ได้ ที่เข้าชื่อไม่ได้เพราะอะไร เพราะจำนวนหนึ่งในสี่ ท่านยังจะให้มันทำการตรวจสอบโดยยากอยู่อย่างนี้ต่อไปใช่ไหม ทำไมท่านไม่ปรับ

- ๒๒/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ออก ๓ ครั้งแล้วท่านการุณครับ เพียงหนึ่งในสี่กับหนึ่งในห้านี้ คืออย่างนี้ท่านการุณครับ
 ผมเกรงใจท่านมากเลยนะครับ ท่านอภิปรายดีนะครับ เนื้อหาสาระดี ผมว่าชาวบ้านที่ฟัง
 เขาก็ชอบนะครับ แล้วก็มีความรู้ แต่พอท่านไปยกตัวอย่างเยอะเข้า เยอะเข้านี้ะครับ
 ชาวบ้านเขาก็เบื่อ สมาชิกด้วยกันก็เบื่อ ไป ๆ มา ๆ เหตุผลของท่านดี ๆ นี้ะครับ
 คนเขาไม่ได้ลงคะแนนด้วยเหตุผลแล้ว เขาจะลงด้วยความเบื่อ ผมก็กลัวตรงนั้นะครับ
 ด้วยความเคารพท่านครับ ท่านเหตุผลดีนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ไม่เป็นไรครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ท่านกระชับให้สภาเราหน่อยเถอะครับ ผมก็พยายามจะให้โอกาสท่านเต็มที่ ออก ๓ ครั้ง
 แล้วครับ แล้วถ้าผมไม่คุยไม่พูดกับท่านให้เข้าใจก็หาว่าผมปล่อย

นายการุณ ไสงาม : คืออย่างนี้ คืออย่างนี้ ท่านประธานเห็นไหม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 เอาให้จบเลยครับ เชิญสรุปเลยครับ เชิญสรุปครับ

นายการุณ ไสงาม : เดี่ยวท่านประธานฟังดูว่า ที่ผมพูดทั้งหมดนี้ผมพูด
 แทบจะเรียกว่า ไปถึงมาตรา ๒๖๕ แล้ว ซึ่งถ้าผมพูดอย่างนี้ะครับเพียง ๑ นาที หรือ
 ๒ นาทีต่อจากนี้ไปนี้ะครับ แทบจะเรียกว่า มาตราต่อไปนี้ผมไม่ต้องพูดอีกเลย
 แต่ถ้าประธานให้ผมพูดนะครับ ๒๖๒ ก็พูด ๒๖๓ ก็พูด

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ผมให้ท่านอีก ๑ นาทีอย่างที่ท่านขอ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ครั้งนี้ขอเถอะครับ แม้ประชาชน
 นะครับ ผมก็ขอ ผมขอจำนวน สส. นะครับ ที่จะยื่นเข้าชื่อ ขอเปลี่ยนจากของกรรมาธิการ
 หนึ่งในสี่ เป็น หนึ่งในห้า ประชาชนที่ผมเสนอแปรญัตตินั้น ๕,๐๐๐ ถ้าท่านเห็นว่าน้อยไป
 ของท่านเป็น ๒๐,๐๐๐ ผมขอท่านปรับตัวเลขของผมนี้ะ ๑๐,๐๐๐ ได้ไหม ถ้าท่าน
 ไม่ยอมท่านอนุญาตให้ผมปรับตัวเลข ๑๐,๐๐๐ แล้วให้เพื่อนสมาชิกกดคะแนน ๑๐,๐๐๐
 กับ ๒๐,๐๐๐ ของท่านจะได้ไหม ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมาธิการครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการครับ กระผมได้รับฟังเรื่องที่ท่านการุณ
ขออนุญาตเอ่ยนาม ได้พยายามพำพรรณนาถึงการปรับตัวเลขมาตลอดอาทิตย์
ทั้งอาทิตย์นะครับ จนผมนี่ก็ออกไปด้วยตัวเลขของท่านอาจารย์การุณครับ ตั้งแต่
ผมมีความนับถืออย่างยิ่งนะครับ จนต้องเติม คำว่า ไม่ เข้าไป

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านครับ ด้วยความเคารพครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ผมก็เคารพครับ แต่ว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านขอให้ถอนคำพูดเถอะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ผมขอถอนครับ
คืออย่างนี้ครับ ท่านที่เคารพครับ ท่านกระทำเหมือนหนึ่งว่า กรรมาธิการร่างนี้
มิได้กินข้าว ก็คือว่า ไม่ได้พิจารณาอะไรเลย ไม่ได้มีความรอบคอบอะไรเลยนะครับ
ท่านเสนอตัวเลขอะไรมาก็จะให้ปรับเปลี่ยน ปรับแก้ตามใจชอบนี่นะครับ ผมว่า
กระบวนการนี้ผมขอให้ตระหนักนะครับว่า สภาแห่งนี้ไม่ใช่สภาทางการเมือง เป็นสภา
ทางวิชาการ จะต้องใช้ความรู้ ความคิด กระบวนการไตร่ตรองให้รอบคอบครับ ผมขอพ้อง
พ่อแม่พี่น้องประชาชนที่รับฟัง ท่านโปรดกรุณาตัดสินด้วยนะครับว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์วิชาครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานด้วย
เหมือนกัน ผมก็จะท้วงท่านประธานด้วยเหมือนกัน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์วิชาครับ เราก็ผู้ใหญ่หมดครับ เราว่าด้วยเหตุผล

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ครับ ผมว่าด้วยเหตุ
ด้วยผลแล้วครับ นี่ครับ ด้วยเหตุด้วยผลทุกอย่างครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยว ท่านฟังผมนิดหนึ่ง ฟังผมนิดหนึ่ง คือตอนนี้เราก็ไม่ได้หาเสียงนะครับ แต่ถ้าจะขอ
ก็ขอให้ที่ประชุมพิจารณานะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ถูกต้องครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
นะครับ ท่านใจเย็น ๆ นิดหนึ่งครับ ค่อย ๆ พูดด้วยเหตุผลนะครับ ที่ประชุมได้ตัดสินใจ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ด้วยเหตุผลครับ
ผมใจเย็นที่สุดแล้ว แล้วผมจะพยายามชี้แจงนะครับว่า ท่านพยายามจะเอาเรื่องที่ไอทีวี
นี่มาเปิดฉากนะครับ กระทบน้ำท่วม โจมตีคนที่เขาไม่ได้อยู่ในสภาครับ ท่านที่เคารพครับ
แต่ท่านพยายามแสดงให้เห็นว่า ท่านได้ทำงานตรวจสอบคนชั่วร้าย พวกคนเหล่านั้น
เขาอยู่นอกสภา เขาคนชั่วร้ายหรือเปล่าครับ ท่านที่เคารพครับ ขอให้ตระหนักในข้อนี้
นะครับ ท่านที่เคารพครับ แล้วท่านประธานได้โปรดกรุณาควบคุมอย่าให้กระบวนการ
มันเกินเลยนะครับ ท่านที่เคารพครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านวิชาครับ เดี่ยวให้ผมพูดจบก่อนนะครับ เมื่อกี้ท่านการุณอภิปรายถึงในส่วนเอกสาร
ดังกล่าวที่เกี่ยวกับคนนอกผมก็ห้ามนะครับ ผมไม่ได้ปล่อยปละละเลย เดี่ยวคนอื่น
เขาเข้าใจผิดนะครับ เชิญต่อครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมธิการ) : ครับ ท่านได้วนเวียนอยู่อันนั้นนะครับ พยายามขึ้นนะครับว่า นี่นะ ไปขึ้นนะ ไม่ได้นะ นี่ ๆ เอามาจะให้ลงชื่อใหม่ ท่านทำวิธีนี้มาก็ครั้งแล้ว ผมขอกราบเรียนท่านที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นผมขอเรียนว่า อย่างนี้ครับ ผมขอย้อนกลับมาสู่กระบวนการที่เรากำลังพูดคุยกันอยู่นี้ หนึ่งในสี่กิติหนึ่งในห้ากิติ อะไรนี่นะครับเป็นตัวเลข เป็นตัวเลขที่จะแสดงให้เห็นว่า เราจะขึ้นได้หรือไม่ได้อย่างนี้นะครับ ผมขอกราบเรียนว่า เราไม่ได้ตั้งตัวเลขขึ้นมาด้วยความเพ้อฝัน เราดูจากกระบวนการของร่างรัฐธรรมนูญตั้งแต่ดั้งเดิม ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ แล้วเราก็ย้อนกลับไปดูของรัฐธรรมนูญของประเทศครับว่า มันมีตัวเลขใกล้เคียงกันใหม่อย่างไร ไม่ใช่ตั้งตัวเลขขึ้นมาเพื่ออาศัยวิธีการทางการเมืองมาต่อรองกัน ว่าอย่างนี้ใช้ได้ไหมนะ ลดลงมานะครับ แล้วก็อาศัยการฟังของท่านสมาชิก สสร. นะครับ บางคนเข้ามา เอ้อไม่เห็นด้วยกับกรรมธิการ กัดทันทืออย่างนี้นะครับ ผมเห็นว่า กระบวนการนี้อ่านนำเข้ามาใช้เลยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านวิชาครับ ขอความกรุณาเถอะครับ อย่างนั้นท่านก็ไปกล่าวหาคนเขา

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมธิการ) : ผมขอยกยครับ ไม่

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เป็นเอกสิทธิ์นะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมธิการ) : ถูกต้องครับ แต่ว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เอาเนื้อหาครับ อย่างนั้นผมจะใช้สิทธิเด็ดขาดแล้วนะครับ ผมขอร้องเลยครับ เอาด้วยเหตุผลนะครับ เรื่องอื่นไม่ให้อภิปรายแล้วครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมธิการ) : ครับผม เพราะฉะนั้น กระผมขอสรุปนะครับว่า ตัวเลขต่าง ๆ นี้เราได้พิจารณาโดยตระหนัก โดยรอบคอบแล้วในส่วนของการว่าทำไมท่านถึงยื่นแล้วนี้ทาง ปปช. นี่นะครับ ถึงไม่ทำงานไปอยู่ที่ ปปช. ดูประหนึ่งว่า ปปช. นี้ไม่ได้ทำอะไรเลย ปราบกฏว่าอย่างไร ก็เพราะว่าท่านถอดถอน ปปช. ชุดนั้นไป ปปช. ไม่ได้ทำงาน ๒ ปี ท่านที่เคารพครับ ต้องให้ประชาชนเขาเข้าใจนะครับว่า

ที่ยื่นถอดถอนไปแล้วนี้มันมีปรากฏว่าอย่างไร ว่าทำไมเรื่องมันไปตกค้างอยู่นะครับ
ทำไมถึงเพิ่งเริ่มดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนี้ะครับ เรื่องของทางคณะกรรมการ
ตุลาการรัฐธรรมนูญก็ดี ของทางด้าน กกต. ก็ดีนี้ะครับ รวมถึงผู้ตรวจการแผ่นดินของ
รัฐสภานะครับ ที่ว่ามันทำไมถึงไม่รวมเหมาข่งไปนะครับ เพราะว่าชุดนั้นมันหยุดชะงักนะ
จริง ๆ นะ ปปช. ถูกออกจากตำแหน่งหน้าที่นะครับ แล้วก็ดำเนินการผิด ก็คือทุจริต
อย่างที่เห็นผลงานของท่านที่เคารพว่า ผมก็ต้องนับถือนะครับว่า เป็นผลงานของ
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ กับท่านการุณ ผมก็ต้องเคารพครับ เพราะฉะนั้นได้โปรดตระหนัก
ตรงนี้นะครับว่า ที่เราทำตัวเลขอะไรขึ้นมาเราไม่ได้ทำเลือนลอยครับ กระผมขอกราบ
ขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านการุณยังติดค้างเรื่องทีอภิปรายอยู่นะครับ

นายการุณ ไสงาม : ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพ ผม การุณ ไสงาม สสร.

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอให้กระชับด้วยนะครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ผมพยายามนำเสนอ เป็นการนำเสนอเพื่อให้
ข้อเท็จจริง ให้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงและมีอยู่จริงในสังคมนี้ ในประเทศนี้ เหมือนหนึ่งผมเข้าสู่
กระบวนการพิจารณาของศาล ผมก็เบิกความ คำเบิกความของผมคือการอภิปราย
ทั้งหมด นำเสนอพยานหลักฐานที่ปรากฏทั้งหมดให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณครับ ผมห้ามท่านวิชาไม่ให้พูดเรื่องอื่นนะครับ ขอให้อภิปรายในประเด็นนะครับ
ว่าจำนวนท่านจะเสนอเท่าไรนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านครับ มันจะบอกว่ามาถึง หนึ่งในสี่ หนึ่งในห้า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คือท่านทำความเต็มนะครับ ทุกคนเขาก็ฟังอยู่ทั้งสภานะครับ ท่านการุณนะครับ กรุณา
เถอะครับ นี่เราผ่านเวลาตรงนี้ หนึ่งในสี่ หนึ่งในห้า นี่นะครับ

นายการุณ ไสงาม : ที่จริงถ้าประธานไม่สวนกับผม ผมจบแล้วนะ
เนื้อความที่ผมกำลังจะพูดมีแค่นั้นสั้น ๆ จริง ๆ ท่านประธานลองฟังดูอีกนิดเดียว
ผมพูดสั้นนะ ตอนนี้นะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ผมนำเบิกความ นำเสนอข้อมูล
ที่ว่านี้ทั้งพยานหลักฐาน เพื่อให้ศาลวินิจฉัย ถ้าในศาลนะครับ เขียนคำพิพากษาให้
ขณะเดียวกันเป็นสภาก็คือเพื่อให้เพื่อนสมาชิกกดคะแนนให้ ท่านประธานที่เคารพครับ
ข้อนำเสนอของผมทั้งหมดไม่หยุดอยู่ตรงนี้นะครับ ยังจำเป็นจะต้องมีการบันทึกเป็น
ลายลักษณ์อักษร ยังเป็นที่คนศึกษาต่อไปในวันข้างหน้า ท่านประธานที่เคารพครับ ผู้ใด
กล่าวร้ายอย่างไรก็ตามนะครับ กล่าวดีกล่าวเหมาะสมอย่างไรก็ตาม จะมีบันทึกเอาไว้ ----

ผลจะตกกับทุกคนครับ ผมผิดอย่างไรก็ได้รับผลผิด ถูกอย่างไรก็ได้รับผลถูก คุณวิชา จะอภิปรายได้ยังไง ผลตกก็จะตกกับคุณวิชาเหมือนกันครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่ต้องพาดพิงครับ เดี่ยวครับ ท่านวัชราอีกท่านหนึ่ง ท่านได้ตอบที่เดียวนะครับ
และท่านยืนยัน ถ้าท่านยังยืนยันอยู่ ผมก็จะกดคะแนนครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสสร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วัชรา
หงส์ประภัสสร สสร. ครับ ในวรรคสองนี่นะครับ ที่ว่า สมาชิกวุฒิสภามีจำนวนไม่น้อยกว่า
หนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธาน
วุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๒๖๕ ให้ถอดถอนสมาชิกวุฒิสภาออกจาก
ตำแหน่งได้นี้ครับ กลุ่มของกระผมได้คำนึงถึงว่า เมื่อมีการร้องต่อวุฒิสภาแห่งเดียวนั้น
น่าจะเป็นการที่น้อยไป น่าจะให้สิทธิที่จะร้องต่อองค์กรอื่นได้ด้วย คือได้คิดกันแล้วก็
เห็นว่า น่าจะยื่นคำร้องต่อประธานศาลฎีกาเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามีคำวินิจฉัย
ได้ด้วยครับ ในเรื่องนี้ก็เป็นการถ่วงดุลและคานอำนาจที่ควรจะให้อำนาจอธิปไตย
ด้านตุลาการมีหน้าที่ถอดถอนสมาชิกวุฒิสภา จึงควรให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาทำหน้าที่
ถอดถอนวุฒิสมาชิกที่กระทำผิด ซึ่งจะได้ผลมากกว่า ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านใดจะชี้แจงครับ เชิญท่านวิชาครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการครับ กระผมขอกราบเรียนท่านที่เคารพ
ท่านอาจารย์วัชรานะครับ ขออนุญาตเอ่ยนาม ที่ท่านบอกว่า จะให้ตุลาการเป็นผู้ถอดถอน
ได้ด้วยนี้ กระผมขอกราบเรียนว่า กระบวนการนี้ในต่างประเทศเขาเรียกว่า อิมพีชเมนต์
(Impeachment) ซึ่งเป็นกระบวนการทางการเมืองโดยแท้ครับ คือเป็นเรื่องของทางสภาที่
จะดำเนินการ อันนี้เราไม่เคยมีปรากฏนะครับในโลกที่ให้ทางตุลาการนี่นะครับ
ดำเนินการ เว้นแต่ในกรณีของอิมพีชเมนต์ซึ่งมีการแต่งตั้งทางด้านของศาลเป็นผู้ที่
ดำเนินการ ก็คือการยื่นให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ที่ดำเนินการ คือเฉพาะครับ เป็นเรื่องเฉพาะด้าน จะให้ทางที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกานี้ คงขัดต่อหลักของระบบการคานอำนาจซึ่งกันและกันครับ อันนั้นถ้าเมื่อเราจะดำเนินการนั้นนี่นะครับ ก็จะมีกรณีทางกลุ่มหรือทางประเทศต่าง ๆ นี่นะครับ เขาได้กำหนดเอาไว้ในเรื่องของอิมพีชเมนต์ ก็อาจจะมีการตั้งศาลในเรื่องของการถอดถอน เช่นอย่าง เกาหลีใต้ นะครับ เขาจะตั้งอิมพีชเมนต์ คอร์ท (Impeachment court) นะครับ ที่ดำเนินการในการถอดถอนครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์ประพันธ์ครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ในเรื่อง ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามมาตรา ๒๖๒ ที่กำหนดจำนวนไว้ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาผู้แทนราษฎรนี้ เป็นหลักการเดิมของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ และเป็นหลักการอันเดียวกันกับในมาตรา ๒๔๑ ในกรณี ที่ถอดถอน ปปช. ซึ่งที่ประชุมแห่งนี้ได้มีมติยืนยันในจำนวนสัดส่วนของหนึ่งในสี่เช่นเดียวกัน เป็นหลักการเดียวกัน กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมเหตุผลอีกสักเล็กน้อยนะครับว่า บุคคลที่ถูกถอดถอนในกรณีนี้นี้เป็นบุคคลในมาตรา ๒๖๑ นะครับ บุคคลเหล่านี้มีได้เฉพาะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นรัฐมนตรี หรือเป็นนายกนะครับ แต่เป็นบุคคลทุกระดับนะครับ ตั้งแต่ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด รวมถึงตุลาการรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน รวมถึงผู้พิพากษา ตุลาการ พนักงานอัยการ รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงนะครับ คือไม่ใช่เฉพาะคนดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับ ถ้าเราให้มีการถอดถอนบุคคลเหล่านี้ง่าย ๆ นะครับ เอาจำนวนลดลงมาง่าย ๆ นี่นะครับ -----

ท่านลองคิดดูสภาพนะครับ ท่านอาจจะคิดว่า จำนวนหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาผู้แทนราษฎรนี้คือ ๑๒๐ คน ถ้าเอาตามรัฐธรรมนูญร่างของเรา ท่านคิดว่าเยอะ ท่านคิดว่ามากนะครับ แต่คนที่เขามีอำนาจในพรรคการเมืองนี่นะครับ เขาเป็นหัวหน้ารัฐบาลนะครับ หรืออยู่ในสภานี้ะครับ ๑๒๐ คน นี่นะครับ เรื่องเล็กเลยครับ ๓๗๗ คน ยังมีแล้วเลยครับ ท่านลองคิดดูสิครับ อัยการสูงสุดกำลังจะฟ้องดำเนินคดีใครคนใดคนหนึ่งนี่นะครับ คนที่มีเสียง ๑๒๐ เสียงในสภานี้ บอกผมจะเอาเล่นงานคุณมาตรา ๒๖๒ นี้ คิดดูสิว่าคนที่ถูกกล่าวหาหรือถูกข่มขู่ในลักษณะนั้นจะรู้สึกยังไงนะครับ ผมขอให้ท่านไตร่ตรองด้วยความรอบคอบนะครับว่า บุคคลตามมาตรานี้ ไม่ใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับ เป็นรวมทั้งข้าราชการซึ่งเขาทำงานในหน้าที่ตามปกติเขาด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ท่านอาจารย์วัชรวิทยานี้ดีใจใหม่ครับ กรรมธิการชี้แจงแล้วครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : ครับ กระผมยังติดใจอยู่ เนื่องจากว่า กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วัชร หงส์ประภัสร์ สสร. กระผมยังติดใจอยู่เนื่องจากที่ว่า ที่ผ่านมามีสมาชิกนี่นะครับ มีหลายคนที่ได้กระทำผิดเป็นที่ทราบกันอยู่ แต่ก็ไม่มีกรณียกฟ้อง เนื่องจากว่า สมาชิกอาจจะเป็นพวกเดียวกัน ย่อมยากลำบากที่จะกระทำเช่นนั้นนะครับ กระผมจึงขอเสนอทางออกซึ่งเมื่อมีหลักก็ย่อมมีข้อยกเว้น ในการถอดถอนบุคคลอื่น ๆ นั้น ก็เป็นไปตามที่ทางร่างรัฐธรรมนูญได้กำหนดเอาไว้ แต่ในการถอดถอนสมาชิกวุฒิสภานี้ กระผมใคร่ขอให้เป็นพิเศษ โดยยกเว้นให้เป็นการยื่นต่อประธานศาลฎีกาเพื่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามีคำวินิจฉัย กระผมยังขอยืนยันอยู่ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านการุณยังยืนยันอยู่ใหม่ครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ นิดเดียว กรณีที่ว่าทำได้โดยง่ายแม้แต่มีเสียงผู้แทนได้นี้ ผมเรียนท่านประธานครับบอกว่า กระบวนการต้องผ่าน

ประธานวุฒิสภา แล้วยังจะต้องไปผ่าน ปปช. ใต้สวนมูลท่าน คนที่เซ็นชื่อนั้นจะต้องโทษทางอาญาเองด้วยซ้ำไปถ้าคุณกล่าวเท็จ ไม่มีใครเซ็นได้ง่าย ๆ หรือที่ท่านที่เคารพครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ก็ท่านก็คงยื่นนะครับ อย่างนั้นผมถามทีละวรรคนะครับ วรรคที่ ๑ นะครับ กรรมการไม่ได้มีการแก้ไขนะครับ มีสมาชิกแปรญัตติคือที่ท่านการุณได้อภิปรายไปแล้วนะครับ กับที่ท่านวัชราได้อภิปรายไปแล้วนะครับ หากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมการนะครับ ผมขออนุญาตตามนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) มีสัตญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ในวรรคที่ ๑ ของมาตรา ๒๖๒ กรรมการไม่ได้มีการแก้ไข หากสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมการ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับผู้ขอแปรญัตตินะครับ ผมขอเอาเฉพาะของท่านการุณนะครับ วรรคที่ ๑ นะครับ ให้กด ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ เห็นด้วยกับกรรมการ ให้กด เห็นด้วย เห็นด้วยกับผู้ขอแปรญัตติ ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ลงครบถ้วนหรือยังครับ ท่านชินนทร์ ลงครบถ้วนแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนนเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ เห็นด้วย ๕๑ ไม่เห็นด้วย ๙งดออกเสียง ๑ นะครับ เป็นไปตามร่างกรรมการนะครับ

วรรคที่ ๒ ของมาตรา ๒๖๒ ของท่านการุณ ยังติดใจไหมครับ หนึ่งในสี่ กับ หนึ่งในห้า วรรคหนึ่งผ่านไปแล้ว วรรคสองท่านยังติดใจไหมครับ

นายการุณ ไสงาม : ติดใจครับ ขอให้ลงมติครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ วรรคสองนี้มี ๒ ท่านนะครับ ผมจะถามของที่ละท่านนะครับ เพราะว่าเป็นหลักการ คนละหลักการกันเลยนะครับ ผมขอพิจารณาในส่วนญัตติของท่านการุณก่อนนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๒๖๒ วรรคที่ ๒ หากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับสมาชิก คือ ท่านการุณที่ขอแปรญัตติไว้ ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนน ได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ลงคะแนนครบถ้วนแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ เห็นด้วย ๔๘ ไม่เห็นด้วย ๑๒ งดออกเสียง ๒ นะครับ เป็นไปตามกรรมาธิการนะครับ ในส่วนสัดส่วนของวรรคที่ ๒ นะครับ หรือจำนวน

วรรคที่ ๒ ของอาจารย์วิชา ยังติดใจไหมครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ยังติดใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ในส่วนของท่านวิชานะครับ ขอแปรญัตติไว้ ผมขอตานท่านสมาชิกนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
วรรคที่ ๒ ของมาตรา ๒๖๒ กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข หากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับ
กรรมาธิการ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับท่านวิชา ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนน
ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีท่านใดยังไม่ลงคะแนนมีไหมครับ ลงคะแนนครบถ้วนแล้ว ปิดการลงคะแนน
เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ เห็นด้วย ๔๓ ไม่เห็นด้วย ๑๗ งดออกเสียง ๒ นะครับ
เป็นไปตามร่างกรรมาธิการนะครับ

วรรคที่ ๓ ครับ ท่านการุณยังติดใจไหมครับ

นายการุณ ไสงาม : ติดใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
วรรคที่ ๓ ของมาตรา ๒๖๒ นะครับ ผมขอให้ท่านสมาชิกลงคะแนนนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
วรรคสามของมาตรา ๒๖๒ กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข หากท่านเห็นด้วยกับ
ท่านกรรมาธิการ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่ขอแปรญัตติได้
คือท่านการุณ ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ลงคะแนนครบถ้วนแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่ร่วมคะแนนครับ
เห็นด้วย ๕๑ ไม่เห็นด้วย ๙ งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๑ นะครับ เป็นไปตามร่างของ
กรรมาธิการนะครับ

พิจารณาในมาตรา ๒๖๒ พิจารณาไปครบถ้วนแล้วนะครับ ไม่มีท่านใด
ติดค้างในเรื่องใดนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๖๓ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และมีสมาชิกผู้แปรญัตติ
ขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีสมาชิก ๒๖๓ นะครับ ท่านกรรมวิธีการชี้แจงนัดหนึ่งนะครับ ส่วนที่แก้ไขครับ เดี่ยวผม
กราบเรียนท่านสมาชิกรายหนึ่งครับ พอดีนี้เที่ยงเศษนี้ะครับ พอดีท่านประธานก็แจ้งว่า
อยากให้พิจารณาไปจนถึงประมาณ แต่ผมจะเลิกก่อนบ่ายโมงนะครับ เดี่ยวดูมาตรานี้
สักเล็กน้อยก่อน เนื่องจากเดี๋ยวช่วงบ่ายจะมีการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
นะครับ -----

ซึ่งเราคงจะต้องใช้เวลาในช่วงที่ สนช. ประชุมดังกล่าวนั้น ประชุมหารือในส่วนญัตติบางมาตราที่ติดค้างอยู่ก็มี ส่วนของเอฟทีเอ (FTA – Free Trade Agreement) ที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เข้าใจว่าเป็นประธานนะครับ ก็พิจารณาด้วย แล้วผมก็ตกลงกับทางส่วนของทางกรรมาธิการนะครับว่า อยากให้กรรมาธิการทำความเข้าใจกับสมาชิกนะครับ ในช่วงระยะเวลาที่เหลืออยู่นี้นะครับ ที่มีอยู่เนี่ย ในบางมาตราที่ยังพิจารณาไม่ถึงนะครับ หรือจะไปพิจารณาในส่วนที่แขวนไว้ก็ได้ครับ จะพิจารณาในห้วงตีงูฒิสภานี้นะครับ ชั้นที่ ๒ ท่านเลขาเลขห้อง ใช้ห้องไหนครับ ๒๑๓ นะครับ เพราะฉะนั้นในช่วงหลังจากรับประทานอาหารแล้ว ตั้งแต่บ่ายสองโมงเป็นต้นไปนะครับ ก็ขอเชิญท่านสมาชิกนี้ไปประชุม ห้อง ๒๑๓ ห้องหนึ่ง แล้วห้องท่านอาจารย์เจิมศักดิ์อีกห้องหนึ่งนะครับ เพื่อท่านตัดสินใจในมาตราไหนหรือว่าจะไปดูส่วนที่แขวนไว้ เพื่อจะได้พิจารณาให้เห็นตรงกัน เมื่อเข้าที่ประชุมแล้วจะได้สะดวกงายตายขึ้นนะครับ ส่วนเย็นนี้ครับ เดี่ยวพอ สนช. พิจารณาเสร็จแล้วนี่นะครับ เข้าใจว่าถ้ากะคร่าว ๆ นะครับ ก็น่าจะช่วงห้าโมงหกโมงเย็นไม่เกินนะครับ ท่านประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญก็ขอให้สมาชิกเชิญประชุมต่อ นะครับ ก็กราบเรียนเอาไว้นะครับ เหนื่อยหน่อยครับ จะได้เสร็จวันศุกร์นี้ครับ ในมาตรานี้

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ ตอนเย็นจะเริ่มประชุมตอนสักกี่โมงครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ก็ประมาณห้าโมง เดี่ยวจะแจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่งนะครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ห้าโมงนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : นะครับ ถ้าก่อนก็จะแจ้งก่อนนะครับเดี๋ยวดูของ สนช. ประชุมก่อนแล้วกันนะครับ มาตราที่ท่านเลขาอ่านนี่นะครับ เชิญท่านเลขาครับ เมื่อกี้มาตราเท่าไรแล้วครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๖๓ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และมีสมาชิกผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมาธิการยกวงค์รับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ในมาตรา ๒๖๓ นั้น แก้ไขเพียง
ในวรรคที่ ๑ นะครับ จากเดิมที่กำหนดระยะเวลาที่ ปปช. จะต้องพิจารณาเรื่องที่ได้รับ
คำร้องถอดถอนภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ ปรากฏว่า มาตรานี้มี
ท่านสมาชิกได้ขอแปรญัตติโดยตัดระยะเวลาออก และใช้ คำว่า โดยเร็ว คณะกรรมาธิการ
ได้สอบถามมายังคณะกรรมการ ปปช. แล้วก็พบว่า ในข้อเท็จจริงระยะเวลาที่กำหนดไว้
๓๐ วันนับแต่ที่ได้รับเรื่องนั้น ไม่สามารถดำเนินการได้ทัน เพราะเรื่องที่ถูกถอดถอนนั้นมี
เนื้อหาสาระค่อนข้างมากนะครับ ก็เพื่อให้ดำเนินการได้สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง
ก็เลยเสนอให้ไม่กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนลงไป ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แต่ใช้คำว่า
โดยเร็ว แทน ซึ่งจะขึ้นอยู่กับแต่ละเรื่องที่จะมีเนื้อหาสาระที่แตกต่างกันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ในกลุ่มที่แปรญัตติไว้ นะครับ มีกลุ่มท่านอาจารย์พิเชียรยังติดใจไหมครับ
อาจารย์พิเชียรครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ กระผม
ได้ขออนุญาตขอสงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๒๖๓ นี้ นะครับ โดยได้สงวนไว้
ในวรรคที่ ๔ และในวรรคที่ ๕ โดยได้เพิ่มเติมข้อความครับท่านประธานครับ ในวรรคที่ ๔
นะครับ อันนี้เป็นเรื่องของคำร้องขอถอดถอน นะครับ ซึ่งในวรรคที่ ๔ นะครับ ผมได้เติม
ข้อความ นะครับ ขออนุญาตอ่าน นะครับท่านประธาน ถ้าคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
๓ คน เป็นองค์ประชุม นะครับ กรรมการ ปปช. นี้มีทั้งหมด ๙ คน นะครับ โดยปกตินี้
องค์ประชุม น่าจะกึ่งหนึ่ง แต่ว่ากรณีนี้ กระผมขออนุญาตแปรเป็น ๓ คน เป็นองค์ประชุม
 นะครับ มีมติให้ตัดออก นะครับ ที่ข้อความเดิมว่า ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้เปลี่ยนเป็นว่า กรรมการ ปปช. ๓ คน นี้มีมติ

เอกฉันท์ว่า ข้อกล่าวหาใดมีมูล นับแต่วันดังกล่าวจะครบ ผู้ดำรงตำแหน่งที่ถูกกล่าวหา
นั้น จะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปมิได้นะครับ -----

- ๒๘/๑

ตรงนี้ก็ถือว่ามีความสำคัญครับท่านประธาน คือพูดง่าย ๆ ว่า ถ้ากรรมการ ปปช. เพียงแค่ ๓ ท่าน มาประชุมพร้อมกันและพิจารณาข้อกล่าวหาที่มีผู้ยื่นเสนอมามีมูลนะครับ ก็ให้ถือว่า ผู้ที่ถูกกล่าวหา นั้นจะต้องยุติการปฏิบัติหน้าที่นะครับ จนกว่าสภาจะมีมติ และให้ประธาน ปปช. นะครับ ดำเนินการตามมาตรา ๒๖๔ และอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกา แผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อไปนะครับ นี่คือข้อความในวรรคที่ ๔ ที่กระผมขอเพิ่มเติมและตัดออก

ในส่วนวรรคที่ ๕ นะครับ กระผมได้ขออนุญาตเพิ่มเติมในตอนท้ายครับ ท่านประธาน ได้ขออนุญาตเพิ่มเติมในตอนท้าย บรรทัดท้าย ๆ เลยครับว่า ถ้าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ส่งรายงานให้นอกสมัยประชุม นอกสมัยประชุมนะครับ ให้ประธานรัฐสภานำความกราบบังคมทูล เมื่อมีพระบรมราชโองการเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญ และให้ประธานรัฐสภาลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ กระผมก็ได้เสนอไว้ใน ๒ วรรคนี้ นะครับ เพื่อให้ท่านกรรมาธิการยกร่างได้ประกอบการพิจารณา เป้าหมายสำคัญนั้นนี้ เพื่อที่จะให้คำร้องที่กล่าวหาผู้กระทำการทุจริตนี้ ได้มีการพิจารณาที่รวดเร็วขึ้น และให้มีผลบังคับมากขึ้น แม้ในระหว่างที่ปิดสมัยประชุมนี้ นะครับ เมื่อมีผู้ยื่นคำร้องมาก็ให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วครับท่านประธาน นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ครับ ขอขอบพระคุณมากครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ท่านสมาชิกครับ มีกลุ่มของท่านอาจารย์สมชัยนะครับ วรรคที่ ๑ นี้ ผมเข้าใจว่า เหมือนกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่กรรมาธิการเขายอมแก้ไขไปแล้วนะครับ วรรคที่ ๒ วรรคที่ ๔ มีวรรคที่ ๔ อีก เชิญท่านอาจารย์สมชัยครับ

นายก้านรงค์ จันทิก : เป็นผู้ขอแปรญัตติเรื่องนี้ ขอแปรญัตติเป็น โดยเร็วแล้วกรรมาธิการแก้ไขแล้ว ไม่ติดใจครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 อ้อ ครับ ท่านก้านรงค์อยู่กลุ่มเดียวกับท่านอาจารย์สมชัยนะครับ

นายก้านรงค์ จันทิก : ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณนะครับ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยไม่มีท่านใดติดค้างนะครับ ท่านสุรัชย์
มีแปรญัตติไว้หรือครับ

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย : ไม่ได้แปรครับ แต่ผมจะขอใช้สิทธิ
ที่กรรมาธิการร่างแก้ไขครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ส่วนที่อภิปราย กรรมาธิการเขาแก้ไขโดยเร็วนี้ะครับ ท่านไม่เห็นด้วยหรือครับ

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย : ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญครับ

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย : ผม สุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภา
ว่างรัฐธรรมนูญครับ กราบเรียนที่ประชุมครับ มาตรา ๒๖๓ นี้ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับ
หลักเกณฑ์ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการ
หลังจากที่ได้รับเรื่องคำร้องตามมาตรา ๒๖๒ นะครับ ความเดิมนั้นกำหนดให้ ปปช. ต้อง
ดำเนินการไต่สวนให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน ซึ่งเดิมนั้นผมเห็นด้วยกับร่างแรก
ของกรรมาธิการ แต่เมื่อกรรมาธิการได้แก้ไขระยะเวลากรอบ ๓๐ วัน เป็น โดยเร็ว ผมฟัง
เหตุผลที่ท่านชี้แจงแล้วก็มีเหตุผลนะครับ แต่ขณะเดียวกันนี้ผมมีความเห็นว่า ถ้าเราใช้
คำว่า โดยเร็ว เฉย ๆ ก็ไม่มีกรอบระยะเวลาอีกครั้งว่า การไต่สวนของ ปปช. จะแล้วเสร็จ
เมื่อไร เพราะฉะนั้นผมขอเสนออย่างนี้ครับว่า เราอาศัยหลักเกณฑ์อย่างนี้ดีไหมครับ
โดยเร็วแต่ต้องไม่เกินกี่วัน เราก็จะได้ทั้งสองอย่างก็คือ เมื่อเห็นว่า ๓๐ วัน นั้นอาจจะ
เหตุให้ ปปช. ทำงานไม่แล้วเสร็จ แต่ขณะเดียวกันเราก็จะได้หลักการเรื่องของการรวดเร็ว
ในการไต่สวนของ ปปช. ด้วยนะครับ หลักการนี้เราก็ใช้อยู่ในมาตรา ๒๕๒ ที่เราใช้ คำว่า
โดยเร็ว ในกรณีที่จะต้องปิดประกาศบัญชีทรัพย์สินของนักการเมืองให้สาธารณชนทราบ
แต่เราก็ขมวดท้ายไว้ครับว่า โดยเร็ว แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน ในกรณีนี้ผมมีความเห็นว่า คงเห็น

๗๒

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สวริศา ๒๘/๓

ด้วยกับหลักการที่ว่า ๓๐ วันนั้นน้อยไป อาจจะทำให้ ปปช. ทำงานไม่เสร็จ นะครับ
ใช้คำว่า โดยเร็วได้ครับ แต่ขออนุญาตเพิ่มคำว่า แต่ต้องไม่เกิน ๙๐ วัน ขอบคุณครับ

- ๒๙/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์กล้าณรงค์รับ เชิญครับ

นายก้านรงค์ จันทิก : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
กล้าณรงค์ จันทิก สสร. ครับ กระผมได้เป็นผู้ขอแปรญัตติในเรื่องนี้เอง ต้องกราบเรียน
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขออนุญาตเอ่ยชื่อ ท่านสุรชัยนะครับ ด้วยความเคารพท่าน
ผมอยากจะทำกราบเรียนขั้นตอนของการดำเนินการในเรื่องนี้ ซึ่งมันไม่สามารถจะกำหนด
ระยะเวลาดังกล่าวได้ เหตุผลก็คือว่า ท่านครับ เรื่องนี้เป็นกรณีของการถอดถอนบุคคล
ออกจากตำแหน่ง ซึ่งในการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งนั้น กระบวนการไต่สวน
ของ ปปช. ทั้งในเรื่องของการดำเนินคดีอาญาหรืออะไรทั้งสิ้นนั้น จะต้องเข้าสู่
กระบวนการเพื่อความเป็นธรรมของผู้ถูกกล่าวหาด้วยเช่นกัน จะต้องมีการพิจารณา
รับเรื่องเข้ามาตรวจสอบดูว่าเรื่องนั้นอยู่ในอำนาจหน้าที่หรือไม่ แล้วก็นำเสนอ
คณะกรรมการ ถ้ากรรมการเห็นว่า เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ก็จะมีมติตั้ง
อนุกรรมการไต่สวน จะต้องตั้งแจ้งรายชื่อของอนุกรรมการไต่สวนให้กับผู้ถูกสอบสวน
ได้ทำการคัดค้าน ถ้าหากว่าผู้ถูกไต่สวนได้ทำการคัดค้านแล้วนี่นะครับ ก็จะต้องหยุด
ปฏิบัติหน้าที่จนกว่าคณะกรรมการ ปปช. จะวินิจฉัย หลังจากนั้นถ้าหากวินิจฉัยว่า
คำคัดค้านฟังขึ้น ต้องตั้งใหม่ ถ้าคำคัดค้านฟังไม่ขึ้น ก็ให้ดำเนินกระบวนการไต่สวน
กระผมต้องเริ่มตั้งแต่เอกสารแผ่นที่ ๑ เป็นต้นไป จนกระทั่งไล่มา เมื่อได้มาเสร็จเรียบร้อย
ในระหว่างนั้นจะต้องเรียกพยานบุคคล ต้องเรียกพยานเอกสารมาประกอบ หลังจากนั้น
ถ้าเห็นว่ามีมูลแล้ว จึงแจ้งข้อกล่าวหาไปยังผู้ถูกกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหามารับทราบ
ข้อกล่าวหา การมารับทราบข้อกล่าวหา นั้น ถ้าเขาไม่มารับทราบ ก็ต้องส่งหนังสือไปให้เขา
มารับทราบภายในกำหนด เขาอ้างพยานได้ เราก็จะต้องพิจารณา กระผมขอกราบเรียน
ครับว่า บางกรณีนั้นรัฐมนตรียบางท่านนั้นอ้างพยานถึง ๒๖๐ กว่าปาก อนุกรรมการจะต้อง
มาพิจารณา แล้วตัดพยานออกทีละปาก ทีละปากที่เห็นว่าเยิ่นเย้อและไม่สำคัญ แล้วก็ลง
ไว้ในรายงานการประชุม หลังจากนั้นจึงสรุปสำนวนเสนอคณะกรรมการ ต้องให้เวลา
กรรมการ ต้องกราบเรียนท่านสุรชัยด้วยความเคารพนะครับ คือคำว่า โดยเร็ว ในที่นี้
ถ้าหากว่าท่านไปกำหนดระยะเวลาี่นี้ครับ มันจะไม่สามารถจะทำได้ กระผมกราบเรียน

ว่าขณะนี้เราได้เร่ง และคำว่า โดยเร็ว ก็คือต้องบังคับกรรมการ ปปช. อยู่แล้วนะครับ ถ้าท่านสุรชัยจะกรุณากระผม ท่านจะกรุณาถอนตรงจุดนี้ กระผมก็ขอบพระคุณอย่างยิ่งครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการจะเพิ่มเติมไหมครับ ท่านอาจารย์กล้าณรงค์อธิบายชัดแล้วนะครับ มาตรา ๒๖๓ ดังกล่าวนี้นะครับ มีท่าน

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านประธานครับ ท่านประธาน ขออนุญาตนิดเดียวครับ ผมฟังคำชี้แจงของท่านกล้าณรงค์แล้วก็ด้วยความเห็นใจนะครับ แต่มีประเด็นที่จะหารือว่า ถ้าเราเขียนคำว่า โดยเร็ว โดยไม่มีกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดไว้นะครับ จะมีปัญหาเรื่องที่จะทำให้คำร้องนั้นมีผลกระทบเรื่องของการขาดอายุความในประเด็นทางอาญาหรือในประเด็นทางแพ่งไหมครับ ประเด็นตรงนี้ผมอยากจะได้รับฟังคำชี้แจงจะได้ประกอบการตัดสินใจของผมว่า ผมจะตัดสินใจหรือไม่ตัดสินใจ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อีกครั้งหนึ่งครับอาจารย์กล้าณรงค์ครับ

นายกล้าณรงค์ จันทิก : ครับ กระผม กล้าณรงค์ ครับ การขาดอายุความนั้น เราคำนึงถึงตลอดเวลา ถ้าหากว่าเราได้รับมาเราต้องดำเนินการให้ทันครับ เว้นแต่ว่าจะรับมาแล้วเหลืออีก ๗ วัน ๑๐ วัน ขาดอายุความ อันนี้ก็สุดวิสัยนะครับ และคำว่า โดยเร็ว นี้ก็เป็นไปตามรัฐธรรมนูญฉบับแรก ฉบับปี ๒๕๔๐ ครับ ผมขอกราบเรียนชี้แจงว่าเราจะไม่ได้ทำให้ขาดอายุความครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณนะครับ ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๒๖๓ กรรมาธิการมีการแก้ไขนะครับ มีสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับร่างเดิมก่อนมีการแก้ไขไหมครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไขผมก็จะผ่านนะครับ แต่ส่วนที่แก้ไขดังกล่าวนี้นะครับ วรรคที่ ๑ นะครับ วรรคที่ ๑ วรรคสอง วรรคสาม ไม่มีท่านใดอภิปรายนะครับ เนื่องจากที่อภิปรายไปแล้วนี้ถือว่าไม่ตัดสินใจนะครับ มีวรรคที่ ๔ วรรคที่ ๕ นะครับ อาจารย์พิเชียรอภิปราย

๗๕

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริลักษณ์ ๒๙/๓

ไปแล้ว ท่านยังตั้งใจไหมครับ ผมถามตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ถ้าตั้งใจผมจะไหวตครับ
ถ้าไม่ตั้งใจจะผ่านครับ ขอทราบด้วยครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ครับ ก็ได้ฟังคำชี้แจงของ
ท่านกรรมาธิการยกร่างและท่านกรรมาการ ปปช. ก็เป็นคำชี้แจงที่มีเหตุผลครับ กระผม
ก็ไม่ตั้งใจ แต่ประการใดครับ

- ๓๐/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ มาตรา ๒๖๓ ดังกล่าวนี้นี้ กรรมาธิการแก้ไขนะครับ ไม่มีท่านใด
เห็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ผ่านมาตรา ๒๖๓ นะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวิจักขณ์ นาควิษระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๖๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖๕ ไม่มีการแก้ไข มีสมาชิกผู้แปรญัตติ ขอสงวน
คำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
๒๖๕ มีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ ท่านการุณครับ ท่านการุณตั้งใจใหม่ครับ เมื่อกี้เห็นยกมือ
เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ไสงาม สสร.
นะครับ ตัวเลขอีกเหมือนเดิมครับ ท่านประธานครับ ตัวเลขนี้เป็นตัวเลขที่สูงเกินไปครับ
ท่านกล้าณรงค์ก็พูดแล้วเมื่อกี้บอกว่า กระบวนการนั้นละเอียด รอบคอบ ใต้สวน
อย่างถี่ถ้วน กระดาษแผ่นแรก พยานบุคคลอย่างละเอียด พยานเอกสาร พยานหลักฐาน
อย่างชัดเจน อย่างละเอียด ถึงจะผ่าน ท่านเห็นใหม่ครับ เมื่อเป็นอย่างนี้ ท่านประธาน
ที่เคารพครับ การที่จะมาชี้ มาลงมติกันในหมู่ สว. ท่านประธานลองดูตัวเลข สว. ครับ สว.
ต่อไปนี้เป็น สว. ๑๕๐ คน ตามที่เราผ่าน สามในห้า คือ ๙๐ ต่อ ๖๐ ท่านประธานหาเสียง
แค่ ๖๑ คน ท่านประธานก็ชนะแล้ว ท่านประธานไม่ต้องหาเสียงมากถึง ๙๐ คน
นะท่านประธาน หาเสียงฝั่งข้างน้อย ท่านเห็นใหม่ครับ กลายเป็นเสียงข้างน้อยชนะเสียง
ข้างมาก

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เอ๊ะ ท่านการุณครับ ผมหรือท่านนิดหนึ่ง ท่านอภิปรายเยอะใหม่ครับ ถ้าเยอะ

นายการุณ ไสงาม : ไม่เยอะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ถ้าเยอะ ผมจะได้เลื่อน

นายการุณ ไสงาม : มีแค่นี้เอง นี่สลับดูเท่านี้ แค่นี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานเห็นไหมครับ ข้างน้อยชนะข้างมาก
เพียงข้างน้อยมี ๖๑ จะชนะ ๘๙ ทั้งนี้ นี่คือเหตุการณ์ของการลงมติอย่างนี้ เพราะฉะนั้น
ผู้ต้องการชนะ ผู้วิ่งเดินให้ชนะ ผู้ที่ต้องการชนะนะครับ เขาไม่วิ่งเดินให้เสียงข้างมากครับ
เขาไปวิ่งทางเสียงข้างน้อย ท่านประธานครับ เขาไปหาเสียงข้างน้อยนี้เพียงแค่
๖๑ คน ท่านประธานเห็นไหมครับ ๖๑ คน จะชนะ ๘๙ ทั้งนี้ เพราะจะได้ไม่ถึงสามในห้า
แล้ว แต่ถ้าเกินกึ่งหนึ่งนะครับ ก็คือ ๗๖ เพราะเนื่องจาก สว. มี ๑๕๐ ที่สำคัญครับ ตัวร่าง
นี้ตัวร่าง ท่านประธานดูตัวร่าง สว. ครั้งนี้มาจากการเลือกตั้ง ๗๖ มาจากการสรรหา ๗๔
ตรงนี้แหละครับ สรรหาตรงนี้แหละครับ ๗๔ นี้ละครับ ท่านเห็นตัวเลข ๗๔ ใหมครับ
มันเกินกว่า ๖๐ แล้ว นี่เป็นส่วนสรรหานะครับ ๗๔ มากกว่า ๖๐ แล้ว ไม่ต้องไปหาที่ไหน
ครับ หากจากจุดสรรหานี้แหละครับ เรียบร้อยเลย ถอดไม่ได้สักคนเลย แล้วท่านเชื่อได้
อย่างไรครับว่า เลือกตั้งจะไม่มีกลุ่มเลือกตั้งไปอยู่ข้างผู้มีอำนาจ ที่ผ่านมามันจะมีอยู่
อย่างนี้เรื่อยไป นี่ผมชี้ให้ท่านเห็นตัวเลขครับว่า การต่อไปนี้ สว. ไม่ใช่ สว. จากเลือกตั้ง
ล้วน ๆ แต่เป็น สว. จากทั้งเลือกตั้งและสรรหา ที่สำคัญสรรหาถึง ๗๔ คน ๗๔ คน นี้จะมี
น้ำหนักถ่วง ๖๐ ตัวนี้ครับ จะทำให้เสียงข้างน้อยเพียง ๖๐ บวก ๑ คือ ๖๑ จะชนะ ๘๙
ทันทีครับ จึงขอเสนอครับ ท่านครับ ยืนยันตัวเลข ขอเสนอตามข้อเสนอของผมครับ
คือ เกินกึ่งหนึ่งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
กึ่งหนึ่งนะครับ ท่านอาจารย์สมชัยก็ยังหลักเดียวกันอยู่ใช่ไหมครับ มีท่านอาจารย์สมชัย
ก็แปรญัติไว้ ท่านตั้งใจใหมครับ พรรคที่ ๑ นะครับ จำนวนกึ่งหนึ่งนะครับ ท่านไม่ตั้งใจ

๗๘

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เสวลดัชนี ๓๐/๓

แล้วนะครับ อย่างนั้นจะพิจารณาให้จบเลยดีไหมครับ มาตรฐานี้ เพราะท่านการุณ
ก็อภิปรายไปจนเสร็จแล้ว เชิญท่านกรรมาธิการครับ

- ๓๑/๑

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ครับ กรณีของการโหวตเสียง กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการนะครับ กรณีของการ
 โหวตเสียงของสมาชิกวุฒิสภาในกรณีของการถอดถอน เรื่องของอิมพีชเมนต์นี่นะครับ
 ผลสุดท้ายนี้รัฐธรรมนูญทั่วโลกก็เหมือนกันหมดครับว่า ต้องใช้เสียงข้างมากเป็นพิเศษ
 ครับ ไม่ใช่ใช้เสียงกึ่งหนึ่งครับ เพราะว่าต้องการให้มีความตระหนักครับ แล้วก็ได้ใช้ความรู้
 ความคิด แล้วก็ใช้สติปัญญากันอย่างเต็มที่นะครับ ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วนี่มันจะง่ายเกินไป
 ก็เลยใช้ระบบอย่างนี้นะครับ แต่ว่า สองในสาม นะครับ หรือว่า สามในสี่ ก็สุดแล้วแต่
 แต่ว่าส่วนใหญ่เนี่ยนะครับ ที่กรอกมาแล้วก็คือ เขาใช้แบบนี้เป็นส่วนมากครับ ก็เลยกำหนด
 ตัวเลขนี้ ซึ่งก็เป็นตัวเลขดั้งเดิมตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ มาตรา ๒๖๕ วรรคอื่นนี่นะครับ วรรคสอง วรรคสามนี้ มีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ไม่มี ก็มีพิจารณาเฉพาะวรรคหนึ่งนะครับ วรรคสอง วรรคสาม ของท่านการุณ
 คงไม่มีมังครับ มันสภาเดียววะครับ พิจารณาเฉพาะวรรคหนึ่งนะครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ถูกต้องครับ วรรคหนึ่งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เฉพาะวรรคหนึ่งนะครับ ผมขอลาท่านสมาชิกนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
 มีสัตญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เดี่ยวรอท่านสมาชิกมาลงคะแนนสักครู่หนึ่งครับ ผมจะถามมาตรา ๒๖๕ วรรคหนึ่ง
 นะครับ กรรมาธิการไม่มีการแก้ไขนะครับ มีสมาชิกขอแปรญัตติเรื่องจำนวนนะครับ
 พอดีสมาชิกคงเดินออกไปนอกห้องประชุม ห้องอาหารนี่นะครับ เดี่ยวห้องอาหารนี่นะครับ
 ตอนนี้มีของ สนช. เขาห้องอยู่ด้านนอกนะครับ ของท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญนี้

อยู่ห้องด้านใน เขาแยกห้องไว้ให้แล้วนะครับ พร้อมการลงคะแนนนะครับ มาตรา ๒๖๕
วรรคที่ ๑ นะครับ กรรมการไม่ได้แก้ไขครับ หากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมการ
นะครับ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับท่านผู้ขอแปรญัตติไว้ ให้กด ไม่เห็นด้วย นะครับ
เชิญลงคะแนนได้นะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ลงคะแนนครบถ้วนแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ ปิดการลงคะแนนไปแล้ว
นะครับ ท่านอาจารย์มานิจครับ ท่านเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยครับ ท่านอาจารย์มานิจ
เห็นด้วยนะครับ เดี่ยวค่อยรวมคะแนนของท่านเข้าไปนะครับ ประกาศผลคะแนนด้วยครับ
เชิญเจ้าหน้าที่ประกาศผลคะแนนครับ เห็นด้วย ๓๗ ไม่เห็นด้วย ๑๕ นะครับ
ส่วนที่เห็นด้วยบวกของท่านอาจารย์มานิจเข้าไปเป็น ๓๘ นะครับ เป็นไปตามร่าง
กรรมการนะครับ

มาตรา ๒๖๕ มีท่านใดติดค้างไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่มี ถือว่าผ่านนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบตามกรรมาธิการนะครับ ๒๖๕ นี้ผ่าน
นะครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่ออันนี้ครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชระ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) :
มาตรา ๒๖๕/๑ มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น กรรมาธิการขอสงวนความเห็น ได้แก่
คุณชูชัย ศุภวงศ์ ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม และคุณคมสัน โพธิ์คง
ขอสงวนความเห็น โดยให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๖๕/๑ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ขอสงวนความเห็นไว้ มีท่านใดติดใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่มีท่านใดติดใจ ถือว่าผ่านนะครับ ท่านขึ้นส่วนให้หน่อยครับ เดี่ยวจะพักแล้วครับ
เชิญท่านดำเนินการต่อครับ

นายวิจักขณ์ นาควัชร (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ส่วนที่ ๔ การดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่มีการแก้ไข ครับ มาตรา ๒๖๖ มีการแก้ไข มีสมาชิกผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เมื่อพิจารณาถึงมาตรา ๒๖๖ ดังกล่าวนี้นี้ กรรมาธิการมีการแก้ไขนะครับ ผมขอหารือท่านสมาชิกขอเลื่อนการพิจารณาครับ อาจารย์จรัญครับ มีอะไรครับ เชิญครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จรัญ ภักดีธนากุล กรรมาธิการครับ เนื่องจากมาตรา ๒๖๖ ในวรรคสามได้มีการหารือกันระหว่างท่านสมาชิกกับทางคณะกรรมาธิการว่า อาจจะต้องปรับข้อความอะไรเล็กน้อย และก็ผมเลยคิดว่ากำลังปรับ แล้วก็ได้อธิบายที่ลงตัวแล้ว คิดว่าจะให้เขาพิมพ์แล้วมาแจกใหม่ แล้วท่านประธานค่อยดำเนินการต่อไปในการประชุมหลังจากนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสมาชิกคงไม่ขัดข้องนะครับ มาตรา ๒๖๖ ดังกล่าวที่พิจารณาอยู่นี้นะครับ ขอรอไว้ตอนที่พิจารณาในช่วงเวลาต่อไปนะครับ ช่วงนี้ขอพักการประชุมก่อนนะครับ

พักประชุมเวลา ๑๒.๓๗ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๘.๒๐ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเสรี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายเดโช สนวนานนท์
รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ขออนุญาตดำเนินการประชุมภาคบ่ายหรือภาคค่ำนะครับ
ต่อเนื่อง เราดำเนินการมาถึงส่วนที่ ๔ แล้วใช่ไหมครับ การดำเนินคดีอาญาผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง เชิญท่านเลขาต่อเลยครับ ๒๒๖ แล้วหรือครับ แล้วก็ท่านอ่านแล้ว
ใช่ไหม อ่านแล้วนะครับ มาตรา ๒๖๖ มีการแก้ไข ต้องเชิญท่านกรรมาธิการก่อนนะครับ
จะได้ทำความเข้าใจว่ามีแก้ไขอะไรบ้าง ใครครับ ท่านอัครพร หรืออาจารย์กาญจนารัตน์
ครับ เชิญครับ

นางกาญจนารัตน์ ลีวิโรจน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานคะ
ดิฉัน กาญจนารัตน์ ลีวิโรจน์ กรรมาธิการ นะคะ สำหรับมาตรา ๒๖๖ นั้นคะ
คณะกรรมการได้เพิ่มข้อความมาในวรรคที่ ๓ และวรรคที่ ๔ นะคะ โดยในส่วนของ
ข้อความในวรรคที่ ๓ นั้นนะ เป็นเรื่องที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรง
ตำแหน่งระดับสูงมาก ได้แก่ ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ตำแหน่งรัฐมนตรี ประธานสภา
ผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภา ในกรณีที่บุคคลที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าวนี้ะคะ มีกรณี
ที่ถูกกล่าวหาตามความในวรรคหนึ่ง คือ ถูกกล่าวหาว่าร้ายยผิดปกติ กระทำความผิดต่อ
ตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่ง
หน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น คณะกรรมาธิการได้เพิ่มช่องทาง
หรือทางเลือกอีกทางหนึ่งว่า ถ้าบุคคลที่มีตำแหน่งดังกล่าวเมื่อสักครู่นี้กระทำความผิด
ดังที่กล่าวมานี้ นอกจากจะไปดำเนินการกับคณะกรรมการ ปปช. แล้ว ยังสามารถที่จะไป
ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกา เพื่อขอให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาตั้งบุคคลมาทำหน้าที่เป็นผู้ไต่สวน
อิสระ เพื่อทำหน้าที่ไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน แล้วยื่นฟ้องต่อศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้้นะคะ สำหรับความในวรรคสี่

เป็นความที่ย้ายมาจากบทบัญญัติมาตรา ๒๖๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสองนะคะ เพื่อให้เนื้อหาของการดำเนินการในเรื่องนี้รวมอยู่ในที่เดียวกัน ในมาตราเดียวกันทั้งหมดคะ ขอบพระคุณคะ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
มาตรานี้กรรมการมาแก้ไขอย่างไรครับ ท่านกล้าณรงค์ เชิญครับ

นายกล้าณรงค์ จันทิก : กราบเรียนท่านประธาน กระผม กล้าณรงค์
จันทิก สสร. นะครับ กระผมขออนุญาตท่านประธานที่จะให้ความคิดเห็นในมาตรานี้
เพราะกรรมการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมนะครับ ในวรรคที่ ๓ และวรรคที่ ๔ -----

กระผมไม่ติดใจวรรคที่ ๔ เพราะวรรคที่ ๔ นั้น เป็นการเขียนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งกรณีนี้กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า เป็นเรื่องเดิมที่ในรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องเป็นผู้เสียหายที่จะมากล่าวหานายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สส. สว. หรือข้าราชการการเมืองอื่น และขึ้นศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของนักการเมือง แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตนั้นได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งสามารที่จะให้บุคคลใดก็ได้ หรือคณะกรรมการ ปปช. เอง สามารถจะหยิบยกขึ้นมาดำเนินการก็ได้ ฉะนั้นการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในวรรคนี้ จึงเป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่มีการแก้ไขแล้ว และกระผมได้ขอแปรญัตติในประเด็นนี้ไว้ด้วย ก็ถือว่าคณะกรรมการได้แก้ไขให้ ซึ่งกระผมไม่ติดใจ แต่ในวรรคที่ ๓ ครับ ท่านประธานครับ กระผมอยากจะให้ท่านประธานได้กรุณาที่จะพิจารณาในวรรคที่ ๓ วรรคที่ ๓ นั้นได้เขียนเพิ่มเติมขึ้นมาเพื่อให้ผู้เสียหายสามารถที่จะยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาขอตั้งผู้ไต่สวนอิสระขึ้น เพื่อทำหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริง ในกรณีกล่าวหาบุคคลดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ประเด็นตรงนี้ครับ เป็นประเด็นที่สำคัญ เพราะว่าการเพิ่มเติมตรงจุดนี้นั้น จริงอยู่ถึงแม้ว่าตามมาตรา ๒๖๗/๑ นั้น จะให้เป็นอำนาจการพิจารณาของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาก็ตามแต่ แต่มันจะเกิดการไต่สวนคู่ขนานขึ้นมาของคณะกรรมการ ๒ ชุด กล่าวคือ ถ้าหากว่าคณะกรรมการ ปปช. ได้รับเรื่อง หรือได้มีเหตุอันสมควร กำลังดำเนินการไต่สวน นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สส. สว. ข้าราชการการเมืองอื่นอยู่ ในขณะเดียวกันผู้เสียหายก็ไปยื่นต่อประธานศาลฎีกาขอตั้งผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมา แล้วที่ประชุมใหญ่เห็นด้วย ท่านประธานครับ ลองนึกภาพดูว่าการไต่สวนนั้น เขาต้องการให้เป็นคู่ขนานตามกฎหมายมาตรานี้ การไต่สวนคู่ขนานนั้น กระผมในฐานะที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบและไต่สวน มาตลอด ๓๐ กว่าปี ถ้าไต่สวนคู่ขนานกันเมื่อไร ยิ่งมีการไต่สวนมากชุดเท่าไรนั้น สำนวนการสอบสวนจะอ่อนลง เหตุผลที่อ่อนลง เพราะอะไร เพราะพยานเมื่อมาให้การกับ ปปช. แล้ว วันรุ่งขึ้นผู้ไต่สวนอิสระอาจจะเรียกพยานคนนั้นไปสอบสวนในอำนาจหน้าที่ของเขาเอง พยานให้การกลับไปกลับมาแน่ บุคคลที่ถูกไต่สวนนั้นเป็นบุคคล

ระดับสูง เป็นถึงนายกรัฐมนตรี เป็นถึงรัฐมนตรี สส. สว. ข้าราชการการเมือง มีอิทธิพล
 ครบ ฉะนั้นถ้าให้มีกระบวนการไต่สวนขนานกันแบบนี้ กระผมเกรงว่าจะเกิดปัญหา
 แล้วสำนวนจะอ่อนลง เพราะคำให้การของบุคคลจะกลับไปกลับมา กระผมจึงขอ
 ความกรุณาจากกรรมาธิการได้พิจารณาใน ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ เป็นไปได้ไหมที่จะตัดพรรคสามออก หรือถ้าหากว่าท่านไม่ตัด
 พรรคสามออกนะครับ กระผมได้ทำความเข้าใจ แล้วได้ประสานติดต่อกรรมาธิการ ขอให้
 เป็นช่วงต่อได้ไหม ช่วงต่ออย่างไรครับ กระผมขอแก้ไขตรงนี้ว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา
 ตามพรรคหนึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร
 หรือประธานวุฒิสภา ถ้าผู้เสียหายเป็นผู้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพรรคสาม พรรคสามเดียวกระผมกราบเรียนอีกที
 และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไต่สวนแล้วเห็นว่า
 ข้อกล่าวหาไม่มีมูลความผิด ให้คำร้องตกไป ผู้เสียหายอาจยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาขอให้ตั้ง
 ผู้ไต่สวนอิสระ เพื่อทำหน้าที่ไต่สวนหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐาน แล้วยื่นฟ้องต่อ
 ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ กระผมขอให้ย้ายพรรคสี่
 ขึ้นไปเป็นพรรคสาม กระผมกราบเรียนประเด็นตรงนี้ เหตุผลก็คือว่า ถ้าผู้เสียหายได้ยื่น
 คำร้องต่อ ปปช. ปปช. ไต่สวนแล้วไม่รับ หรือให้คำร้องตกไป เพราะให้สิทธิผู้เสียหายที่จะ
 ไปร้องต่อศาลฎีกาได้ มันเป็นกระบวนการอีกขั้นตอนหนึ่ง แต่ถ้าหากว่า ผู้เสียหายไม่ได้ยื่น
 คำร้อง ไม่ได้ให้ความสนใจเลย เป็นเรื่องที่ ปปช. หยิบยกขึ้นมาหรือเป็นเรื่องที่บุคคลอื่น
 เขากล่าวหาขึ้นมาเองนั้น ตรงนี้คงจะจำกัดสิทธิในส่วนนี้เอาไว้ -----

กระผมขอเป็นกรณีช่วงต่อกันเพื่อไม่ให้สำนวนมันเสียเท่านั้นครับ กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพและฝากไปยัง ท่านกรรมาธิการได้โปรดกรุณาพิจารณาครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณมากครับ ท่านกรรมาธิการครับ ใครจะชี้แจง ๒ ข้อ ท่านอัครครับ เชิญครับ
๒ ประเด็นนะครับ ประเด็นแรกตัด พรรคสาม ออกได้หรือไม่

นายก้านรงค์ จันทิก : นิดเดียวครับ กรณีนี้ผมขอย้ายพรรคสี่เป็นพรรคสาม ด้วยครับผม

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญนะครับ ๒ ประเด็นนะครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ต่อประเด็นของท่านอาจารย์ก้านรงค์นั้น การย้ายพรรคสี่ขึ้นมาเป็นพรรคสาม เพื่อให้ต่อเนื่องกับการดำเนินการของ ปปช. นั้นคงย้ายได้ครับผม ผมเห็นด้วยที่จะให้ย้ายขึ้นไปเป็นพรรคสาม ส่วนพรรคสามนั้นเป็นมาตรการที่เพิ่มขึ้นใหม่ในร่างรัฐธรรมนูญนี้ โดยให้มีผู้ไต่สวนอิสระเข้ามาทำงาน เพื่อให้ผู้เสียหายนั้นสามารถเสนอเรื่องไปทั้ง ปปช. และผู้ไต่สวนได้ด้วย แต่ก็หลังจากที่ได้รับเอกสารจากท่านอาจารย์ก้านรงค์แล้ว ก็ได้มีการหารือกันและก็เห็นด้วยในหลักการว่า คงจะเป็นแบบคู่ขนานไปคงไม่ได้ ก็คงจะมีความสับสนในเรื่องของพยานหลักฐานค่อนข้างมาก และถ้าพยานหลักฐานนั้นให้การทั้ง ๒ ด้านไม่ตรงกัน จะยังเป็นปัญหาใหญ่นะครับ ก็เห็นด้วยที่ว่า คงจะมีลักษณะที่ทำงานที่ต่อเนื่องกัน โดยได้หารือกับท่านอาจารย์แล้วว่าจะขอปรับตามที่ท่านอาจารย์ได้เสนอมาเล็กน้อยว่า เป็นสิทธิของผู้เสียหายว่าจะเลือกที่จะไปสู้ ปปช. หรือว่าสู้ผู้ไต่สวน แต่ถ้าเลือกมาทาง ปปช. แล้วก็จะไปไต่สวนไม่ได้นะครับ เว้นแต่ว่า กรณีที่ ปปช. ไม่รับดำเนินการแล้วก็ถึงจะกลับมา ในลักษณะนั้นถ้าข้อความจะเป็นลักษณะนี้ได้ไหมครับว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาตามพรรคหนึ่งหรือพรรคสองเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดตามพรรคหนึ่งหรือพรรคสอง

จะยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๔๓ (๒) หรือต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ขอให้ตั้งผู้ไต่สวนอิสระเพื่อทำหน้าที่ไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเสนอต่ออัยการสูงสุด เพื่อยื่นฟ้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็ได้ แต่ถ้าผู้เสียหายได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไว้แล้ว ผู้เสียหายจะยื่นคำร้องต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ต่อเมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่รับดำเนินการไต่สวน หรือดำเนินการล่าช้าเกินสมควร หรือไต่สวนแล้วเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลความผิด ข้อความเป็นในลักษณะนี้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่าารัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านอาจารย์กล้าณรงค์ครับ

นายก้านรงค์ จันทิก : ขออนุญาตต่อเนืองครับ กระผม ก้านรงค์ คือที่ท่านแก้ไขอย่างนี้ กระผมก็ไม่ขัดข้องในสาระสำคัญส่วนใหญ่ แต่ต้องเพิ่มเติมคำว่าข้าราชการการเมืองอื่น เข้าไปด้วย แต่ว่าประเด็นกระผมก็ยังติดอยู่ เพราะว่าเดิมที ปปช. จะดำเนินการไต่สวนได้ต่อเมื่อมีผู้เสียหาย แต่เมื่อกฎหมายให้ ปปช. ไต่สวนเองได้หรือบุคคลใดก็ได้มากกล่าวหา สมมุติว่า ถ้า ปปช. เห็นมีข่าวหนังสือพิมพ์ลง ปปช. หยิบยกเรื่องขึ้นมาดำเนินการไต่สวนนายกรัฐมนตรี แล้วเกิดผู้เสียหายไปร้องต่อศาลฎีกาขอให้ตั้งผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมา ประเด็นตรงนี้จะไม่เข้าเงื่อนไขที่ท่านกรรมาธิการได้แก้ไขเลย มันก็ยังมีปัญหาคู่ขนาน เพราะ ปปช. ก็ยังต้องดำเนินการ แต่ถ้าท่านจะตัด ปปช. ออกไปก็แสดงว่าตัดอำนาจ ปปช. ไต่สวนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญเลย ฉะนั้นตรงนี้ครับ อยากจะกราบขอความกรุณาท่าน กระผมไม่ขัดข้องในการที่จะมีผู้ไต่สวนอิสระ แต่ว่าขอให้เป็นอย่างขั้นตอนต่อจาก ปปช. ไปว่า ถ้า ปปช. ไต่สวน ปปช. ช้า หรือ ปปช. ไม่ดำเนินการ หรือให้คำร้องตกไปไม่ว่ากัน ให้เขามีสิทธิร้องได้ คือ มิฉะนั้นแล้วท่านหลับตาจะเห็นได้ว่า พยานมันชนกัน แล้วจะมีปัญหามากมายครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่าารัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
กรรมาธิการอีกทีหนึ่งครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการ คงเพิ่มเงื่อนไขอีกเงื่อนไขว่า ถ้า ปปช. ดำเนินการอยู่แล้วก็คงจะไปร้องต่อผู้ไต่สวนไม่ได้ อย่างที่ท่านอาจารย์ต้องการนะครับ ที่นี้ถ้อยคำกระผมจะขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับว่า ถ้อยคำนี้กระผมจะหารือกับท่านก้านรงค์ ดูอีกที

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ดีครับ ดีครับ ผมว่าท่านอาจารย์ก้านรงค์กรุณาช่วยปรึกษาถ้อยคำนะครับ สมาชิกท่านอื่นมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ สำหรับมาตรานี้ เชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ท่านประธานครับ ผมไม่ใช่นักกฎหมาย แล้วก็ไม่เคยเป็น ปปช. แต่เคยแต่เป็นผู้ฟ้อง ปปช. ผมฟังแล้วก็คิดว่าพอจะเข้าใจ เพราะว่าท่านก้านรงค์เกรงว่า ถ้าหากว่า ผู้ที่จะไปร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้มีคณะไต่สวนอิสระขึ้นมาจะซ้อนกัน เสร็จแล้วพอตอนหลังที่ท่านแก้กันไปแก้กันมาเนี่ย ผมเลยงง ผมอยากจะถามอย่างนี้ว่า ผมเข้าใจอย่างนี้ถูกไหม กรณีที่สมมุติว่าผมเป็นผู้เสียหายที่มีนายกที่มีพฤติกรรมแย่มาก คล้าย ๆ ที่ผ่านมา ผมก็เป็นผู้เสียหาย ต้องเป็นผู้เสียหายอันหนึ่ง ถูกไหมครับ ผมจะเป็น สว. สส. ผู้ตรวจสอบ ยังไม่ได้ ไม่ใช่ผู้เสียหาย ถ้าผมเป็นผู้เสียหาย ผมสามารถเลือกได้ไหมว่า ผมจะร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อให้ตั้งคณะไต่สวนอิสระ โดยที่ผมไม่ออกไป ปปช. เพราะว่าบังเอิญ สมมุตินะครับ ผมเห็นว่า ปปช. ผมไม่เชื่อใจ นี่มันพวกเดียวกันเหมือนกัน นี่ผมถอยหลังไปเหมือนเมื่อสักสองสามปีที่แล้วนั้นนะครับ ผมไม่ไปผมไปอย่างเดียวเลย แล้วผมไม่เคยไป ปปช. เรื่องผมไม่เคยอยู่ที่ ปปช. ผมทำได้ใช่ไหมสรุปที่ท่านบอกเมื่อสักครู่กลางกันในหลักการแล้วถ้อยคำท่านจะไปตกลงกันนี้ ผมขอทราบหลักการอันที่ ๑ ว่า ผมทำได้ใช่ไหม ถ้าผมเลือกที่จะไม่ไป ปปช. หรือบังคับว่า ผมต้องไป ปปช. ก่อน แล้วพอไป ปปช. เสร็จแล้วผมก็เลยหมดสิทธิที่จะไปศาลฎีกาโดยตรง ต้องรอจนกว่า ปปช. นี้ผมต้องมองโลกในแง่ร้ายไว้ นะครับ รอจนกว่า ปปช. ที่ผมมองแล้วไม่ออกไป แต่บังคับให้ผมไป แล้วมันก็ถ่วงผมอีก ๕ ปี ๓ ปี อะไรก็ไม่รู้ จนกระทั่ง

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นมันหลุดไปเรียบร้อยแล้ว ผมก็เลยถึงจะไปโดยตรงได้ หรือว่าให้ผมสามารถเลือกที่จะไปทางใดทางหนึ่งก็ได้ แต่ถ้าผมไป ห้ามไม่ให้ไปคู่ขนาน ห้ามไม่ให้ไป ๒ อัน ถ้าหลักการอย่างนี้ ถ้าให้ผมเลือกได้ ผมคิดว่า ดีและผมรับได้ แต่ถ้าท่านบังคับว่า ผมต้องไป ปปช. ก่อนนะ แล้ว ปปช. จำหน่ายมูล หรือไม่ตรวจสอบ หรือทิ้งมูลไปเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผมจึงไปของของผม ผมก็เกรง ถ้าได้ ปปช. อย่างชุดปัจจุบันนี้ อย่างคุณกล้าณรงค์นี้ผมไม่มีปัญหา แต่ถ้าผมได้ชุดที่มีปัญหานี้ ผมก็คงแยเหมือนกัน ผมขอถามประเด็นนี้ให้ชัดว่า กติกาที่เราตกลงกันเมื่อกี้ ท่านบอกท่านตกลงกันนะครับ แต่พวกผมยังไม่ได้ตกลงด้วยนะ เพราะว่าถ้าเป็นไปอย่างที่ผมพูด ผมก็จะตกลงด้วย แต่ถ้าไม่เป็นอย่างนั้นผมก็ต้องฟังท่านก่อน ท่านจะชี้แจงอย่างไร พวกผมอาจจะพากันไม่เห็นด้วยกับท่านเลยก็ได้ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งนะครับ เพิ่มเติม ท่านอัครครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการครับ สิ่งที่คณะกรรมาธิการได้แก้ไข
แล้วก็เสนอขึ้นมาใหม่ นะครับ โดยหลักการจะเป็นอย่างที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้กรุณา
ชี้แจงนะครับ คือต่อจากนี้ไปก็จะมีองค์กร ๒ องค์กรคู่ขนาน เพื่อให้ตัวผู้เสียหายนั้นมีสิทธิ
เลือกได้ว่า จะยื่นเรื่องกับ ปปช. โดยตรง หรือว่าจะยื่นต่อศาลฎีกาเพื่อตั้งผู้ไต่สวนอิสระ
ได้โดยตรง ก็มีสิทธิเลือกตรงนั้นนะครับ แต่มีเงื่อนไขว่า ถ้าเรื่องใดนั้นไปยื่นต่อ ปปช. ไปแล้ว
จะไปยื่นเพื่อตั้งผู้ไต่สวนอิสระไม่ได้ อันนั้นต้องรอให้ ปปช. ดำเนินการ เว้นแต่ว่า ปปช.
ดำเนินการแล้วไม่รับดำเนินการ หรือว่าเห็นว่า ปปช. ล่าช้า ถึงจะมีสิทธิกลับมาสู่
ผู้ไต่สวนได้ หมายถึงอันนั้นขั้นที่ ๒ นะครับ ขั้นแรกนั้นมีสิทธิเลือกไปแล้ว ถ้าเลือกทางด้าน
ศาลฎีกา คือไปยื่นขอผู้ไต่สวนก็จะไปเลย ไม่เข้ามา ปปช. อีก -----

แต่ถ้าเลือกไปยื่น ปปช. ทางยื่นไต่สวนนั้นยังยื่นไม่ได้ ต้องรอ ปปช. ดำเนินการ จน ปปช. เขาไม่ดำเนินการถึงจะกลับไปหาผู้ไต่สวนอิสระได้อีกนะครับ แล้วเมื่อไหร่ที่คุยกับ ท่านอาจารย์กล้าณรงค์ คือขอให้เพิ่มเงื่อนไขอีกเงื่อนไขว่า เพราะเนื่องจากว่าตามร่างใหม่ นี้ ปปช. ไม่ต้องรอผู้เสียหาย ปปช. สามารถหยิบยกเรื่องที่เราเห็นว่ามีการดำเนินการที่ไม่ชอบ ชี้ขึ้นมาได้เลย กรณีนี้ก็เพิ่มเงื่อนไขว่า แต่ถ้าเรื่องใดก็ตาม ปปช. เห็นควรดำเนินการกับผู้ดำรงตำแหน่งเหล่านี้ แล้วก็หยิบยกเรื่องนั้นชี้ขึ้นมาดำเนินการแล้ว ผู้เสียหายก็จะมีสิทธิ ไปตั้งผู้ไต่สวนชี้ขึ้นมาในระหว่างการดำเนินการของ ปปช. อีก แล้วก็จนกว่าจะเข้า เงื่อนไขว่า จน ปปช. วินิจฉัยแล้วไม่ดำเนินการต่อถึงจะมีสิทธิครับ อันนั้นจะลักษณะ หลักการกว้าง ๆ จะเป็นลักษณะนั้นครับท่านครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ถ้าท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ยอมรับเงื่อนไขนี้ได้ นะครับ ผมก็ฟัน เสิญอาจารย์สั้น ๆ นะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธาน ผมติดพันนิดเดียว
ท่านประธาน ยังมีจุดอ่อน ๙๕ เปอร์เซนต์ ผมรับได้ เหลือ ๕ เปอร์เซนต์ ตรงนี้ครับ ท่านฟัง
ผมนิดหนึ่ง เพราะว่าคือพอจะพอมีประสบการณ์ที่ส่งเรื่องให้ ปปช. บ่อย ๆ สมมุติว่า
ผมเป็นผู้เสียหาย ผมไปร้องต่อศาลฎีกา เพราะเรื่องนี้ผมไม่ยอมไป ปปช. ผมไปร้องต่อ
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อตั้งคณะไต่สวนพิเศษขึ้นมา
แต่พอผมขยับจะไปเท่านั้นนะ เกิดเจอ ปปช. ที่พวกเดียวกับพวกนั้นนะ นึกออกไหม
เหมือนเมื่อสองสามปีที่แล้ว พวกเดียวกับพวกนั้นนะ เหตุการณ์มันเกิดขึ้นได้ทั้งนั้นนะครับ
พอเห็นเจิมศักดิ์ขยับไป ปปช. ตั้งเรื่องไต่สวนพั่วเลย เพื่อกันผม ไม่ให้ผมไปศาลฎีกา
ผมก็เลยต้องนั่งรอ โอ๊ย ตายแล้ว ปปช. มันกันผม แล้วผมจะไปไหน ผมจะทำอย่างไร
ท่านแก้ประเด็นนี้ให้ผมนิดเดียว ถ้าแก้ตรงนี้ให้หลุดนะ ใจ เดียวพวกผมจะพากันโหวตให้
หมดเลย ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านกล้าณรงค์ครับ

นายก้านรงค์ จันทิก : ผม ก้านรงค์ นะครับ หลักของผมนี้ผมไม่ได้หมายถึงตัวบุคคลหรือตัวผม แต่ในการเขียนรัฐธรรมนูญนี้มันเป็นหลักการมันเป็นกฎหมาย แต่ถ้าหากว่า ท่านได้พยายามที่จะแก้ไข ปปช. โดยมีกรรมการสรรหามีอะไรต่าง ๆ แล้วท่านให้ ปปช. เขามีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนนักการเมืองในคดีอาญา แต่ท่านบอกว่า ท่านไม่ไว้ใจ ปปช. ท่านไว้ใจศาล ท่านไว้ใจที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา ถ้าเขียนกฎหมายในลักษณะอย่างนี้ แล้วท่านอ้างเหตุเดิม ซึ่งเหตุเดิมนั้นความจริงผมมีเรื่องที่จะชี้แจงท่านยาว กระผมคิดว่า หลักการถ้าหากว่ามีการไต่สวนคู่ชานานนี้มันจะเกิดปัญหา กระผมทำงานตรงนี้มา ๓๐ ปี รู้ดีว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลทั้งนั้นพยายามมาให้การตรงนี้ปั๊บบ้าง วันรุ่งขึ้นรู้แล้วไปกลับ ฉะนั้นถ้าไต่สวนคู่ชานานเกิดปัญหา กระผมไม่ได้ตัดสิทธิผู้เสียหาย ถ้าหากว่า ปปช. ไต่สวนและเห็นว่าไม่มีมูล ตกไปผู้เสียหายมีสิทธิครับ อีกขั้นตอนหนึ่ง ท่านคิดว่า การที่จะให้ศาลฎีกาซึ่งเป็นศาลตัดสินนั้นลงมาเป็นผู้ดำเนินการไต่สวน ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ไต่สวนเอง แต่ว่าเป็นคนตั้งองค์กรขึ้นมาไต่สวน ศาลฎีกาทำตรงนั้นได้ในกรณีของกรรมการ ปปช. ซึ่งไม่มีคนไต่สวน เพราะ ปปช. กระทำคามผิดเอง ปปช. ไต่สวนตัวเองไม่ได้ ฉะนั้นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ จึงได้ให้ศาลฎีกาตั้งคณะทำงานขึ้นมาไต่สวน ปปช. แต่ถ้ากรณีนี้ทั่วไปนี่นะครับได้ให้อำนาจ ปปช. ไว้แล้ว กระผมก็ชี้ให้เห็นถึงปัญหาว่า การคู่ชานานและท่านบอกว่า ถ้าหาก ปปช. รับผิดชอบขึ้นมาปั๊บบ้าง ผู้เสียหายจะถูกตัดสิทธิ ท่านครับ กรณีทุจริตต่อหน้าที่ผู้เสียหายคือใคร ผู้เสียหายคือ ส่วนราชการ ถ้าไปเรียก ไปรับ ไปทรัพย์ ใอันนี้อาจจะเป็นผู้เสียหายส่วนตัว แต่ถ้าทุจริตต่อหน้าที่ผู้เสียหายคือ ส่วนราชการ คือตัวแทนของกระทรวง ทบวง กรม ท่านกรุณามองโลกในแง่ดีนิดหนึ่ง กระผมเองกราบเรียนด้วยความเคารพว่า กระผมมาอยู่ตรงนี้นั้น ก็ได้พยายามเห็นว่า ถ้าอะไรที่มันจะเกิดปัญหาและกระผมไม่ได้ติดยึดโดยองค์กรนี้เลย กระผมมาอยู่ตรงนี้ในฐานะเป็น สสร. อะไรที่มันจะเกิดปัญหากระผมก็กราบเรียน และว่าถ้าต่อได้ไหม เพื่อไม่ให้มันเกิดปัญหาเหมือนศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา -----

ผมไม่ได้ขัดข้องในการที่จะมีผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมา แต่ขอให้ต่อกอดกันได้ไหมครับ
นี่คือเหตุผลตรงนั้นเท่านั้นครับผม

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับผม ก็เอาท่านอัครครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการ ต่อข้อหารือเรื่องกรณีที่มีการยื่นต่อศาลฎีกา
แล้ว ปปช. ไปหยิบยก กระผมเองเข้าใจว่า กระผมเองเห็นด้วยกับท่านอาจารย์กล้าณรงค์
ว่า คงจะต้องยอมรับอำนาจขององค์กรตามรัฐธรรมนูญก่อน ถ้า ปปช. หยิบยกขึ้นมา
การยื่นเพื่อจะให้ศาลฎีกาไต่สวนต่อไปนั้นอาจจะต้องรอ รอการดำเนินการของ ปปช.
จนกระทั่งเข้าเงื่อนไขอย่างเดิมว่า คือ ปปช. ไม่รับดำเนินการ หรือว่าถึงเรื่องล่าช้า
อันนั้นหมายถึงตัวบุคคลนะครับ ถึงจะไปพูดไต่สวนอิสระได้นะครับ คือเข้าใจว่า
เมื่อเราสร้าง ปปช. ขึ้นเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญแล้ว แล้วก็ให้เป็นอำนาจหน้าที่หลัก
ก็คงจะต้องให้อำนาจหน้าที่นี้อยู่ที่ ปปช. เป็นผู้ดำเนินการหลัก การมีผู้ไต่สวนอิสระนั้น
ก็คือเป็นมาตรการเสริมเข้ามา เพื่อให้ผู้เสียหายนั้นมีช่องทาง ถ้าเผื่อว่า กรณีที่ ปปช.
ในบางยุค บางสมัย อาจจะมีปัญหาอย่างที่ว่า เราจะได้มีช่องทางออก แต่เมื่อใดก็ตาม
ที่ ปปช. เริ่มหยิบยกเรื่องนั้นขึ้นมาพิจารณาแล้ว กระบวนการอื่นควรจะต้องรอ รอผลจาก
ปปช. เสียก่อนครับ ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจง

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ครั้งสุดท้ายแล้วสั้น ๆ เลยนะครับ เพราะ ๙๕ เปอร์เซ็นต์ มาแล้ว
ที่เห็นด้วยนะครับ เหลืออีก ๕ เปอร์เซ็นต์ ก็เหลือสัก ๑ เปอร์เซ็นต์ แล้วมั่งปานนี้

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คือจริง ๆ อย่างที่ท่านประธาน
ประเมินเลย ผมเหลือ ๑ เปอร์เซ็นต์ คือจริง ๆ แล้วเราก็ต้องเชื่อก่อนว่า ปปช. น่าจะใช้ได้
แล้วก็ก็เป็นองค์กรอิสระที่พวกเราไว้วางใจ ปัญหาของผมมันทั้งหมด แต่บังเอิญท่านประธาน
เหตุมันเกิดจริงเลย ก็คือว่าอย่างเช่น ยกตัวอย่างเลย ในสมัย ปปช. ที่มีปัญหา ก่อนที่
ผมเอาออกไปจะขึ้นเงินเดือนตัวเอง ผมเคยยื่นเรื่องที่ดินรัชดาว่า มีปัญหาขัดมาตรา ๑๐๐

ของพระราชบัญญัติ ปปช. แต่จริง ๆ แล้วในครั้งนั้นผมไม่ใช่ผู้เสียหายโดยตรงนะ
นี่สมมุติ แล้วเรื่องจริงนี่พอผมบอกว่า จะยื่น ปปช. ปปช. ก็ออกมาให้สัมภาษณ์เลยว่า
ผมไม่รู้เรื่อง ไม่ใช่นักกฎหมาย จบดอกเตอร์เสียเปล่า จะสอนให้ ผมยังจำได้เลยว่า
ใครพูดใน ปปช. ออกมาทันทีให้นายกรัฐมนตรีและคุณหญิง แล้วก็กล่าวหาผมต่าง ๆ นานา
ลงในหน้าหนังสือพิมพ์ แล้วก็ให้เหล่าบรรดาลือลือนักกฎหมายก็ออกมาบอกว่า ถ้าอาจารย์
เจมศักดิ์ถูกนี่ วันหลังคุณหญิง ชื้อไฟ ชื้อน้ำ ขึ้นเครื่องบินการบินไทยก็ไม่ได้ เพราะว่า
ไปทำสัญญากับรัฐ ออกมาช่วยกันเป็นท่อมด ผมยังจำได้ว่าใครบ้าง เสร็จแล้ว
ท่านประธานครับ สมมุติว่า เราเจอ ปปช. แบบนี้ ผมก็เสร็จเหมือนกัน แต่ผมยอมรับ
นะครับว่า ก็ยังดีที่ท่านกรรมาธิการประดิษฐ์ขึ้นนี้ ก็ยังดีกว่าผมไม่มีทางเลย คราวที่แล้ว
ผมไม่มีทางไปเลย พอเขาไปอย่างนี้ ผมไปไม่เป็นเลย พอ ปปช. บอกว่าไม่เข้า อย่าส่งมา
ไม่รับ คุณวีระ สมความคิด เอาเรื่องของผมไปฟ้องกองปราบ กองปราบไม่รับ ต้องไป
ปปช. ไป ปปช. บอก ปปช. ไม่รับ ตกลงผมไปไม่เป็น จอดอยู่กับที่ คุณวีระกับผมไม่รู้จะ
ทำอย่างไรกันต่อ ทำไม่ได้ แต่ตอนนี้คุณเห็นไหมครับ ที่ดิฉันรชดาเข้าสู่ศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเรียบบร้อย ผมนะเจ็บ เพราะฉะนั้นที่ผมพูดนี้
ไม่ได้ค้ำนเลย ผมกำลังจะบอกให้ว่า ถ้าทำตามอย่างที่ท่านกล้านรงค์พูด และทาง
กรรมาธิการเห็นด้วยนี่ก็ยังเป็นช่องที่พอจะไปได้ เพียงแต่ผมกลัวว่า ใ้พวกนี้ ถ้ามัน
กันผมอีก พอมันรู้ว่าผมจะไปศาลฎีกามันหยาบยกขึ้นมากำลังไตสวน ผมไปไม่เป็น
อีกเหมือนกัน ไปไม่รอดอีกเหมือนกัน เท่านั้นแหละครับ แต่ถามว่า ๙๙ เปอร์เซนต์นี้
ผมเห็นด้วย เพราะดีขึ้นกว่าเดิม แต่ชี้ปัญหาเท่านั้นเอง แล้วถ้าเพื่อท่านจะช่วยผมอีก
๑ เปอร์เซนต์ นะ ผมจะดีใจมาก ๆ แต่ขณะนี้ผมก็เห็นด้วยละครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :

ขอบพระคุณมากครับ ท่านอาจารย์วิชาครับ

นายวิชา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา หงส์ประภัศร สสร. ที่ท่านอาจารย์กล้าณรงค์ ขออนุญาตเอ่ยนาม ได้ขอแปรญัตตินั้น ผมเห็นด้วย แต่เนื่องจากว่า ข้อความที่ท่านขอแปรญัตตินั้น ได้มีการอาศัยอิง อาศัย ข้อความเดิมในตอนท้ายของร่างของกรรมาธิการที่ระบุว่า ผู้เสียหายอาจยื่นคำร้องต่อ ศาลฎีกา ขอให้ตั้งผู้ไต่สวนอิสระเพื่อทำหน้าที่ไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน แล้วยื่นฟ้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ ข้อความนี้ ก่อให้เกิดความสงสัยว่า ๑. การไต่สวนนั้นเป็นการไต่สวนเพื่อประโยชน์อะไร เพื่อประโยชน์ในการที่จะสรุปความเห็น หรือเพื่อไต่สวนเอาไว้เฉย ๆ แล้ว ๒. การยื่นฟ้อง ต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญานั้น ผู้เสียหายจะต้องเป็นผู้ยื่นฟ้องเองหรืออย่างไร ขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านอัครทูตตอบสั้น ๆ นะครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ครับ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการ ครับ คือตอนนี้ที่ได้นำเรียนหรือต่อที่ประชุม คือจะมีการปรับถ้อยคำจากเอกสารที่เสนอนะครับ เพื่อให้มีความสมบูรณ์ขึ้น แต่หลักการ ก็คือเมื่อผู้ไต่สวนอิสระนั้นดำเนินการและเห็นว่า มีกรณีมีมูลจริงก็จะส่งเรื่องให้อัยการ สูงสุดเพื่อยื่นฟ้องต่อศาลฎีกาครับ ผู้เสียหายไม่ต้องยื่นฟ้องเองครับ

นายวิชา หงส์ประภัศร : ขอบคุณครับ ไม่ติดใจครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : พอใจนะครับ ท่านสมาชิกท่านอื่นคงจะไม่มีใครขัดข้องใด ๆ ไซ้ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขออนุญาตผ่านมาตรานี้เลยนะครับ ผมต่อเลยครับ ท่านเลขาครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ สภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๖๗ คณะกรรมาธิการตัดออก มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 มาตรการนี้คณะกรรมการตัดออก คุณพิเชียรใช้ใหม่ครับ

(นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ไม่อยู่ เจ้าตัวไม่อยู่ ไม่ติดใจแล้วใช้ใหม่ครับ ท่านอาจารย์กล้าณรงค์ครับ

นายกกล้าณรงค์ จันทิก : อันนี้รวมแล้วครับ มันไปอยู่ในวรรคท้ายของ
 มาตรา ๒๖๖ เดิมครับ รวมแล้วครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ขอบพระคุณครับ ตกลงก็ผ่านมาตรานี้ไปนะครับ เราตัดออก พุดง่าย ๆ ว่าอย่างนั้น
 เชิญต่อครับ ขอประทานโทษ เชิญครับ มีกลุ่ม เดี่ยวหลายกลุ่มนะครับ มีกลุ่มท่านอุทิศ
 ใช้ใหม่ครับ ใช้ครับ เชิญครับ

นายหลักชัย กิตติพล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม หลักชัย
 กิตติพล สสร. เราเป็นกลุ่มของท่านอุทิศนะครับ คือในมาตรา ๒๖๗ นี้ นะครับ กลุ่มของ
 กระผมนี่ขอเพิ่มว่า ในกรณีที่ไม่ปรากฏผู้เสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกัน
 และการปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๒๔๓ (๒) ได้
 ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและการปราบปรามการทุจริต
 แห่งชาติ นะครับ เนื่องจากว่า เราไปรับฟังมา ประชาชนเขาเป็นห่วงในจุดนี้นะครับ แต่ว่า
 ก็คงไม่มีอะไรมาก จะถามทางกรรมาธิการผ่านทางท่านประธานนะครับว่า เมื่ออดีต
 ที่ผ่านมานะครับ เนื่องจากว่า มีความเสียหายแต่ว่าหาคนที่จะไป ไม่มีคนไปฟ้อง ปปช.
 ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้นะครับ ขอคำยืนยันจากกรรมาธิการว่า ปัจจุบันนี้
 นี้เป็นอย่างไรนะครับ เพราะประชาชนเขาต้องการทราบครับ ขอบพระคุณครับท่าน

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ท่านกรรมาธิการยืนยันได้ไหมครับ เชิญครับ ท่านอัครพร

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผม อัครพร จารุจินดา กรรมาธิการ ตามร่างใหม่นั้นได้ตัดเงื่อนไข
 จากเดิมของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่จะต้องให้มีผู้เสียหายเท่านั้น ปปช. ถึงเริ่มดำเนินการ

ได้ แต่ตามร่างใหม่นี้ได้ตัดเงื่อนไข โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เช่น มาตรา ๒๖๗ ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งออก และเอาข้อความปรับปรุงนั้นไปรวมอยู่ในมาตรา ๒๖๖ ซึ่งก็หมายความว่าทั้ง ปปช. นั้น สามารถหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาได้เอง ทั้งบุคคลต่าง ๆ ที่พบเห็นการกระทำก็สามารถเสนอเรื่องต่อ ปปช. ได้ทั้งสิ้น โดยไม่ต้องจำกัดเฉพาะผู้เสียหายครับ ก็จะเป็นอย่างที่ท่านได้กรุณาชี้แจงมานะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านหลักชัยพอใจนะครับ

นายหลักชัย กิตติพล : ครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม หลักชัย
นะครับ ก็ขอขอบพระคุณกรรมการ ก็พอใจครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ต่อไปกลุ่มท่านอาจารย์สมชัยครับ เชิญครับ ท่านกล้าณรงค์ครับ

นายก้านรงค์ จันทิก : กระผมได้แปรญัตติไว้ แล้วก็ได้เขียนลงไป
เรียบร้อยแล้วครับ ไม่ติดใจแล้วครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ ขอบพระคุณครับ กลุ่มท่านสุรชัยครับ เชิญครับท่าน

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม สุรชัย
เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ ในฐานะผู้ขอแปรญัตติมาตรา ๒๖๗
ครับ กราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า มาตรา ๒๖๗ เดิมนั้นผมได้ขอแปรญัตติไว้
นะครับ แต่เมื่อทางกรรมาธิการยกร่างได้ย้ายข้อความในมาตรา ๒๖๗ ไปอยู่ในวรรคสาม
ของมาตรา ๒๖๖ แล้วนะครับ ผมก็ไม่ติดใจตามคำขอแปรญัตติเดิมครับ แต่มีข้อที่
อยากจะให้ทางกรรมาธิการยกร่างได้กรุณาชี้แจงเพิ่มเติมนิดเดียวครับว่า เมื่อท่านย้าย
ข้อความของ ๒๖๗ ไปอยู่ในมาตรา ๒๖๖ แล้วนี่นะครับ การใช้สิทธิของผู้เสียหายที่จะ
ขอให้ศาลฎีกาทำการไต่สวน เมื่อไต่สวนแล้วมีมูล ศาลฎีกาจะเป็นคนดำเนินการต่อเอง
ในชั้นฟ้องร้อง หรือว่าผู้เสียหายต้องไปยื่นคำฟ้องต่างหาก ถ้าไต่สวนแล้วมีมูล
และผู้เสียหายไม่ยื่นคำฟ้องก็เป็นอันว่า คำร้องที่ยื่นไว้ในชั้นแรกนั้นตกไปเลยหรืออย่างไร
ครับ เพราะว่าสุดท้ายแล้วจริง ๆ ถ้าจะให้เรื่องนี้ชัดเจน ผมว่าน่าจะเพิ่มข้อความตอนท้าย
สักนิดหนึ่งว่า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายบัญญัติ ก็จะเป็นช่องทางในการที่จะไป
เพิ่มเติมรายละเอียดของกระบวนการพิจารณาในชั้นที่เราให้ผู้เสียหายสามารถยื่นคำร้อง
โดยตรงต่อศาลฎีกาได้ ขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านกรรมาธิการครับ ท่านอัครพรครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม อัครพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ คือตามข้อความใหม่ ซึ่งต้องขอประทานโทษ
ที่ยังไม่ได้แจกท่านสมาชิกก็คือ หลักก็คือ ถ้ามีการยื่นต่อผู้ไต่สวนอิสระแล้วนี้ ผู้ไต่สวน
อิสระเมื่อไต่สวนแล้วเห็นว่ามีมูล ก็จะต้องส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องร้อง
ต่อไป โดยผู้เสียหายไม่ต้องดำเนินการเองนะครับ อันนี้จะเขียนเพิ่มขึ้นอยู่ในมาตรา ๒๖๖
ส่วนรายละเอียดก็จะเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติรองรับต่อไปในวิธีการครับผม

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ชัดเจนแล้วครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับผม ขอบพระคุณครับ ก็ครบถ้วนกระบวนการ ความมาตราที่สมาชิกท่านอื่นก็ไม่ติดใจ
อะไรแล้วใช่ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ผ่านครับ เชิญท่านเลขาต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๖๗/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
มาตรานี้คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ นะครับ ขอเชิญ มีสมาชิกมีโอกาสได้เห็น
ได้อ่าน มีครบถ้วนแล้วใช่ไหมครับ มีติดใจอะไรไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ไม่ติดใจอะไรหรือครับ ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๖๘ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
มาตรานี้มีการแก้ไขและมีผู้แปรญัตติด้วย เพราะฉะนั้นต้องขอเชิญท่านกรรมาธิการ
อธิบายเรื่องการแก้ไขก่อนนะครับ เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ในมาตรา ๒๖๘ ที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติม
ขึ้นใหม่ก็เพียงแค่เพิ่มเติมถ้อยคำเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเท่านั้นนะครับว่า การพิจารณาคดี

ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญานั้นให้ขึ้นไปตามกฎหมายบัญญัติ คือจะต้องมีการตรวจ
กฎหมายวิธีพิจารณาของศาลฎีกาขึ้นมาครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ก็ชัดเจนนะครับ ที่เพิ่มเติมขึ้นมา ไม่มีใครตั้งใจสงสัย ก็เหลือแต่ผู้แปรญัตติคือท่านพิเชียร
ไม่อยู่ ไม่มีใครเป็นตัวแทน ผ่านนะครับ ถ้าเป็นอย่างนั้น แสดงว่าไม่ตั้งใจใหม่ครับ
สมาชิกท่านอื่นมีอะไรตั้งใจใหม่ครับ อ้อ เชิญท่านกิตติครับ

รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐี : ท่านประธานที่เคารพ ผม กิตติ
ตีระเศรษฐี สสร. ครับ ในมาตรานี้ผมไม่ได้ยื่นขอแปรญัตติไว้ แต่อยากจะขออนุญาต
ใช้สิทธิที่กรรมการมีการแก้ไขนะครับ คือผมไม่เข้าใจกฎหมายจริง ๆ ก็เลยอยาก
ขออนุญาตเรียนถามท่านกรรมการนิดหนึ่ง ในมาตรา ๒๖๘ กล่าวว่า ในการพิจารณา
คดีให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยึดสำนวนของ ปปช.
เป็นหลักในการพิจารณานะครับ ทีนี้เมื่อสักครู่ในมาตรา ๒๖๖ มีการพูดว่า ถ้า ปปช.
เห็นว่าไม่มีมูลเหตุหรืออะไร แล้วไม่ดำเนินการ ก็ผู้เสียหายมีสิทธิที่จะไปยื่นคำร้องต่อ
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาเพื่อขออนุญาตตั้งผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมาได้ ซึ่งในกรณีนี้ถ้าผู้ไต่สวน
อิสระ เกิดมีประเด็นอะไรขึ้นมาในการพิจารณาสำนวนถ้ายึดของ ปปช. เป็นหลัก ----

ก็จะไม่มีประเด็นให้พิจารณา จะต้องพิจารณาสำนวนจากผู้ไต่สวนอิสระด้วยหรือไม่
อย่างไรครับ ขอความรู้ในด้านกฎหมายนิดหนึ่งครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
มีท่านกรรมาธิการท่านใดจะให้ความรู้ ท่านอัครครับ เชิญครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการ คือความจริงในมาตรา ๒๖๘ วรรคหนึ่ง
เป็นกรณีปกติที่คณะกรรมการ ปปช. ได้พิจารณาและไต่สวนเรียบร้อยแล้ว แล้วก็ส่งมาให้
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ตรงนี้มาตรา ๒๖๘ วรรคหนึ่ง บังคับไว้ว่า ในการพิจารณาของ
ศาลนั้น เนื่องจากคณะกรรมการ ปปช. ได้พิจารณาในรายละเอียดมาแล้ว ก็จะต้องดูตาม
รายละเอียดหรือสิ่งที่คณะกรรมการ ปปช. นั้นพิจารณาма อันนั้นจะบังคับ หรือกรณีที่
คณะกรรมการ ปปช. ส่งเรื่อง แต่ถ้าผู้ไต่สวนอิสระเป็นคนไต่สวนข้อมูลนะครับ แล้วก็
ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อยื่นฟ้องนั้น ก็กรณีเป็นคล้าย ๆ กับการยื่นฟ้องตามปกติ
ก็ยื่นฟ้องเป็นคำฟ้อง ตรงนั้นศาลฎีกาแผนกคดีอาญานั้นก็สามารถที่จะดำเนินการ
พิจารณาหาข้อเท็จจริงและหาพยานหลักฐานได้เป็นอิสระ โดยไม่ถูกบังคับว่าจะต้องไป
เอาสำนวนของ ปปช. เพราะตรงนั้นจะไม่มีสำนวนของ ปปช. ครับ รายละเอียดตรงนั้น
ก็จะเป็นไปอย่างที่คุณกรรมาธิการได้เพิ่มเติมในวรรคสองนะครับว่า วิธีพิจารณา
ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งที่ผ่านมานั้นวิธีพิจารณาเป็นไปตามระเบียบเฉย ๆ
แต่คราวนี้กฎหมายก็จะบัญญัติในรายละเอียดทั้ง ๒ ด้าน ให้ครอบคลุมหมดครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ท่านกิตติพอใจใช่ไหมครับ พักหน้าครับ ขอบพระคุณครับ ท่านสมาชิกท่านอื่นมีไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ไม่มีนะครับ ผ่านได้นะครับ มาตรานี้ เชิญต่อ ท่านเลขาครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาว่างรัฐธรรมนุญ) : มาตรา ๒๖๙ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
มีอยู่ชุดเดียวนะครับ ท่านพิเชียร ไม่อยู่อีกครับ ไม่แสดงตน ถือว่าญัตติกักไปนะครับ
ผ่านนะครับ เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาว่างรัฐธรรมนุญ) : หมวด ๑๓ จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗๐ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
มาตรา ๒๗๐ ท่านอุทิศนะครับ ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ ใครจะแทน ท่านอุทิศเอง
หรือครับ เชิญครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม อุทิศ ชูช่วย
ไม่ตั้งใจแล้วครับท่านครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ มีท่านเดียวนะครับ กลุ่มเดียว ท่านสมาชิกท่านอื่นก็ไม่ตั้งใจจะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ขอผ่านนะครับ ขอขอบคุณครับ ต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาว่างรัฐธรรมนุญ) : มาตรา ๒๗๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
เช่นเคย ท่านพิเชียรไม่อยู่ ไม่แสดงตน มติที่แปรก็ตกไป ผ่านนะครับ เชิญครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาว่างรัฐธรรมนุญ) : หมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗๒
ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
มีท่านอุทิศและท่านวัชรชาติใหม่ครับ ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ท่านใดจะพูดก่อนครับ
เชิญอาจารย์วัชรชาติหรือครับ เชิญครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : กระผมขอมอบให้ท่านอำนาจครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
มอบให้ใครนะ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : ท่านอำนาจอำนาจครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ เชิญครับ

นายอำนาจ ภูวิสัย : มาตรานี้ขอมอบให้ท่านอำนาจ เสรี นิเมะยู ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านเสรีครับ เชิญครับ

นายเสรี นิเมะยู : ขอบพระคุณมากครับ กราบเรียนท่านประธานสภา
ร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม นายเสรี นิเมะยู สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๗๒ ผมในฐานะผู้ขอสงวนคำแปรญัตติในครั้งนี้ มาตรา ๒๗๒ ภายใต้บังคับ
มาตรา ๑ รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการบริหารราชการ
ส่วนภูมิภาค ขอเพิ่มคำว่า การบริหารส่วนภูมิภาค จากเดิมครับ จากที่แต่ละท้องถิ่นตาม
แห่งการปกครองตนเอง นี่ก็เพิ่ม ส่วนภูมิภาค ในส่วนนี้ และการปกครองตนเองตาม
เจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงาน
หลักในการจัดทำบริหารสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจนั้น ในประเด็นอื่น ๆ นั้น
คงจะเหมือนกันหมด -----

ที่นี้ด้วยเหตุและผลนั้น กระผมในฐานะเป็นกำนัน ในการที่ได้อยู่คลุกคลีกับในพื้นที่ ซึ่งเป็นรากหญ้าของในตำบล ในหมู่บ้าน ถ้าเกิดว่า ในประเด็นส่วนนี้ การกระจายอำนาจ การปกครองส่วนท้องถิ่นก็ดีนั้น ผมเห็นด้วยในหลักการทุกประการ ก็จะเสริมสักนิดว่า เพื่อความมั่นคง เพื่อความกระจายอำนาจที่ถูกต้อง แล้วก็เพื่อการประสานงานให้เกิด ในเชิงบูรณาการในด้านการงานเกี่ยวกับท้องถิ่น ทุกสิ่งทุกอย่างที่พูดนั้น เนื่องจากว่า สืบเนื่องจากว่าประสบการณ์ในพื้นที่นั้น ในเชิงการทำงานนั้นบางครั้งท้องถิ่นกับท้องถิ่น ต้องทำงานคู่ขนานกันไป เพื่อให้มันบังเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงกับพี่น้องประชาชน ในพื้นที่ แล้วจะเสริมความแข็งแกร่งที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ในตำบลที่ปัญหาต่าง ๆ ที่ล้วนแต่นั้น ถ้าหากว่าท้องถิ่นและท้องถิ่นในส่วนภูมิภาคได้อยู่ด้วยกันแล้ว ผมมีความเชื่อและมั่นใจ ว่าคงจะไม่บังเกิดประโยชน์ต่อพี่น้องและประเทศชาติอย่างแท้จริง ส่วนที่ฝากไปทาง ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญผ่านไปยังกรรมาธิการยกร่าง ส่วนที่จะบรรจุถ้อยคำ คำเปลี่ยนแปลงประการใดนั้น ขอมอบให้กรรมาธิการเป็นผู้ที่พิจารณาในประเด็นนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายเดโช สอนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ทางกรรมาธิการจะชี้แจงหรือจะเพิ่มเติม เชิญท่านอาจารย์วุฒิสารครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ กระผม วุฒิสาร ต้นไชย กรรมาธิการ ครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนในมาตรา ๒๗๒ นี้ เป็นมาตราที่พยายามแสดงเจตจำนง เรื่องของหลักประกันเรื่องความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้บังคับ มาตรา ๑ นะครับ ดังนั้นในหมวดนี้ทั้งหมด ซึ่งเป็นหมวด ๑๔ ซึ่งเริ่มต้นด้วยมาตรานี้ นี่จึงเป็นว่าด้วยเรื่องของการปกครองท้องถิ่นโดยเฉพาะนะครับ ดังนั้นด้วยความเคารพ ท่านผู้แปรญัตติครับว่า หากเอาเรื่องของระบบการบริหารราชการภูมิภาคนี้เข้ามาใส่ไว้ในหมวดนี้ด้วยนี้ ก็จะเป็นเรื่องที่อธิบายลำบากเหมือนกัน แต่อย่างไรก็ตามครับ ในการรับรองเรื่องราชการบริหารส่วนภูมิภาคนี้ ตามที่เราได้พิจารณากันไปตอนต้น นะครับว่า ในมาตรา ๗๗ (๒) นี้ได้มีการรับรองเรื่องของการแบ่งระบบการบริหารราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นอย่างชัดเจน รวมทั้งการกำหนดให้ส่วนราชการ

ภูมิภาคนั้นเป็นจุดที่จะมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอยู่แล้ว คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่า หากเอาเรื่องของราชการภูมิภาคมาใส่ด้วยนี้ ก็อาจจะทำให้เกิดความเข้าใจไขว้เขวไปด้ว ณะครับ เพราะว่าถ้าอ่านเนื้อความจะเห็นว่า รัฐต้องให้อิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักการ บริหารราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งไม่น่าจะสอดคล้องกันนะครับ เพราะว่าบริหารราชการ ภูมิภาคนั้นเป็นตัวแทนของราชการส่วนกลางครับ คณะกรรมาธิการจึงมีความเห็นว่ ขออนุญาตคงไว้ตามร่างกรรมาธิการครับ

นายเดโช สอนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านเสรีครับ ความจริงก็ชัดเจนนะครับ มาตรา ๗๗ (๒) เชิญอีกทีหนึ่งครับ

นายเสรี นิมะยุ : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมมีความเข้าใจ เจตนารมณ์ในการที่กระจายอำนาจ แล้วก็สอดคล้องในส่วนมาตรา ๒๗๒ นั้น แต่ทั้งนี้ เนื่องจากว่า ประสบการณ์ในเชิงการปฏิบัติ ก็อยากจะให้ท่านกรรมาธิการได้พิจารณา เพื่อความมั่นคง เพื่อทำงานในเชิงบูรณาการ ถ้าเกิดว่าผมไปเพิ่มในส่วนถ้อยคำที่ว่า ส่วนภูมิภาค โอ.เค. (O.K. - Okay) ส่วนภูมิภาคเหมือนเดิมทุกประการ ในส่วนที่ตาม มาตรา ๒๗๒ นั้น ถ้าเกิดว่าผมหรือท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญผ่านไปยัง กรรมาธิการว่า ถ้าเพิ่มข้อความที่ว่า และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจะได้หรือไม่ ในประเด็นนี้ผมมองว่า ถ้าเกิดว่าต้องให้ ส่วนท้องถิ่นหรือว่าส่วนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในส่วนภูมิภาคให้มีที่ยืนสักนิดครับท่าน ถ้าเกิดว่าไม่มีที่ยืนสักนิดในเชิงการทำงานนั้น ในบางครั้งผมว่าการทำงานในพื้นที่นั้นจะมี ปัญหานานัปการ ซึ่งผมอยู่ในเวทีภาคปฏิบัติจริงนั้นย่อมจะรู้ดี ในการที่การทำงาน ด้วยความหลากหลาย การทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในเชิงการทำงาน ก็ในส่วนอื่นก็ไม่มีเปลี่ยนแปลงครับ เพียงแต่ว่าเพิ่มในพื้นที่ร่วมกับองค์กรบริหาร ส่วนท้องถิ่น ถ้าเกิดว่ากรรมาธิการจะได้รับพิจารณาในส่วนนี้ ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ผมมองในส่วนนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายเดโช สอนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : พอไหว ใหมครับท่านอาจารย์วุฒิสาร ยังยืนยันนะครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านยังยืนยันนะครับ ท่านเสรีต้องการจะให้ไหนตนะครับ หรือจะปรึกษาหารือกันก่อน
ท่านวุฒิสารครับ ท่านวุฒิสาร เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ตันไชย กรรมาธิการครับ ด้วยความเข้าใจที่ตรงกันครับ
ท่านครับว่า บทบาทของราชการภูมิภาคมิได้หายไป แล้วก็มีที่ยืนนะครับ อย่างที่ผม
กราบเรียนว่า ในมาตรา ๗๗ (๒) นี้ก็เขียนชัดเจน และผมกราบเรียนว่าจริง ๆ แล้วราชการ
ภูมิภาคนี้อยู่ใน ๒ สถานะ นะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งราชการส่วนท้องถิ่น ก็คือกำหนด
ผู้ใหญ่บ้านนั้น ส่วนหนึ่งอยู่ในฐานะตัวแทนของราชการภูมิภาค ซึ่งมีหน้าที่กำกับ ดูแล
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งกำหนดเอาไว้ในมาตราถัดไปนะครับ อีกส่วนหนึ่งในฐานะ
ของประชาคมนี้ ตรงนี้เนี่ยครับ ในส่วนที่มีการมีส่วนร่วมของประชาคมในการบริหาร
จัดการองค์กรท้องถิ่นนี้ ในหมวดนี้ทั้งหมดก็ได้ตรามาตราใหม่ครับ คือ มาตรา ๒๗๔
ซึ่งพูดเรื่องของการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนเอาไว้เนี่ยครับ ดังนั้นผมคิดว่า
การให้บทบาทภูมิภาคนี้อยู่ใน ๒ สถานะที่แฝงอยู่ โดยไม่ได้เขียนเนื้อหาชัดเจนนี้ ก็
จะไม่ทำความสับสนให้กับในระบบของกฎหมายในรัฐธรรมนูญครับ จึงขออนุญาต
กราบเรียนท่านเสรีด้วยความเคารพครับ ขอภัยที่เอ่ยนามว่า ถ้าใส่แล้วจะมีความสับสน
จริง ๆ แต่ว่าความเข้าใจเราตรงกันครับว่า การทำงานร่วมกันนั้นมีแน่นอนครับ
ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
บันทึกไว้ว่าเป็นเจตนาอย่างนี้ได้ไหมครับ ท่านเสรีครับ

นายเสรี นิมะยุ : เรียนท่านประธานอีกครั้งครับ ตามที่กรรมาธิการ
ได้ชี้แจงนั้น ผมเองก็เข้าใจในเจตนารมณ์ และก็เข้าใจในมาตรานี้เป็นการดีครับ
ด้วยเหตุด้วยผลนั้น ผมยอม ไม่ติดใจ แล้วก็ขอให้บันทึกในเจตนารมณ์ต่อไปครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณมากครับ ต่อไปกลุ่มท่านสมชัยครับ กลุ่มท่านสมชัย เชิญอาจารย์ครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สมชัย ฤชุพันธุ์ ในฐานะผู้แปรญัตตินะครับ ความจริงข้อความนี้ คุณชาติชาย เจียมศรีพงษ์ เป็นคนแปรไว้ ไม่ทราบอยู่หรือเปล่าครับ ถ้าไม่อยู่ ผมขออนุญาตนำเสนอแทนนะครับ แนวคิดก็คือว่า ถ้าเผื่อรัฐเป็นผู้จัดให้บริการสาธารณะในพื้นที่นี้ ตามความเห็น คุณชาติชายต้องการให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมนะครับ ในการที่จะจัดบริการนั้นด้วยครับ ข้อความก็มีอยู่แล้วตามที่แปรญัตติไว้แล้วครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : กรรมาธิการอีกทีหนึ่ง ท่านอาจารย์วุฒิสารครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วุฒิสาร ต้นไชย กรรมาธิการครับ ต่อความเห็นของท่านผู้แปรญัตติ ที่ต้องการให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดบริการร่วมกับรัฐนั้นนี้ นะครับ กระผมคิดว่า ส่วนหนึ่งได้ปรากฏไว้แล้วนะครับ ในหมวดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ นะครับ ซึ่งจะอยู่ในมาตรา ๗๗ (๓) นะครับ ในมาตรา ๗๗ (๓) นี้พูดถึงว่า กรอบแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐทั้งหมด ในเรื่องการจัดบริการนี้ ใน (๓) ได้เขียนเลย ครับว่า ให้กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง ตัดสินใจในกิจการ รวมทั้งส่งเสริมให้ ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ การพัฒนาเศรษฐกิจ ของท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ด้วยการบัญญัติเอาไว้ ในมาตรา ๗๗ (๓) แล้วนี่นะครับ ก็จะเป็นการเปิดกว้างให้กับองค์กรท้องถิ่นนี้ มีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะที่อยู่ในอำนาจหน้าที่อยู่แล้วนะครับ คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่า อาจจะไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมาใส่เพิ่มนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ๗๗ (๓) ท่านอาจารย์สมชัยครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ตามคำชี้แจงของท่านอาจารย์วุฒิสาร ผมพอใจครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
 ขอขอบคุณครับ ทั้ง ๒ ท่าน ไม่ติดใจหมด มาตรา ๒๗๒ ไม่มีการแก้ไข ผ่านนะครับ
 ขอขอบคุณครับ ต่อครับ ท่านเลขาครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
 สภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๗๓ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
 มาตราที่มีการแก้ไขเยอะหรือเปล่าครับ ท่านกรรมาธิการจะชี้แจงก่อนไหมครับ หรือว่า
 ถ้อยคำ เพื่อไม่ต้องเสียเวลา ถ้าจะชี้แจงก่อนก็จะดี เพื่อเขาตั้งใจ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ตันไชย กรรมาธิการ ครับ มาตรา ๒๗๓ จริง ๆ เป็นการแก้ไข
 ในเชิงถ้อยคำนะครับ ที่จะพูดใน ๒ ส่วนครับ ในวรรคแรกนั้นคือการไปขยายว่า แทนที่จะ
 พูดว่า การกำกับเท่าที่จำเป็นตามกฎหมายบัญญัตินั้นนี้ นะครับ ก็ไปเพิ่มหลักเกณฑ์ให้
 ชัดเจนไปเลยครับว่า -----

การกำกับจำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ชัดเจนและเหมาะสมนะครับ เพื่อที่จะทำให้การกำกับดูแลนั้นเป็นการกำกับที่มีมาตรฐานโดยที่ไม่มีดุลพินิจเข้ามาเกี่ยวข้องหรือมีน้อยที่สุดนะครับ ส่วนในวรรคสองนั้นนี่นะครับ คณะกรรมาธิการได้เพิ่มความหมายเข้าไปครับ จากการหารือแล้วก็การฟังคำแปรญัตติต่าง ๆ การพูดคุย ก็เพิ่มสาระเข้าไปนิดเดียวครับว่า ในการกำกับดูแลนั้นนี่นะครับจะต้องกระทำโดยคำนึงถึงความสามารถของท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ นั้นหมายความว่า การกำกับดูแลในท้องถิ่นที่มีความก้าวหน้าแล้วกับท้องถิ่นที่ยังไม่มีความก้าวหน้า หรือเพิ่งจะเติบโตนี้ก็ควรจะมีมาตรฐานการกำกับที่ต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามในแต่ละรูปแบบนั้นต้องคำนึงถึงว่าต้องไม่กระทบต่อความสามารถในการตัดสินใจนะครับ ก็คือความพยายามที่จะแบ่งแยกความหมายของการกำกับ กับการควบคุมของส่วนราชการให้แยกออกจากกันครับ จึงเป็นการแก้ถ้อยคำเพื่อให้เกิดความชัดเจนครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติอยู่กลุ่มเดียวครับ กลุ่มท่านอาจารย์สมชัย ฤชุพันธุ์ แต่ว่ามีท่านชำนาญหรือครับ เชิญครับท่านกำนันชำนาญครับ

นายชำนาญ ภูวิลัย : กราบเรียนท่านประธานสภา สสร. และเพื่อนสมาชิก กระผม ชำนาญ ภูวิลัย สสร. ครับ ตัวกระผมเองในฐานะที่มีส่วนร่วมมีส่วนสำคัญอยู่ในท้องถิ่นเกือบจะตลอดชีวิตก็ว่าได้ครับ เพราะว่าตั้งแต่เกิดท้องถิ่นมานี้ตัวกระผมก็อยู่ในท้องถิ่นมาเรื่อย ตั้งแต่สภาตำบลมาถึงองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วก็มาถึงเทศบาลนะครับ ได้มีส่วนร่วม ได้มีส่วนรู้เห็นพอสมควรนะครับ มาตรา ๒๗๓ นี้กล่าวถึงการกำกับดูแลนะครับ การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ อยากจะขอเพิ่มนะครับ อยากจะขอหารือกับท่านกรรมาธิการนะครับว่า การกำกับดูแลโดยปกติที่ผ่านมาจะเป็นของนายอำเภอหรือที่เขียนไว้ใน พรบ. ลักษณะปกครองท้องที่ ที่เราได้รู้ ได้เห็น ได้สัมผัสคุณภาพต่าง ๆ ของการกำกับดูแลที่ปฏิบัติกันมาเป็นลำดับนะครับ จึงอยากจะให้เพิ่มในบรรทัดแรกเลยนะครับ มาตรา ๒๗๓ การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้อง เพิ่มตรงนี้แหละครับ มีคณะกรรมการที่มาจากรูปแบบลักษณะปกครอง

ห้องที่เข้ามามีส่วนร่วม เราต้องการเท่านั้น เพราะว่าเจตนาจริง ๆ แล้วการกำกับดูแลในส่วนที่ท้องถิ่นที่มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่ด้วย ก็คือท้องถิ่นนะครับ ก็อยากจะให้เพิ่มข้อความดังกล่าวนี้ ก็อยากจะหารือท่านคณะกรรมการว่า มันมีความจำเป็น เพราะว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นหัวหน้าราษฎร เป็นเจ้าภาพทุกเรื่องทุกอย่างที่อยู่ในหมู่บ้าน ตำบล การไม่มีอำนาจหน้าที่เลย การไม่มีส่วนร่วมเลย มันก็จะเป็นปัญหานั้นครับ ท่านอาจจะอ้างว่า เป็นประชาคมอยู่แล้ว การเป็นประชาคมนี้ก็มันไม่ชัดเจนนะครับ ก็อยากจะให้ท่านกรุณาได้พิจารณาส่วนที่กลุ่มของกระผมได้ขอเพิ่มเติมไว้ เพราะว่าการกำกับดูแลต้องดูเรื่องลำดับความสำคัญ ส่วนมากจะเป็นเรื่องงบประมาณครับท่าน เราจะต้องดูเรื่องลำดับความสำคัญของการจัดทำงบประมาณของท้องถิ่น เราจะต้องเป็นคนกลั่นกรองในเรื่องการจัดทำงบประมาณของท้องถิ่นนะครับ บางอย่างงบประมาณไม่เป็นธรรม บางอย่างจัดเพื่อหาเสียง บางอย่างจัดเพื่อดูแลหวัคະແນนนะครับ หรือเป็นประโยชน์ร่วมกันระหว่างผู้บริหารกับสภา อย่างนี้งบประมาณก็ผ่านง่าย แต่หลาย ๆ ที่ดีนะครับ แต่ส่วนที่ไม่ดีก็มีจำนวนมาก เพราะฉะนั้นการได้ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการในการเกี่ยวกับการกำกับดูแลท้องถิ่นนี้จะเป็นประโยชน์ของประชาชน เพราะว่าท่านอาจจะกล่าวอ้างว่า หลาย ๆ มาตรการเขียนให้ประชาชนมีส่วนร่วมอยู่แล้ว----

แต่จริง ๆ แล้วคำว่า ประชาชนนี้ ถ้าไม่มีผู้ช่วยเหลือนะครับ ถ้าไม่มีภาคอื่นเข้าไปช่วยเหลือ ประชาชนจะไม่มีอะไรเลย จะไม่มีความสามารถใด ๆ ที่จะมาดูแล ที่จะมาออกความคิด ความเห็นหรือมาขัดแย้งใด ๆ ได้เลย ก็จึงน่าจะเรียนว่า ในฐานะที่พวกเราเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นพื้นที่เดียวกันอยู่ด้วยกันกับท้องถิ่นนะครับ แล้วก็หน้าที่ของเราเป็นเจ้าภาพทุกเรื่องนะครับ ไม่ว่าจะเรื่องใด ๆ ที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน ตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะต้องเป็นเจ้าภาพ ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้นะครับ แม้แต่ในเทศบาลในยุคที่ไม่มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พอมีเรื่องมีราวขึ้นมาคนก็ตะโกนหากำนัน ผู้ใหญ่บ้านไปไหนหมด ทำไมไม่ออกมาแนะนำครับ การรักษาความสงบ ช่วยตำรวจ การมีเวรยาม การรักษาความมั่นคง เรื่องข่าว เรื่องบุคคล เรื่องมวลชน และก็การชี้แจงข้อราชการของรัฐ หรือแก้ไขข้อกล่าวหาต่าง ๆ ที่อาจจะมีมวลชนที่เกิดความขัดแย้งขึ้นมาลักษณะนี้นะครับ แล้วก็ที่สำคัญที่เราทำแล้วก็ไม่มีใครทราบเลย ไม่มีการประชาสัมพันธ์เลย ก็คือเรื่องการประนีประนอมยอมความนะครับ ปีหนึ่ง ๆ นี่เป็นล้าน ๆ คดีนะครับ ประนีประนอมยอมความ ที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลหมู่บ้านนะครับ แล้วก็สามารถที่จะจบอยู่ในหมู่บ้านได้ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ นะครับ ทางท่านที่เป็นศาล เป็นตำรวจ เป็นเจ้าพนักงานสอบสวนนี้ลดภาระลงได้มากมายจากการทำหน้าที่เป็นผู้ประนีประนอมในพื้นที่ ในตำบลนะครับ แล้วก็การช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ เราก็ทำทุกเรื่อง ส่วนว่าอาจจะเป็นการกระทบกับท้องถิ่นต่าง ๆ ผมว่าไม่ใช่ครับ ท้องถิ่นใดที่ขาดกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อย่างเทศบาลนคร หรือเทศบาลเมืองนะครับ เขาก็จะจัดตั้งชุมชนขึ้นมา คณะกรรมการชุมชนมีประธานชุมชนเข้ามาซ้อนเหมือนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกอย่าง แต่ไม่มีกฎหมายรองรับ และก็ไม่มีค่าตอบแทน ถึงเราจะมีค่าตอบแทน แต่ก็ไม่ได้เอาจากท้องถิ่น ท้องถิ่นมีความสะดวกสบายที่จะได้การช่วยเหลือจากเราเต็มที่อยู่แล้ว เพียงแต่ว่าในกลุ่มของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี้ อาจจะมีการแทรกแซงได้จากภูมิภาคระดับบนอยู่บ้าง ก็ขอให้พวกเราได้พัฒนาครับ ให้โอกาสพวกเรา เราจะพัฒนา เราจะปรับตัวขึ้นไป เพื่อให้มีที่ยืน ที่อยู่เหมือนท่านกำนันเสวีพุดนะครับ ก็กรุณาไปถึงท่านกรรมาธิการครับ เราไม่อยากจะยกมือแข่งกับท่านหรอกครับ เรามาจากห่างไกลเหลือเกิน เราสู้ท่านไม่ได้แน่ การกำกับดูแลแต่ก่อนนายอำเภอเขาไม่ใช้เรานะครับ ทั้ง ๆ ที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี้รู้ว่าเขาจัด

งบประมาณปีนี้ พาหุคะแนนไปเที่ยว ไปดูงาน อ่างเฉย ๆ นะครับไปดูงาน ปีหน้าก็จัดอีก จัดอีกก็ผ่านสภาอีก ทั้ง ๆ ที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี่นั่งรับทราบ รับรู้ นะครับ อย่างการทำถนน หนทาง บางทีก็ทำเป็นเรื่องเดียวกันนั่นแหละ เพราะว่ามันมีผลประโยชน์ แต่เรื่องที่ไม่ มีผลประโยชน์ก็ไม่ค่อยทำ เราไม่ได้ไปนั่งอยู่ด้วย เราไม่มีส่วนอยู่ด้วยในการทำงานงบประมาณ ไม่ได้กำกับดูแล นายอำเภอก็บอกว่า จะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านช่วย ถ้าไม่บัญญัติไว้ ลักษณะนี้ท่านไม่ให้ช่วยหรือครับ เพราะว่ามันเป็นเรื่องที่พอรู้ ๆ กันอยู่ว่า บางที ความเกรงอกเกรงใจระหว่างภูมิภาคระดับบนกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี่มันลดลง และส่วน ท้องถิ่นนี่มันก็ดีขึ้น ลักษณะนี้นะครับ ก็กราบเรียนไปถึงกรรมาธิการท่านประธาน นะครับ อย่างไรก็ตามก็ขอให้โปรดพิจารณา ท่านจะใส่ข้อความอะไรก็ได้ใส่เถอะ ขอให้อยู่ใน ลักษณะที่ว่า ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีส่วนในการกำกับดูแล เป็นคณะกรรมการร่วมในการ กำกับดูแล อาจจะมีภาคประชาชนส่วนอื่น ๆ อยู่ด้วยก็ได้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอท่านสมชัย เมื่อกี้ของท่านอยู่ในกลุ่มของท่านวิชาใช้ไหมครับ ต่อไปนี้กลุ่มท่านสมชัย
อย่าเพิ่งตอบนะครับ ก็ให้ท่านอาจารย์สมชัยก่อน ขอเชิญครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม สมชัย ฤชุพันธุ์ ในฐานะผู้แปรญัตติ มาตรา ๒๗๓ นะครับ มาตรานี้เป็นมาตราที่เกี่ยวข้อง การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เขียนไว้ค่อนข้าง ดีมากนะครับ แต่ว่าในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่เราพยายามจะทำให้ดีขึ้นกว่าเดิมนี้ ผมคิดว่ามันมีปัญหา นะครับ -----

ขออภิปรายในวาระหนึ่ง ซึ่งเป็นวาระที่กรรมาธิการได้แก้ไข ผมเข้าใจเจตนารมณ์ของกรรมาธิการว่ามีเจตนารมณ์ที่ดีที่มุ่งจะให้การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจน แล้วก็เหมาะสมกับรูปแบบและสภาพของ อปท. แต่ละแห่งนะครับ แต่ว่าถ้อยคำที่เขียนนี้ มันจะทำให้มีเนื้อหาของสาระของหลักคิดแตกต่างไปจากถ้อยคำซึ่งมีอยู่เดิม ซึ่งในร่างเดิมซึ่งกรรมาธิการได้นำเสนอมาแล้วเมื่อตอนที่บอกเป็นฉบับรับฟังความคิดเห็นนั้นนะครับ คำนั้นคือคำของปี ๒๕๔๐ ซึ่งจะบอกว่า การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัติและสอดคล้องกับรูปแบบของ อปท. นะครับ แล้วก็มีข้อความอื่นต่อไป ที่นี้ทำเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัตินี้ ผมคิดว่ามีนัยสำคัญ มีความจำเป็น หมายความว่า การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแล อปท. นั้น จะทำในแง่ของกฎหมาย คือว่าดูแลให้ อปท. ปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่ทำผิดกฎหมาย แล้วก็เป็นการกำกับดูแลเท่าที่จำเป็นเท่านั้น แต่ว่าพอลำเปลี่ยนมาเป็นว่า เป็นไปแบบมีหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข และสอดคล้องเหมาะสมกับรูปแบบของ อปท. นี้ะ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัตินี้ ผมหวังเพราะผมพอดีได้เป็นกรรมการกฤษฎีกาในชุดที่ร่างกฎหมายตรงนี้อยู่ ผมก็หวังว่า กฎหมายเวลาไปเขียนใหม่เนี่ย มันอาจจะบิดเบือนไปจากเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้ แล้วก็ทำให้การกำกับดูแลนี้ไม่ได้ทำเท่าที่จำเป็น ผมยังคิดว่า บทบาทในการกำกับดูแลที่สำคัญของการกระจายอำนาจของการปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ น่าจะเป็นการกำกับดูแลโดยประชาชน และ ณ วันแรกที่เรารู้สึกดีใจที่มีการกระจายอำนาจนี้ คือเรายอมรับว่า การดำเนินงานของ อปท. แต่ละแห่งนี้ทำไม่เหมือนกันได้ ที่ต้องมีการปกครองส่วนท้องถิ่นก็เพราะว่าท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความเจริญไม่เท่ากัน แล้วมีความต้องการไม่เหมือนกัน เราจึงต้องกระจายการปกครองออกไปสู่ท้องถิ่น เพื่อให้แต่ละท้องถิ่นสามารถสำรวจความต้องการของประชาชน และดำเนินการตามระดับชั้นแห่งความแตกต่างของประชาชนได้ คราวนี้พอมานี้ใส่วรรคสองลงไปนะครับ วรรคสองนี้พยายามที่จะให้การกำกับดูแลมีมาตรฐานกลาง คำว่า มาตรฐานกลาง นี้เป็นคำที่ผมเป็นห่วงอย่างยิ่ง เพราะว่าเกรงว่าจะไปใช้มาตรฐานกลาง มาตรฐานเดียว แล้วก็ใช้บังคับกับ อปท. ทุกแห่ง ถ้าเป็นอย่างนั้นเนี่ย มันก็จะไม่สมเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ แต่อย่างไรก็ตาม ผมอยากจะเคารพ

ในคำนี้ นะครับ แล้วก็ยังรักษาคำนี้ไว้ แต่ขอเติมคำว่า คำว่า มาตรฐานกลาง นี้ให้เป็นแนวทางได้ไหมครับ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่บังคับว่า ต้องใช้มาตรฐานเดียว แต่เป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้ อปท. นี้เลือกไปปฏิบัติได้เองนะครับ ตามความเหมาะสมนะครับ ในขณะเดียวกันในวรรคนั้นนี้นะครับ ก็จะมีข้อความอีกตอนหนึ่งที่ว่า ต้องการสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานตามความต้องการ รวมทั้งจัด อันนี้ผมคิดว่าความต้องการนั้นควรจะเขียนลงไปให้ชัดเจนด้วย เป็นความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนะครับ ขณะเดียวกัน คุณชาติชาย เจียมศรีพงษ์ ซึ่งขณะนี้ไม่อยู่นะครับ ได้ขอแปรโดยเพิ่มวรรคสาม ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับมาตรฐานกลางเหมือนกัน แต่ว่าบอกว่า ในการกำหนดมาตรฐานกลางนี้ ขอให้มีองค์ประกอบซึ่งมีผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องและผู้แทน อปท. และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเท่ากันมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานกลางด้วยครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เจ้าของญัตติทั้งสองพูดแล้วนะครับ ขอกรรมาธิการท่านว่าสักทีหนึ่งก่อนได้ไหมครับ
ท่านกรรมาธิการไพโรจน์ครับ เชิญครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ไพโรจน์ พรหมสาส์น กรรมาธิการ ขออนุญาตเรียนชี้แจงต่อเพื่อนสมาชิกที่แปรญัตติ
เกี่ยวกับเรื่องนี้ นะครับว่า ความจริงแล้วในเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดินของ
ประเทศไทยเรานั้น -----

เราแบ่งเป็นราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นนะครับ ซึ่งอันนี้กระผมเองก็อยู่ในคณะกรรมการก็พยายามที่จะชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ให้เป็นที่เข้าใจชัดเจนและแจ่มแจ้งในที่ประชุมกรรมการยกเว้นนะครับ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๗๗ (๒) นั้นนะครับ เราจึงได้มีการกำหนดว่า ให้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นไว้ให้ชัดเจน เพื่อประโยชน์แก่การพัฒนาประเทศ ซึ่งอันนั้นเป็นบทหลักในเรื่องของแนวนโยบายแห่งรัฐนะครับ แล้วก็เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นนะครับ ก็เป็นที่เข้าใจว่า ในราชการบริหารส่วนกลางนั้นก็คือกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ในส่วนกลาง ซึ่งอาจจะปฏิบัติงานในส่วนกลาง หรือเป็นหน่วยงานทางวิชาการไปทำในพื้นที่ ส่วนภูมิภาคนั้น คือจังหวัด อำเภอ กิ่งอำเภอ รวมไปถึงตำบล หมู่บ้าน ซึ่งเป็นการปกครองท้องถิ่น และมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ดูแลรับผิดชอบอยู่ และราชการบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นก็อย่างที่ท่านทั้งหลายรับรู้รับทราบกันนะครับ คือองค์กรที่รัฐได้จัดตั้งขึ้นให้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็น อบต. เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือท้องถิ่นรูปพิเศษ เช่น กทม. หรือว่าเมืองพัทยานะครับ หลักการใหญ่ ๆ ก็จะเป็นเช่นนั้น แต่โดยเหตุที่ว่า ที่ผ่านมามีในอดีตนั้นเราอาจจะยังไม่มี การกำหนดภารกิจที่ชัดเจนว่าอันไหนที่ส่วนกลางควรจะทำ อันไหนที่จะเป็นหน้าที่ ส่วนภูมิภาค อันไหนที่จะเป็นหน้าที่ส่วนท้องถิ่น ก็เลยเกิดความสับสนกันค่อนข้างจะมากพอสมควรนะครับ ด้วยเหตุฉะนั้นนะครับ ในบทว่าด้วยราชการส่วนท้องถิ่น ในราชการบริหารส่วนท้องถิ่นนี้ จึงได้มีการกำหนดตรงนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นนะครับ เขียนถึงบทบาทอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น ขณะเดียวกันก็เพื่อให้มีความชัดเจนในเรื่องนี้นะครับ ถ้าในมาตรา ถัดไป ซึ่งผมขอเลยไปนิดเดียวนะครับ ชี้แจงที่ท่านกำนันชำนาญอภิปรายก่อน ในมาตรา ๒๗๔ นะครับ ในวรรคสองนี้เขียนไว้ชัดเจนเลยนะครับว่า การกำหนดอำนาจ และหน้าที่ระหว่างราชการ คงต้องขอเดิมนะครับ บริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาค กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายนะครับ ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญนะครับ อันนี้ก็หมายความว่า เป็นที่ตระหนักและเข้าใจกันดีว่าราชการ ผมพยายามจะให้ท้องถิ่นอยู่ในนี้ด้วยนะครับ

แต่ว่าโดยที่ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมกรรมาธิการแล้ว เราก็เห็นว่ากรรมาธิการกำหนดเพียงว่า ราชการบริหารส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่นนั้นก็น่าจะพอเพียง เพราะคำว่า ราชการบริหารส่วนภูมิภาค นั้น ก็รวมไปถึงการปกครองท้องถิ่นอยู่แล้วนะครับ ประกอบกับขณะนี้กระทรวงมหาดไทยเองก็ไม่ได้มีดำริที่จะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นส่วนหนึ่งของราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ชัดเจนนะครับ โดยที่ต่อไปนี่ก็อาจจะไม่จำเป็นต้องเลือกตั้ง แล้วก็ให้มีเทอมวาระคราวละ ๕ ปีนะครับ อาจจะอยู่ไปถึง ๖๐ ปี และถือว่าการปกครองท้องถิ่นหรือในส่วนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นส่วนหนึ่ง หรือเป็นแขน เป็นขา เป็นมือเป็นไม้ให้กับส่วนราชการทุกหน่วยงานที่จะดูแลด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงอะไรต่าง ๆ ซึ่งอันนั้นน่าจะต้องไปเขียนให้ชัดเจนในกฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่นรวมทั้งที่จะต้องมีการ หลังจากรัฐธรรมนูญนี้ผ่านไปเรียบร้อยแล้ว ขณะนี้กระทรวงมหาดไทยเขากำลังเตรียมการ จะต้องมีการเขียนในเรื่องของประมวลกฎหมายท้องถิ่นนะครับว่า ให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่อะไร อย่างไร แบ่งความชัดเจนในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งผมเองก็ดี อาจารย์วุฒิสสารก็ดี อาจารย์สมคิดก็ดี อยู่ในคณะกรรมการกระจายอำนาจครับ เราก็กำลังจะทำเรื่องนี้เพื่อให้ชัดเจน เพราะฉะนั้นที่อยู่ของท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นั้นมีแน่นอนนะครับ แล้วก็คงจะต้องกำหนดบทบาทให้แน่นอนชัดเจนว่าท่านนั้นคือพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่การปกครองท้องถิ่นแล้วก็คงจะต้องเน้นให้มีการประสานงานหรือการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างราชการบริหารส่วนท้องถิ่น กับท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งอยู่ในพื้นที่นั้นว่าเป็นส่วนที่จะเกี่ยวเนื่องแล้วก็ทำงานร่วมมือร่วมไม้ซึ่งกันและกัน ถ้าเป็นเช่นนั้นผมคิดว่า ท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนะครับ ทั่วทั้งประเทศของเรานะครับ รวมทั้งพี่น้องนักปกครองที่รับฟังการประชุมนี้อยู่ ก็คงเป็นที่สบายใจได้ครับว่า เราจะไม่สร้างปัญหาระดับพื้นที่นะครับ เราจะให้มีที่ทุกฝ่ายนั้นมีบทบาท มีอำนาจหน้าที่และทำงานประสานกันอย่างใกล้ชิดครับ ถ้าเป็นเช่นนั้นก็จะเป็นที่เบาใจได้ครับ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำกับดูแล ผมอยากจะขอให้ท่านอาจารย์วุฒิสสารได้ตอบชี้แจงต่อที่ประชุมครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญอาจารย์ครับ

๑๑๗

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คั่นสนีย์ ๔๗/๓

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ตันไชย กรรมาธิการครับ ผมขออนุญาตกราบเรียน
เพิ่มเติม เพื่อให้ทางท่านผู้แปรรุ้ตติ โดยเฉพาะท่านชำนาญได้สบายใจนะครับ
ขอภัยที่เอ่ยนามว่า เรื่องของการดูแล เรื่องของการงบประมาณขององค์กรท้องถิ่นนี้
ในหมวดนี้ของรัฐธรรมนูญนี้เราได้เพิ่มเติมเข้าไปนะครับ ในหมวดที่ว่าด้วยเรื่องของ
การทำงานงบประมาณของท้องถิ่นนะครับ ซึ่งจะอยู่ในมาตรา ๒๗๘ นี้่นะครับ พรรคทำยนี้
เราได้พูดว่า การบริหารงบประมาณของท้องถิ่นนี้ -----

- ๔๘/๑

ให้นำมาตรา ๑๖๔ วรรคสองในรัฐธรรมนูญนี้มาใช้ด้วย ๑๖๔ วรรคหก ๑๖๔ วรรคหก คือการพูดเรื่องของการแปรรูปที่ดีที่ไปเป็นผลประโยชน์ทับซ้อนนะครับ อันนั้นนอกจากจะใช้กับระบบงบประมาณแผ่นดินแล้วนี่ ก็เอาไปอนุโลมใช้กับองค์กรท้องถิ่นด้วย ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องใหม่ที่เติมเข้าไปเพื่อที่จะทำให้เกิดความสบายใจในเรื่องของการใช้งบประมาณที่จะเกิดประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนผ่านองค์กรท้องถิ่นอย่างชัดเจนนะครับ

ส่วนประเด็นที่ ๒ ที่เป็นประเด็นที่ท่านอาจารย์สมชัย ขอภัยที่เอ่ยนาม ได้กรุณาแปรรูปที่ดีนั้นนะครับ กรรมาธิการเห็นว่า ประเด็นแรกในวรรคแรกของท่านอาจารย์สมชัย อาจจะหาหรือท่านอาจารย์ครับว่า จริง ๆ แล้วที่กรรมาธิการเสนอเข้าไปเพิ่มว่า หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจน เหตุผลหลักก็คงเหตุผลตรงกับท่านอาจารย์ครับ ก็คือกลัวว่าจะไปใส่กำกับจนไม่มีทางออกนะครับ เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์ทั้งหลายนี้ต้องบอกเงื่อนไขครับว่า มันมีความจำเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าจะขอคงวรรคนี้ไว้ ไม่ทราบที่ท่านอาจารย์จะเห็นอย่างไรนะครับ ส่วนในวรรคสอง ผมคิดว่า คณะกรรมาธิการพิจารณาแล้วอยากปรับเอาคำของท่านอาจารย์ในเรื่องของมาตรฐานกลางที่เป็นแนวทางเอามาใส่ไว้ในวรรคสองของเรา แล้วก็ให้องค์กรท้องถิ่นได้เลือกปฏิบัติ ส่วนตอนท้ายที่อาจารย์เพิ่มเติมว่า เป็นไปตามความต้องการของประชาชน กรรมาธิการได้เติมไปแล้วครับว่า เป็นความต้องการขององค์กรท้องถิ่น ซึ่งในชั้นนั้นก็หมายความว่า ได้ผ่านกระบวนการตามระเบียบของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งต้องมีกระบวนการประชาคมนะครับ ก็อยากจะหาหรือท่านอาจารย์ว่า ถ้าท่านอาจารย์จะเห็นชอบก็จะขออนุญาตคงวรรคแรกไว้ แล้วก็วรรคสองขออนุญาตนำคำของท่านอาจารย์ ๒ คำ คือคำว่า เป็นแนวทาง แล้วก็ให้ท้องถิ่นไปเลือกปฏิบัติ เอามาใส่ไว้ในวรรคสองของร่างกรรมาธิการครับ ส่วนวรรคท้ายที่ท่านอาจารย์แปรรูปเพิ่มเติมซึ่งไม่ได้อภิปรายนั้นนะครับ ขออนุญาตทราบเรียนว่า ส่วนนั้นถ้าจะมีคณะกรรมการอีกก็จะ เป็นคณะกรรมการหลายชุดมากในแง่ของการทำงาน ซึ่งจริง ๆ องค์กรท้องถิ่นก็มี คณะกรรมการกระจายอำนาจในการดูแลอยู่แล้ว ถ้าหากอันนี้เป็นความต้องการก็ขอให้บันทึกเอาไว้ว่าเป็นเจตนารมณ์ที่จะไปเพิ่มบทบาทในเรื่องของการดูแลเรื่องมาตรฐานกลางนี้

ในคณะกรรมการกระจายอำนาจ ซึ่งจะปรากฏในมาตรา ๒๗๔ ต่อไปครับ ขออนุญาตกราบเรียนหารือครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านอาจารย์พอรับคำหารือได้ไหมครับ อาจารย์สมชัยก่อนนะครับ เชิญครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม สมชัย ฤชุพันธุ์
วรรคหนึ่งนี้ ผมอ่านดูใหม่แล้วตามคำชี้แจงของท่านอาจารย์วุฒิสารก็รับได้นะครับ
สำหรับวรรคสองนั้นอยากให้เห็น ๒ คำนะครับ คือคำว่า หลังคำว่า มาตราฐานกลาง
เป็นว่า เป็นแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเลือกไปปฏิบัติได้เอง
เข้าใจว่าตรงกันแล้วใช่ไหมครับ รับได้ครับ ขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านก้านันครับ

นายชำนาญ ภูวิสัย : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกที่เคารพครับ
ผม ก้านันชำนาญ ภูวิสัย สสร. ครับ ผมฟังแล้วท่านกรรมาธิการท่านคงไม่เห็นด้วยที่จะมี
คณะกรรมการเพื่อกำกับดูแลท้องถิ่น จริง ๆ เป็นเจตนาดี เพราะว่าปัญหาของท้องถิ่น
มีมาก ปัญหาของท้องถิ่นเป็นปัญหาที่แก้ไขได้ยากมาก ถ้าจะแก้ไขให้เร็วก็คือบัญญัติไว้ใน
รัฐธรรมนูญนี้ให้มีคณะกรรมการดังกล่าว เพราะว่าจะช่วยกันกรอง ช่วยแก้ปัญหา
ช่วยลดความสำคัญของการใช้งบประมาณ ช่วยกันกรองเรื่องการใช้งบประมาณ
แล้วก็ทำให้พี่น้องประชาชนได้มีที่พึ่งด้วย เพราะว่าคนที่ประชาชนมีบ้านใกล้เคียง มีพื้นที่
อยู่ด้วยกัน มีบ้านเรือนอยู่ด้วยกัน อย่างนี้ก็สามารถมานั่งปรึกษาหารือ หรือมานั่งคุยว่า
ทำไมตรงนี้ทำไมงบประมาณไม่ทำ แล้วตรงนั้นทำไมถึงทำ แล้วผลประโยชน์เป็นอย่างไร
เป็นเพราะอะไร ลักษณะนี้พวกเราสามารถที่จะชี้แจงได้ถ้าเราไปเป็นคณะกรรมการ
แต่ท่านกรรมาธิการรู้สึกว่าจะไม่ยอมให้มีคณะกรรมการตามข้อเสนอของพวกเขาครับ
ท่านรู้สึกว่าจะทิ้งให้ไปอยู่กฎหมายอื่น ๆ คำว่า กฎหมายลูกที่จะตามมา ตามความที่
ท่านกรรมาธิการ ท่านผู้หลักผู้ใหญ่ในอดีตของเราพูด รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มีจำนวน
มากมายนะครับที่ไม่มีกฎหมายตามมาเลย การมีกฎหมายตามมาเฉพาะ

๑๒๐

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นิวรา ๔๘/๓

เรื่องของเราที่เป็นไปได้ยาก ประมวลกฎหมายที่ท่านว่าก็ไม่ใช่ว่าจะเกิดขึ้นได้ง่าย ๆ แล้วเกิดขึ้นแล้วไปถึงสภายุคนึงก็ไม่ว่าจะเอาใจใคร แต่ว่าสิ่งที่มันดีแน่ ๆ ก็คือ การกำหนดให้มีคณะกรรมการขึ้นกำกับดูแล เพื่อถ่วงถ่วง -----

- ๔๙/๑

เพื่อลำดับความสำคัญ แล้วก็เพื่อชี้แจงประชาชนในการทำงานของท้องถิ่น ลักษณะนี้ มันก็พอจะเกิดได้ถ้าท่านจะอนุเคราะห์พวกเราหน่อยนะครับ ก็พอจะอนุญาตอนุเคราะห์ได้ ผมดูก็ไม่น่าเกลียดอะไร เพราะว่ามันเป็นงานของภูมิภาคที่นายอำเภอทำอยู่แล้ว ถ้าจะให้มีความกระตือรือร้น ผมว่า เป็นเรื่องที่ผมจะช่วยได้ พอที่จะให้เป็น ให้มีได้ เพื่อความสมานฉันท์ในพื้นที่เป็นสำคัญอีกด้วยนะครับ เราไปรู้ไปเห็นด้วยในพื้นที่ต่าง ๆ เมื่อเข้าไปนั่งอยู่ด้วยกัน ไปปรึกษาหารือกัน ปัญหาความไม่เข้าใจในพื้นที่ก็จะหมดไป อันนี้คือสำคัญมากนะครับ เพราะว่ามันเป็นลักษณะคล้าย ๆ กับเสื้อ ๒ ตัวนะครับเดี๋ยวนี้ แต่เสื้อตัวหนึ่งนุ่มนวลครับ นุ่มนวลมากไม่ค่อยมีแรงจะสู้หรืออก แต่ว่าถ้าให้เราไปเกี่ยวข้องกับด้วยแค่นั้น เราก็ไม่ได้อ่อนขึ้นนะครับ เพียงแต่เราได้รับความเชื่อมั่นจากประชาชนเพิ่มขึ้นหน่อย ในการไปรู้ ไปเห็นการจัดงบประมาณ ไม่มีความต้องการมุ่งหวังที่จะเข้าไปช่วยบริหารอะไรเลยนะครับ ก็ขอความกรุณาทางกรรมาธิการได้โปรดพิจารณาอีกสักกรอบเถอะครับ เราอยากให้มีคณะกรรมการครับ ขอให้ มีห้องที่เข้าไปมีส่วนร่วมในคณะกรรมการดังกล่าวร่วมกับฝ่ายอื่น ๆ ก็ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาจังหวัดสุพรรณบุรี คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ มีชื่อปรากฏบนจอ ผมขออนุญาตอ่านนะครับ แล้วจะวางเรียงลำดับไปตามนี้ ๑. ท่านประสงค์ พิฑูรกิจจ่า ๒. ท่านสวิง ต้นอุดม ๓. ท่านอุทิศ ชูช่วย ๔. ท่านมนตรี เพชรขุ้ม นะครับ มีชื่ออย่างนี้แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นก็ใครจะมา มีชื่อเพิ่มเติม ผมคิดว่าก็ขอเพิ่มไปยกเรื่อย ๆ แต่ขอเชิญท่านประสงค์ พิฑูรกิจจ่า ก่อนนะครับ เชิญเลยครับ ต้องขออนุญาตสั้น ๆ เพราะว่าไม่ได้แปรญัตตินะครับ

นายประสงค์ พิฑูรกิจจ่า : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ผม ประสงค์ พิฑูรกิจจ่า สสร. ครับ ขออนุญาตกราบเรียนครับว่า ช่วงชีวิตที่เติบโตมาจากสยามมหาตไทย กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้มีบทบาทมากกับพวกเราโดยตลอดนะครับ ตั้งแต่มี พรบ. ๒๔๕๗ มาแล้ว กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทำหน้าที่แทนราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ทุกเรื่องทุกอย่างที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ตำบล หมู่บ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นคนทำแทนเรา ทำแทนทุกกระทรวง ทบวง กรม มาถึงวันนี้

จากการที่ท่านกรรมาธิการทั้ง ๒ ท่าน คือท่านไพโรจน์กับท่านวุฒิสสาร ขออนุญาตที่เอ่ยนามครับ ก็ได้กราบเรียนแล้วว่า กระทรวงมหาดไทยได้พยายามผลักดันให้ห้องที่คือกำนันกับผู้ใหญ่บ้าน กลับมามีบทบาทอีกครั้งหนึ่ง เป็นการช่วยเหลือพี่น้องประชาชนในเขตตำบล หมู่บ้าน ร่วมกับส่วนท้องถิ่นและส่วนภูมิภาค ผมดูจากทางผู้แปรญัตติได้ขอมา เขียนถ้อยคำอ่านแล้วน่าเป็นการสงสารครับ ในรูปแบบที่เขียนมาว่าขอให้มีการคณะกรรมการที่มาจากรูปแบบการปกครองลักษณะห้องที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร และต้องทำเท่าที่จำเป็น ขอมีส่วนร่วมเท่าที่สมควรครับ และเท่าที่จำเป็นด้วยไม่ได้ขอมากขอมา ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ทางกรรมาธิการก็ได้กรุณาไปกับทางผู้ขอแปรญัตติไปแล้ว จะขอเพิ่มอีกสักนิดสักหน่อยน่าจะอะลุ่มอล่วยให้กันได้บ้างครับ ผมขอในนามของกระทรวงมหาดไทยด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ เชิญท่านสวิงนะครับ

นายสวิง ตันอุดม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สวิง ตันอุดม ครับ ผมคิดว่า ในหัวข้อนี้ หมวดนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตราชี้้นะครับ เพราะว่า เป็นเรื่อง ที่พูดถึงเรื่องเกี่ยวกับการกำกับดูแล ซึ่งผมก็คิดว่าก็น่าสนใจ และผมจะอภิปรายในส่วนที่คณะกรรมการได้แก้ไขนะครับ ผมคิดว่าเรื่องนี้สำคัญ นะครับ เพราะว่า การที่จะให้พื้นที่นี้ นะครับ อยู่ร่วมกันได้ นี้ก็จะมีลักษณะ ๓ ขา ก็คือ ขาหนึ่งเรียกว่า ท้องถิ่น ขาที่ ๒ ก็เรียกว่า เป็นห้องที่ แล้วก็ขาที่ ๓ ก็เรียกว่า ประชาชน โดยมีแผน หรือความต้องการของประชาชนเป็นจุดรวมในการที่จะอยู่ร่วมกัน เพราะฉะนั้น ทุกวันนี้เขาอยู่ร่วมกันอยู่แล้ว แล้วก็มีการบูรณาการในการที่จะปฏิบัติกรร่วมกันอยู่แล้ว ซึ่งผมคิดว่าเรื่องนี้สำคัญ ที่นี้ เอาละ เรื่องเกี่ยวกับการกำกับดูแลก็ดี นะครับ เรื่องเกี่ยวกับมาตรฐานกลางในเรื่องเกี่ยวกับการกำกับดูแลก็ดี อันนี้ผมจะไม่อภิปราย -----

เพราะผมคิดว่าเป็นที่น่าสนใจ แต่ว่าผมไม่ได้แปรญัตติไว้ แต่ว่าสิ่งที่ผมคิดว่าอยากจะอภิปราย ตอนนั้นก็คือเรื่องที่ยกกรณีการได้แก้ไขนั้นนะครับ ก็คือว่าด้วยเรื่องความสามารถในการตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผมคิดว่า ข้อความนี้จะมีปัญหา นะครับ ในตอนวรรคสุดท้ายของมาตรานี้ เพราะผมคิดว่า จริง ๆ แล้วอย่างที่ยกอธิบายตอนต้นว่า ประชาชนตอนนี้ได้มีความร่วมมือกันอยู่แล้ว แล้วดังนั้น ความร่วมมืออันนี้ทำอะไรถึงจะให้เป็นความร่วมมือร่วมกันครับ ที่จริงแล้วผมเข้าใจว่า สิ่งที่คำของท่านอาจารย์สมชัยนั้นนะครับชัดเจนดีอยู่แล้วเสียด้วยซ้ำไป ที่เรียกว่า เป็นความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนะครับ แต่บังเอิญอาจารย์ก็ไม่ได้ตั้งใจเรื่องนี้ แต่ผมคิดว่าเรื่องนี้ขอให้คณะกรรมการได้พิจารณา เพราะว่าจริง ๆ แล้วถ้าจะตัด คำว่า องค์กรปกครอง ส่วนนี้ออกนะครับ ก็จะได้เสียด้วยซ้ำ ก็คือเป็นการดำเนินงานตามความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งหมายรวมถึงทั้งประชาชน หมายรวมถึงทั้งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น แล้วก็ท้องถิ่นที่จะร่วมมือกันในการปฏิบัติการเรื่องนี้ ซึ่งผมคิดว่าจะทำให้ชัดเจนขึ้น ไม่เช่นนั้นเราจะทำให้เรื่องนี้ถกเถียงกันว่า ความต้องการอันนี้เป็นความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้นเอง ซึ่งจะทำให้กีดกันประชาชนออกไป นะครับ ซึ่งผมคิดว่า เรื่องนี้ถ้าตัดลงไปได้ก็จะทำให้กลายเป็นความร่วมมือของทุกฝ่าย นะครับ ซึ่งก็ขอตั้งเป็นข้อสังเกตในส่วนที่ยกกรณีการได้เปลี่ยนข้อความตรงจุดนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ท่านอุทิศครับ เชิญครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม อุทิศ ชูช่วย สสร. ครับ ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนนำเรียนข้อมูล ในมาตรา ๒๗๓ นะครับ ตามที่ท่านสมาชิกได้แปรญัตติไว้ นะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขออนุญาตนะครับ เรื่องนี้คุณอุทิศไม่ได้แปรญัตตินะครับ แต่เรื่องมีการแก้ไข เพราะฉะนั้น คงจะต้องพูดได้แต่เฉพาะเรื่องที่ยกกรณีการแก้ไข นะครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : ครั้น กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
 อยากจะกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการยกฐานะครับ
 ที่ได้ปรับเปลี่ยนถ้อยคำ แล้วก็เห็นว่าเป็นการเหมาะสมอยู่แล้วนะครับ ที่ได้บัญญัติให้
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการกำกับดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่
 จำเป็น เพราะว่าเป็นการสอดคล้องสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจนะครับ
 และที่สำคัญครับ ถ้าหากว่าเรานำการกำกับดูแลมาปนรวมกันกับการมีส่วนร่วม มันคง
 ไปไม่ได้ในมาตรา ๒๗๓ นี้ เพราะการมีส่วนร่วมนั้นได้ปรากฏอยู่ใน ๒๗๔ แล้ว
 และที่สำคัญครับ ในมาตรา ๗๗ ที่ผ่านมา เราได้พิจารณาที่ผ่านมานั้นนะครับ ได้เปิด
 โอกาสให้ส่วนภูมิภาค ซึ่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นะครับอยู่ในส่วนภูมิภาค ท้องที่อยู่ใน
 ภูมิภาคนะครับ ได้มีโอกาสที่จะดูแลพี่น้อง เพราะสามารถจัดงบประมาณและทำการอื่น ๆ
 ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น นับเป็นจุดขายของรัฐธรรมนูญ
 ฉบับปี ๒๕๕๐ ของเราเสียด้วยซ้ำไปนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ความหวังดีของเพื่อน
 สมาชิกที่พยายามจะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้มีส่วนร่วมในการดูแลพี่น้องประชาชนมากขึ้น
 นั้น สำหรับรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ที่เรากำลังทำอยู่นั้นะครับ เป็นจุดขายได้ดีทีเดียว
 ครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นไม่ควรจะบัญญัติไว้ใน ๒๗๓ อีกนะครับ เพราะมันเป็น
 การซ้ำซ้อนและมันจะดูไม่สวยงามกับการบัญญัติรัฐธรรมนูญนะครับ ในส่วนขององค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่นเองนะครับ ก็อยากจะกราบเรียนว่า มีภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของ
 การกระจายอำนาจ ในส่วนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเองนั้น ก็มีภารกิจในส่วนของกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้าน นะครับ ภารกิจหลักนี้นะครับมีอยู่ตามกฎหมาย ตามภารกิจ-----

ส่วนการมีส่วนร่วมที่จะดูแลความทุกข์ ความสุขของพี่น้องประชาชนนั้นมีทั้ง ๒ ส่วน ครับ ต้องช่วยกันครับ มิได้หมายความว่าเราจะแบ่งแยกเฉพาะว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการด้านการพัฒนาอย่างเดียว ไม่ดูแลในเรื่องของความสงบสุขก็มิได้ครับ เพราะความสงบสุข ความอยู่ดีกินดีของพี่น้องประชาชนเป็นรากฐานสำคัญของความสงบสุขในหมู่บ้านในชุมชนอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นทั้ง ๒ ส่วน นี้เป็นเรื่องที่แยกกันไม่ออก ภารกิจจะต้องคู่ขนานกันไปครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นไม่เห็นด้วยที่จะบรรจุไว้ตามที่ผู้แปร แล้วก็นับสนุนคณะกรรมการยกเว้นนะครับ

ส่วนวรรคที่ ๒ ที่มีการแก้ไข ผมเองนั้นได้สลับลำดับเหตุผลของท่านอาจารย์สมชัย ฤชุพันธุ์ นะครับ ขอภัยที่เอ่ยนาม ได้พยายามที่จะอธิบายนะครับ ขยายความ แล้วก็ห่วงเป็นใยถึงเรื่องมาตรฐานกลางนะครับ อยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับว่า ผมเองนั้นได้ประสานกับท่านกรรมาธิการยกเว้นท่านอาจารย์วุฒิสาร เราก็กังวลเหมือนกันครับว่า มาตรฐานกลางนั้นมันอาจจะเป็นคำที่ใหม่อยู่นะครับ แต่ถ้าท่านอาจารย์สมชัยได้กรุณาเติมไว้ โดยเฉพาะเติมไว้ในส่วนของหลังมาตรฐานกลางนะครับว่า เป็นแนวทางในการดำเนินงานนะครับ มันก็จะเบาใจขึ้นได้ นะครับว่า จากที่ไม่มีมาตรฐานนี่กลับมีมาตรฐาน แต่มาตรฐานนั้นต้องเป็นกลาง ๆ ไว้ สำหรับเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องกับท้องถิ่นต่าง ๆ ได้อย่างแท้จริง นะครับ ก็ควรจะใส่ลงไปนะครับ แล้วก็ในบรรทัดต่อมาที่อาจารย์สมชัยได้กรุณาเติมไว้ หลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เติมคำว่า เลือกลงไปปฏิบัติได้เองนี่ก็เห็นสมควรด้วยครับ แล้วก็เชื่อว่าคณะกรรมการก็คงจะเห็นด้วยนะครับ ก็ขอกราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการไว้เพียงแค่นี้ครับ กราบขอบพระคุณมากครับ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณครับ ท่านมนตรีครับ เชิญครับ

นายมนตรี เพชรขุ้ม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมาธิการยกเว้นที่เคารพทุกท่านนะครับ สมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพทุกท่านครับ หมวดที่ ๑๔ นะครับ ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่นนะครับ ในมาตราที่ ๒๗๓ นะครับ ได้มีผู้ที่ขอแปรญัตตินะครับ ก็ผมเองก็นั่งฟังมาตลอดนะครับ

ก็พิจารณาดีนะครับ ทบทวนกันเป็นอย่างดีนะครับ ก็เห็นด้วยกับยกร่างเป็นอย่างดี
 นะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลนะครับ เกิดขึ้นประมาณ ๑๐ ขวบนะครับ ท่านก็จะเห็นได้ว่า จะมีการเติบโต
 ขึ้นมาเร็วอย่างที่พูดนะครับ นั่นก็คือ การพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาตลอดนะครับ
 ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าท่านขับรถไปแถว ๆ ชนบทนะครับ ท่านจะเห็นได้ว่า
 ถนนหนทาง ไฟฟ้า ประปา ทุกอย่างเต็มพื้นที่เลยนะครับตอนนี้ ที่ท้องถิ่นพยายามจะทำ
 กันอยู่นะครับ ที่จะให้พี่น้องประชาชนได้รับผลประโยชน์สุข และในขณะเดียวกันท้องถิ่น
 ก็ได้ทำไปในทุก ๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาด้านสาธารณสุข หรือว่าด้านเศรษฐกิจ
 รวมถึงอีกหลาย ๆ เรื่องนะครับ ผมก็ไม่อาจจะกล่าวตรงนี้ได้ เพราะมันมีอีกมากมายที่
 พี่น้องชาวท้องถิ่นต้องทำกันอยู่นะครับ แปรร้อยกว่าท้องถิ่นในปัจจุบันนี้นะครับ
 ก็ทำหน้าที่ด้วยดีกันมาตลอด และพวกเราก็ทำหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมายมาตลอด
 นะครับ โดยหลักเกณฑ์ โดยกฎกติกา ว่าด้วยกฎหมายมาตลอดเวลานะครับ พวกเรา
 ไม่คิดที่จะกระทำผิดหรือครับ ไม่จำเป็นต้องมีบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือบุคคลอื่นที่จะ
 เข้ามาร่วมด้วยนะครับ ถ้าจะเข้ามาร่วมนะครับ ท้องถิ่นก็เปิดโอกาสให้ตลอดเวลานะครับ
 ที่จะมาลงท้องถิ่นนั้น ๆ และก็หลาย ๆ ท้องถิ่นเช่นกันนะครับท่านประธาน ได้มีท่านกำนัน
 ได้มีท่านผู้ใหญ่บ้าน และบุคคลอื่น ๆ ก็ได้ลาออกจากตำแหน่งอื่น ๆ และก็มาสัคร
 ในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้าง -----

นายกเทศมนตรีเทศบาลบ้าง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบ้างนะครับ ก็มีกันมาเรื่อย ๆ นะครับ แล้วก็เช่นเดียวกันนะครับ นายกเหล่านี้ก็เช่นกันนะครับ ก็ลาออกเหมือนกันนะครับ ไปทำหน้าที่อื่นก็มีมากมายเหมือนกันนะครับ แสดงว่าทั้งที่ทำได้และทำไม่ได้ แต่ถ้าทำได้ก็ต้องทำผลประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริงนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ดูแลพี่น้องประชาชนเป็นอย่างดีในฝ่ายปกครองท้องที่ นั่นก็มาจากการเลือก ใช้คำว่า เลือก นะครับ ของพี่น้องประชาชน และในขณะเดียวกันผู้บริหารท้องถิ่นครับ ก็ได้ดูแลพี่น้องประชาชนเป็นอย่างดีเหมือนกันนะครับ ในฝ่ายของการบริหารจัดการในท้องที่นั้น ๆ นะครับ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรีเทศบาล นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้งของประชาชน การเลือกตั้งนะครับ พี่น้องประชาชนไว้วางใจยอมรับ เลยลงคะแนนให้เพื่อที่มาทำหน้าที่ในการบริหารพื้นที่นั้น ๆ ก็หมายถึงได้รับการเลือกตั้ง เป็นที่ยอมรับจากพี่น้องประชาชนมาอย่างดี และในขณะเดียวกันผู้บริหารเหล่านั้นก็จะมีผู้ช่วย มีเลขา และมีข้าราชการประจำที่รู้ด้านกฎหมาย แล้วก็ข้าราชการประจำที่รู้เรื่องการคลัง มีข้าราชการที่รู้เรื่องการโยธา และอีกหลาย ๆ เรื่อง หลาย ๆ ฝ่ายนะครับ ก็ทำหน้าที่เพื่อพี่น้องประชาชนด้วยดีมาตลอดนะครับ อย่างที่ผมนำเรียนตอนต้น ถ้าเข้าพื้นที่จะเห็นว่า พื้นที่พี่น้องประชาชนได้รับความสะดวกสบายอย่างเต็มที่ ถ้าท่านประธานขึ้นเครื่องบินนะครับ ขึ้นที่สูงนะครับ มองลงที่ต่าะครับ จะเห็นทางประปาเป็นแถวเลยครับตอนนี้ จะเห็นถนนหลาย ๆ สายนะครับ ไม่ว่าจะเป็นถนนลาดยาง หรือว่าถนนคอนกรีต (Concrete) และก็ยังมถนนที่พวกเราต้องบุกเบิกนะครับให้กับพี่น้องประชาชนได้ใช้สอย ได้ใช้ในการคมนาคมในเส้นทางต่าง ๆ ได้ใช้ในการสัญจรไปมานะครับ ตลอดจนกระทั่งได้ใช้ในการขนส่งที่ผลิตผลทางการเกษตรนะครับ ฉะนั้นผมเองก็ต้องยืนตามยกเว้นนะครับ เห็นด้วยกับคณะกรรมการยกเว้นเป็นอย่างยิ่งนะครับ เพราะว่าคณะกรรมการยกเว้นก็ได้พิจารณา และก็ได้ไตร่ตรองดูดีแล้วนะครับว่าการปกครองท้องที่กับการบริหารท้องถิ่นนะครับ ก็ต้องแยกออกจากกันด้วยดีนะครับ แต่ว่าโดยภาพรวมการดูแลประชาชน ช่วยเหลือประชาชน พวกเราก็ดูแล แล้วก็ช่วยเหลือ

ซึ่งกันและกัน แต่นั่นก็หมายถึงว่า ต่างคนต่างก็มีหน้าที่ที่แตกต่างกันไปนะครับ
ขอบคุณมากครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ ผมว่าขออีก ๓ ท่านนะครับ ขึ้นบนนี้แล้วก็ปิดเลยนะครับ แล้วก็ท่านวินัส ท่านโอรส
ท่านกรรณิการ์ เชิญท่านวินัสก่อนนะครับ สั้น ๆ เลยนะครับ

นายวินัส มานมุงศิลป์ : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม วินัส มานมุงศิลป์
ครับ สสร. ครับท่านครับ พอดีผมไม่ได้แปรไว้ แต่ว่าผมคิดว่าเรื่องของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
ผมก็เคยรับฟังความเห็นจากพี่น้องต่างจังหวัด เขาก็มีความเห็นกันหลายฝ่ายนะครับ
อยากจะเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานครับ เรื่องของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ว่าจะปัญหาใด
ก็ตามนะครับ ปัญหาเรื่องฝนตก น้ำท่วม ความยากลำบาก หมาหลง ทุก ๆ กระทบมุ่งไปที่
กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั้งหมด เพราะฉะนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ ณ วันนี้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
ไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร คอมพิวเตอร์ (Computer) ก็ไปแย่งของลูกใช้ซะครับ เงินเดือน
เมียก็เก็บนะครับ ท่านกำนันเสรี ขออนุญาตเอ่ยนาม มีกำนันอยู่ ๓ ท่าน ผู้ใหญ่บ้านอยู่
๑ ท่าน ก็ไปดูกันว่าลักษณะอย่างนี้ เราจะหาวิธีไหนไปช่วยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทั้ง ๆ ที่
กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาจากการคัดเลือกจากชาวบ้านระดับตำบลเช่นกันนะครับ
ผมยกตัวอย่างอย่างนี้นะครับว่า ระหว่างหม้อวนกับข้างผอมครับท่านประธานครับ
หม้อวน ผมหมายถึง อบต. ผมเปรียบเทียบนะครับ เพื่อให้เห็นชัดนะครับ หม้อวนอย่าไร
นะครับ ถ้าหม้อวนเนื้อก็ไม่เท่ากับข้างผอม ข้างผอมเพียงแต่ท่านป้อนอาหารให้โต
ข้างผอมจะมีพลังในการลากซุงมหาศาลนะครับ เปรียบเทียบกับเหรียญบาท หรือเหรียญ
ห้าก็ตาม กับแบงก์ยี่สิบ อบต. บอกว่าแบงก์ยี่สิบที่ตกไปบนพื้น ไม่ต้องหาหรือครับ
แต่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเหรียญห้าตกหาแทบตายนะครับ

อันนี้คือความยากลำบากของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ประสบอยู่ทุกวันนี้ นะครับ ถ้ามว่า ในมาตรา ๒๗๒ ที่แปรไว้ นะครับ ผมให้ความเห็นอย่างประนีประนอม นะครับว่า เราควร จะมีการปรับอย่างไร เพื่อให้มีที่ยืนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นะครับ ในขีดเส้นใต้บอก ว่า ในกรณีที่รัฐเป็นผู้จัดให้มีการบริการสาธารณะ หรือการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ จะต้องให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดบริการ ถ้าเขียนอย่างนี้ ผมว่ามีปัญหาแน่ เพราะ ว่า คำว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นี่มันจะหาที่สิ้นสุดไม่ได้ แต่ถ้าบอก ว่า ให้คำนึงถึง อย่างนี้จะได้ไหมครับ ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น คือให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ลักษณะอย่างนี้ จะมีจุดที่ยืน มีพื้นที่พอที่จะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านยืนได้ นะครับ ตัวอย่างอีกอย่างหนึ่ง ที่ผมอยากจะยกให้ท่านเห็นก็คือ ไก่ เขายกตัวอย่างให้ผมเห็นชัดว่า ไก่ ไก่อยู่นอกสุ่ม ไก่ที่อยู่ในสุ่ม ก็คือ อบต. อบท. แต่ไก่ที่อยู่นอกสุ่ม ก็คือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เดินรอบอยู่ นั้นแหละท่านประธานครับ เดินรอบ แต่เข้าไปจิกกินน้ำ กินข้าวตรงนั้นไม่ได้ ทำอย่างไร ให้ไปจิกตรงนั้นได้ นี่คือการมีส่วนร่วมครับ ก็ขออยากเสนออย่างนี้ว่า ขอให้ใช้คำว่า การคำนึงถึง ถ้าไม่หนักหนาสาครจรจกเกินไป นะครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ท่านไอศครับ

นายไอศ วงษ์สิทธิ์ : ขออนุญาตครับ กราบเรียนท่านประธานสภา ท่านกรรมาธิการ ผม ไอศ วงษ์สิทธิ์ สสร. ครับ ตามที่จริงแล้ว นะครับ มาตรา นี้ วรรคนี้ เป็นเรื่อง ที่กรรมาธิการได้แก้นะครับ ผมจึงขอถือสิทธินี้ ในการอภิปราย อยากจะขยาย ความต้องการของท่านกำนันนิดหนึ่ง บอกว่า การมีส่วนร่วม หรือการคานอำนาจ หรือการที่ทำให้ท้องถิ่นมีความเรียบร้อยไปอย่างแท้จริงนั้น ประชาชนตัวเล็ก ๆ ไม่กล้าหือครับ นอกจากจะมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนำ นะครับ ผมก็คงจะฝากท่านกำนัน ขำนาญด้วยว่า แม้เขาจะไม่เขียนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านลงไปชัด ๆ ก็ขอให้ท่านใช้บทบาท ของความเป็นชาวบ้านและประชาชน นะครับ ไม่ต้องเขียนลงไปชัดก็ได้ นะครับ แต่ก็อยากจะกราบเรียนว่า ตีใจคำพูดคุณสวิง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในทางที่ดีอย่างยิ่ง

นะครับ เพราะว่าท่านพูดถึงคำว่า ท้องถิ่น ซึ่งไม่อยากให้ใช้คำว่า หน่วยงาน แล้วใช้คำว่า
 ท้องที่ และพูดถึงชุมชน เพราะเวลานี้จากกระแสข่าวหนังสือพิมพ์ที่ผ่านมา ในสามสี่วัน
 ในเจ็ดแปดวันที่ผ่านมา มันกำลังมีทั้งท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์การพัฒนาเอกชน
 องค์กรประชาชน ชุมชน แล้วเดฟินิชั่น (Definition) ก็ไม่ชัดเจนครับ เพราะฉะนั้นคนเหล่านี้
 นี้อยากให้คณะกรรมการนี้ หมวดยี่เขียนว่า การปกครองท้องถิ่น จริง แต่ขอให้คำนึงถึง
 ความสัมพันธ์ของคนรอบด้านที่จะอยู่ร่วมกัน เวลานี้ผมอยากให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี่ลงมา
 ทำเฉพาะงานรักษาความสงบภายใน เช่น เป็นสายตรวจ ซึ่งตำรวจลงไปไม่ถึง อย่งไร
 อย่งไร การแจ้งความก็ย้งเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านไปดูนะครับ หรือการประนีประนอมข้อ
 พิพาทในท้องถิ่นนี้ ในท้องที่นี้ ซึ่งคำว่า ท้องที่ กับ ท้องถิ่น นี้ชาวบ้านที่ไหนจะเข้าใจ
 ก็ลองดู เพราะว่าผมมั่นใจในคุณวุฒิของกรรมาธิการครับ ผมเพียงแต่ให้คอนเซปท์
 (Concept) นิดเดียว อีคนิดเดียวครับ ผมไปเป็นผู้ว่าราชการใหม่ ๆ ประสบการณ์ผมน้อย
 นะครับ อบต. เขาขอไปดูงานที่จีนแดง ผมก็อนุมัติ ผมโดนหนังสือพิมพ์ตีแทบตายครับ
 แต่ก่อนจะอนุมัตินั้น อบต. บอกว่าเงินของเขา เขาจะไป ถ้าผู้ว่าไม่อนุมัติ ต่อไปนี้จะไม่ให้
 ความร่วมมือกับผู้ว่าราชการจังหวัดในทุกกรณี ในทุกเรื่อง ถ้าเมื่อไรท้องถิ่นเข้าใจว่า
 เงินเหล่านี้ เงินภาษีอากรคือเงินของเขา ไม่ต้องพูดกันแล้วครับ โดยส่วนตัวแล้วนะครับ
 ผู้อภิปรายทั้งหลายเหล่านี้เราก็สนิทกัน แล้วมีความรักกัน คำนินตหนึ่งครับว่า ท้องถิ่น
 เจริญทุกวันนี้ เพราะมีภาษีลงไปให้ ท้องที่ทำมานาน แต่ไม่เคยมีสตางค์แม้กระทั่ง
 บาทเดียว แล้วเวลานี้สิ่งที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านน้อยเนื้อต่ำใจก็คือ จักรยานสักคันย้งไม่ให้
 เขาเลยครับ ไม่มีอะไรให้เลยนะครับ ซึ่งเวลานี้ในโครงสร้างของกระทรวงมหาดไทยนั้นจะ
 ให้มีคณะกรรมการชุดหนึ่ง มีป็นให้ มีกำลังพลให้ เพราะว่ามันจะต้องดูแลในเรื่องของ
 ใจผู้ร้ายให้ชัดเจนกว่านี้นะครับ เพราะว่าตำรวจนั้นเข้าไม่ถึงแน่นอน แล้วก็ไม่ใช่
 ความบกพร่องของตำรวจครับ เพราะว่ากรเสริมโดยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แล้วกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านนั้นมีค่าตอบแทนครับ เขาไม่เรียกเงินเดือน เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท เราเองนี่
 ผมเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดนี้ -----

ถึงเวลาผมก็กลับมาอนที่ตัวเทศบาล แต่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เขาอยู่ด้วยกันกับท้องถิ่น ส่วนใหญ่เขาไปด้วยกันได้ดีในระยะหลัง ๆ ซึ่งก็พูดไว้เป็นเจตนารมณ์ว่า อยากเห็นการกำหนดบทบาท จะอยู่ในกฎหมายลูกหรืออะไรก็แล้วแต่ ให้เกิดความสัมพันธ์อันดีงาม ดึงองค์กรพัฒนาเอกชนเข้ามา ดึงองค์กรประชาชนเข้ามา ดึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเข้ามา ดึงให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอท่านกรรณิการ์นะครับ สั้น ๆ เป็นรายสุดท้ายครับ ก่อนกรรมาธิการจะได้ชี้แจงครับ
เชิญครับ

นางกรรณิการ์ บรรเทิงจิตร : กราบขอขอบคุณคะท่านประธาน ดิฉันกรรณิการ์ บรรเทิงจิตร ค่ะ สสร. คงมีประเด็นที่คิดว่าอยากจะเสนอทางกรรมาธิการยกกว้างในเรื่องของการใช้คำเท่านั้นเอง ในวรรคที่ ๒ ในมาตรา ๒๗๓ นะคะว่า ในส่วนถ้าหากเกรงว่าจะสื่อไปในทางที่อาจจะเข้าใจผิดในแต่ละรูปแบบ โดยไม่กระทบต่อความสามารถแล้วก็ตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจัดให้มีกลไกตรวจสอบการดำเนินงานโดยประชาชนเป็นหลัก ที่นี้ดิฉันมีความคิดเห็นว่าการตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการ ถ้าหากว่าเป็นความต้องการของท้องถิ่นหรือประชาชนในท้องถิ่น จะครอบคลุมกว่าขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่คะ ถ้าหากว่าเป็นความต้องการของท้องถิ่น ดูแล้วน่าจะเป็นความต้องการของประชาชนมากกว่าของ อปท. ค่ะ ถ้าเขียนว่า ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มันจะหมายถึงขององค์กร แต่ถ้าหากว่าเราเขียนว่า เป็นของท้องถิ่นหรือของประชาชนในท้องถิ่น จะเป็นความต้องการของชุมชนของท้องถิ่นมากกว่าคะ ต้องขอให้ความเห็นเท่านี้คะ กราบขอขอบคุณคะ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณมากครับ ท่านกรรมาธิการช่วยชี้แจงเรียงไปเลยนะครับ ส่วนใหญ่ก็เกือบจะเห็นพ้องต้องกันนะครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ตันไชย กรรมาธิการครับ ด้วยความเคารพท่านผู้อภิปรายทุกท่านครับ ผมคิดว่า เจตนารมณ์เรื่องของบทบาทการทำงานร่วมกันระหว่างราชการส่วนภูมิภาค ในความหมายของท้องที่กับการปกครองท้องถิ่นนั้นตรงกันครับ ประเด็นที่ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ประเด็นที่ผมพยายามที่จะชี้แจง มิได้ตั้งอันเลยนะครับ เพียงแต่บอกว่า การกำหนด ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ครับว่า การกำหนดคำว่า ราชการท้องที่ เข้าไปในราชการภูมิภาค นั้นอาจจะมีปัญหาครับ เพราะว่าจริง ๆ แล้ว ราชการท้องที่นั้น ในความหมายนั้นก็คือราชการภูมิภาค ซึ่งได้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วในมาตรา ๒๗๔ ด้วย ซึ่งถ้าอ่านเลยไปถึงมาตรา ๒๗๔ ก็จะเห็นว่า เป็นการแบ่งอำนาจหน้าที่ ซึ่งนั่นหมายความว่า งานด้านความมั่นคง งานด้านอะไรต่าง ๆ ก็เป็นเรื่องของภูมิภาคนะครับ

ประการที่ ๒ คือเรื่องของการกำกับดูแล จริง ๆ แล้วในกรอบมาตรา ๒๗๓ พูดถึงเรื่องของหลักของการกำกับดูแล แต่ไม่ได้พูดถึงองค์กรในการกำกับดูแลหลัก ตามกฎหมายจัดตั้ง ดังนั้นใน พรบ. จัดตั้งนี้ นะครับ ไม่ว่าจะเป็น พรบ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด พรบ. เทศบาล หรือ พรบ. อบต. ได้กำหนดผู้กำกับดูแลไว้ชัดเจนครับ ก็คือผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี ดังนั้นบทบาทของราชการภูมิภาค ในฐานะผู้กำกับดูแล ในฐานะที่เป็นองค์กรนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วในพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรท้องถิ่นแต่ละประเภทนะครับ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๒๗๓ เองจึงเป็นการคงหลักเจตนารมณ์ว่า การกำกับนั้นพึงกระทำอย่างไรเท่านั้นเองนะครับ ดังนั้นเราจึงพยายามขออนุญาตคงอันนี้ไว้ นะครับว่า เพื่อให้เห็นว่าหลักการกำกับที่อาจจะมีความ เรื่องการใช้วิธีการที่ไม่สอดคล้องกัน หรือไม่ใช้วิธีการกำกับเหมือนกันกับทุกองค์กรนี้ อาจจะเหมาะสมนะครับ ซึ่งผมคิดว่าหลายท่านก็คงจะเห็นตรงกันนะครับ

ประการสุดท้ายครับ ที่ผมขออนุญาตกราบเรียนก็คือว่า ในหมวดนี้ ทั้งหมดนี้ ถ้าอ่านทั้งหมดนี้จะเห็นว่า เราพยายามขยับอำนาจการตรวจสอบประชาชนนี้ เยอะขึ้นนะครับ มาตรา ๒๗๘ นี้จะเห็นชัดว่า ไม่เคยเขียนไว้ก่อนนะครับ ที่นี้ในส่วนที่หลายท่าน โดยเฉพาะท่านสวิงและท่านกรรณิการ์ ขออภัยที่เอ่ยนาม อยากให้เปลี่ยนคำ

องค์กรท้องถิ่น เป็น ประชาชน นี้ะครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ถ้าดูในเนื้อหาของวรรคสองทั้งวรรค การกำกับดูแลนี้คือการกำกับองค์กรนะครับ แน่นอนครับว่า การกำกับองค์กรนี้ ความต้องการขององค์กรนี้ ความหมายก็คือ เช่น การจัดทำงบประมาณแล้วนี่เป็นความต้องการขององค์กร การที่จะเสนอโครงสร้างองค์กร หรือการจะกำหนดตำแหน่ง หรือการจะกำหนดหน่วยงานนี้เป็นความต้องการของ องค์กรนะครับ ดังนั้นความต้องการขององค์กรในที่นี้จึงมีความหมายมากกว่าความหมาย ของความต้องการของประชาชนอย่างเดียวนะครับ ความต้องการของประชาชนอาจจะถูก แปลงมาเป็นงบประมาณ เพราะฉะนั้นในมาตรานี้จึงเป็นบริบทของการพูดถึงการกำกับ ตัวองค์กรเป็นหลัก ดังนั้นเราจึงไม่ได้ใช้คำว่า ประชาชน นะครับ ก็ขออนุญาตกราบเรียน และขอความกรุณาท่านผู้แปรญัตติครับว่า ถ้าเห็นตรงกันนี้ก็ขออนุญาต -----

ขอความกรุณาว่าถ้าพอรับได้นี้ก็ไปอย่างนี้ แล้วก็เราอาจจะเขียนเอาไว้ในเจตนารมณ์ว่า เราเคารพในบทบาทการทำงานร่วมกันระหว่างภาคประชาชนและภาคราชการทั้งที่ในพื้นที่ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : มีท่านชำนาญจะขออีกครั้งนะครับ ช่วยสั้น ๆ นะครับ แล้วก็

นายชำนาญ ภูวิลัย : ครับ ท่านชำนาญ ภูวิลัย นะครับ สสร. นะครับ ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านกรรมาธิการที่เข้าใจพวกเรา นะครับ จริง ๆ แล้วเราก็อยากจะถอยสักนิดหนึ่งเพื่อให้ท่านกรรมาธิการได้สบายใจ นะครับ ท่านอ่านบรรทัดแรกของ ๒๗๓ นะครับ การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีคณะกรรมการลักษณะนี้จะได้ไหมครับ เพราะว่าถ้าปล่อยไว้ก็มีแต่ผู้ว่ากับนายอำเภอ เขาไม่ให้พวกเราได้ร่วมด้วย เพราะว่าถ้าไม่กำหนดลักษณะนี้ คนกำกับดูแลท้องถิ่นใหญ่ก็คือผู้ว่า ท้องถิ่นเล็กก็คือนายอำเภอ คนอื่น ๆ ไม่ได้กำกับหรอก ถ้ากำกับก็กำกับมีปัญหา นะครับ ถ้าบอกว่ามีรูปคณะกรรมการนี้ ถ้ามันอยู่ในตำบลผม ผมก็พอจะมีสิทธิเข้าไปเป็นกรรมการบ้าง ลักษณะนี้นะครับ อยากจะหารือท่านกรรมาธิการ นะครับ ท่านอาจจะเขียนอย่างไรก็ได้ ผมไม่กล้าสู้กับท่านหรอกครับ อย่างไรก็ตามก็ขอความกรุณาท่านให้การกำกับดูแลที่เคยปฏิบัติมาแล้วก็ล้มเหลวเป็นส่วนมากนี้ ให้เปลี่ยนเป็น การกำกับดูแลให้เป็นในรูปคณะกรรมการ เท่านั้นท่านให้ได้ไหมครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ให้ได้ไหมครับ สั้นเลยครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ตันไชย ผมเกรงว่าจะมีปัญหาครับถ้าเขียนเพิ่มเรื่องมีคณะกรรมการเข้าไปอีก นะครับ เพราะว่า จริง ๆ ระบบของท้องถิ่นนี้มีการกำกับตรวจสอบกันด้วยระบบการเลือกตั้ง แล้วก็ระบบของกรรมการกำกับดูแลโดยประชาชน ซึ่งกำหนดเอาไว้เยอะมาก นะครับ จริง ๆ ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ท่านผู้อภิปรายครับว่า จริง ๆ แล้วความพยายามของกระทรวงมหาดไทยเองที่จะทำความเข้าใจเรื่องบทบาทท่าน ผู้ใหญ่บ้าน กับในฐานะที่เป็นตัวแทนของราชการภูมิภาคนี้มีความชัดเจน ตัวกระผมเองได้อภิปราย

๑๓๕

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สายชล ๕๕/๒

สนับสนุนแนวทางของบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่จะเปลี่ยนแปลง แล้วก็จะกลายเป็นเจ้าพนักงานของราชการภูมิภาคที่ชัดเจน ซึ่งถ้าผมคิดว่า ถ้ามีการปรับปรุงแก้ไข พรบ. ลักษณะปกครองท้องที่ฉบับนี้ มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจนนี้ะครับ ก็หมายความว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านเองคือแขนขาของท่านนายอำเภอครับ เพราะฉะนั้นก็อยู่ที่ท่านนายอำเภอล่ะครับว่า จะมอบให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เข้าไปมีส่วนมากน้อยแค่ไหนครับ เพราะฉะนั้นผมเองยังคิดว่า ด้วยความเคารพท่านชำนาญครับว่า จริง ๆ แล้วนี่ถ้าเขียนลงไปแล้วผมเกรงว่าจะเป็นปัญหามากนะครับ เพราะฉะนั้นผมเองยังคิดว่า ถ้าโดยธรรมชาตินี้ตอนนี้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มี ๒ สถานะเลยนะครับ ตัวแทนของราชการภูมิภาคที่จะได้รับมอบอำนาจ รวมทั้งจะมีผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐในเรื่องของความมั่นคง เรื่องยาเสพติด รวมทั้งในฐานะของผู้นำประชาชนอย่างเป็นทางการด้วย และในฐานะประชาชนด้วยนี้ ผมคิดว่า บทบาทนี้จริง ๆ ท่านมีหมวกหลายใบมากนะครับ ก็อยากขอความกรุณาท่านจริง ๆ ครับว่า ถ้าใส่แล้วมันจะอึดอัด แต่ผมก็เข้าใจความต้องการท่าน แล้วก็ขอว่า ให้เขียนเอาไว้ในบันทึกของการอภิปรายคราวนี้ะครับว่า เราพูดถึงบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านด้วย ในเรื่องของการที่จะ ไม่ใช่แค่กำกับดูแล แต่หมายถึงมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรท้องถิ่นครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ ก็ขอท่าน

นายชำนาญ ภูวิลัย : ขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่งนะครับ คือในเรื่องคณะกรรมการที่จะช่วยกำกับ ดูแล ช่วยนายอำเภอ ช่วยผู้ว่านี้ ผมก็อยากจะยืนยันนะครับว่ามันจำเป็นต้องมีครับ ท่านเคยใช้วิธีเดิมมานาน แล้วก็อยู่ในท้องถิ่นมานาน แล้วก็ท่านนายกที่อยู่ในที่ประชุมเป็น สสร. แห่งนี้ท่านก็ว่า เจริญขึ้นเพราะ อบต. ผมอยากจะยืนยันว่าสมัยก่อนนะครับ ผมบริหารท้องที่อยู่ มีงบประมาณ ๒ ถึง ๔ แสนนะครับ เดียวนี้ท้องที่มี ๑๒ ล้าน ๑๖ ล้านนะครับ มันต่างกัน มันก็เจริญต่างกัน มันไม่ใช่ปัญหาเหมือนท่านผู้ว่าว่าห rokok ครับ การขอกำหนดให้มีคณะกรรมการในการกำกับ ดูแล ผมขอยืนยันครับ ขอขอบคุณครับ

๑๓๖

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สายชล ๕๕/๓

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ ก็อย่างไรก็ตามยังยืนยัน มีทางเดียว ก็ต้องตัดสินกันแล้วนะครับ มาตรา
ความจริงมีการแก้ไข ท่านคงไม่ตีใจที่กรรมาธิการแก้ไขนะครับ ส่วนว่าจะแก้ไขแล้ว
จะเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ หรือไม่เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ อีกประเด็นหนึ่งนะครับ

นายชำนาญ ภูวิสัย : ลงมติ ผมขอคืนหนึ่งครับ คือผมขอตัดทั้งหมด
ออกนะครับ ที่เขียนว่า ลักษณะปกครองท้องถิ่น มีส่วนร่วมการบริหาร นี่ตัดออกหมด
ขอคำว่า การกำกับ ดูแลส่วนท้องถิ่นต้องมีคณะกรรมการ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
นั่นแหละครับที่ขอล่ะครับ

นายชำนาญ ภูวิสัย : ขอแค่นั้น ขอให้ลงมติตรงแค่นั้นนะครับ แล้วไม่ยาว
ไปอีกครับ ขอขอบคุณครับ

- ๕๖/๑

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ตกลงจะเอาลงมติแต่แค่นั้นนะครับ คือพูดง่าย ๆ ว่า ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาก็เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมาก็เห็นด้วยกับท่านกำนัน อย่างนั้นใช่ไหมครับ ถ้าจะเอาแปรญัตติ ประเด็นอื่นคงตกไปหมดแล้วนะครับ จบ ยกเว้นประเด็นนี้ประเด็นเดียวคือท่านกำนันต้องการจะให้ยืนยัน เชิญครับ

นายปกรณ์ ปริยากร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปกรณ์ ปริยากร กรรมาธิการ ผมเรียนชี้แจงต่อท่านสมาชิกด้วยความเข้าใจในเรื่องนี้ อย่างกว้างขวาง อย่างนี้นะครับว่า การเขียนกฎหมายในมาตรานี้มันมีความเชื่อมโยงกับเรื่องแรก ก็คืออยากจะให้ย้อนกลับไปดู ในส่วนที่ ๓ เรื่องของแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ในมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๗ นั้นเริ่มต้นอย่างนี้นะครับว่า รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายในด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้ ในหมวดนี้ ในส่วนนี้เป็นส่วนที่กรรมาธิการปรับรูปแบบของโครงสร้างกฎหมายเดิมเกือบจะทั้งหมดนะครับ แล้วใน (๒) ให้ท่านกรรณาดูสักนิดหนึ่งนะครับ ใน (๒) ของมาตรา ๗๗ เพื่อความเข้าใจร่วมกัน ก่อนที่เราจะตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง ใน (๒) เขียนอย่างนี้นะครับว่า จัดระบบบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้มีขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจน เหมาะสมแก่การพัฒนาประเทศ และสนับสนุนให้ ดูตรงนี้ให้ดีนะครับ จังหวัดเป็นตัวแทนของรัฐในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด โดยให้มีงบประมาณเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนดังกล่าว รวมทั้งกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ ถ้าเราดูตรงจุดนี้ สิ่งที่ท่านผู้แปรญัตติและผู้อภิปรายสนับสนุนผู้แปรญัตตินี้ น่าที่จะเห็นได้ชัดว่า เจตนารมณ์ในส่วนนี้มันทำให้ความเข้มแข็งของราชการส่วนภูมิภาคกับความสัมพันธ์กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ตอนนี้ก็ขึ้นอยู่กับจังหวัดแล้วครับ แรกกดันจะกลับไปตัวบรรดาจังหวัดทั้งหลายละครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ว่าราชการจังหวัด ที่จะต้องเข้ามาเป็นแกนกลางในการที่จะทำหน้าที่ที่จะดำเนินการและให้เป็นไปตามนั้น รวมทั้งการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ อันนั้นเป็นประการที่ ๑

ในประการที่ ๒ นั้นนี่นะครับ ถ้าเราดูในมาตรา ๒๗๓ วรรคแรก เราจะเห็นว่า การเขียนกฎหมายในส่วนนี้ได้พูดไว้ชัดว่า มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจน สอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ในส่วนตรงจุดนี้ก็อาจจะที่จะ เจตนารมณ์ของผู้แปรรูปนิติศาสตร์นี้ ก็สามารถที่จะ ไปกำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนั้นได้ ซึ่งเราจะเห็นว่า ถ้าเราดูที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บางส่วนนี่นะครับมันจะมีพื้นที่ที่จะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือคณะกรรมการต่าง ๆ เข้าไป มีส่วนได้เต็มทีในส่วนนั้นนะครับ นอกจากนั้นแล้วอยากจะให้อ่านในหมวด ๑๔ ทุกมาตรา มันเชื่อมโยงกันหมดนะครับ ถ้าเราไปดูการเชื่อมโยงในมาตรา ๒๗๔ ในมาตรา ๒๗๔ ก็จะมีส่วน ในวรรคสองของมาตรา ๒๗๔ ได้พูดถึงการกำหนดอำนาจและหน้าที่ระหว่าง ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่าง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยคำนึงถึง การกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญ ที่นี้ระดับของการกระจายอำนาจ เขาให้กับท้องถิ่นในแต่ละประเภทนี้ เราจะเห็นว่ามันมีลักษณะตามสภาพของพื้นที่ และลักษณะเฉพาะของการพัฒนาที่แตกต่างกันออกไป ถ้าเราดูที่เทศบาลนั้น เราคงจะ เห็นชัดว่ามันเป็นอยู่ในเขตเมืองโดยสมบูรณ์ แต่ว่าถ้าเราดูพื้นที่ที่เหลื่อมซ้อนในขณะนี้ ที่มันมีปัญหาอยู่บ้าง และเป็นปัญหาที่ต้องยอมรับว่า ต้องไปปรับแก้กฎหมาย หลายฉบับนะครับ -----

ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการเชื่อมต่อระหว่าง อบต. กับองค์กรปกครองท้องถิ่นต่าง ๆ โทษที่ ตัวการปกครองท้องถิ่นในส่วนต่าง ๆ ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นมันก็ต้องไปปรับแก้กฎหมายพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น ๒๕๕๗ ซึ่งกฎหมายฉบับนั้นก็มีการปรับแก้ตามช่วงเวลาตลอดมา ครั้งสุดท้ายก็ดูเหมือนว่า ในปี ๒๕๓๒ ซึ่งก็เป็นระยะเวลาานพอสมควร แล้วก็อาจจะไปปรับแก้ในส่วนนั้นได้นอกจากนั้นอยากให้ดูต่อไปถึงมาตราที่เราจะต้องพิจารณาต่อไปในภายหลัง ก็คือในมาตรา ๒๗๘ ในมาตรา ๒๗๘ นั้น จะเห็นได้ชัดนะครับว่า ขึ้นต้นในมาตรานั้น ชี้แจงให้เห็นว่า ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิ มีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมด้วย เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยกับการที่ท้องถิ่นจะมาพูดว่าเป็นส่วนเฉพาะของตัวเอง ดังนั้นก็จำเป็นที่จะต้องมองกลับไปว่า การที่จะดึงให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมนี้ ในทางของจิตวิทยาการบริหาร ในทางของสังคมการเมือง ผมเชื่อว่าตัวกำนัน ผู้ใหญ่บ้านน่าจะเป็น เข้าไปมีส่วนร่วมในฐานะที่เหมือนอย่างกำนันชำนาญว่า ในบางพื้นที่ซึ่งชาวบ้านยังไม่สามารถจะรวมตัวกันได้เพียงพอ แต่ความเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของการปกครองท้องถิ่นที่มีมานานนี้ เขาก็สามารถที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในส่วนนี้ได้ นอกจากนั้นแล้วอยากให้ดูในมาตรา ๒๗๘ วรรคสอง ซึ่งผมจะไม่เสียเวลา เพราะเราจะมีโอกาสไปพิจารณากันต่อไปด้วย ถ้าเรามองอย่างลักษณะนี้เราจะเห็นว่า ความรอบคอบในการเขียนกฎหมาย พอเราไปดึงหรือไปเติมส่วนใดส่วนหนึ่งในบางวรรคของบางมาตราแล้วนี่นะครับ มันจะมีผลกระทบต่อโครงสร้างของกฎหมายเกือบจะทั้งหมด ดังนั้นก็จำเป็นที่จะต้องพิจารณาด้วยความระมัดระวัง และในส่วนของการบัญญัติในหมวด ๑๔ นี้ มันเป็นการชี้ให้เห็นว่า เจตนารมณ์ของการพัฒนาประชาธิปไตยในบ้านเรานี้ะครับ เราต้องยอมรับว่า ท้องถิ่นเป็นโรงเรียนประชาธิปไตยที่สำคัญ ถ้าเราดูในสายงานของคนมหาดไทยทั้งหลาย เราจะพบว่า การจัดตั้งสุขาภิบาลครั้งแรกเป็นจุดเริ่มต้นของการที่จะเสริมสร้างประชาธิปไตยมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับผม ผมว่าตกลงยังยืน อย่างนั้นดีกว่า ถามว่า

นายชำนาญ ภูวิสัย : ผมขอניתหนึ่งครับ คือว่าประเด็นของผม
ผมถอยหมดแล้วท่านประธาน ผมถอยมาอยู่แค่การกำกับ ดูแลให้เป็นรูปคณะกรรมการ
หน่วย ท่านก็อธิบายว่าเรื่องต่าง ๆ ซึ่งผมถอยมาแล้วนะครับ ก็ผมเข้าใจปัญหาว่า
การกำกับ ดูแลมันมีปัญหาย่างผู้ว่าท่านพูดนี้ เขาว่าเงินของเขา เขาจะไปเที่ยว
เพราะฉะนั้นถ้าเป็นรูปคณะกรรมการ ท่านผู้ว่าก็จะสบายใจนะครับ ผมถอยมาอยู่แค่
การกำกับ ดูแลท้องถิ่นขอให้เป็นรูปคณะกรรมการเท่านั้นเองครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ
ถามอีกครั้งหนึ่ง คณะกรรมาธิการยื่นใช้ใหม่ครับ ยื่น พักหน้ายื่น ก็ไม่มีทางเลือกครับ

(นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๒๗๓ ของเรานี้มีการแก้ไขนะครับ กรรมาธิการแก้ไขถ้อยคำ
ซึ่งก็คงไม่ติดใจในการแก้ไขนั้นนะครับ ประเด็นปัญหาก็ว่าท่านสมชัยคงจะเห็นชอบ
แต่ว่ามีติดประเด็นจริง ๆ คือท่าน เอกกลุ่มของท่านวัชรา หงส์ประภัสร์ ที่ขอเติม
ให้มีคณะกรรมการที่มาจากรูปแบบใช้ใหม่ครับ ยืนยันเรื่องตั้งคณะกรรมการ ของกลุ่ม
ท่านวัชรากลุ่มเดียว เพราะฉะนั้นก็คงตั้งประเด็นว่า ท่านจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
หรือเห็นด้วยกับคุณวัชรา กลุ่มคุณวัชรา ประเด็นเป็นอย่างนั้นใช้ใหม่ครับ ถ้าเห็นด้วยกับ
กรรมาธิการกรุณา กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับกลุ่มคุณวัชราให้กด ไม่เห็นด้วย
เข้าใจนะครับ เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ลงคะแนนพร้อมกันหมดนะครับ หมดแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่ครับ
รวมคะแนนครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๖๖ นะครับ เห็นด้วย ๔๐ ไม่เห็นด้วย ๒๒งดออก
เสียง ๔ ครับ ตกลงเห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ

ท่านเลขาเชิญต่อครับ

นายจรูญ พันธุ์เป็รื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๗๔ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบรรณิทธิ เศรษฐสุนทร ประธาน
สภาร่างรัฐธรรมนูญ ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายบรรณิทธิ เศรษฐสุนทร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : กรรมการ
จะชี้แจงมาตรานี้ก่อนหรือเปล่าครับ อาจารย์วุฒิสาร

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ต้นไชย กรรมการครับ ในมาตรา ๒๗๔ นี้ กรรมการ
มีการแก้ไขนะครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า หลักใหญ่ก็คือการคงเรื่องทิศทาง
ของการกระจายอำนาจซึ่งได้ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้วนะครับ จุดที่มีการ
แก้ไข ก็เป็นการแก้ไข คือขยายความในวรรคที่ ๑ นะครับ เรื่องของอำนาจหน้าที่
ในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะของประชาชนให้เพื่อประโยชน์ของประชาชน
ในท้องถิ่นนั้นนะครับ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๗๒ ในวรรคสองได้เต็มครับ ซึ่งเดิมเรา
เขียนว่า การกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรท้องถิ่น เราได้เปลี่ยนแปลงคำพูด
นะครับ จาก รัฐ เป็น ราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาค นะครับ ซึ่งอันนี้ก็
เป็นความเห็นซึ่งมีข้อเสนอมาจากสมาคมก้านัน ผู้ใหญ่บ้านแห่งประเทศไทยนะครับ แล้วเรา
ก็ได้รับเอาคำนี้เข้ามาแทนคำว่า รัฐ นะครับ เพื่อจะชี้ให้เห็นว่า ราชการส่วนกลาง ภูมิภาค
นั้นมีอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกันอย่างไรนะครับ นอกจากนั้นในส่วนของการแก้ไขเพิ่มเติม
นั้น เป็นการแก้ไขขยายความตามที่ผู้แปรญัตติได้แปรญัตติเพิ่มเติมครับ คือเรื่อง
ของการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้มีการทบทวนทุก ๕ ปี เพื่อยืนยันเจตนารมณ์
ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ไว้ นะครับ ก็มีการเพิ่มเติมถ้อยคำซึ่งไม่ได้แตกต่างจาก
มาตรา ๒๗๔ เดิมในรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ นะครับ ก็หลักการเป็นอย่างนี้ครับ
ท่านประธานครับ

นายธนิต เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านผู้แปรญัตตินะครับ ท่านแรกท่านอุทิศ กลุ่มท่านอุทิศว่าอย่างไรครับ เชิญเลยครับ ให้กระชั้นเลยนะครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม อุทิศ ชูช่วย สสร. ครับ ท่านประธานครับ สำหรับมาตรา ๒๗๔ นี้ะครับ ในกลุ่มของกระผมได้ยื่นคำแปรญัตติไว้หน้าครับ อยากจะกราบเรียนท่านประธาน นะครับว่า ในส่วนที่ผมได้ยื่นแปรญัตติไว้ นั้น ทางกรรมาธิการร่างได้กรุณาปรับถ้อยคำแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการทบทวนนะครับ การกำหนดอำนาจหน้าที่ ซึ่งอยู่ในวรรคท้ายนะครับ และรายได้ทุกระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับตั้งแต่วันที่ได้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ หรือวันที่มีการกำหนดรายได้ แล้วแต่กรณี นะครับ ซึ่งสอดคล้องกับความเดิมในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นะครับ ซึ่งจะทำให้มีความยืดหยุ่นนะครับ ในการพิจารณาของคณะกรรมการกลางนะครับ ในการที่จะกำหนดอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการแบ่งสรรรายได้ นะครับ ซึ่งการแบ่งสรรรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจำเป็นต้องมีการทบทวนอย่างน้อยทุก ๕ ปี เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองนี้ะครับ มี ๓ รูปแบบหลัก ๆ นะครับ อบต. อบจ. แล้วก็เทศบาล และในขณะเดียวกันรูปแบบการปกครองของ อบต. นั้น มีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองนะครับ มีทั้งงบประมาณ มีทั้งการทำงาน ประชากรเพิ่มขึ้นนะครับ ก็จะยกฐานะเป็นเทศบาล เพราะฉะนั้นอัตราส่วนจำนวนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทจะไม่คงที่ตลอดไป -----

แต่การจัดสรรรายได้ขึ้น ถ้าคงที่ตลอดไปนั้นนะครับ มันก็จะทำให้ไม่สามารถที่จะปรับให้เกิดความเหมาะสมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ แต่ในประเด็นนี้อยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า คณะกรรมาธิการก็ได้ปรับแก้และเป็นทีพอใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลักแล้วนะครับ ในส่วนของกระผมเองในประเด็นในมาตรา ๒๗๔ นี้ะครับ ถือว่าเห็นด้วยกับกรรมาธิการครับ

นายบรรณิณี เศรษฐสุนทร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ติดใจนะครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : ไม่ติดใจครับผม

นายบรรณิณี เศรษฐสุนทร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ติดใจขอบคุณมากครับ เพราะดีแล้วขอความกระชับหน่อยนะครับ ดีมากแล้ว เชิญท่านต่อไปครับ ท่านอาจารย์สมชัยครับ ท่านครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมสมชัย ฤชุพันธุ์ ในฐานะผู้แปรญัตติในมาตรา ๒๗๔ นะครับ ในมาตรานี้ผมได้แปรไว้ ๓ เรื่องนะครับ

เรื่องแรกในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความจริงเป็นเรื่องของแนวคิดที่ว่า การที่จะให้ท้องถิ่นเข้มแข็งนั้น หลักการสำคัญน่าจะเป็นการส่งเสริมให้ท้องถิ่นได้พัฒนาตนเองมากกว่าที่จะไปยึดเยียดการพัฒนาให้ นะครับ ซึ่งอีกข้อหนึ่งในวรรคเดียวกันนี้ะครับ ก็คือการใช้คำว่า ดำเนินการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันจัดตั้งองค์กรบริการสาธารณะ ซึ่งส่วนผมเข้าใจว่าเป็นทำนองสหการอะไรพวกนี้ะครับ ผมก็เห็นว่าความจริงแล้วควรจะให้เราสมัครใจที่จะทำเอง แล้วเราก็น่าจะสนับสนุนให้เขาทำ ซึ่งใช้คำว่า สนับสนุน ถ้อยคำที่ผมแปรนี้ดูเสมือนหนึ่งว่าเป็นการเปลี่ยนถ้อยคำ แต่ความจริงแล้วมีหลักคิดที่เป็นสาระสำคัญในนั้น อย่างไรก็ตามกรรมาธิการได้ยกกว้างใหม่ นะครับ แล้วก็ในการยกกว้างใหม่นั้น ผมอ่านดูแล้วเห็นว่าได้รับหรือทำนองได้แก้ไขแนวคิด แล้วก็รับเอาแนวคิดที่ผมต้องการให้มีได้เสียไปแล้ว เพราะฉะนั้นวรรคนี้ผมจะไม่อภิปรายยาว ถือว่ารับได้ นะครับ แต่มีอีกวรรคหนึ่ง เดี่ยวเอาวรรคสามก่อน วรรคสุดท้าย ซึ่งว่าด้วยการปรับแก้ ทบพจนการกระจายอำนาจทุก ๕ ปีนั้น ซึ่งคุณชาติชาย เจียมศรีพงษ์ ได้แปรไว้ นะครับ ซึ่งหลักคิดนี้ก็ได้รับไปแล้ว เพราะฉะนั้น

ก็จะไม่พูดซ้ำ แต่ว่าจะมีหลักสำคัญอันหนึ่งนะครับ ซึ่งผมเพิ่มเข้ามา เดิมคิดว่าเป็นพรรค
 ทำยนะครับ ตอนนี้จะอยู่พรรคใดก็ตาม แต่อยากจะทำให้มีหลักการอย่างนี้ครับ ให้มี พรบ.
 รายได้ท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นหลักประกันให้ท้องถิ่นมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีอากร
 และรายได้อื่นของตนเองเป็นแหล่งรายได้ที่แน่ชัด ที่เกิดจากการใช้อำนาจรัฐของท้องถิ่น
 เองนะครับ ความจริงการดำรงอยู่ของอำนาจรัฐระดับท้องถิ่นจะมีจริงหรือไม่ หรือว่า
 อำนาจรัฐระดับท้องถิ่นมีฐานอำนาจมาจากไหนนี้ ผมคิดว่าที่สำคัญมาจาก ๓ อย่าง
 นะครับ อันหนึ่งคือจากฉันทานุมัติของประชาชน โดยผ่านการเลือกตั้ง ซึ่งอันนี้เรามีแล้ว
 อันที่ ๒ คือเกิดจากการมอบอำนาจของราชการส่วนกลางที่ออกกฎหมายให้อำนาจกับ
 ท้องถิ่นในการปฏิบัติภารกิจบางอย่างตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเราก็มีแล้วนะครับ
 มีฉันทานุมัติและมีอำนาจที่มอบจากส่วนกลาง ๒ อย่างเท่านั้นไม่พอ อำนาจที่แท้จริง
 จะเกิดได้ก็ต่อเมื่อท้องถิ่นมีเงินนะครับ แล้วก็มีอำนาจในการจัดเก็บภาษีของตนเอง
 มีความสามารถในการที่จะหารายได้ของตนเองนะครับ ท้องถิ่นจะต้องกล้าที่จะจัดเก็บ
 ภาษี ถ้าเกิดท้องถิ่นไม่กล้าที่จะจัดเก็บภาษี ยังบอกว่า ยินดีที่ยังเป็นผู้ใช้จ่าย และก็ให้รัฐบาล
 ส่วนกลางเก็บภาษีแล้วส่งไปให้นี้ มันก็จะเกิดปัญหาว่าจริง ๆ แล้วอำนาจรัฐระดับท้องถิ่น
 ดำรงอยู่จริงหรือไม่ ความจริงอำนาจรัฐระดับท้องถิ่นจะดำรงอยู่จริง ที่ไม่ใช่เป็นกลไกของ
 ส่วนกลาง คือส่วนกลางคุมชูอยู่นี้ มันก็ต้องเกิดจากการพิสูจน์ด้วยการปฏิบัติว่า
 ผู้บริหารท้องถิ่นได้พิสูจน์ตนเองให้ประชาชนได้เห็น -----

แล้วก็ได้ทำความดี จนกระทั่งเขามีความยินยอมพร้อมใจควักกระเป๋าเขาจ่ายเงิน เป็นค่าภาษีอากรมาให้ผู้บริหารท้องถิ่นนำไปใช้จ่าย เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ของท้องถิ่น เพราะฉะนั้นความจำเป็นที่ต้องให้ อบต. นี้ มีฐานภาษีของตนเอง แล้วเก็บ ภาษีเอง คำว่า เก็บภาษีเอง นี้ คือมีอำนาจในการจัดเก็บเอง ส่วนการบริหารจัดเก็บ จริง ๆ นี้เขาก็คงต้องดูเป็นเรื่องเป็นรายละเอียดเฉพาะภาษีไปว่าสมควรจะเป็นอย่างไร การบริหารจัดการเก็บกับอำนาจในการจัดเก็บ เป็นคนละเรื่องกัน ที่ต้องพูดเรื่องนี้ ก็เพราะว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องทดสอบที่สำคัญของความรับผิดชอบ เพราะถ้าเผื่อว่าไม่ได้จัดเก็บภาษี เอง ก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อประชาชนผู้เสียภาษี แล้วก็ยากที่จะเป็นอิสระ เพราะว่าผู้ที่เขาเก็บ ภาษีมาให้เนี่ย เขาต้องตามมาดูว่า ถ้าเอาเงินภาษีอากรที่เขาเก็บมาจากประชาชนนี้ไปใช้ ใช้จ่ายอย่างไรนะครับ แล้วก็จะเกิดการที่ว่า ท่านไม่ต้องรับผิดชอบต่อประชาชน เพราะประชาชน รับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ที่ท่านเป็นผู้ให้ โดยที่เขาคิดว่าเขาไม่ได้ควักกระเป๋าจ่ายอะไร แต่ความจริงเขาจ่ายให้รัฐบาลส่วนกลาง แล้วส่วนกลางก็ส่งเงินมาให้ เวลานี้เรามีปัญหา เขาก็จะไปร้องเรียนต่อส่วนกลาง ความรับผิดชอบโดยตรงต่อประชาชนก็จะไม่มี เขาจะต้อง รับผิดชอบต่อกันเป็นทอด ๆ ไป เพราะฉะนั้นผมจึงเสนอว่า ควรจะต้องมีการปรับระบบ การจัดเก็บภาษีของเราทั้งหมด โดยนำเอาภาษีทุกตัวซึ่งพึงต้องเก็บในประเทศไทยนี้ มาจัดเรียงกัน แล้วมาพิจารณาดูว่าภาษีตัวไหนควรจะเป็นของท้องถิ่น ตัวไหนควรจะเป็น ของส่วนกลาง ตัวไหนควรจะเป็นของระดับจังหวัดนะครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : กรณาสรูปครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ในการนี้จึงได้เสนอขอรับให้มีการเพิ่มข้อความ ซึ่งเป็นวรรค ซึ่งปรากฏอยู่ในเอกสารที่มีคำแปรญัตติไว้แล้วนะครับ ตรงนี้ถ้าเผื่อว่า ได้ดำเนินการตามนี้ ผมคิดว่าจะเป็นจุดขายอีกจุดหนึ่งของรัฐธรรมนูญครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอขอบคุณครับ เดี่ยวกลุ่มที่ ๓ ของอาจารย์เจิมศักดิ์ ให้อาจารย์จรัสชี้ใหม่ครับ เชิญครับ ท่านจรัส

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จรัส สุวรรณมาลา ครับ ในกลุ่มของกระผมได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๒๗๔ วรรคแรกไว้ครับ

ความจริงแล้วในมาตรานี้ คณะกรรมาธิการก็ได้กรณบัญญัติไว้เกือบทั้งหมดนี้แหละครับ เป็นที่น่าพอใจมากนะครับ ผมอยากจะเรียนว่า มีแค่บางประเด็นเท่านั้นที่อยากจะขอให้ คณะกรรมาธิการได้ลองพิจารณาดูนะครับ คือในมาตรานี้เป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ ขององค์กรปกครองท้องถิ่นนะครับ จะให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีหน้าที่อะไรบ้าง นะครับ ในข้อความที่อยู่ในที่กรรมาธิการได้บัญญัติไว้ก็คือ องค์กรปกครองท้องถิ่นย่อมมี อำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของ ประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ แล้วก็กรรมาธิการตัด คำว่า ที่มีความหลากหลาย ออกไป นะครับ ต่อท้ายคำอื่นถัดมานะครับ ข้อความตอนท้ายของวรรคนี้เขียนว่า โดยต้อง คำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย ที่กระผม อยากจะทักนะครับ ก็คือว่า ข้อความที่กรรมาธิการท่านตัดไปนี้ ที่บอกว่า การจัดบริการ สาธารณะที่มีความหลากหลาย นี้ ผมเข้าใจว่าท่านคงจะ ไม่ทราบท่านมีเจตนาอย่างไร นะครับ แต่ว่าคำว่า ที่มีความหลากหลาย นี้มีความหมายนะครับ ท่านครับ ความหมาย ก็คือว่า ต้องการจะให้ท้องถิ่นนี้สามารถที่จะเลือกจัดบริการสาธารณะได้หลายประเภท ความจริงก็คือ แต่ไม่จำเป็นว่าต้องทำจัดบริการชนิดเดียวกัน แล้วก็ไม่จำเป็นว่าจะต้องมี มาตรฐานหรือขนาดหรือลักษณะเหมือนกันก็ได้ จึงเขียนคำว่า ที่มีความหลากหลายไว้ กระผมพอใจกับความเดิมนะครับ ท่านตัดออกนี้ทำให้รู้สึกทำให้คุณค่ามันด้อยลงไป ไม่ถึงกับเป็นสาระสำคัญที่สุดนะครับ เพียงแต่ถ้าท่านจะพิจารณาเต็มเข้าไปใหม่ก็คงจะ เป็นการดีนะครับ

ถัดไปก็คือ ทางกลุ่มกระผมได้ขอเสนอตัดข้อความที่อยู่ตอนท้ายของวรรค ที่กระผมอ่านเมื่อตะกี้ครับ คือคำว่า ข้อความที่บัญญัติว่า โดยต้องคำนึงถึงความ สอดคล้องกับการพัฒนาจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วยนี้ ความจริงก็ไม่ได้เป็น ปัญหาอุปสรรคแต่อย่างใดนะครับ ต่อการบริหารงานของท้องถิ่น เป็นแต่ว่าความนี้นี้ ถึงแม้จะไม่บัญญัติไว้ครับ -----

องค์กรปกครองท้องถิ่นก็ย่อมต้องบริหาร ต้องวางแผน โดยคำนึงถึงความต้องการของจังหวัดและประเทศอยู่แล้วเป็นธรรมดา แต่การบัญญัติไว้ในระดับท่านประธาน จะกลายเป็นการให้ความสำคัญ เป็นการเน้นว่าการบริหารงานของท้องถิ่นจะต้องคำนึงถึงความต้องการของจังหวัด ที่นี้ความต้องการของจังหวัดนี้ หมายความว่าอย่างไร ใครเป็น หรืออะไรที่เป็นตัวสื่อถึงความต้องการนี้ โดยทั่วไปแล้วนี้หน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลท้องถิ่น อาจจะเป็นจังหวัดหรือประเทศก็แล้วแต่นะครับ ก็จะเป็นคนกำหนดว่า ทิศทางการพัฒนาจังหวัด ทิศทางการพัฒนาประเทศเป็นอย่างไร โดยทั่วไปแล้วเราจะเห็นกันอยู่บ่อย ๆ ครับว่า ท้องถิ่นจำนวนมากไม่ค่อยสะดวกใจนักที่จะต้องเอาทิศทางการพัฒนาประเทศมาเป็นตัวกำกับในการจัดทำแผนการพัฒนาจังหวัด หรือในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของท้องถิ่น โดยเหตุที่ว่า ความต้องการหรือทิศทางการพัฒนาที่ว่านี้ มันใหญ่ มันกว้าง จนกระทั่งบางที่ทำให้เป็นอุปสรรคในการบริหารงาน ทำให้ความเป็นอิสระในการบริหารงานของท้องถิ่น ในการกำหนดนโยบายท้องถิ่นนั้นด้อยลงไปนะครับ เพราะฉะนั้นการบัญญัติข้อความนี้ไว้นี้ กระผมคิดว่าน่าจะเป็นข้อที่ควรคำนึงถึงนะครับว่า ควรจะบัญญัติลงไปหรือไม่ จะทำให้เกิดการสื่อความหมายในทางที่จะเป็นการลดทอนอำนาจหรืออิสระในการกำหนดนโยบายของท้องถิ่นหรือไม่ครับ ผมขอตั้งข้อสังเกตไว้ อย่างนี้ แต่ว่าขออนุญาตที่จะเรียนว่าไม่ใช่เรื่องที่เป็นเรื่องคอขาดบาดตายครับ เป็นเรื่องที่จะพิจารณาเท่านั้นเองนะครับ

สำหรับอีกส่วนหนึ่งที่กลุ่มกระผมได้เสนอขอแปรญัตตินั้น ก็คือการให้เพิ่มคำว่า แผนพัฒนาท้องถิ่น เข้าไปด้วย ซึ่งในส่วนหลังนี้กระผมขออนุญาตให้เพื่อนสมาชิก คุณสวิงซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ท่านจะเป็นผู้อภิปรายครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ในกลุ่มเดียวกัน ต้องใช้เวลาหน่อย ๆ หน่อยนะครับ ท่านสวิงเชิญเลยครับ ท่านที่ไม่ได้แปรไว้ ขอความกรุณาให้ผู้ที่แปรเขาพูดบ้างนะครับ ขอขอบพระคุณครับ เว้นแต่ท่านจำเป็นจริง ๆ นี่มันก็ตึกแล้วเชิญคุณสวิงครับ

นายสวิง ตันอุด : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สวิง ตันอุด
 ครับ กระผมคิดว่าเรื่องที่เราขอเพิ่มเข้าไปนี่นะครับ อันนี้จะเป็นเรื่องที่สำคัญ
 นะครับ เพราะว่าคำว่า อิสระ ในการกำหนดนี้ ผมคิดว่าอันนี้ก็นิดเดียวนะครับ ก็คือว่า
 จริง ๆ แล้วมันขัดกันกับคำว่า เรื่องเกี่ยวกับพัฒนาจังหวัดและพัฒนาประเทศเป็นส่วนรวม
 ซึ่งผมคิดว่าถ้าตัดอันนี้ออกก็จะเหมาะสมอย่างยิ่งนะครับ เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับคำว่า
 อิสระในการกำหนดนี้นะครับ ที่นี้นะครับ เรื่องหนึ่งที่ผมคิดว่าสำคัญนะครับ เพราะว่า
 คุณค่าแล้วนี่นะครับ นั่นก็คือว่า นโยบายที่ดี การปกครองที่ดี การบริหารที่ดี หรือการจัดการ
 บริการสาธารณะที่ดีนี่นะครับ ผมคิดว่าอันนี้เองนี่นะครับ ก็เป็นเรื่องลักษณะของการ
 บริหารงานที่ค่อนข้างจะทอปดาวน (Top down) คือลักษณะที่จะถูกสั่งตรงมาจากองค์กร
 ส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ นี่นะครับ ที่นี่ตอนนี้นะครับ ผมเข้าใจว่าทุกท่านก็คงจะทราบว่
 แผนแม่บทชุมชนที่ดีนี้ครับ แผนการจัดการชุมชนที่ดี หรือลักษณะของการที่จะวางแผน
 ถึงอนาคตของตัวเองที่ดีนี้ครับ ท้องถิ่นร่วมกับประชาชนในท้องถิ่นนี้ครับ ได้ร่วมมือ
 กัน แล้วก็แผนแม่บทชุมชนหรือแผนการจัดการท้องถิ่น กลายเป็นยุทธศาสตร์
 หรือเครื่องมือในแง่ของการที่จะทำงานร่วมกันแล้วการมีส่วนร่วม ซึ่งผมคิดว่า ถ้าเติม
 ตรงนี้ลงไปจะมีความสมบูรณ์อย่างยิ่ง เพราะว่าจะได้กลายเป็นเครื่องมือ
 ของท้องถิ่นในการที่จะร่วมมือในแง่ของการทำงาน ไม่เช่นนั้นแล้วนี่เราจะเห็นว่าคำ
 ทั้งหมดนี้นะครับเป็นลักษณะของการที่ทอปดาวน ไม่ได้มาจากกระบวนการของการ
 ร่วมมือของประชาชน ดังนั้นต้องขอร้องท่านกรรมาธิการนะครับ ถ้าเพิ่มตรงนี้เข้าไปแล้ว
 แล้วก็ตัดตรงทำออกนี้ ข้อความตรงนี้จะเหมาะสมอย่างยิ่ง ขอบพระคุณครับ

นายธนิต เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่ารัฐธรรมนุญ) : ครับ กรรมาธิการ
 เดี่ยวดูไว้เป็นชุดไปเลยนะครับ ของกลุ่มท่านสุรชัยนี่จะให้ใครอภิปรายครับ เชิญเลย
 นะครับ ถ้ายังไม่มี รอประเดี่ยวนะครับ ท่านวัชราให้ใครอภิปราย เชิญเลยครับ ใช้เวลา
 เดี่ยวท่านต่อ

นายวัชรา หงส์ประภัศร : ครับ กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม วัชรา หงส์ประภัศร สสร.

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ผมต่อจากท่านวัชรา

๑๕๐

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สมร ๖๑/๓

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตฺตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ครับ ขอขอบคุณครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : กระผมมี ๒ ส่วนครับ ส่วนที่ ๑ ที่กฤษฎีกา
ได้แก้ไข คือในส่วนของวรรคสี่ กระผมขออภิปรายเอง -----

- ๖๒/๑

และในส่วนที่กระผมได้ยื่นแปรญัตติไว้ นั้น เป็นของท่านกำหนดชำนานู มอบให้กำหนด
ชำนานูอภิปราย กระผมขอใช้สิทธิในการที่กรรมาธิการ

นายบรรณิตรี เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : อภิปรายหลายคน
พยายามให้ใช้เวลาร่วมกันให้กระชับ ครับ เชิญครับ

นายวัชรา หงส์ประกัศร : กระผมสั้น ๆ ครับ

นายบรรณิตรี เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ครับ เชิญเลยครับ

นายวัชรา หงส์ประกัศร : คือมีส่วนวรรคที่กรรมาธิการได้แก้ไข
และเพิ่มเติม นั้น กระผมเห็นว่า น่าจะยังขาดในส่วนของการรายได้ที่เป็นส่วนขององค์การ
ปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งระบุถึงการแบ่งรายได้ระหว่างรัฐกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
ให้ออกกฎหมายมา แต่ผมขอสนับสนุนที่อาจารย์สมชัย ขอภัยที่เอ่ยนามท่าน
ได้อภิปรายไปเมื่อครู่นี้ครับว่า ควรที่จะให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บรายได้
ของตนเอง และนำมาใช้จ่าย ซึ่งจะทำให้ประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นนั้นได้มีความรู้สึก
หวงแหนต่องบประมาณที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่าย และดูแลเอาใจใส่ในการ
ใช้จ่าย เท่ากับว่า ให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นมีความรับผิดชอบโดยตรง
กับประชาชน และประชาชนมีความสนใจเอาใจใส่ในเรื่องนี้ครับ โดยกระผมขอเสนอให้
เอาวรรคห้าของอาจารย์สมชัยมาต่อเป็นวรรคห้าของว่างรัฐธรรมนุญ มาตรา ๒๗๔ นี้ครับ
และขอมอบกำหนดชำนานูอภิปรายต่อครับ ในส่วนที่ผมแปรญัตติครับ

นายบรรณิตรี เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ครับ กำหนด
ชำนานูอยู่ใหม่ครับ เชิญท่านสุรัชชัยครับ มอบหมายใครครับ เชิญครับ ใช้เวลาเลยครับ

นายสุรัชชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ สำหรับ
มาตรา ๒๗๔ ผมขอมอบหมายให้ท่านไอรสนะครับ เป็นผู้อภิปรายแทนครับ

นายบรรณิตรี เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : เชิญท่านไอรส
เลยครับ

นายไอรส วงษ์สิทธิ์ : ครับ กราบเรียนท่านประธานสภา ท่านกรรมาธิการ
ท่านเพื่อนสมาชิก สสร. ผม นายไอรส วงษ์สิทธิ์ สสร. ครับ จริง ๆ แล้วเราขอแก้ไขแค่

วรรคสอง ซึ่งคณะกรรมการธิการได้กรุณาแก้ไขให้แล้วนะครับ ก็ไม่ติดใจแล้ว ขออนุญาตขอบคุณอย่างยิ่งครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เพราะฉะนั้นเหลือเอาที่มีปัญหา ให้ทางยกร่างตอบเรียงปัญหาไปก่อนนะครับ ท่านกลุ่มไหนครับ ท่านสมเกียรติ เพราะว่าถ้าไม่มีแปรไว้ต้องขอท่าน กลุ่มไหน

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ท่านประธานครับ สำหรับส่วนที่ยกร่างได้เพิ่มเติมให้ครับ ขออนุญาตเพิ่มข้อความนิดเดียวครับ เพราะส่วนตรงนี้เป็นส่วนที่ท่านกำหนดรู้ดีกว่าต้องการอยู่พอดี มันมีอยู่ช่วงหนึ่งนะครับ โดยที่มีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องนี้ครับ ตรงนี้ถ้าเผื่อว่าเป็นไปได้เนะครับ หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องนี้ ถ้าเผื่อจะมีส่วนภูมิภาคหรือทางส่วนของท่านผู้ใหญ่บ้านเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยก็จะสมบูรณ์ตามที่ท่านกำหนดขานาญท่านต้องการครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ฝากท่านยกร่างตอบทีละประเด็น เพราะว่าของท่านสมชัยเหลืออันสุดท้ายนะครับ ของท่านอุทิศยอมไปแล้ว ท่านสุรชัยยอมไปแล้ว เชิญเลยครับ ตอบเรียงเลยว่าตกลงอะไรได้บ้าง ไม่ได้แล้วจำเป็นก็ต้องออกเสียงตัดสิน เชิญครับ อาจารย์วุฒิสารเชิญ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ต้นไชย ครับ กรรมธิการ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าในส่วนข้อเสนอของท่านผู้แปรญัตติ คือท่านอาจารย์สมชัย ขอภัยที่เอ่ยนามครับ ในวรรคห้าที่ท่านอาจารย์เพิ่มเติมเรื่องการให้มีกฎหมายรายได้ท้องถิ่นนะครับ คณะกรรมการเห็นด้วยนะครับ แต่ว่าจะขออนุญาตรับหลักการนี้ในเรื่องกฎหมายท้องถิ่น แล้วก็ขออนุญาตนำคำนี้ไปดูว่าจะใส่ไว้ในวรรคใดที่จะสอดคล้อง และจะนำหรือท่านอาจารย์อีกครึ่งหนึ่ง ถ้าท่านอาจารย์จะกรุณานะครับ เผื่อจะให้มีความสอดคล้องกันเกี่ยวกับเรื่องของระบบภาษีทั้งหมดนะครับ ส่วนเรื่องของวรรคหนึ่งนะครับ เรื่องของอำนาจหน้าที่ เรื่องของความหลากหลายจะขออนุญาตให้ท่านอัครพรตอบครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ของจรัสไชใหม่เชิญเลยครับ ตอบเลยครับ

๑๕๓

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รัตนา ๖๒/๓

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมวิธีการครับ ขออนุญาตเรียนสำหรับพรรคหนึ่งนะครับ
ในประเด็นแรกที่ท่านอาจารย์จรัสกรุณาถามเรื่อง การจัดบริการสาธารณะที่มีความ
ความหลากหลาย และคณะกรรมการได้ตัด ที่มีความหลากหลาย ไปนั้น เนื่องจากว่า
ในชั้นการพิจารณาทบทวนนั้นเห็นว่าถ้อยคำว่า การจัดบริการสาธารณะที่มีความ
หลากหลายนั้นไม่ค่อยสื่อความหมายที่เข้าใจชัดเจนว่าคืออะไรกันแน่ คณะกรรมการ
ก็เลยเพิ่มเติมข้อความใหม่ที่ข้างต้นที่ขีดเส้นใต้ นะครับว่า มีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการ
ดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ -----

- ๖๓/๑

เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อชี้ให้เห็นว่าการบริการสาธารณะ คือการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนของท้องถิ่น ซึ่งก็มีความหมายไปถึงความหลากหลายอยู่แล้ว เพียงแต่ขยายความแต่ความหลากหลายเดิมมาเขียนให้เป็นที่เข้าใจขึ้น จึงได้ตัด ความหลากหลาย ออกนะครับ เพราะมีคำแทน อันนั้นในส่วนแรกครับ ที่นี้ในส่วนหลังที่มีการเสนอขอคำแปรว่าให้ตัด คำว่า โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวม ด้วยนั้น ความจริงความเป็นคำขยาย คำที่มาจากข้างหน้าก่อนนะครับว่า และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึง ความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัด ตรงนี้เพื่อจะชี้ให้เห็นว่า การที่เขียนบอกว่า มีอำนาจหน้าที่ของตนเองเฉพาะนั้นก็ไม่ใช่ว่าทำหน้าที่ไปเดี่ยวโดด ๆ จะต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดกับประเทศส่วนรวมด้วย คือถ้าจะตัดออก ข้อความตรงนี้คงจะต้องตัดตั้งแต่ และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงไปทั้งหมดนะครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตกลงตัดหรือเปล่าครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ก็กราบเรียนชี้แจงนะครับว่า คำว่า โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้อง เพื่อขยายการใช้อำนาจหน้าที่ตนเองโดยเฉพาะ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ต้องเก็บไว้ใช่ไหม

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ครับผม

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อันนี้ใครขอให้ตัดครับ จะได้ถามใจത്യถูก ท่านสวิงหรือ ตกลงท่านใช่ไหม เขาจะเอาไว้ เดี่ยวก่อนครับท่าน เดี่ยวอะไรที่ตกลงแล้วยังค้างอยู่ กำหนดวิทยาครับ ว่าอย่างไรครับ สั้น ๆ ครับ ท่านอยู่ในกลุ่มนี้ เขาใช้เวลาไปนิดเดียว

นายวิทยา คชเชื่อน : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิทยา คชเชื่อน ในส่วนของมาตรา ๒๗๔ นะครับ ก็ในส่วนของวรรคสองนะครับ ก็ขอขอบคุณทางกรรมาธิการที่ให้ความกรุณาเติมลงไปนิดหน่อยนะครับ แต่ว่าขอฝากนิดหนึ่งว่า

ท่านที่เคารพครับ ส่วนของก้านั้น ผู้ใหญ่บ้าน นี้ไม่ค่อยจะไปแตะ เวลาที่ท่านร่างอยากจะทำให้มันกินได้ ท่านก็บอกว่า ไม่ต้องมีกฎหมายบัญญัติ ตัดคำว่า ตามที่กฎหมายบัญญัติ ออก แต่ถ้าท่านไม่ยอมให้มันกินได้ ท่านก็คงไว้ แล้วอันนี้ไปแตะเอาไว้นิดหน่อย แล้วเขาจะไปกินได้อย่างไรครับ ก็ขอขอบคุณนะครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เดี่ยวเขาจะตอบ ผมจะถามให้สั้น คนที่ไม่ได้แปรขอความกรุณาอย่างเพ็งนั่นเลยนะครับ คุณวัชรา ตกลงพอใจไหม ไม่พอใจจะให้ลงเรื่องอย่างไร

นายวัชรา หงส์ประภาศร : ที่กระผมขอเพิ่มเติมขึ้นไปนั้นพอใจ ส่วนเรื่องที่แปรญัตติมอบให้กรรมาธิการ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านพอใจของท่าน เหลือแต่ของก้านวิชัยใช่ไหมครับ ว่าอย่างไรครับ ทางยกร่างยังไม่ตอบ

นายวิชัย รูปขำดี : ผมขอมอบให้ท่านก้านเสรีนะครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เดี่ยวก่อนท่านมอบข้ามกลุ่มเลยไม่ได้มั้ง ก้านเสรีไม่ได้อยู่กับท่าน หรืออยู่ ท่านอยู่กับอุทิศ

นายอุทิศ ชูช่วย : ท่านครับ ผมขออนุญาต ท่านประธานครับ ผม อุทิศ ชูช่วย ครับ ในฐานะผู้ขอแปรญัตตินะครับ ขออนุญาตให้ท่านเสรี นิเมะยู ได้นำเรียนในมาตรานี้สักนิด เนื่องจากว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมในการแปรญัตติด้วยครับท่านครับ เพราะเดี๋ยวผมจะตัดสินใจอีกทีหนึ่งครับว่าจะอย่างไรครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เมื่อกี้ท่านยอมไปแล้ว ที่นี้ท่านเสรีเองอยู่ในกลุ่มท่าน

นายอุทิศ ชูช่วย : นิดเดียวครับ ท่านประธานครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านเสรีพูดสั้น ๆ พูดตรงประเด็นที่เขาแก้ไขนะครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวผมก็คุมไม่ได้เหมือนกัน เพราะมีคนอยากพูด แล้วไม่ได้แปรแล้วพูด แล้วยุ่ง ท่านเสรีเชิญครับ ท่านอยู่ในกลุ่มนั้น

นายเสรี นิมะยุ : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ
ครับ กระผม นายเสรี นิมะยุ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ กว่าจะได้พูดสักครั้งค่อนข้าง
จะลำบากมากครับ ท่านประธานครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เจอกับผม
ทุกทีเลย

นายเสรี นิมะยุ : ความจริงกระผมก็เป็นคนหนึ่งสนับสนุนญัตติของ
ท่านนายกอุทิศ ชูช่วย และโดยเฉพาะมาตรานี้เป็นมาตราที่สำคัญเกี่ยวกับชีวิตกำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน ผมมาทำหน้าที่ สสร. ถ้าเกิดผมไม่พูดในประเด็นนี้ แล้วจะให้ผมพูดใน
ประเด็นไหนครับ ท่านประธานครับ ทุกส่วนผมก็พยายามทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภา
ร่างรัฐธรรมนูญที่ดีที่สุด แปรญัติดีหลาย ๆ มาตรา แต่ที่นี้ก็โดยหัวใจหลัก ๒๗๔ นั้น ผมได้
ขอแปรญัติดี วรรคสองนั้นทางกรรมาธิการก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงแล้ว ก็ต้องขอบพระคุณ
ด้วย ร่วมกับสมาคมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแห่งประเทศไทย ในฐานะผมเป็นรองเลขาธิการ
สมาคมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแห่งประเทศไทย ก็ขอบพระคุณในส่วนนี้ ที่นี้ในส่วนที่ ๓
ก็อยากจะเพิ่มสักนิดว่า ในส่วนที่ ๓ วรรคสามครับ ก็ต้องพูดกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอีกเช่นเคย
ครับ ท่านก็คงจะเห็นชื่อนี้ ก็น่ากลัวเหลือเกินครับ -----

แม้กระทั่งกรรมาธิการยกร่างก็พยายามจะหลีกเลี่ยงภาษาที่จะพูดส่วนภูมิภาคบ้าง จนกระทั่งพวกเราทำหน้าที่ในจุดนี้ก็ลำบากใจครับ ในวาระที่ ๓ ครับ บรรทัดที่ ๔ ครับ และดำเนินการองค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ทรงคุณวุฒิได้ มีจำนวนเท่ากัน เป็นผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ในส่วนนี้ก็อยากจะให้เพิ่ม ถ้อยคำ ถ้ากรรมาธิการยกร่างเห็นว่าความสำคัญในประเด็นนี้ครับ ในวาระที่ ๔ ครับ ในวาระที่ ๔ ก็เช่นกันครับ ก็ต้องเพิ่มต่อจาก โดยคณะกรรมการ ประกอบด้วย ผู้แทน ราชการที่เกี่ยวข้อง และที่ผู้แทนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้แทนองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีจำนวนที่เท่ากัน และเป็นผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ทำไมผมจะต้องให้นำหน้าในประเด็นนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมเชื่อว่าการแก้กฎหมาย ลูกต่อไปนั้น ดังที่ท่านไพโรจน์ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม วุฒิสารก็ดีครับ เราก็อยากจะให้มี ในรัฐธรรมนูญนี้เช่นกัน ส่วนพ่วงจากรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ นั้น ในส่วนภูมิภาคเราจะไม่ มีเลยครับ ที่นี้ก็มาตก ๒๕๕๐ ก็ต้องมีการพูดหลาย ๆ สาระ หลาย ๆ ประเด็นเกี่ยวกับ ส่วนภูมิภาค ดังนั้นอยากให้พวกเรากรรมาธิการยกร่างให้ความเห็นออกเห็นใจชีวิตกำนัน ผู้ใหญ่บ้านของเราบ้างครับ ทุกครั้งเวลาท่านพูดและท่านจะขอการสนับสนุนเลยว่า ทุกกระทรวงหลัก ๒๐ กระทรวงก็แล้วแต่ แม้กระทั่งการลงประชามติต่อไปก็ระดม ความคิดส่วนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แต่เรื่องการให้มีกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นรู้สึก ว่าท่านประหยัดเหลือเกินในการที่จะเขียนข้อความในส่วนนี้ครับ ท่านประธาน ผมเข้าใจ ในเจตนารมณ์การกระจายอำนาจของท้องถิ่น แต่ในบางครั้งท่านก็สามารถที่จะหาถ้อยคำ ลงท้องที่ได้บ้างในบางครั้งบางโอกาส ขอฝากให้กรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ รับประทานด้วยในประเด็นนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายธนิต เศรษฐบุตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอขอบคุณครับ ผมถามทางท่านนะครับ ทางยกร่างตกลงมาตรา ๒๗๔ วาระแรกนี้ ตกลงไปได้หรือยัง เชิญที่ละวาระคนละครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวเข้าไปเข้ามา เชิญ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ต้นไชย ครับ กรรมาธิการ ๒๗๔ วาระแรกนี้ นะครับ จริง ๆ ท่านอัครพร ได้อธิบายเรื่องการตัดความหลากหลายแล้ว แต่ว่าเพื่อให้ไม่เกิดความสับสนนะครับ จะขอ

อนุญาต กรรมการจะขออนุญาตที่ประชุมตัดออกนะครับ คำว่า ตั้งแต่ และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึง นี่นะครับ หหมดเลยครับ เพื่อที่จะอธิบายว่า หลักนี้เป็นหลักเรื่องของการจัดบริการสาธารณะ แล้วก็วรรคมาตรานี้ทั้งมาตราเป็นเรื่องของการกระจายอำนาจที่มี พรบ. รองรับอยู่นะครับ จะขออนุญาตตัดตั้งแต่ คำว่า และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศ เป็นส่วนรวมด้วย นี่ตัดออกครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตรงนี้นะ ท่านสวิง ตรงนี้นะครับ เอาวรรคแรก ไล่ไปที่ละวรรคครับ

นายสวิง ต้นอูด : ก็ขอบคุณท่านกรรมการนะครับที่ตัดตรงนี้ออก แต่ว่าของผมนั้นยังมีอีกอันหนึ่งที่ยังอยากขอเติมเรื่องเกี่ยวกับแผนการจัดการท้องถิ่น ไม่ทราบที่ท่านกรรมการคิดอย่างไร เพราะว่าเรื่องนี้สำคัญครับ เพราะว่าถ้าใส่ลงไปจะเป็นประโยชน์มากในการที่จะทำให้เกิดการสร้างแผนร่วมกันนะครับ เพราะว่าไม่อย่างนั้นมันจะมี เพราะคำทุกคำที่มีอยู่ข้างหน้านี้ เป็นลักษณะทอปดาวน์ ทั้งสิ้นครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ท่านอยากใส่แผน ตอบเขาว่าได้ ไม่ได้ ได้อย่างไรก็เหวตไปเลย

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ครับ อาจจะไม่ต้องเหวต ถ้าอธิบายละครับ ก็คือว่าเรื่องของแผนจัดการท้องถิ่นนี่นะครับ เป็นเรื่องของระบบการบริหารภายในขององค์กรท้องถิ่น แต่มาตรานี้ทั้งมาตรา เป็นการพูดเรื่องของการแบ่งอำนาจระหว่างราชการส่วนกลาง ภูมิภาคกับท้องถิ่น ผ่านพระราชบัญญัติกำหนดแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจ ซึ่งสืบเนื่องจากรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ นะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องของแผนท้องถิ่นเองจึงเป็นเรื่องของการจัดการภายในขององค์กรท้องถิ่น ซึ่งจะอยู่ใน พรบ. จัดตั้งองค์กรท้องถิ่นอยู่แล้วครับ ถ้ามาใส่ตรงนี้จะทำให้เกิดการสื่อสารที่ผิดครับ ต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านสวิง ขอภัยที่เอย่นาม ด้วยความเคารพครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อาจารย์สมชัย ตรงนี้นะครับ วรรคนี้ครับ เชิญครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานครับ ขออภิปรายในส่วน
ซึ่งกรรมาธิการขอแก้ไข โดยตัดคำว่า และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ ออก
ผมเห็นว่าคำนี้มีความสำคัญครับ เพราะว่าเป็นการบอกถึงการดำรงอยู่ของอำนาจรัฐ
ส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของตนเองโดยเฉพาะ ไม่ใช่เป็นผู้ที่รับคำสั่ง
หรือรับมอบอำนาจจากคนอื่น เพราะฉะนั้นคำนี้มีตั้งแต่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐
แล้วก็ขณะนี้ก็ยังอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับที่รับฟังความคิดเห็นก็มีอยู่ ผมคิดว่า
มีความสำคัญและมีความจำเป็น ขอให้ดำรงอยู่ครับ

- ๖๕/๑

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ว่าอย่างไรครับ อาจารย์วุฒิสาร ตอนแรกนี้กว่าตัด เพราะว่าท่านเสนอ ใครเสนอให้ตัด เชิญท่าน

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ คือความจริงเริ่มต้นจากทางด้านอาจารย์จรัด ขอตัดข้อความว่า โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศ เป็นส่วนรวม ซึ่งทางกรรมาธิการก็ได้อธิบายว่า คำดังกล่าวนั้นเป็นคำขยายคำข้างหน้า คือ และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ ตรงนั้นก็โดยคำนึงถึงอะไรก็ว่าไป ที่นี้ถ้าจะตัดออก ถึงได้กราบเรียนว่าก็ต้องตัดออกตั้งแต่ว่า และมีอำนาจตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึง ที่นี้ถ้าท่านอาจารย์สมชัยเห็นว่าคำแรกควรจะคงอยู่

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านจะให้เก็บคำว่าอะไรไว้นะ จำท่านได้ไหม เชิญเลยครับอาจารย์ครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมเห็นว่า คำว่า โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวม นั้นเป็นคำขยายของคำที่อยู่ข้างหน้าทั้งหมด ไม่ใช่คำขยายของ และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ และมีความจำเป็น โดยคำนึงถึงความสอดคล้อง นี้มีความจำเป็นครับ เพราะว่าท้องถิ่นจะเป็นเอกราชไปไม่ได้ครับ เป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทย เป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดนะครับ เราให้ความเป็นอิสระคือ ออโตโนมี่ (Autonomy) ไม่ใช่ อินดีเพนเดนซี (Independency) ขออภัยที่ใช้คำภาษาอังกฤษนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ว่าอย่างไรครับ สิ้น ๆ นะครับ ท่านยกว่าง

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมาธิการ) : อย่างนั้นคงเดิมครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : คงเดิม ใครเปลี่ยนตรงนี้ใหม่ครับ จะผ่านตรงนี้ไป ท่านพิเชียรสิ้น ๆ นะครับ ท่านไม่ได้แปรอะไรเลย เชิญ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ กระผม พิเชียร อำนาจวรประเสริฐ นะครับ จริงอยู่แม้ผมจะมีได้แปรนะครับ แต่ว่าวรรคหนึ่งนี้ กระผมเห็นยังมีจุดที่น่าจะต้องเพิ่มเติมครับท่านประธาน กระผมไม่เห็นเรื่องการจัดการอยู่

๓ เรื่องน่ะครับ ที่อยากจะขออนุญาตเรียนเสนอ โดยเฉพาะผ่านไปถึงท่านอาจารย์วุฒิสภา
น่ะครับ ก็คือ ๑. เรื่องการจัดการศึกษา ๒. เรื่องการจัดการสาธารณสุข แล้วก็ ๓. เรื่องการ
จัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓ เรื่องใหญ่นี้หายไปไหนครับ ทำไมถึง
ไม่เขียนลงไปในวรรคหนึ่ง ซึ่งวรรคหนึ่งนี้สำคัญมากเลยครับท่านประธาน เขียนไว้
ครอบคลุมเกือบหมดแล้ว ทั้งเรื่องการปกครอง การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ
ความจริงคำว่า ที่มีความหลากหลายนี้ ผมว่าดีน่ะครับ น่าจะเอาไว้ครับ ไปตัดออกทำไม
ครับ เพราะว่า การจัดบริการสาธารณะที่มีความหลากหลายนี้ มันสามารถขยายรวมไปถึง
เรื่องอื่น ๆ ที่ชาวบ้านต้องการได้อีกมากเลยครับ แล้วไปตัดออกทำไม แล้วก็เรื่องใหญ่
๓ เรื่องเลยครับ เรื่องการจัดการศึกษา การจัดการด้านสาธารณสุข ด้านการจัดการ
ด้านสิ่งแวดล้อม แล้วก็ทรัพยากรธรรมชาติ หายไปไหนครับ ตรงนี้กระผมอยากจะให้มีการ
บรรจุไว้ แล้วก็เห็นด้วยน่ะครับว่า วรรคหลังสุดนั้นน่าจะคงไว้ครับ เป็นวรรคที่ดีมากอยู่แล้ว
ไม่ควรตัดออกครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่าน เขายอมคงไว้
แล้ว เอาปัญหา เขาจะได้ตอบสั้น ๆ เพราะคุณไม่ได้แปร

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ครับผม ๓ เรื่องครับ ช่วยกรุณา
อธิบายหน่อยครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสภา ต้นไชย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
ผม วุฒิสภา กรรมาธิการครับ ถ้าท่านสมาชิกจะกรุณาอ่านต่อไปน่ะครับ มาตรา ๒๔๐
มาตรา ๒๔๑ คืออำนาจหน้าที่ท้องถิ่นที่ว่าด้วยเรื่องของการจัดการศึกษา แล้วก็เรื่อง
สิ่งแวดล้อมครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ที่เขาวรรคหนึ่ง
นี่น่ะครับ จะยอมผ่านตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไข โดยตกลงกับนี้ได้ไหมครับ ไม่ขัดข้อ
น่ะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIRT

๑๖๒

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

บุศยรินทร์ ๖๕/๓

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านวรรคหนึ่ง
ขอพิจารณาวรรคสอง กรรมมาธิการยอมตามที่ตกลงอะไรได้บ้างนี้วรรคสอง เชิญครับ
แก้แล้วตรงไหนกับใครนี่

รองศาสตราจารย์วุฒิสสาร ตันไชย (กรรมมาธิการ) : วรรคสองตรงกันครับ
ไม่ได้แก้ไขครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อย่างนั้นผมถาม
นะครับ วรรคสอง มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่มี ผ่านนะครับ
วรรคสอง ไปวรรคสามครับ ขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่มีนะครับ
ผ่านวรรคสาม ไปวรรคสี่ เดี่ยวดูของก้านั้นเสร็จนะ มีปัญหาตรงไหน วรรคสี่ครับ
เชิญท่านอาจารย์

รองศาสตราจารย์วุฒิสสาร ตันไชย (กรรมมาธิการ) : วรรคสี่ กรรมมาธิการ
รับหลักการของท่านอาจารย์สมชัย ที่แปรญัตติเรื่องกฎหมายรายได้ครับ และจะขอเข้าไป
ปรับปรุงถ้อยคำแล้วจะเรียนให้ท่านอาจารย์สมชัยพิจารณา แล้วจะนำเสนออีกครั้งครับ --

- ๖๖/๑

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ครับ ท่านพิเชียรว่า
อย่างไรครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : วรคสีนี้ก็สำคัญครับ ท่านประธานครับ
กระผมดูแล้วนี่คือปัญหาใหญ่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในขณะนั้นะครับ คือปัญหา
เรื่องงบประมาณครับท่านประธาน คืองบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ไม่เพียงพอครับท่านประธาน แล้วก็

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ไม่ จะให้แก้
ตรงไหนคุณพิเชียรต้องนั้น

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ที่ต้องการให้แก้ นี่ คือผมเห็นว่า
ท่านเขียนมาเนี่ยมันยาว แล้วก็ผมว่ามันค่อนข้างจะเยิ่นเย้อมาก

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ไม่ ตรงไหน

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : แต่ท่านไม่ได้ตอบคำถามว่า ท่านจะ
แก้ไขปัญหาเรื่องงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เพียงพอนี้ ท่านจะแก้ไข
อย่างไร แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งครับ ท่านประธานครับ คือเรื่องปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน
ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนะครับต่าง ๆ นี่ ตรงนี้ทำไมท่านไม่เขียนไว้เลยครับ
ในวรรคสีนี้ ซึ่งยาวเหยียดเลยตั้ง ๑๐ กว่าบรรทัดนี้ ๒ เรื่องนี้ไม่มีเลยครับท่านประธาน
ช่วยกรุณาอธิบายครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านเขาเสนอ
จะแก้ จะยอมไหม ไม่อย่างนั้นผมจะถามมดีแล้ว

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ ผม วุฒิสารครับ ผมกราบเรียนแล้วครับว่า มาตรานี้ทั้งมาตรา
เป็นมาตราเรื่องการกระจายอำนาจ ซึ่งเป็นโครงหลักเรื่อง พรบ. การกระจายอำนาจ
รับหลักการเดิมนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องงบประมาณไม่พอเนี่ย จริง ๆ แล้วคณะกรรมาธิการ
รับหลักการแล้วจริง ๆ ก็เขียนไปแล้วครับว่า ให้พัฒนารายได้การคลังท้องถิ่นให้เพียงพอ
นะครับ ถ้าท่านกรุณาอ่านให้ชัดเจน รวมทั้งรับหลักของท่านอาจารย์สมชัยที่จะไปเพิ่ม

เรื่องใหม่เลยคือ การสร้างกฎหมายรายได้ท้องถิ่นเข้าไปน่ะครับ ซึ่งคิดว่าอันนี้น่าจะพอเพียงครับ ส่วนการทุจริตคอร์รัปชันคงไม่ได้อยู่ในสาระสำคัญของมาตรานี้ครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ๒๗๔ พรรคนี้ใช้ใหม่ครับ ผมถามมติ ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ เชิญท่านอาจารย์สมชัยครับ ตรงไหนครับ เชิญ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ผมไม่ได้เห็นเป็นอย่างอื่นครับ เพียงแต่ต้องการจะบันทึกไว้เพราะผมพยักหน้า ไม่มีการบันทึกครับ คือเห็นด้วยที่กรรมาธิการจะรับไปแก้ไขครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อยู่ในบันทึกน่ะครับ ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นน่ะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านวรรคสี่ของมาตรา ๒๗๔ ไปน่ะครับ เป็นมติน่ะครับ ผ่านครับ ต่อไปท่านเลข

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๗๕ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านแรกท่านอุทิศ เชิญครับ ให้กระซิบ เชิญ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ ผม อุทิศ ชูช่วย ครับ ในมาตรานี้ ๒๗๕ นี้น่ะครับ เนื่องจากว่า ในส่วนที่ผมได้ขอแปรญัตติให้ตัดข้อความในวรรคท้าย โทษครับ ในวรรคที่ ๒ น่ะครับ โทษครับ ในวรรคแรกน่ะครับ ตัดคำว่า หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น น่ะครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : แก่ความในวรรคสามหรือเปล่า

นายอุทิศ ชูช่วย : ในววรรคสามครั้บท่านครั้บ ในววรรคสามครั้บ แต่ได้ไปค้บข้อมูลแล้วนะครั้บ ปรากฏว่าจำเป็นจะต้องมีข้อความนี้อยู่ เพราะว้ในส่วนของกรปกครองท้องถึนยังมีต้องมาจากสภาท้องถึน ซึ่งจะหมดวาระในเดือนสิงหาคมนี้ครั้บ ก็ไม่ติดใจครั้บ

นายนวนรนิติ เศรษฐฐุบุตร (ประธานสภาว้รัฐธรรมนุญ) : ท่านเก็บเอาไว้ นะครั้บ

นายอุทิศ ชูช่วย : ต้องเก็บไว้ครั้บ

นายนวนรนิติ เศรษฐฐุบุตร (ประธานสภาว้รัฐธรรมนุญ) : ผ่านไปนะครั้บ ท่านอาจารย์สมชัยครั้บ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครั้บ ผม สมชัย ฤชุพันธุ์ ในฐานะผู้แปรญัตติมาตรา ๒๗๕ นะครั้บ ผมแปรไว้ ๒ ส่วนนะครั้บ ส่วนที่ ๑ พุดถึงววรรคเก้าก่อนนะครั้บ ซึ่งจะเห็นด้วยนะครั้บ คือเป็นววรรคซึ่งพุดถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถึนรูปแบบพิเศษ ซึ่งผมได้กำกับไว้ว่า เราต้องให้มาจากการเลือกตั้งนะครั้บ ซึ่งกรรมาธิการได้แก้ไขข้อความแล้วมีสาระอย่างเดียวกัน ผมเห็นด้วยได้ครั้บ ส่วนอีก ๒ ววรรคนะครั้บ คือ ในววรรคที่ ๒ และววรรคที่ ๓ เป็นเรื่องสิทธิสตรี ซึ่งจะขอให้คุณอลิสาได้อภิปรายครั้บ เชิญครั้บ

นายนวนรนิติ เศรษฐฐุบุตร (ประธานสภาว้รัฐธรรมนุญ) : เชิญครั้บ อภิปรายต่อเลยครั้บ

นางสาวอลิสา พันธุศักดิ์ : ค้ะ กราบเรียนท่านประธานและคณะกรรมาธิการยกว้ร่างค้ะ ดิฉัน อลิสา พันธุศักดิ์ ค้ะ สสร. ก็อยากจะกราบขอพระคุณนะค้ะ ที่ท่านกรรมาธิการยกว้ร่างได้พิจารณาในเรื่องของ ๗๒/๑ และเรื่องของสัดส่วนของชาย หญิงในระดับประเทศไปแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้จะขอให้ท่านพิจารณาอีกเรื่องหนึ่งในเรื่องของสมาชิกสภาท้องถึนต้องมาจากการเลือกตั้งและมีสัดส่วนชาย หญิง ใกล้เคียงกัน -----

แล้วก็ในวรรคที่ ๓ คือคณะผู้บริหารท้องถิ่น ที่มาจากการเห็นชอบของสภาท้องถิ่นต้องมี สัดส่วนชาย หญิงใกล้เคียงกัน ตรงนี้ก็เป็นเรื่องเดียวกันนะคะ ก็คือว่าอยากจะในเรื่อง ของ อบต. นะคะ ที่ต้องมีสัดส่วนชาย หญิง หรือว่ามีผู้หญิงมากขึ้น เนื่องจากว่าปัจจุบันก็ ที่หลายท่านอภิปรายในเรื่องของมีการคอร์รัปชัน แล้วก็มีการเป็นเหมือนสภาก่อสร้าง เสียส่วนใหญ่ใน อบต. หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ก็จริง ๆ แล้วก็มีการวิจัยที่ออกมาว่า ในเรื่องของความโปร่งใส ในเรื่องของการพัฒนาว่า ถ้ามีผู้หญิงเข้าไปนี้จะมีการพัฒนา ด้านสุขภาพ การศึกษา แล้วก็อนามัย แล้วก็อย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการก่อสร้างนะคะ เพราะฉะนั้นทั้งสถาบันพระปกเกล้าก็ดี ก็ได้มีการทำวิจัยในเรื่องนี้ เรื่องของการโปร่งใส ของท้องถิ่นที่มีตัวอย่างที่ อบต. แม่ลาดนะคะ ที่มีผู้หญิง ๕ ใน ๑๒ คน ของสมาชิก สภา อบต. นะคะ เพราะฉะนั้นก็อยากให้ท่านช่วยพิจารณา เพราะว่าในปัจจุบันนะคะ ก็ยังมีสัดส่วน ๖.๗ เปอร์เซ็นต์ นะคะ ของหญิง มีชาย ๙๓.๓ เปอร์เซ็นต์ ถ้าสมมุติว่าเรา คิดจะมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงในเรื่องขององค์กรส่วนท้องถิ่นให้มีการโปร่งใสมากขึ้น ลดการคอร์รัปชัน แล้วก็พัฒนาในสิ่งที่แตกต่างจากผู้ชายพัฒนานี้ ก็อยากจะให้ท่านช่วย พิจารณาในเรื่องนี้คะ แล้วก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องผู้หญิงจำนวนมากพอที่จะมา มี การส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อพัฒนาชุมชนเป็นไปรอบด้านคะ ก็จะขอความกรุณา ท่านคณะกรรมการยกวางพิจารณาตรงนี้อีกครั้งหนึ่งคะ ขอบพระคุณคะ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ขอบคุณครับ กลุ่มท่านอาจารย์เจิมศักดิ์มีไหมครับ เชิญครับ อาจารย์กรรณิการัครับ

นางกรรณิการั บรรเทงจิตร : ขอบพระคุณคะ ท่านประธานคะ ดิฉัน กรรณิการั บรรเทงจิตร คะ สสร. นะคะ กลุ่มของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ก็ได้ยื่นขอแปรญัตติ ในมาตรานี้ และต้องขอขอบคุณทางกรรมาธิการที่ได้มีการปรับปรุงข้อมูลในบางส่วน ซึ่งไม่ได้ติดใจอะไรนะคะ แต่จะติดใจก็คือในเรื่องของ จะเห็นว่าเมื่อก็กลุ่มท่านอธิสานะคะ ได้นำเสนอในเบื้องต้นแล้วว่า

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ได้แปร ไม่ต้อง ติดใจแล้ว เดียวเขาต้องตอบแล้วอาจารย์

นางกรรณิการั บรรเทงจิตร : ขอแปรคะอาจารย์

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : อาจารย์แปรไว้
ด้วยหรือเปล่า เรื่องผู้หญิงนะ

นางกรรณิการ์ บรรเทงจิตร : แปรในเรื่องของข้างล่างสุดคะ เรื่องของ
สมาชิกสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่น

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เอา โอ.เค.

นางกรรณิการ์ บรรเทงจิตร : ตามมาตรานี้ต้องมีสัดส่วนหญิง ชาย
ใกล้เคียงกัน โดยต้องมีเพศตรงข้ามอย่างน้อยหนึ่งในสามนะคะ ตรงนี้ก็เข้าใจว่า
สอดคล้องกันกับมาตราต่าง ๆ ที่เราได้พูดคุยกันมาตั้งแต่ต้นนะคะ ตั้งแต่มาตรา ๓๐
มาตรา ๘๖ และก็มาตรา ๙๒/๑ แล้วจนถึงมาตรา ๑๔๘ ทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับข้อความ
ในมาตราข้างต้นดังกล่าวที่เราได้พูดคุยกันมาตลอดรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะคะ ซึ่งเปิด
โอกาสให้ผู้หญิงได้เข้ามามีสัดส่วนที่เหมาะสมและก็มีความเท่าเทียมกันของหญิงและชาย
ดังนั้นจึงขอเรียนเสนอท่านกรรมาธิการนะคะว่า จากข้อมูลที่เราบอกว่า ขณะนี้เรา
กำลังพูดถึงเรื่ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเห็นว่าสัดส่วนขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นทุกระดับนะคะ ทุกระดับ มีผู้ทั้งที่เป็นผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
นะคะ จะอยู่ในสัดส่วนประมาณ ๑๑ ถึง ๑๒ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้นเองในทุกระดับ ซึ่งจะมี
รายละเอียดมากกว่านั้นนะคะ ยกตัวอย่างเช่น เทศบาลจะมีประมาณ ๑๒.๗ เปอร์เซ็นต์
อบจ. จะมีประมาณสัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ นะคะ อบต. ก็จะมีประมาณสัก ๖ หรือ
๗ เปอร์เซ็นต์ ในภาพรวมทั้งประเทศก็จะมีประมาณ ๑๑.๕ เปอร์เซ็นต์ ตรงภาพเหล่านี้
จะชี้ให้เห็นว่า ในอนาคต ซึ่งท้องถิ่นนี้ ระดับชุมชนท้องถิ่นนี้ ผู้หญิงมีบทบาทมากนะคะ
แล้วก็เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการบริการสาธารณะ มีผู้มีส่วนร่วมในการเข้ามาช่วยมากขึ้น
ดังนั้นจึงขอเรียนเสนอท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการยกเว้นนะคะ ช่วยกรุณา
ปรับถ้อยคำหรือว่าเพิ่มการมีส่วนร่วมของหญิงทางการเมืองในมาตรานี้ คือมาตรา ๒๗๕
ตามที่เสนอด้วยคะ หรือจะปรับถ้อยคำอย่างไรให้เหมาะสมหรือสอดคล้องกับมาตรา
ที่เกริ่นเอาไว้ในเบื้องต้นแล้วคะ กราบขอบพระคุณคะ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เพราะที่จริงได้ปรับ
อะไรมาบ้างแล้ว ดูสิทำอย่างไร ท่านกรรมาธิการยกเว้น

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ตันไชย กรรมาธิการครับ ต่อคำแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ เรื่องของการเพิ่มสัดส่วนหญิง ชาย ในการเลือกตั้งท้องถิ่น ผมคิดว่าขออนุญาตกราบเรียนด้วยความเคารพครับว่า จริง ๆ รัฐธรรมนูญฉบับ ๕๐ ของเราทั้งระบบนี้ ได้พูดเรื่องของหญิง ชายไว้หลายเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้ำประกันถึงสิทธิ นะครับ การเคารพในสิทธิ แล้วก็การเปิดโอกาส แต่อย่างไรก็ตามครับ ผมกราบเรียนว่า ในมาตรานี้เป็นมาตราที่จะเห็นว่า จะมีความคล้ายคลึงกับระบบการเลือกตั้งของในระดับชาติ นะครับ ก็คือการกำหนดเรื่องโครงสร้างของท้องถิ่นไว้ และสมาชิก ดังนั้น ถ้าหากเราไปกำหนดเรื่องของสัดส่วนไว้ ก็จะเป็นการรอนสิทธิผู้เลือกเหมือนกันครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า หลักการนี้คงจะใช้คล้าย ๆ กับการระดับชาติครับ ก็คือว่า ในกรณีที่เป็นสัดส่วนนี้เราได้พูดแล้วนะครับว่า เราให้ค้ำประกัน นะครับ เราก็ไม่ได้บังคับ ส่วนในเขตเลือกตั้งเราก็ไม่ได้เขียนอะไรนะครับ เพราะฉะนั้นในหลักขององค์กรท้องถิ่นเองนี้ ผมคิดว่าอาจจะมีความจำเป็นครับ ที่ว่าถ้าหากเราเขียนไปแล้วนี้ จะกลายเป็นการจำกัดสิทธิของประชาชนมากขึ้นนะครับ ในฐานะผู้เลือก จริง ๆ ถ้าผู้หญิงเก่ง ๆ อบต. อาจจะเป็นผู้หญิง ๒ คน ก็ได้นะครับ แทนที่จะเป็นผู้หญิงคนหนึ่งและผู้ชายคนหนึ่ง นะครับ เพราะฉะนั้นผมเองยังคิดว่า เรื่องนี้ในทางพัฒนาการทางการเมืองและการมีส่วนร่วมของผู้หญิงนี้ ในทางการเมืองระดับท้องถิ่นนี้เติบโตขึ้นเยอะนะครับ เมื่อห้าหกปีที่แล้วอยู่ ๕ เปอร์เซ็นต์ นะครับ แต่ปัจจุบันนี้อยู่ประมาณ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ นะครับ แล้วก็มีขบวนการที่ทำอยู่ แต่ว่าการกำหนดด้วยกฎหมายนี้อาจจะมีปัญหาในแง่ของการ ที่จะทำให้โครงสร้างต่าง ๆ นี้ สิทธิของผู้เลือกตั้งนี้เปลี่ยนแปลงไปนะครับ จึงอยากจะขอความกรุณา ท่านผู้อภิปรายทั้ง ๒ ท่านครับว่า ขอให้คงอย่างนี้ไปก่อนนะครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านอธิสว่า ยังไงครับ ถ้ามเฉพาะสุขภาพสตรีก่อนนะครับ

นางสาวอลิสสา พันธุศักดิ์ : กราบขอบพระคุณคะ ท่านประธานคะ คือจริง ๆ แล้วผู้หญิงเก่งก็มีคะ แต่ว่าในเรื่องของการเลือกตั้งนี่ค่อนข้างที่จะต้อง

มีมาตรการเสริมคะ เนื่องจากว่าในการเลือกตั้งนี้ เนเจอร์ (Nature) ของผู้หญิง และผู้ชายนี้ไม่เหมือนกันนะคะ ในการที่จะใช้เงินในการหาเสียง เพราะฉะนั้นทำไมถึงต้องมีมาตรการเสริม ในต่างประเทศหลาย ๆ ประเทศนะคะ เพราะว่าเหตุผลเดียวกันในเรื่องของค่านิยมที่แตกต่างกัน แล้วก็การที่จะส่งเสริมเข้ามามันไม่ได้มีเรื่องที่จะเสียหายอะไร มีแต่เรื่องที่จะมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปนะคะ ในสถาบันวิจัยชาย หญิง ก็ได้มีการรวบรวมในเรื่องของ พรบ. สภาตำบล แล้วก็สภา อบต. นะคะ ใน พรบ. มาตรา ๔๕ นะคะ ก็ได้มีการรวบรวมประชาชนสี่หมื่นสี่พันกว่าเสียง แล้วในการแก้ไขมาตรานี้คะคะว่า ขอให้สมาชิกตำบลนี้มีผู้ชาย ๑ และผู้หญิง ๑ ถ้ามาจาก ๑ หมู่บ้านนะคะ เพราะฉะนั้นนี่ตอนนี้อาไรได้เรื่องของการรวบรวมรายชื่อเหลือหมื่นหนึ่งนี่ ตอนนี้อาไรก็สามารถที่จะเปลี่ยนได้ แต่มันจะเป็นมาตรการเสริมที่จะกำหนดให้เป็น จากรัฐธรรมนูญนะคะว่า อยากจะให้มีส่วนชาย หญิง เพื่อร่วมกันพัฒนาคะ แล้วก็มีการตัดสินใจที่สมดุล เพราะฉะนั้นถึงอยากจะขอความกรุณาให้ท่านคณะกรรมการร่างพิจารณาตรงนี้คะ เพราะว่าจริง ๆ แล้วมาตรการเสริมนี้เป็นเรื่องใหม่ของประเทศนี้ แต่มันเป็นเรื่องเก่าของหลาย ๆ ประเทศ ในหลาย ๆ ประเทศก็ทำกันนะคะ มันไม่ได้มีอะไรที่แตกต่าง แล้วก็มีการผู้ที่มีเกียรติคนหนึ่งก็บอกเอาไว้ว่า บางทีนี่เราจำเป็นที่จะต้องใส่หญิง ชาย ใกล้เคียงกัน เพราะว่าประชากรหญิงนี่ตอนนี้ก็มากขึ้นเรื่อย ๆ นะคะ ก็เป็นการประกันว่าผู้ชายก็ยังต้องมีใกล้เคียงกันคะ ขอบพระคุณคะ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านกรรมการเตรียมตัวนะครั้บ เพราะว่าถ้าตกลงกันไม่ได้ เดี่ยวจะออกเสียง แล้วให้ท่านกรรณิการ์พูด แล้วออกเสียงได้แล้ว เพราะเนื่องจากผู้แปรเขียนแปรไว้ชัดเจนว่าต้องการอะไร ให้สมาชิกเขาตัดสินใจแล้วกันว่าจะเอาขึ้นตามกรรมาธิการ หรือจะตามที่แปรเชิญครั้บท่านกรรณิการ์ครั้บ

นางกรรณิการ์ บรรเทงจิตร : ขอบพระคุณคะ ท่านประธานคะ ดิฉันกรรณิการ์ บรรเทงจิตร คะ ตรงส่วนนี้ก็คงอยากจะ จริง ๆ ไม่ได้อยากให้หวัดนะคะ ท่านประธาน อยากให้มีการพูดคุยกันนะคะ เราคุยกันได้ด้วยความรักกันนะคะ ก็เลย

อยากจะนำเรียนว่า ในส่วนที่ของกลุ่มอาจารย์เจิมศักดิ์ที่ขอแปรเรื่องของสมาชิกสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหาร เรื่องการเลือกตั้งเรายอมรับนะคะว่า ก็เป็นการเลือกตั้งโดยสิทธิ โดยความเท่าเทียมกัน แต่ว่าในส่วนของคณะผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งมีการแต่งตั้ง การแต่งตั้งเข้ามานั้น ในทีมของผู้บริหารนะคะ ตรงส่วนนี้มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดที่จะต้องมีส่วนของหญิงชายที่ใกล้เคียงกัน ให้คำนึงถึงก็ยังคงดีนะคะ แต่ว่าตรงส่วนนี้อากจะยืนยันว่า ฝากท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการนะคะว่า ช่วยกรุณาให้ความสำคัญตรงส่วนนี้ด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

- ๖๘/๑

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ดึกแล้วนี้ คู่กัน นานก็ไม่ค่อยดีนะครับ ท่านคิดจะยกมือนี้ ท่านอยู่กลุ่มไหน อยู่ในกลุ่มแปรหรือเปล่าครับ เอาสั้น ๆ นะ ท่านคิดจะครับ

นายศิวะ แสงมณี : ขออนุญาตครับ เพราะเห็นกรรมาธิการแก้ไข ก็เลย ขออนุญาตพูดนิดหนึ่งครับ ผม ศิวะ แสงมณี สสร. ครับ ผมก็อยู่ในประเภทเพศสองเพศ นี้แหละครับ คือผมมีความเห็นว่า ที่ผู้แปรญัตติเสนอนั้นก็มีส่วนที่ดี น่าจะสนับสนุน เพราะผมคิดว่าในอนาคตนี้ เราอย่าไปพูดว่า ผู้หญิง ผู้ชาย ครับ ในอนาคตผู้ชายอาจจะ เหลือน้อย เราอาจจะต้องมาเรียกร้องอีกในอนาคตว่า ขอให้มีส่วนเท่ากับผู้หญิงบ้าง นะครับ เพราะฉะนั้นผมว่าการระบุสัดส่วนนี้ไว้ ก็ไม่เสียหายอะไร แต่ในส่วนของ การเลือกตั้งนี้ผมเป็นห่วงนิดเดียวว่ามันจะทำอย่างไร เพราะว่า เป็นเรื่องของเจตนารมณ์ ประชาชน แต่เท่าที่ผ่านมาในเรื่องของการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในบัญชี ตามภาคนั้น รู้สึกจะระบุไว้ในเรื่องของสัดส่วนนะครับ หรือว่าการสรรหาจากอาชีพต่าง ๆ ก็ระบุเรื่องสัดส่วนเอาไว้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ถ้ารวมกันได้ตรงนี้ ก็น่าที่จะไปกันได้ กันทั้ง ๒ ฝ่ายครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ตกกลางท่านศิวะ พูดเริ่มต้นว่าเห็นด้วย แต่ฟังทั้งหมดนี้มันทำไม่ได้ใช่ไหม หรืออย่างไร ทำได้หรือ ถ้าเอาให้ แน่ ๆ ฟันธงเลยสิ

นายศิวะ แสงมณี : ก็คือผมคิดว่าทำได้ แต่ว่าอาจจะยากหน่อย เพราะว่าบางที่

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : นั้นนะสิ ตอนแรกเหมือนเห็นด้วย

นายศิวะ แสงมณี : ก็คือเห็นด้วยที่ว่าควรจะกำหนดเรื่องสัดส่วนไว้ ใน เรื่องของการแต่งตั้งครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านยกกว้างว่า อย่างไร อีกทีครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนว่า วุฒิสสาร ตันไชย ครับ เรื่องแต่งตั้งยังทำไม่ได้ใหญ่เลยนะครับ เพราะว่าระบบของเราเลือกตั้งทั้งหมดแล้วนะครับตอนนี้ เลือกทางตรงนะครับ ส่วนเรื่องของการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งนี้ ผมคิดว่า เราจะก้าวล่วงไปในอำนาจของผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งว่าจะไปเอาใคร แล้วไปบังคับให้มีผู้หญิงคน ผู้ชายคนนี้ ผมคิดว่าเราจะอธิบายยากมากนะครับว่า รัฐธรรมนูญนี้ กำลังเขียนไปถึงไหนนะครับ เพราะฉะนั้นทางฝ่ายสตรีก็ขอรับรองอันนี้ออนมานี้ นะครับ ฝ่ายสุภาพบุรุษก็อยากจะขอรับรองอันนี้ออนว่า ช่วยถอนเถอะครับ จะได้ไม่ต้องโหวตกันครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : คืออย่างนี้ นะครับ ถ้าของอาจารย์สมชัยบอก สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง และมี สัดส่วนหญิง ชายใกล้เคียงกัน นะครับ ก็อาจารย์เจิมศักดิ์นี่เขียนไม่เหมือนกัน ดูให้แน่ ๆ เดี่ยวผมจะได้ถามโหวต ท่านอาจารย์สมชัยว่าอย่างไรครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ขอเจรจาต่อรองได้ไหมครับ เพื่อจะได้ไม่ต้องโหวต นะครับ คือผมคิดว่า การเมืองระดับชาติกับระดับท้องถิ่นควรจะวางระบบให้ขนานกัน ขณะนี้การเมืองระดับชาตินี้ เรายอมรับว่า ผู้ที่มาจากการเลือกตั้งนี้เราต้องเคารพสิทธิ ในการออกเสียงของประชาชน ก็รับผลการเลือกตั้ง และเป็นผู้หญิง ผู้ชายก็เป็นอย่างนั้น แต่ในส่วนซึ่งมาจากการแต่งตั้ง หรือการ ในนี้ใช้คำว่า เห็นชอบ นะครับ เอาเฉพาะ ขอต่อรองเฉพาะว่า ส่วนที่มาเห็นชอบนี้ให้คำนึงถึงสิทธิที่เท่าเทียมกันของชายและหญิง เพียงแต่คำนึงถึงนะครับ แล้วก็เป็นหลักซึ่งผมคิดว่าเราปฏิบัติได้อยู่แล้วครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ท่านสวิง ครับ สั้น ๆ ครับ

นายสวิง ตันอุด : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สวิง ตันอุด ครับ นิดเดียวครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเรื่องนี้จะสำคัญอย่างยิ่งนะครับ เพราะว่าเรื่อง เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นนี้มีความกว้างขวางมากนะครับ แล้วก็จริง ๆ แล้ว ท่านกรรมาธิการก็บอกชัดเจนว่า สัดส่วนของผู้หญิงนี้ก็ยังไม่ค่อยมี ที่นี้เรื่องสำคัญอันหนึ่ง นะครับ ที่เราเห็นในท้องถิ่นก็คือว่า ระบบของในแง่ของการวางแผน และแง่ของการ

๑๗๓

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คั่นสนธิ ๖๙/๓

พัฒนาที่ผ่านมาไม่ค่อยมีการอ่อนตัวมากนักนะครับ เพราะว่าสัดส่วนของผู้หญิงนี้น้อย
ดังนั้นผู้ชายนี่นะครับ โดยส่วนใหญ่ นะครับ อันนี้ไม่ได้โจมตีพวกเดียวกันเองนะครับ
ท่านคิดจะก็ตามนี้ นะครับ ส่วนใหญ่เราก็จะคิดในลักษณะของโครงสร้างพื้นฐาน ในเรื่อง
เกี่ยวกับเรื่องหลักใหญ่ เรื่องอะไรทั้งหลาย แต่เรื่องเด็ก เรื่องผู้สูงอายุ เรื่องสตรี
เรื่องเกี่ยวกับผู้ป่วย ผู้อะไรทั้งหลายนี้ ผมคิดว่า ความอ่อนตัวในเรื่องพวกนี้ ผู้หญิงจะมี
สัดส่วน อาจจะมีความคิดเห็นในเรื่องนี้มาก ดังนั้นถ้าเรากำหนด ถ้าผมเห็นด้วยกับท่านสมชัย
นะครับว่า ถ้าเขียนไว้ว่า คำนึงถึงสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ผมก็คิดว่าอันนี้ก็ น่าจะเหมาะสม
นะครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านอุทิศครับ
สั้น ๆ นะครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม อุทิศ
ชูช่วย ครับ ขออนุญาตกราบเรียนนิดหนึ่งครับ ผมมีความกังวลนะครับว่า ถ้าระบุว่าต้องมี
สัดส่วนหญิง ชายใกล้เคียงกันนี้ นะครับ ในทางปฏิบัตินี้ นะครับ ผมยกตัวอย่าง นะครับ
ในท้องถิ่นเทศบาลนครสงขลา ผมเองนี่ นะครับ ทั้ง ๆ ที่ผมนี้ อยากจะให้ มีผู้หญิงเข้ามามี
ส่วนร่วมเยอะ ๆ นี่ นะครับ แต่หาคนที่สมัครใจไม่ได้ ถ้าเราเขียนไว้แบบนี้ นะครับ มันก็
จะต้องหาคนที่เป็นผู้หญิง ถึงแม้ว่าจะสมัครใจหรือไม่สมัครใจก็ตาม ให้ได้สัดส่วนตามนี้

- ๗๐/๑

แล้วคนที่เลือกนี่นะครับ หรือคนที่มาสมัครนี่นะครับ มันไม่ได้เป็นไปตามความสมัครใจ นี่มันก็จะยุ่งนะครับ แต่ถ้าเราเปิดกว้างไว้เนี่ยนะครับ โดยสภาพของสังคมไทยปัจจุบันนี้ ผมเชื่อเหลือเกินครับว่า เรายอมรับที่จะเพิ่มสัดส่วนของผู้หญิงในหลาย ๆ วงการอยู่แล้วนะครับ โดยเฉพาะเหมือนกับท่านอติสาอย่างเนี่ยนะครับ ก็ยินดีนะครับที่จะให้ไปมีส่วนร่วมในจังหวัดสงขลาด้วยนะครับ ยินดีต้อนรับเลยครับท่านครับ ขอบพระคุณมากครับ ท่านครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ในนี้มีสภาสตรีเสนอหลายคนนะครับ เชิญยกวางตอบครับ ท่านอาจารย์สมชัยว่าอย่างไร ยกวางว่าอย่างไรครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตกราบเรียนครับ ท่านอาจารย์สมชัยครับ ผม วุฒิสาร ครับ คือไปเขียนสภาเห็นชอบนี้ จริง ๆ ความหมายนี้เห็นชอบในที่สภาเห็นชอบนี้คือหมายความว่าเลือกทางอ้อมครับ คือเลือกสภาแล้วได้นายกทางอ้อม ทีนี้ถ้าเกิดว่า ในสภานั้นไม่มีผู้หญิงเลยนะครับ สภาจะเห็นชอบได้อย่างไรครับ อันนี้ต่างกันนะครับ พรรคนี้หมายความว่า ระบบปัจจุบันนี้นายกเลือกทางตรงเกือบหมดแล้ว แต่ยังมีระบบที่เลือกสภาแล้วได้นายกทางอ้อม เพราะฉะนั้นการแต่งตั้งจริง ๆ เป็นการแต่งตั้งโดยที่นายกมาจากการเลือกตั้งแล้ว แล้วนายกมีสิทธิไปตั้งรองนายก ซึ่งเป็นอำนาจที่ติดตัวนายกนะครับ เพราะฉะนั้นการไปเขียนให้นายกต้องไปตั้งรองนายกผู้หญิงคน ผู้ชายคนนี้ ผมก็คิดว่า อันนี้ก็เป็นปัญหาในแง่ที่ว่าเราไปก้าวล่วงอำนาจของตัวนายกเขาเนี่ยครับ ที่เขาได้รับอำนาสิทธิมาจากการเลือกตั้งนะครับ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนว่า กรรมาธิการยังเห็นว่าอยากให้เป็นการพัฒนาการในทางที่ไม่ได้ถูกบังคับด้วยกฎหมาย เพราะจริง ๆ แล้วบทบาทของผู้หญิงในการทำงานกับองค์กรท้องถิ่นไม่ได้มีเฉพาะผู้บริหารหรอกครับ กลุ่มสตรี กลุ่มต่าง ๆ นี้ก็ทำงานร่วมกับองค์กรท้องถิ่น อยู่แล้ว แล้วองค์กรท้องถิ่นก็ทำงานร่วมกันอยู่แล้วโดยไม่ต้องมาบีบบทบาทโดยตำแหน่งก็ได้เนี่ยครับ เพราะฉะนั้นผมเองยังคิดว่า ยังอยากจะยื่นความเห็นเดิมเนี่ยครับ ว่าถ้าใส่แล้วเกรงว่าจะมีผลกระทบมากครับ

๑๗๕

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นิวรา ๗๐/๒

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านอาจารย์สมชัย
ครับ ยอมได้ไหมครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ชี้แจงครับ คือคำที่ผมเสนอนี้ ผมเรียนว่าเฉพาะส่วนที่
เห็นชอบนะ โดยคำนึงถึงสิทธิที่เท่าเทียมกันของชายและหญิง ก็แปลว่า ถ้าผู้หญิงเหมาะนี้
ก็อย่าไปดิสคริมีเนต (Discriminate) อย่าไปเลือกปฏิบัติ ไม่เลือก เพราะเป็นผู้หญิง แต่ถ้า
ผู้หญิงไม่มีก็ต้องเป็นอย่างนั้น เฉพาะจะตั้งคนเดียวแล้วผู้ชายเหมาะ หรือว่าไม่มีผู้หญิงอยู่
แต่ทำให้เตือนใจไว้ว่า ต้องคำนึงถึงตรงนี้ สิทธิเท่าเทียมกันของชายและหญิง ก็คือว่า ไม่ให้
ไปเลือกปฏิบัติในทางที่ไม่ดีต่อผู้หญิงครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ยกวางคณะครับ
ท่านอาจารย์กรรมการครับ สั้น ๆ ครับ

นางกรรมการ บรรเทิงจิตร : ค่ะ เรียนท่านประธานค่ะ ดิฉัน กรรมการ
บรรเทิงจิตร ตรงส่วนนี้เห็นด้วยกับทางอาจารย์สมชัย ขอใช้ว่า โดยคำนึงถึงสัดส่วนหญิง
ชายค่ะ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านอลิสาคครับ

นางสาวอลิส่า พันธุศักดิ์ : ขอขอบคุณท่านประธานค่ะ คือจริง ๆ อยากให้
ท่านกรรมาธิการยกวางช่วยพิจารณาอีกครั้งหนึ่งนะคะ เนื่องจากว่าจริง ๆ แล้วในเรื่องของ
องค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นนี้ ในการมีส่วนร่วมของผู้หญิงนี้ยังสำคัญมากเลยนะคะ
เพราะว่าอยู่ติดกับชุมชน เพราะฉะนั้นในการที่จะร่วมตัดสินใจนี้ ผู้หญิงอยู่ติดกับชุมชน
แล้วผู้หญิงสามารถที่จะรู้เรื่องตรงนี้ได้มากกว่า เพราะฉะนั้นนี่ยิ่งสำคัญไปยิ่งกว่า
ระดับประเทศด้วยนะคะ ขอให้ช่วยพิจารณาอีกครั้งหนึ่งค่ะ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ยกวางดูให้ดีกว่า
เป็นอย่างไร จะยื่น จะอย่างไร เชิญท่านไพโรจน์

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ไพโรจน์ พรหมสาส์น ครับ มั่นคงต้องยื่นในหลักการนะครับ เพราะว่าชาย
และหญิงเท่าเทียมกันในส่วนที่ ๒ ว่าด้วยความเสมอภาค ในมาตรา ๓๐ เขียนไว้แล้ว
นะครับ เราคงไม่ต้องไปเขียนซ้ำอีกหนึ่ง ๒. ความจริงแล้ว

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ถ้ายื่นก็ต้อง
ออกเสียงครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาสน์ (กรรมาธิการ) : นิดเดียวครับ ในชุมชนแต่ละ
ชุมชนผู้หญิงมากกว่าผู้ชายนะครับ เพราะฉะนั้นเราคงต้องไปรณรงค์ให้ผู้หญิงสมัครเข้า
มามาก ๆ แล้วให้ผู้หญิงเลือกผู้หญิงด้วยกันเองมาก ๆ ในหมู่บ้าน ตำบล ท่านไปดูเถอะ
มีแต่ผู้หญิง เด็ก และคนชรา นะครับ ผู้ชายหนีไปทำงานนอกบ้านทั้งนั้นเลย แต่เวลา
เลือกตั้งนี้ มันก็ได้ผู้หญิงบ้าง ผู้ชายบ้างนะ แต่ถ้าเราจะไปบังคับโดยกฎหมายว่าต้องมี
สัดส่วนเท่าเทียมกัน มันขัดในทางปฏิบัติ นะครับ ก็คงจะต้องกรรมาธิการคงขอยืนยันครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิก
เดี่ยวเตรียมเข้ามาตัดสิน นะครับ ท่านมนตรีอยู่กลุ่มไหน

นายมนตรี เพชรขุ่ม : ท่านประธานครับ ขออนุญาต นะครับ ผมกลุ่ม
ที่ถูกพาดพิง นะครับท่าน

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : พาดพิงอย่างไร
ก็ไม่มีใครเอ่ยชื่อมนตรีเลย นอกจากผม

นายมนตรี เพชรขุ่ม : พาดพิงเรื่องท้องถิ่น นะครับ ส่วนใหญ่ที่พูดเรื่อง
ท้องถิ่นหมดเลย ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ได้ เข้า สั้น ๆ
เร็ว ๆ เดี่ยวต้องโหวตแล้วท่านมนตรี ดึกโขแล้ว

นายมนตรี เพชรขุ่ม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม มंत्री เพชรขุ่ม ครับ
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็เห็นใจสภาพสตรี นะครับ ท่านประธานครับ ในการเลือก
ตั้งแต่ครั้งนั้นก็ มีสภาพสตรีลงสมัครเยอะ นะครับ และสถานที่เลือกตั้งต่าง ๆ ก็ไม่ได้
เขียนไว้ว่า ห้ามผู้หญิงลงสมัคร นะครับ ลงได้

๑๗๗

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ณัฐชนก ๗๑/๑

แต่ถ้าเป็นผู้หญิงที่มีชื่อเสียงหรือว่ามีคนรู้จักเยอะ ๆ แล้วยิ่งเก่ง ๆ นี่ก็ลงสมัครได้เยอะ นะครับ อย่างบ้านผมนี่ครับ นายกเทศมนตรีเทศบาลนครครับมีผู้หญิงหลายคนนะครับ สี่ห้าคนนะครับ ที่ได้เป็นนายกนครครับ แล้วก็ในหลาย ๆ พื้นที่ของประเทศไทยนครครับ ท่านประธานก็จะเห็นว่าผู้หญิงนี่ลงสมัครได้เยอะนะครับ แล้วก็ได้ผ่านการเลือกตั้งมา นะครับ ก็ได้ทำหน้าที่นครครับ หลาย ๆ พื้นที่นครครับ ส่วนของผมเองนครครับผมก็เป็นนายก องค์การบริหารส่วนตำบลอยู่นะครับ ก็มีผู้หญิง สุภาพสตรีหลายท่านนครครับ ลงสมัคร นครครับ แต่ก็ไม่เคยได้นครครับ แพ้การเลือกตั้งทุกครั้งเลยครับ ตรงนี้ผมก็ไม่เข้าใจนครครับ ผมก็เลยมีเจตนารมณ์ที่ดีนครครับ ก็เลยแต่งตั้งนครครับสุภาพสตรีเป็นรองนายกอยู่ด้วย นครครับ แล้วก็ยังมีสัดส่วนในจำนวนนั้นอยู่ แล้วกระผมเองก็เห็นใจคณะกรรมการ ิการร่างนครครับ ถ้าให้บรรจุในรัฐธรรมนูญว่า ต้องให้มีสัดส่วนผู้หญิงเท่าเทียมหรือใกล้เคียง กัน หรือว่าสัดส่วนจำนวนเท่าไรก็แล้วแต่นะครับจะยุ่งยากนครครับ เพราะว่าหลาย ๆ พื้นที่ จะหาผู้หญิงลงสมัครไม่ได้นครครับ เพราะผมเห็นมามากต่อมากแล้วครับ เวลาไป ผู้ที่ใช้ สิทธิเลือกตั้งกันนครครับ เวลาจะไปเลือกนี่ก็ไม่รู้จะเลือกอย่างไรนครครับ เมื่อผู้หญิงไม่ได้ สมัครนครครับ ในการที่จะมีระบบสัดส่วนของผู้หญิงเข้ามาด้วยนครครับ อันนี้ผมก็เห็นใจ นครครับ ไม่ใช่ไม่เห็นใจนครครับ แต่จริง ๆ ก็อย่างที่ท่านสุภาพสตรีได้กล่าวมาแล้วว่า ถ้าเป็นไปได้ผู้บริหารต่าง ๆ นี่ครับ พยายามแต่งตั้งรองนายกหรือเลขานายกลงไปด้วยบ้าง ก็ได้นครครับไม่เป็นไรนครครับ เพราะว่าถ้าให้ผู้หญิงลงสมัครเลือกตั้งนี้ ถ้าไม่จริงจริง ไม่ดังจริง นครครับ ไม่เด่นจริงก็ยากนครครับ ผู้ชายไม่ค่อยได้หรอกครับเรื่องแบบนี้ ไม่ได้หมายถึงว่า ผู้ชายจะเอาเปรียบนครครับ ตรงนี้ท่านประธานครับ อย่างที่ผมกล่าวตอนต้น

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เอาละครับ สรูป

นายมนตรี เพชรขุ้ม : สรูปว่า ก็เห็นใจนครครับอย่างที่ท่านอุทิศบอก นครครับ ถ้าคุณอลิสานี่ลงสมัครที่ไหนต้องได้นครครับ เพราะมีคนเห็นใจเยอะนครครับ เพราะท่านสวยนครครับ ท่านประธานครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : พอแล้ว สรูป
ได้แล้ว

LIART

๑๗๘

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ณัฐชนก ๗๑/๒

นายมนตรี เพชรขุ้ม : ครับ สรุปว่า ก็ต้องยื่นตามยกกว้างครับ แต่ก็ให้เขียนว่า คำนี้ถึง นะครับ ต้องคำนี้ถึง นะครับ ขอบคุณครับ

(นายนิมิตร ชัยจีระธกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านนิมิตร
ประท้วงหรือ

นายนิมิตร ชัยจีระธกุล : ครับ ท่านประธานครับ ผมประท้วงครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ

นายนิมิตร ชัยจีระธกุล : อย่านำท่านมนตรีมาหาเสียงในสถานะครับ พูด
คำว่า นายก นายก นะครับ ขอบคุณครับ แล้วใช้เวลาตรงนี้ เวลานี้ดีมากแล้วนะครับ
อยากจะให้ได้ถึงอีกสัก ๕ มาตรา นะครับ ขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอท่านสมาชิก
ที่อยู่ ประท้วงแล้ว

(นายกฤษฎา ให้วัฒมนานุกูล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายกฤษฎา ให้วัฒมนานุกูล : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วง
ครับ ผมคิดว่าใช้เวลามากพอสมควรแล้วครับท่านประธาน ขอให้ท่านใช้สิทธิท่าน
วินิจฉัยไหวตได้เลยนะครับท่าน

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ยื่นใช่ไหม
กรรมาธิการ ท่านสมาชิกครับ

(นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) มีสัญญาณให้
สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอเชิญ
ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกนะครับเข้ามา เพราะจะต้องออกเสียงนะครับ คือถ้าเห็นด้วย
นะครับ ก็เห็นด้วยตามกรรมาธิการนะครับ ถ้าไม่เห็นด้วย คือเห็นตามที่ เอออันที่
ท่านอาจารย์สมชัยแปรญัตติไว้ นะครับ เชิญครับ ขอให้ออกเสียงนะครับ เห็นด้วย
คือเห็นด้วยตามกรรมาธิการ ถ้าไม่เห็นด้วย ก็เห็นด้วยกับท่านอาจารย์สมชัยแปรญัตติเอาไว้

๑๗๙

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ณัฐชนก ๗๑/๓

นะครับ ยังมีท่านผู้ใดอยู่ข้างนอกอยู่ใหม่ครับ ขอความกรุณาครับ เพราะเดี๋ยวโหวตได้นั้นแล้ว ตัวเลขเดียวคนแปลกใจนะครับท่านครับ พร้อมแล้วนะครับออกเสียงนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่มีใคร ทุกท่านลงได้หมดแล้วนะครับ ปิดการออกเสียงลงคะแนนนะครับ รวมคะแนนครับเจ้าหน้าที่ครับผู้เข้าประชุม ๖๑ เห็นด้วย ๓๗ ไม่เห็นด้วย ๑๙ งดออกเสียง ๕ นะครับ เป็นอันว่าเป็นไปตามที่กรรมาธิการเสนอครับ มาตรา ๒๗๕ ทั้งหมดขอมติครับ เห็นด้วยตามที่กรรมาธิการแก้ไขแล้วนะครับ ผ่าน

ท่านเลขาต่อครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๗๖
มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านที่ขอสงวน
คำแปรญัตตินะครับ มาตรา ๒๗๖ นะครับ ท่านแรก ท่านสมชัยใช้ไหมครับ ใช่ครับ
ท่านอาจารย์สมชัยครับ

- ๗๒/๑

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ครับ มีชื่อคุณชชาติชาย เจียมศรีพงษ์

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : เชิญครับ

ท่านชชาติชาย

(นายชชาติชาย เจียมศรีพงษ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านชชาติชายไม่อยู่นะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ไม่อยู่นะครับ

ท่านอาจารย์

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : คือมีถ้อยคำที่ต้องการเพิ่มเติมครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : คือคณะผู้บริหาร
ท้องถิ่นใหม่ครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านอาจารย์
เจิมศักดิ์นี้ใครเป็นผู้อภิปรายครับ ไม่มีนะครับ ท่านยกวางว่าอย่างไรครับ เรื่องที่กลุ่ม
ท่านอาจารย์สมชัยแปร กลุ่มใครท่านครับ ก็เชิญท่านรัฐ

นายรัฐ ชุกลิน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ท่านกรรมาธิการ
ยกวาง สมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ผมอยู่ในกลุ่มท่านอาจารย์เจิมศักดิ์นี้ครับ ที่ขอแปร
มาตรา ๒๗๖ ครับ ท่านประธานครับ เรากระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเยอะเหลือเกินครับ
มาตรานี้เป็นมาตราที่ว่าด้วยการตรวจสอบและการถอดถอนของสภาการปกครอง
ส่วนท้องถิ่นนี้ครับ ทางยกวางท่านได้ตัดออกนะครับ ในมาตรา ๒๘๖ ของรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๔๐ หรือเทียบเท่ากับพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอน
สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นนี้ครับ ผมขออนุญาตอ่านนะครับ
ในพระราชบัญญัตินี้ว่า ในกรณีผู้มาใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิ
ลงคะแนนเสียงทั้งหมดนี้ครับ ผมขอยืนยันว่ามีคำว่า ทั้งหมด นี้ครับ ในองค์ประกอบ
ส่วนท้องถิ่นนี้ ในประโยคนี้ครับที่ท่านได้ตัดออกนี้ ผมถือว่าท่านได้สังเกตเห็น
ความสำคัญของประโยคนี้มากนะครับ แต่ว่าท่านไม่ได้บรรจุไปว่าท่านต้องการใช้เสียง
เท่าไรในการถอดถอนหรือว่าในการตรวจสอบสภาท้องถิ่นนี้ครับ ทางกลุ่มของ

อาจารย์เจิมศักดิ์ก็ได้ขอไปว่า ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งครั้งนั้น ผมขออนุญาตชี้แจงหลักการและเหตุผล ง่าย ๆ ครับ ๓ ประการครับ ท่านประธานครับ ประการที่ ๑ จากสถิติที่ได้มานะครับพบว่า การเลือกตั้งท้องถิ่นจะมีคะแนนได้ประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของผู้มาเลือกตั้ง ของผู้มีสิทธินี้ นะครับ ถึง ๙๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๙๐ เปอร์เซ็นต์กว่า ๆ ของผู้มีสิทธินี้ นะครับ แปลว่า ๑๐๐ คนนี้ มีคนไปใช้สิทธิแค่ประมาณ ๕๐ คน ถึง ๙๐ คน ในการเลือกตั้งท้องถิ่นนั้น ๆ แต่ว่าครั้งที่แล้วนี้ นะครับ การถอดถอนนี้ ต้องใช้ถึงครึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธินี้ นะครับ ซึ่งไปเลือกตั้งก็แค่ ๕๐ แล้ว ไปถอดถอนถ้าจะเอา ๕๐ ของผู้มีสิทธินี้ คงเป็นไปไม่ได้ นะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ว่า การไปถอดถอนนั้น ไม่ใช่หน้าที่ นะครับ การไปถอดถอนนั้น เป็นสิทธิ นั้น แปลว่า เป็นไปไม่ได้เลยในบางการปกครองของท้องถิ่นหลาย ๆ ส่วนนี้ เป็นไปไม่ได้เลยที่จะถอดถอนผู้ปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ นะครับ อันที่ ๒ นะครับ อันที่ ๓

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : เดี่ยวก่อน ท่านแปรไว้ ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งตรงนี้ แค่นั้น ใช่มั้ย

นายรัฐ ชุกกลิน : ครับผม ที่เน้นไปก็คือ ของผู้มาใช้สิทธิ ครับผม เพราะแต่ก่อนเป็นผู้มีสิทธิครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : อ้อ ไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของผู้ไปใช้สิทธิ

นายรัฐ ชุกกลิน : ไปใช้สิทธิครับ ไม่ใช่ผู้มีสิทธิครับ เพราะที่ท้องถิ่นปกติก็ ไปประมาณห้าสิบกกว่าเปอร์เซ็นต์ แค่นั้นเองของผู้มีสิทธิ เพราะฉะนั้นถ้าจะเอาเท่ากันไปในะครับ ก็คงถอดถอนไม่ได้ เพราะว่า การถอดถอนเป็นสิทธิครับ ไม่ใช่หน้าที่

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : อ้อ แล้วท่านใช้ว่า ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

นายรัฐ ชุกกลิน : ไม่ใช่ ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ของผู้ไปลงคะแนนในการเลือกตั้งครั้งนั้น ๆ ครับ ครั้งก่อนครับ คือครั้งที่เลือกตั้งผู้บริหารครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผมอ่านจากเอกสาร ใช่มั้ย ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ถ้าเจอ กทม. เข้านี้ทำงั้น

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สภาฯ ๗๒/๓

นายรัฐ ชุกกลิ่น : นี่ละครับ ผมก็เลยเพราะว่า เพราะว่าได้เรียนถามกับทาง
ท่านกรรมาธิการยกกว้างนะครับ ผมก็เห็น เล็งเห็นความสำคัญที่ท่านได้เสนอมาบอกว่า
มันมีปัญหาก็คือตัวที่ ๓ นะครับ ที่เขียนว่า กิ่งหนึ่งของ ขออนุญาตอ่านนิดหนึ่งครับผม
กิ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงทั้งหมดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ๆ -----

- ๗๓/๑

แปลว่า สมมุติว่า ในส่วนปกครองท้องถิ่นแบบที่หนองคายของผมนี่ หนึ่งจุดนี้มันมีทั้งเทศบาล มันมีทั้ง อบต. เดียวนะครับ แล้วถ้าจะถอดถอนก็ต้องเอาเสียงทั้งเทศบาลทั้ง อบต. เพื่อมาถอด แค่เทศบาล หรือ อบต. เท่านั้น ซึ่งเป็นไปไม่ได้อยู่แล้ว แต่เนื่องด้วยจากว่า ได้ปรึกษากับทางยกกว้างท่านแล้วนะครับว่า จะมีกฎหมายมา ท่านจะร่างกฎหมายออกมาเพื่อจะช่วยเหลือตรงนี้ให้เป็นธรรมนะครับว่า ในการถอดถอนผู้บริหารควรจะเป็นหลักการอย่างไร ผมขออนุญาตให้ทางท่านกรรมาธิการยกกว้างช่วยชี้แจงแล้ววันที่ก็ได้ใหม่ครับ แล้วผมจะได้ขอพูดต่อครับ ขอขอบคุณครับ

นายธนิต เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เดี่ยว ๆ ครับ ท่านพูดเสร็จแล้วใช่ไหมครับ ให้ยกกว้างชี้แจงครับ ถ้าเจอ กทม. เข้านี้

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ต้นไชย กรรมาธิการครับ ต่อประเด็น มาตรา ๒๗๖ ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ เป็นหลักการเดียวกันกับรัฐธรรมนูญฉบับเดิม คือการเพิ่มอำนาจของประชาชนในการที่จะถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรงนะครับ แต่ว่าสิ่งที่เปลี่ยนแปลงในมาตรา ๒๗๖ ที่สำคัญก็คือว่า เป็นการถอดเอาหลักเกณฑ์ซึ่งเป็นตัวเลขซึ่งเคยกำหนดเอาไว้ในมาตรา ๒๘๖ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไว้ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้นนะครับ อำนาจประชาชนถอดถอนนี้มีเหมือนกันครับ แต่ว่ากำหนดเอาไว้ในรัฐธรรมนูญเลยนะครับว่า ต้องมาออกเสียงถอดถอนให้ได้คะแนนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของผู้มาลงคะแนน และก็มีเงื่อนไขเพิ่มเติมครับว่า ในการมาลงคะแนนครั้งนั้นต้องมีผู้มาลงคะแนนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรท้องถิ่น ตามมาตรานี้ครับทำให้เรามีพระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องการถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่น ปี ๒๕๔๒ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คงเป็นอย่างที่ท่านผู้อภิปราย ผู้แปรญัตตินะครับว่า ท้องถิ่นที่มีขนาดต่างกันนี้ ทำให้หลักเกณฑ์ของการถอดถอนนี้เหมือนกันไปหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระราชบัญญัติถอดถอนเองนี้ได้ไปกำหนดครับว่า ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งที่ต้องมา กึ่งหนึ่งหรือครึ่งหนึ่งนี้ นะครับ ไปกำหนดด้วยครับว่า ครึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัญหานี้จึงเกิดขึ้นครับ ผมยกตัวอย่าง เช่น เทศบาลตำบลมี ๒ เขต เขตละ ๖ คน ประชาชนเข้าชื่อกันเพื่อขอ

ถอดถอนสมาชิกในเขตที่ ๑ แต่ด้วยกฎหมายนี้กลับไปเขียนแล้วทำให้ต้องใช้สิทธิครั้งหนึ่งของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทั้ง ๒ เขต ซึ่งหลักนี้ทำให้ขัดกับหลักของการ อำนาจของการถอดถอนของประชาชนที่เรียกว่า อำนาจ รีคอลล (Recall) ดังนั้นกรรมาธิการจึงเห็นว่าเพื่อให้สอดคล้องกับความจริงของความแตกต่างของท้องถิ่นแต่ละประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขนาด ความหนาแน่นหรือจำนวนประชากรที่แตกต่างกัน จึงถอดเงื่อนไขสามในสี่ ออก แล้วถอดเงื่อนไขของครั้งหนึ่งออก โดยไปกำหนดในเจตนารมณ์เอาไว้แล้วนะครับว่า จะมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องการถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่น ปี ๒๕๕๒ โดยหลักการว่า ให้มีการถอดถอนได้ง่ายขึ้น ในขณะที่เดียวกันให้คำนึงถึงสัดส่วนตัวเลขที่เหมาะสมของท้องถิ่นแต่ละประเภท อย่างที่ท่านประธานได้กรุณาครับว่า ถ้าจะถอดถอนผู้ว่ากรุงเทพมหานครนี้ครับ ต้องใช้เสียง มาออกเสียงไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งนะครับ ครึ่งหนึ่งของประชากร ๓ ล้าน ก็ ๑ ล้าน ๕ แสนนะครับ แล้ว ๑ ล้าน ๕ แสนได้สามในสี่ เพราะฉะนั้นท้องถิ่นขนาดใหญ่จะถอดถอนได้ยากมาก ดังนั้นเราจึงอยากจะไปกำหนดกฎเกณฑ์ หลักเกณฑ์นี้เอาไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องการถอดถอนแทน จึงถอดหลักใหญ่ออก แล้วก็กำหนดในเจตนารมณ์ แล้วเขียนเพียงหลักการกว้าง ๆ ว่า ประชาชนมีสิทธิถอดถอนนะครับ ดังนั้นเงื่อนไขนี้จึงเป็นการปรับเปลี่ยนเพื่อทำให้เกิดการถอดถอนได้ง่ายขึ้น ซึ่งเป็นเจตนารมณ์หลักของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : รับผิดชอบครับ ถ้าไปใส่ในเจตนารมณ์ เพราะเวลาออกกฎหมายลูกจะได้

นายรัฐ ชุกกลิน : จะไปใส่ในเฉพาะกาลหรือครับ หรือว่า

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ใช่ครับ ไม่ได้ใส่ในบทเฉพาะกาล ต้องไปกำหนดในกฎหมายที่เขาจะบัญญัติขึ้น เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสสาร ต้นไชย (กรรมาธิการ) : ผมขออนุญาตกราบเรียนครับว่า พระราชบัญญัติฉบับเรื่องถอดถอนมีแล้วนะครับ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ แล้วก็มาตราถัดไป คือการเข้าชื่อก็มีแล้วนะครับ แต่ว่าในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เขียนล้าตามรัฐธรรมนูญฉบับเดิมซึ่งไปกำหนดเงื่อนไขว่า ถ้าจะออกได้นี้ต้องสามในสี่ของการมาลงคะแนน และการมาลงคะแนนนั้นต้องมีประชาชนมาลงคะแนนไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของ

ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ซึ่งกำหนดในรัฐธรรมนูญเลย คราวนี้เราจึงถอดหลักการนี้ออกก่อน เพื่อให้เป็นไปได้จริงในการที่จะถอดถอน โดยจะไปรับว่า จำเป็นต้องสามในสี่ของผู้มาใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งนี้ แล้วครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด หรือครึ่งหนึ่งของผู้ที่เคยมาใช้สิทธิเลือกตั้งครั้งที่แล้วนะครับ -----

- ๗๔/๑

ซึ่งตัวเลขเหล่านี้จะขออนุญาตไปปรับในกฎหมายประกอบ คือกฎหมายที่มีอยู่แล้ว ที่ท่านถามว่า กฎหมายนี้จะแก้ที่ใหม่ ผมกราบเรียนว่า ในบทเฉพาะกาลนี่นะครับ ได้กำหนดไว้แล้วครับว่า กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นทั้งหมดต้องปรับปรุงภายใน ๒ ปีครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ท่านวินัสว่าอย่างไรครับ

นายวินัส มานมุงศิลป์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วินัสครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่า มาตรานี้มีปัญหาจริง ๆ ท่านประธานครับ ลักษณะปัญหาที่จะเกิดก็คือดังนี้ ผู้บริหารท้องถิ่นถ้าถูกถอดถอนครั้งหนึ่ง หรือว่าไม่กำหนดจำนวนนี้ มันจะมีปัญหาเรื่องการซื้อ คือฝ้ายค้ำซื้อ ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับ ท่านประธานครับ สมมติว่า อบต. แห่งหนึ่งมีผู้ใช้สิทธิอยู่หมื่นคน วันมาใช้สิทธิลงคะแนนเสียง ณ วันนั้น เอา ๖,๐๐๐ แล้วกันครับ ง่ายนะครับ กิ่งหนึ่งของ ๖,๐๐๐ คือ ๓,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ฝ้ายค้ำซื้อหัว ๒๐๐ หัว ๓๐๐ ตกจ่ายเงินแค่ห้าหกแสน เขาก็หลุด เตือดร้อนแน่ ถ้าท่านไม่ระบุจำนวนก็เตือดร้อน ระบุจำนวนก็เตือดร้อน เพราะฉะนั้นผมคิดว่า เขาไปโยงในมาตราที่ถอดถอนมาตราอื่นดีกว่า มาตรานี้ขอตัด

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : คืออย่างนี้ครับ เขาจะต้องไปเขียนในกฎหมาย ที่อาจารย์วุฒิสารอธิบาย คือมันจะไปอยู่ในกฎหมายเรื่องนี้ครับท่าน

นายวินัส มานมุงศิลป์ : ก็นั่นนะสิครับ ท่านประธาน ถ้าท่านเขียนทิ้งอย่างนี้ ผมว่ามีปัญหาในการตีความแน่นอน จะเสนอให้ตัดครับท่านครับ แต่ไม่ได้แปรนะครับ เป็นข้อสังเกตครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านอยู่ในกลุ่มเดียวกันครับ ถ้าท่านเสนอตัดเท่ากับตัด คือเขาจะไปใส่ไว้ในกฎหมายท่านครับ

นายวินัส มานมุงศิลป์ : ถ้าอย่างนั้นขอลอนครับ ขอลอนครับ ขออยู่ต่อครับ เพื่อท่าน

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านรัฐสิ้น ๆ เชิญครับท่าน เดี่ยวมันทำไม่ได้แล้วมันยุ่ง

นายรัฐ ชุกกลิ่น : ท่านประธานครับ ผม รัฐ ชุกกลิ่น สมาชิกสภาว่างครับ ถ้าทางยกกว้างมีเจตนารมณ์ว่าจะไปแก้ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมกับประชาชน ในการตรวจสอบและถอดถอนผู้บริหาร แล้วก็ให้ความยุติธรรมกับผู้บริหารได้ ผมก็ไม่ติดใจครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ขอบคุณนะครับ ไม่มีใครติดใจอีกนะครับ ผู้ที่แปรไม่ติดใจแล้ว ท่านอื่นขอความกรุณาอย่าติดใจเลยครับ เพราะฉะนั้นมาตรานี้ มาตรา ๒๗๖ ผ่านนะครับท่านครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่าน ต่อไปครับ ท่านเลขาครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๗๗ มีการแก้ไข ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ คณะกรรมาธิการแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : พอใจแล้วครับ ผ่านนะครับ มาตรา ๒๗๗ ไปมาตราต่อไปครับ ท่านเลขาครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๗๘ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มี ๒ กลุ่ม คุณพิเชียร เร็ว ๆ เลยครับ เข้าประเด็น

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ถึงผมนี้เร็วทุกที่เลยครับ กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพนะครับ กระผม พิเชียร อำนางวรประเสริฐ ในมาตรา ๒๗๘ นี้ครับ ทางกลุ่มของกระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ๒ ววรรค คือววรรคที่ ๑ และววรรคที่ ๓ โดยววรรคที่ ๑ นี้เราได้เพิ่มข้อความว่า ผู้นำปกครองส่วนท้องถิ่น นะครับ คืออันนี้เป็นเรื่องของการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนี้จะเปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชน ส่วนใหญ่ในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ นะครับ ในการบริหารกิจกรรมต่าง ๆ

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตรงนี้ในกลุ่มของกระผมมีท่านหนึ่งได้เสนอว่า
ขอให้ผู้นำปกครองส่วนท้องถิ่น ก็คือ กำนันและผู้ใหญ่บ้านได้มีส่วนร่วมกับ
พี่น้องประชาชนด้วยนะครับ เราก็เลยเติมเข้ามาในวรรคหนึ่ง ส่วนในวรรคสามนี่นะครับ
ก็เช่นเดียวกันครับ เป็นเรื่องของการรายงานผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ซึ่งจะต้องรายงานปีละครั้งนะครับ ให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับทราบนี้ เรื่องการจัดทำ
งบประมาณเออ การใช้จ่าย การดำเนินงานต่าง ๆ นะครับ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วม
ในการตรวจสอบ และกำกับการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เราก็ขอให้ผู้นำ
ปกครองส่วนท้องถิ่น คือกำนันและผู้ใหญ่บ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมด้วยนะครับ ตรงนี้
ทางคุณหมอธีวัฒน์ ร่วมไทรทอง เป็นผู้แปร ก็จะขออนุญาตสั้น ๆ ครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านที่หลังครับ
คนอื่นแปร ต้องให้คนอื่นพูดนะครับ ไม่อย่างนั้นเข้าไปเข้ามา เสิญท่านคุณหมอธีวัฒน์

นายธีวัฒน์ ร่วมไทรทอง : กราบเรียนท่านประธาน และท่านสมาชิกสภา
ว่างรัฐธรรมนูญ กระผม นายแพทย์ธีวัฒน์ ร่วมไทรทอง ครับ จากการที่ผมได้ไปรับฟัง
ความคิดเห็นของประชาชนที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ -----

และจังหวัดกาฬสินธุ์ครับ ก็มีการเรียกร้องอยากจะให้มีการบรรจุนะครับ เกี่ยวกับข้อความให้ผู้นำปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการให้ผู้นำส่วนท้องถิ่นและประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าวด้วยนะครับ ส่วนวรรคสามนะครับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานการดำเนินงานต่อผู้นำปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในท้องถิ่น ในเรื่องการจัดทำงบประมาณ การใช้จ่าย และผลการดำเนินงานในรอบปี เพื่อให้ผู้นำปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครับ อันนี้ครับเป็นปัญหามากครับจากที่ผมไปรับฟังมา ประชาชนกับผู้นำส่วนท้องถิ่น กับท้องถิ่นนะครับ ผมมาดูแล้วว่าเหมือนทะเลาะกันครับ แม้แต่วันนี้ในสภาเรามาพูดเรื่องท้องถิ่น ท้องถิ่น ก็ยังมีฝ่ายค้าน ฝ่ายอะไรอยู่ครับ อันนั้นเป็นปัญหามาก จากที่ผมดูแล้วนะครับว่า ปัญหานี้มันเกิดขึ้นประมาณหกพันกว่าจุด นะครับ เพราะว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วก็ท้องถิ่นในประเทศไทยมีประมาณ ๖,๓๙๗ แห่งครับ อันนี้ปัญหาการขัดแย้งอะไรต่าง ๆ ซึ่งมองดูเหมือนเป็นเล็กน้อย แต่เมื่อหลาย ๆ จุดเข้า เป็นปัญหาที่ขาดความสมานฉันท์นะครับ แล้วก็จากผมมาดูโครงสร้างนะครับว่าทำไมมันถึงเกิด มันมีมาตั้งแต่ก่อนปี ๒๕๔๐ นิดหน่อยครับ ตอนนั้นโครงสร้างการกระจายอำนาจ โครงสร้างอะไรต่าง ๆ นั้นออกมา ทั้ง อบจ. เทศบาล นะครับ ให้ขัดแย้งกันนะครับ แล้ว อบต. กับ อบจ. แล้วก็ อบจ. กับเทศบาล แล้วก็ อบต. กับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีปัญหากันครับจากโครงสร้างอันนั้นครับ ซึ่งถ้าไม่แก้ไขนะครับ อันนั้นคือระเบิดเวลา ซึ่งมันเกิดขึ้นแล้วครับ มีการยิงกัน มีการอะไรต่าง ๆ ที่ผ่านมานะครับ แล้วเพราะฉะนั้นผมคิดว่าเมื่อเป็นแบบนี้แล้ว ปัญหามันอยู่ที่โครงสร้าง เพราะฉะนั้นการปรับแก้ต้องปรับแก้โดยเร็ว นะครับ ถึงเกี่ยวกับเรื่องปัญหานี้ นะครับ เพราะอะไร เพราะว่าควรจะรวมกันในลักษณะ กรอ. ครับ โครงสร้างคล้าย ๆ กรอ. เอาหลวม ๆ ครับ ไม่จำเป็นจะต้องมาตั้งเป็นองค์กรอะไรใหม่ ซึ่งทำงานในลักษณะงานส่วนแต่ละสาขานั้นก็ทำหน้าที่ประจำของตัวเอง แต่ขณะเดียวกันมาร่วมกันทำงานเป็นแบบภารกิจ โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องถิ่น และประชาชน ร่วมกันเป็น

โครงสร้างคล้าย ๆ กรอ. คือกรรมการรัฐและเอกชนร่วมกันพัฒนา พวกนี้ครับจะทำให้เรา
ได้ใช้ทรัพยากรมนุษย์ในท้องถิ่น ในตำบลนั้นได้เป็นประโยชน์มากเลยนะครับ ผมคิดว่า
จำเป็นครับ แต่เนื่องจากผมมาดูแล้วที่ท่านกรรมาธิการยกกว้างท่านได้ปรับแก้ให้
ท่านได้ปรับแก้ให้ว่า การกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ ๆ คุณหมอบ
เอามาตรานี้ อย่าไปเรื่องอำนาจ

นายธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง : เพราะฉะนั้นครับ ตรงนี้ผมเห็นดีด้วยนะครับ
เห็นดีด้วย แล้วก็อยากจะขอฝากไว้ในเจตนารมณ์นะครับว่า ถ้าจะบัญญัติกฎหมาย
ตามบัญญัติที่ในมาตรานี้ครับ ก็ควรจะตั้งขอให้มีลักษณะเป็นเขียนไว้ว่า ให้มี
การกระจายอำนาจไปอย่างแบบบูรณาการกันครับ เอาลักษณะโครงสร้างแบบ กรอ. ครับ
ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ เอาตาม
มาตรานี้ เสิญท่านต่อไปครับ ท่านอุทิศครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม อุทิศ
ชูช่วย ครับ ในมาตรา ๒๗๘ นี้ครับ เป็นเจตนารมณ์ที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มี
ส่วนร่วมในการบริหารจัดการกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น -----

โดยเฉพาะในพรรคแรกนั้นนะครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพนะครับว่า ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดนะครับ ท่านประธานครับ ใช้คำว่า ต้องจัด ให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าวด้วย แสดงว่าถ้าองค์กรใดไม่จัดให้มีวิธีการที่ประชาชนมีส่วนร่วมนี้ ไม่ได้ อันนี้คือพรรคแรก พรรคแรกนี้ผมคิดว่ามันจะเป็นตัวบอกว่า มาตรฐานนี้ต้องการอะไรนะครับ พอพรรคที่ ๒ ครับ ในกรณีที่มีการกระทำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นในสาระสำคัญครับ ชี้ดเส้นใต้ นะครับ ๓ บรรทัดเลยครับ ในสาระสำคัญนะครับ ต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ที่คณะกรรมการยกวางแก้ไขขึ้นมาเนี่ยครับ ผมเห็นด้วยนะครับ ผมขออ่านเลยนะครับ ต้องแจ้งข้อมูลรายละเอียดให้ประชาชนทราบก่อนการกระทำเป็นเวลาพอสมควร และในกรณีที่เห็นสมควรหรือได้รับการร้องเรียนร้องขอจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นก่อนการกระทำนั้น กราบเรียนท่านประธานครับ มาถึงตรงนี้นี้ครับ ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งครับว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะกระทำการใดที่กระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ในสาระสำคัญนั้นต้องแจ้งข้อมูลรายละเอียดให้ประชาชนทราบ และต้องรับฟังความคิดเห็นนะครับ แต่ประโยคหลังจากนั้นนะครับ ที่ผมขอแปรให้ตัดออกไป ไม่เห็นด้วย นะครับ และให้ตัดคำว่า และต้องให้ประชาชนมีสิทธิออกเสียงประชามติ เพื่อตัดสินใจในกิจการที่มีความสำคัญด้วย แค่นั้นนะครับ ส่วน ทั้งนี้ ตามกฎหมายบัญญัติ นี้ยังคงไว้ นะครับ ท่านประธานครับ เหตุผลที่กลุ่มของกระผมได้ให้ตัดข้อความในตอนนี้ออกไปนะครับ ก็เพราะว่ามันจะเป็นการยากมากครับที่จะตีความประการแรกนะครับว่า สาระสำคัญคืออะไรนะครับ และประการต่อมาครับ ในทางปฏิบัติครับ ท่านประธานครับ ถ้าจะตีความว่า แค่ตัดถนนสักสายหนึ่งนะครับ ทำคูระบายน้ำสักเส้นหนึ่งนะครับ มีความกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่หรือไม่นะครับ ถ้าประชาชนโดยทั่วไปนี้อาจจะมองว่าไม่กระทบครับ แต่ถ้าเป็นฝ่ายค้านครับ ท่านประธานครับ ประเด็นที่ว่าฝ่ายบริหารทำอะไรนี้ค้านไปหมดนี้ นะครับ แล้วก็เรียกร้องให้มีการลงประชามติ ออกเสียงประชามติทั้งหมดทุกเรื่องนี้นะครับ ผมมองว่ามันจะวุ่นวาย

และมันจะเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการบริหารท้องถิ่นเป็นอย่างมากนะครับ แต่อย่างไรก็แล้วแต่ครับ ที่ให้ตัดออกนี้ กราบเรียนท่านประธานว่า มิได้หมายความว่า จะไม่รับฟังหรือจะตื้อตึงที่จะทำในภารกิจที่จะกระทบต่อพี่น้องประชาชนนะครับ เพราะอะไรครับ เพราะในส่วนี้พี่น้องประชาชนได้มองเห็น และสามารถที่จะตัดสินใจตัดสินผู้บริหารท้องถิ่นในระยะเวลา ๔ ปี นี้่นะครับ สามารถที่จะพิพากษาได้อยู่แล้วครับท่านประธานครับ พิพากษาเด็ดขาดด้วยครับ เลือกลงหรือไม่เลือกนครับ ๔ ปีก็มีอันสิ้นสุด ผมว่าประเด็นนี้ท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นได้คำนึงถึงอยู่แล้ว แต่ถ้าใส่ลงไปนี่นครับ มันจะมีความยุ่งยากในการที่จะบริหาร เนื่องจากว่าถ้าฝ่ายค้าน หรือว่าคนที่ไม่เห็นด้วย ในกรณีที่ตั้งข้อมเลยคร้บท่านประธาน จะเป็นอันตรายมาก จะไม่สามารถที่จะบริหารจัดการได้ เพราะฉะนั้นผมถึงอยากจะทำกราบเรียนหรือกับท่านกรรมาธิการนครับว่า ถ้าตัดตรงนี้ออกนี่นครับ ก็ยังมีส่วนอื่นที่จะให้พี่น้องประชาชนมีส่วนร่วมอย่างมากอยู่แล้ว และถ้ามองไปในวาระที่ ๓ นครับ บอกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องทำงบประมาณมาให้ประชาชนได้ดู -----

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : สรุปแล้ว
ต้องสรุปแล้ว

นายอุทิศ ชูช่วย : เพราะฉะนั้นในส่วนของ ๒๗๘ นี้ นะครับ ผมคิดว่า
ประชาชนได้มีส่วนร่วมและองค์กรท้องถิ่นต้องจัดนะครับให้ประชาชนมีส่วนร่วม
อย่างแน่นอนอยู่แล้วนะครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าจะขอตัดครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านขอตัด
เดี่ยวกว้างค่อนั้น

นายอุทิศ ชูช่วย : ครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เรียนคุณมนตรี
ครับ เมื่อที่นี้คุณมนตรีพูดไปพาดพิงไปถึงคุณอลิสสา คุณอลิสสาบอกว่า ขอให้ถอนนะครับ
เพราะว่าพาดพิงไปเกี่ยวกับผู้หญิง เพราะฉะนั้นขอให้คุณมนตรีถอนเสียนะครับ สั้น ๆ

นายมนตรี เพชรขุ้ม : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนะครับ คำไหนนะครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : หา

นายมนตรี เพชรขุ้ม : ไม่ได้ยินครับ เมื่อที่คำไหนครับ ขออนุญาตใหม่
นะครับ ที่ท่านประธานบอกว่า ให้ผม นายมนตรี เพชรขุ้ม ถอนคำที่ผมอภิปรายไป
ก็ผมไม่ได้ยินครับ เมื่อที่ประธานอ่านให้ฟังเมื่อที่ครับ ขออนุญาตท่านประธานอ่านใหม่
อีกรอบครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : คือคุณอลิสสา
บอกว่า ที่คุณมนตรีพูดถึงคุณอลิสสาจะให้ไปลงสมัคร อบต. อะไรที่สุราษฎร์ ผมไม่ยกขึ้น
นะครับ เพราะฉะนั้นที่เกี่ยวกับคุณอลิสสาที่คุณมนตรีเสนอนั้น คุณอลิสสาบอกกระทบ
ถึงท่าน ขอให้ถอน ก็ขอให้ถอนเสียเถอะครับ

นายมนตรี เพชรขุ้ม : ขออนุญาตท่านประธานนะครับ ก่อนจะถอน
ผมขออนุญาตนิดหนึ่งครับ ขออนุญาตท่านประธานผ่านไปยังคุณอลิสสาด้วยนะครับ
ด้วยความเคารพคุณอลิสสาด้วยนะครับ คือเมื่อที่ผมได้กล่าวว่า

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ต้องไปกล่าว

นายมนตรี เพชรขุ่ม : ผมได้กล่าวว่า ถ้าคุณอลิสสาจะสมัครที่ไหน เขาเลือกอยู่แล้วครับท่านอลิสสาครับ เพราะท่านอลิสสาเป็นคนที่มีความสัมพันธ์ดี ถ้าดีทำให้ดีนะครับ แล้วก็เป็นคนที่น่าตาดี รูปร่างดี พูดดีนะครับ ก็คนเลือกอยู่แล้ว แต่ถ้าท่านประธานบอกว่าให้ผมถอน ผมยินดีที่จะถอนครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอขอบคุณครับ คุณอลิสสา สั้น ๆ นะครับ เขาถอนแล้ว

นางสาวอลิสสา พันธุ์ศักดิ์ : ค่ะ ขอขอบคุณท่านประธานนะคะ คือจริง ๆ แล้วเราก็ได้เห็นชัดในเรื่องของค่านิยมของผู้ชายที่มองเห็นในผู้หญิงนะคะ ดิฉันนี่ในเรื่องของเมนชั่น (Mention) ในเรื่องของความงามโดยที่ไม่ได้ดูเรื่องอื่นเลย แล้วก็บอกว่าเลือกตั้งที่ไหนชนะ ไม่ได้เป็นการชมนะคะ ขออยากจะแจ้งให้ที่ประชุมในที่นี้ทราบนะคะ แล้วก็ตัวเองเองก็ไม่ได้ยินดี ไม่ได้อยากจะไปลงเลือกตั้งที่ไหนนะคะ เพราะฉะนั้นนี่มันเป็นเรื่องของตอนนี้เรากำลังพูดถึงเรื่องของสัดส่วนชาย หญิง แล้วก็เรื่องของสิทธิสตรีที่ไม่มีความเสมอภาค เพราะฉะนั้นนี่เป็นตัวอย่างอันหนึ่งที่เรารู้ได้เห็นชัดแล้ว เพราะฉะนั้นทัศนคติที่ไม่ถูกต้องของผู้ชายสู่ผู้หญิงถึงผู้หญิงนี่ คือเป็นด้านนี้อยู่ด้านเดียว นี่ก็เห็นเป็นตัวอย่างค่ะ ขอขอบคุณมากค่ะ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ในกลุ่มท่านอาจารย์สมชัยนี้ รู้สึกจะขอให้ตัดออก คล้ายกันกับกลุ่มของท่านอุทิศ ใครจะเป็นคนอภิปราย ท่านอาจารย์เอง เชิญครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ผมได้แปรญัติไว้เหมือนกับท่านอุทิศนะครับ และก็เห็นด้วยกับที่ท่านอุทิศได้อภิปรายไปแล้ว ที่นี้ผมมาดู ผมจะไม่อภิปรายในส่วนนี้นะครับ แต่ผมมาดูในคำแก้ไขของกรรมาธิการในวรรคสองของมาตรา ๒๗๘ นะครับ ก็เห็นว่ามีความว่า ในกรณีให้เห็นสมควรหรือได้รับการร้องขอจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นก่อนการกระทำนั้น หรือจัดให้ประชาชนออกเสียงประชามติเพื่อตัดสินใจนะครับ อันนี้ก็แปลว่า ถ้ามีประชาชนร้องขอก็คนก็ได้ เป็นประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง ก็ต้องจัดให้มีการลงประชามติ

อันนี้ผมคิดว่า อ่านดูแล้วเหมือนกับว่าจะมีความไม่มั่นคงมาก คือว่าจะสื่อความในทางที่ว่ามันง่ายเกินไป แต่อย่างไรก็ตามอันนี้มีคำกำหนดไว้ว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ผมก็อุ้งใจลงนะครับ ก็เลยอยากจะฝากว่า เวลาไปบัญญัติกฎหมายนี้อยากจะให้คำนึงถึงความเหมาะสมและความสมควร และให้สมเหตุผลกับเรื่องราวด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายธนิต เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : คิดว่ารับจะได้เป็นเจตนารมณ์นะครับ เดี่ยวท่านกรรมการที่เดี๋ยวไปของอาจารย์สมชัย และของอาจารย์เจิมศักดิ์ ไครอภิปรายครับ เชิญครับท่าน ในเรื่องนี้ ไม่มีนะครับ ผ่านไปนะครับ ผ่านไป เชิญกรรมการตอบว่าอันไหนจะขยับปรับปรุงอะไรให้เขาได้บ้าง

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ตันไชย กรรมการครับ จริง ๆ แล้วมาตรา ๒๗๘ ถือว่าเป็นมาตราใหม่ที่กำหนดอยู่ในหมวดท้องถิ่นนะครับ ซึ่งจะไปเพิ่มบทบาทของประชาชนในการตรวจสอบองค์กรท้องถิ่น ซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเราอยากเห็นนะครับ -----

อย่างไรก็ตามครับ ประเด็นที่ท่านเพื่อนสมาชิกได้กรุณาอภิปรายในเรื่องความเห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นหรือข้อห่วงใยต่อการทำประชามตินี้เนี่ยครับ ทางกรรมาธิการเองก็ได้พยายามปรับปรุงเนี่ยครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนี้การปรับปรุงว่า วิธีการในการที่จะทำประชามติ ทั้งนี้เนี่ยกรรมาธิการได้คุยกันแล้วเนี่ยครับเห็นว่า เรื่องการทำประชามตินี้เป็นเรื่องที่เป็นทั้งกลไกสำคัญในการเป็นเครื่องมือของทางการบริหารด้วย นอกจากจะเป็นอุปสรรคทางการบริหารในบางครั้ง เพราะว่าการทำงานประชามติบางครั้งอาจจะกลายเป็นเครื่องมือของฝ่ายค้านในการที่จะต่อรองในการทำงาน และจะทำให้การพัฒนานั้นช้าลง อันนั้นกรรมาธิการก็เห็นด้วย แต่ในมุมมองกลับครับ เนื่องจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้กำลังเปิดโฉมหน้าในเรื่องของการเพิ่มบทบาทภาคประชาชนในการมีส่วนร่วมทางตรง รวมทั้งในหมวดที่ว่าด้วยเรื่องของสิทธิประชาชนในการทำประชามติ คือเรื่องของการมีส่วนร่วมของประชาชนก็พูดเรื่องนี้ไว้เนี่ยครับ ดังนั้นกรรมาธิการจึงเห็นว่า การคงไว้เรื่องของการทำประชามตินี้ น่าจะเป็นประโยชน์เนี่ยครับ เพราะว่าหลายเรื่องที่ท่านนายกหรือผู้บริหารท้องถิ่นอยากจะทำแต่ไม่แน่ใจนี้ ก็สามารถสอบถามในเชิงหารือได้ หรือสอบถามในเชิงการตัดสินใจได้ เพื่อเป็นกำลังสนับสนุนฝ่ายบริหารเอง แต่อย่างไรก็ตามครับ กรรมาธิการรับในเจตนารมณ์ว่า การออกกฎหมายบัญญัตินี้คงต้องคำนึงถึงประการแรกคือ การกำหนดความชัดเจนว่า สาระสำคัญที่ต้องทำเนี่ยกรณีใดบ้างที่จะต้องทำเนี่ยครับ ประการที่ ๒ นี้คงจะต้องกลับไปพูดถึงขั้นตอนครับว่า ก่อนทำประชามติอาจจะต้องมีกระบวนการของการรับฟังแล้ว แล้วยังไม่เห็นตรงกันจึงทำเนี่ยครับ ประการที่ ๓ อาจจะต้องไปกำหนดในเรื่องของการริเริ่มว่าจะริเริ่มจากฝ่ายใด ซึ่งโดยหลักแล้วเนี่ยทางกรรมาธิการเห็นว่า หรือก็กันว่า เป็นสิทธิขององค์กรท้องถิ่นในการที่จะทำประชามติ เป็นหลักเนี่ยครับ เพราะฉะนั้นก็ขอรับหลักที่ข้อห่วงใยของท่านสมาชิกเนี่ยครับ แต่คิดว่าหลักนี้ถ้าคงไว้เนี่ย ก็จะเป็นความสง่างามของทั้ง ๒ ฝ่ายครับ ก็คือว่าองค์กรท้องถิ่นก็สามารถที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเนี่ยครับ ก็อยากจะหารือท่านผู้แปรญัตติครับว่า หากจะคงไว้แต่ว่าจะรับความเห็นของทั้ง ๒ ท่านเนี่ยครับ เพื่อไปบันทึกเอาไว้ แล้วก็ไปเป็นเจตนารมณ์ในการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องอันนี้ต่อไปครับ ขอกราบเรียนครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญท่านอุทิศ
 ครับ ว่าอย่างไรครับ ได้ ไม่ได้อย่างไร ตรง ๆ เลย

นายอุทิศ ชูช่วย : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าน่าจะตกลงกันได้ครับ
 ถ้าหากว่ากรรมาธิการรับนะครับว่า กำหนดในเจตนารมณ์ให้ชัดเจนครับ ในการ
 ร่างกฎหมายที่จะตามมาเนี่ยครับ เพื่อเป็นประโยชน์กับท้องถิ่น เพื่อเป็นประโยชน์กับ
 พี่น้องประชาชนเนี่ยครับ โดยที่ไม่เป็นเครื่องมือของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเนี่ยครับ และที่สำคัญ
 เหมือนที่ท่านกรรมาธิการยกร่าง ท่านอาจารย์วุฒิสารได้กราบเรียนเมื่อสักครู่นะครับว่า
 ต้องคำนึงถึงองค์กรท้องถิ่นเป็นหลักว่าจะทำประชามติหรือไม่ ใช้คำว่าอย่างไรครับเมื่อ
 ครับอาจารย์ครับ จะได้บันทึกอีกทีครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมาธิการ) : เมื่อกี้ผมใช้คำว่า
 เป็นสิทธิขององค์กรท้องถิ่นในการที่จะทำประชามตินะครับ คือการร้องขอเนี่ยก็ร้องขอ
 หลักของกฎหมายประชามติปัจจุบันนี้ ในส่วนของการมีส่วนร่วมมี ๒ ระดับนะครับ
 บางเรื่องอาจจะเป็นการประชามติเพื่อหารือ บางเรื่องอาจจะเป็นการประชามติเพื่อการ
 ตัดสินใจ คือมีผลผูกพัน ซึ่งในกฎหมายอันนี้น่าจะอยู่ในประมวลกฎหมายท้องถิ่น
 ก็จะไปตามหลักใหญ่ของระดับชาติครับ ก็คือว่ามีทั้ง ๒ ระดับ เพื่อเป็นการหารือ หรือเพื่อ
 มีให้มีผลผูกพันกับการทำประชามตินั้นด้วยนะครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : ท่านประธานครับ ดีกแล้วครับ ก็คงจะเห็นด้วยกับ
 กรรมาธิการนะครับ แล้วก็เชื่อว่าจะเป็นไปตามเจตนารมณ์นี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ
 ท่านครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : คุณหมอบอก
 ว่าอย่างไรครับ ท่านอุทิศบอกว่าดีแล้ว

นายธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง : ครับ เนื่องจากทางกรรมาธิการยกร่างนะครับ
 ได้ปรับเปลี่ยนถ้อยคำในวรรคสองของมาตรา ๒๗๔ นะครับ ที่ว่า กำหนดอำนาจหน้าที่
 ระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนะครับ ให้เป็นไป

๑๙๙

สสร ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วรุทัย ๗๘/๓

ตามกฎหมายบัญญัติ นะครับ ตรงนี้ผมอยากให้เพิ่มเจตนารมณ์ลงไปว่า ให้คำนึงถึง การกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นนั้น โดยเพิ่มคำว่า ให้มีบูรณาการกัน ครับ ขอให้ กำหนดตัวนั้นไว้ด้วยนะครับ อย่างอื่นก็ไม่ติดใจครับ เพราะว่าท้องถิ่น ท้องที่จะได้รักกัน ต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

- ๗๙/๑

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ว่าอย่างไรครับ ท่านอาจารย์วุฒิสารครับ เขาเพิ่มเติมารมณตรงไหน ได้ยินไหม เชิญครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการครับ คือในมาตรา ๒๗๘ นั้นมันพูดถึงประชาชนในท้องถิ่น เพราะฉะนั้นก็พูดถึงทุกกลุ่ม ทุกเหล่าอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการปกครองท้องที่หรืออะไรก็ตามนั้นก็คือ ประชาชนในท้องถิ่น ไม่ว่าจะรวมกลุ่มกันหรือดำเนินการโดยตัวคนเดียวนั้นก็สามารมีส่วนร่วมในการบริหารได้ทั้งหมดอยู่แล้วครับ เรียนท่านประธานครับ เมื่อที่ที่ตอบท่านอุทิสกับท่านอาจารย์สมชัยที่ยืนยันในเจตนาในการออกกฎหมายบัญญัตินั้น เพื่อให้ชัดเจนขึ้นอยู่ในรัฐธรรมนูญนี้ เวลาออกกฎหมายนั้นจะได้เป็นไปตามที่เราพูดคุยกัน จะขออนุญาตแก้ไขถ้อยคำสักเล็กน้อยนะครับว่าในตอนท้ายก่อนถึงคำว่า ทั้งนี้ ตามกฎหมายบัญญัติ ในวรรคที่ ๒ นั้นะครับ ที่ความเดิมว่าหรือจัดให้ประชาชนออกเสียงประชามติเพื่อตัดสินใจนั้น ขออนุญาตแก้เป็นว่า หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจัดให้ประชาชนออกเสียงประชามติเพื่อตัดสินใจก็ได้ เพื่อแสดงความยืนยันว่าเป็นสิทธิขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และก็เป็นอย่างที่ ท่านอุทิสกับท่านอาจารย์สมชัยนั้นได้แสดงความเห็นไว้ครับผม

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ใช้ได้นะครับ ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๒๗๘ นะครับ ที่กรรมาธิการแก้ไข ขอมตินะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผ่านนะครับ ขอขอบคุณมากครับ ท่านเลขาเนื่องจากเวลานี้เกินเวลาที่กำหนดแล้วนะครับ ก็บอกกับท่านว่าจะเลิกสี่ทุ่ม เพราะฉะนั้นขออนุญาตขอบคุณ แล้วก็พรั่งนี้เจอกันอีก ทำงานหนักอีกสักสองวันน่าจะเสร็จ ขอพระคุณมากครับ ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๒.๑๒ นาฬิกา

LIART

การประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)
วันพุธที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

รายนามคณะผู้จัดทำ

<u>ที่ปรึกษา</u>	นายจเร พันธุ์เปรื่อง นางสาวยุพา ศิริประภาพร	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักงานการประชุม และชวเลข
------------------	--	--

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางนัยนา เปรมประพันธ์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๓
นางสุจิตรา อรุณ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๔
นางสุภภา หนองพงษ์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริหารทั่วไป
นางบังอร วิบูลโกศล	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางนนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวพัชรี ไซคำพา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสติมา จันทร์ไพจิตร	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสันทนา ทวีทรัพย์นผล	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางรพีพร ดิยามา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวฐานวีร์ เกิดไธสศรี	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๗
นางสาวสุพิชชาญ์ เนื่องพิมพ์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๖
นางสาวประไพพิศ ดีสุน	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๖
นางสาวอุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๖
นางสาวกุลนที หวังประเสริฐ	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๔
นางสาวชลธิชา เกียรติสุข	นิติกร ๕

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๓)

นางสาวรสรินทร์ กนกอุดม

นางศันสนีย์ ฤทธิประเสริฐศรี

นางณัฐชนก วงษ์นิล

นางศิริลักษณ์ สุวัตถิ

นายพรเทพ ไชยสงวนสุข

นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร

นางสาวปติตตา ธีรนนท์

นางสาวนงลักษณ์ คู

นางสาวสมร เกตุศรี

นางสาวเกศราภรณ์ จันทร์บำรุง

นางสาวกรรวิ พจนวิชัย

นางสาวกมลมาศ ทังสุภูมิ ศิริสัมพันธ์

นางนิรชา คำงาม

นางสาวสาริศา สิงห์เมธา

นางเสาวลักษณ์ เพชรา

นางนัชชา ไนไฮสง

นางสาววีรุทัย ผาสุขเวชพร

นางศิริวรรณ สากลวาริ

นางดรุณี จันทพันธ์

นางสาวรัตนา ภูระหงษ์

นางสาวรัศมี บานเย็น

นางวัฒณี อุดมภักดี

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๕ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันพุธที่ ๒๗ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๐๐ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๒๘	๑	เป็นเวลา ๕	เป็นเวลา ๕ ปี
๓๗	๑๖	ธนาคารนครหลวง	ธนาคารนครหลวง (ธนาคารนครหลวง ไทย จำกัด (มหาชน))
๑๓๐	๑๙	จักรยานสักคันยังไม่ให้ เขาเลยครับ	จักรยานสักคันยังไม่ให้เขาเลยครับ
๑๓๑	๒๓	ชี้แจงเรียบไปเลยนะครับ	ชี้แจงเรียงไปเลยนะครับ
๑๓๕	๑๘	ก็ของท่าน	ก็ของท่าน
๑๙๑	๑	คล้าย ๆ กรอ. คือกรรมการ รัฐ และ เอกชนร่วมกันพัฒนา	คล้าย ๆ กรอ. คือกรรมการรัฐและเอกชน ร่วมกันพัฒนา

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๕ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันพุธที่ ๒๗ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๐๐ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๖๘	๙	สามสิบวัน	๓๐ วัน
๖๙	๒๑	ได้ทั้งสองอย่าง	ได้ทั้ง ๒ อย่าง
๑๒๖	๑๐	๘๐๐ กว่าท้องถิ่น	แปดร้อยกว่าท้องถิ่น
๑๖๙	๗	๔๔,๐๐๐ กว่าเสียง	สี่หมื่นสี่พันกว่าเสียง
	๙	เหลือหมื่นหนึ่ง	เหลือหมื่นหนึ่ง

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๕ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันพุธที่ ๒๗ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๐๐ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๓๘	๑๐	แบงก์ดีบีเอส (DBS) แบงก์ไอเอฟซีที (IFCT)	แบงก์ดีบีเอส (DBS) (DTDB - DBS Thai Danu Bank) แบงก์ไอเอฟซีที (IFCT - The Industrial Finance Corporation of Thailand) (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)
๔๕	๒๐	ซีทีเอ็กซ์ (CTX)	ซีทีเอ็กซ์ (CTX - Computed Tomography X-Ray)
๖๗	๒	เอฟทีเอ (FTA)	เอฟทีเอ (FTA - Free Trade Agreement)
๑๓๐	๔	เดฟนิชัน (Definition)	เดฟนิชัน (Definition)
	๑๑	คอนเซปต์ (Concept)	คอนเซปต์ (Concept)

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๕ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันพุธที่ ๒๗ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๐๐ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๙๔	๑๕	ท่านกล้าณรงค์	ท่านกล้าณรงค์

